

විනයපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

චූළචගගපාලී

[I කාණ්ඩය]

ලඞ්කා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

භාලදඬුවන ශ්‍රී ධර්මකිකාභිධාන

සබරගමුවලාන් ප්‍රධාන සභිකයා සාමාජිකයන් වහන්සේ

විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශෝධන පුස්තික වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

බු: ව: 2550

ක්‍රි: ව: 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 5 (i)

The Fourth Book in the
Vinaya-Pitaka

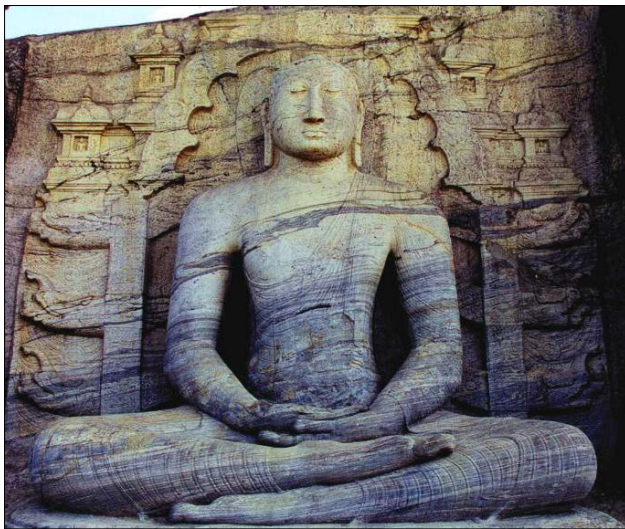
4

CULLA-VAGGA-PĀLI (I)

With the Sinhala translation by

**The Venerable
Haldanduvana Dhammarakkhita**

The Chief Nāyaka Thero of
Sabaragamuva Province

නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව,
 නිවනේ සැනසීම සොයන සෑම ලොවසියෙකුටම
 පරිභරණය කළහැකි ලෙස සැකසීමට නන් අයුරින් දායකත්වය දැක්වූ
 සෑම උතුමන්ටම පළමුව ස්තූතිය පුදකරන අතරම
 යමෙක් මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව පරිභරණයෙන්,
 යම් සත් කටයුත්තක් කරන්නේනම් එහි ද,
 නිවනේ සැනසීම ලාබනම් එහි ද
 සියලු ආනිසංසයෝ මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව
 මේ අයුරින් සැකසීමට දායකත්වය දැක්වූ
 ඔවුන් සෑම දෙනාටම අනුමෝදන් වෙත්වා!!!
 නිවන් දකින තුරු අභිචුර්ධියක්ම වෙත්වා!!!
 පතනා බෝධියකින් වහා වහා නිවනේ සැනසීම ම අත්වේවා!!!

ඔබ සැමට යහපතක්ම වෙත්වා!!!

| සැලකිය යුතුය :

මෙම පොතේ පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එහි පිටු මත ඇති මාතෘකා මත click කිරීම මගින් ඊට අදාළ පිටුව වෙතට යොමුවේ. නැවත පිටු වෙතට යොමුවීමට Table of Contents හෝ පිටු අංකය (15) සටහන් කර යොමු වන්න.

විනිසපිටකෙ

චූලවෙගග පාලි

පඨමො භාගො

විනිසපිටකසෙති

සුඵ වග

පලමුවැනි කාණ්ඩය

පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය	...	...	...	ix
2. සංඥාපනය	...	...	...	xi
3. පාළි භාෂාව	...	...	...	xiii
4. ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලය	...	...	...	xv
5. සංකේත ගිරුපණය	...	...	...	xvii
6. වියය සූචි	...	...	...	xix
7. පෙළ හා පරිවර්තනය	...	...	...	2 - 435
8. විෂය පඳු සූචි	...	...	...	437
9. සංඥානාම සූචි	...	...	...	441

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාසකියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ පඤ්චකයෙන් සතර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වුලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයානී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාවෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයානී අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සිංහල භාෂායෙන් නබ්බුමහි ලා විනය පිටකයෙහි වුලලවග්ගපාළි සිංහල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දම්වන ශාස්ත්‍රපූර්වි ශ්‍රී ධර්මක්ෂිතානිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සිංහල පරිවර්තනය නිමහම කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සමමතය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දම්වන ධම්මරක්ඛිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ගොඩනැගීම මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨගොඩනැගූ පුරීකවැ සිංහල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සිංහල පරිවර්තනය සහිත වුලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්කරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලද්දේ පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවිස්සක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතීම. ලියා ගුණ කොට දෙන ලද අත් පිටපත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමරපකිකියෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණි. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්‍රාමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දු පැන නැගුණු බාධක රැසකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ කැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙතිවල

‘කියර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද
නිසා වුලුවණපාළි - සමරසකෙඩකය අවසාන කොට ඇති බන්ධක සතර
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වඩිමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සථවීරවරුන් විසින් නො
පමාව මෙහි ශෝධාපත්‍ර, සංඥ සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන්
මේ ශ්‍රේෂ්ඨ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ථෙහික පාරත්‍රික සුඛ-
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට,

ලඞ්‍රිගම ලංකානාඥ සථවීර
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කායභාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යාප ස්ථිරාදි ප්‍රථම මහාසංඝඝිතීකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචිත්තියපාළි මහාවග්ගපාළි චූළඌවග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථකර්මයකට නඟා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දී මහාවිභවය හෙවත් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිජි, පච්ඡි දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඛ්‍යාදියෙස අනියත නිසංකය' යන එකුත්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'හිදන පුග්ගල වක්‍ර පඤ්ඤාකති පදභාජන විනීතවක්‍ර' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචිත්තියකාණ්ඩය පටන් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචිත්තියකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචිත්තියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. ආභිසමාවාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥා ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධන' නම් වෙයි. එ ද 'බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාකඤ්ඤා ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධනයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමිඤ්ඤාකඤ්ඤා අවසන් කොට ඇති බන්ධන දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කච්ඡෙකඤ්ඤායෙහි පටන් සන්නයතිකකඤ්ඤා අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධනය 'චූළඌවග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කළි මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපද යැ, භික්ෂුනීවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපද යැ යන උද්දෙසපරිවාපක්‍ෂණ වූ පන්සිය යුවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කල්පඤ්ඤාකතිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටෙක, එබදු වූ මැ පව්වයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස්කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දක්වමෙන් ද උභතොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධන පුට්ඨායෙහි පටන් ශේෂය දෙවිසි බන්ධනයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙයෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙසනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දේශනාව යි. උභතො විභවයෙහි ප්‍රඥාන ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තඅධිකරණ සමථය ද සංග්‍රහ කොට භික්ෂුපාති-මොක්ඛ භික්ෂුනීපාතිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාතිමොක්ඛ' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූළඌවග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රඤ්ඤා වූ 'චූළඌවග්ගපාළිය' වනාහි කම්මකඤ්ඤා පටන් කොට සන්නයතිකකඤ්ඤා තෙක් දෙළොස් බන්ධනයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කම්මකඤ්ඤායෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සවග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිකක මහණුන් සඳහා හණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදී හේතුවෙන් පනවනලද කප්පතිය කම්ය ද, 2. ආපකක්ඛිණුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොමික සංයම් ඇති සෙයාසක මහණුට පනවනලද නියාස කම්ය ද 3. සවග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරියෙහි විසූ අයසපි පුනඛිඛුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණහේතුවෙන් පනවන ලද පඛ්ඛාපතිය කම්ය ද, 4. මජ්ඣිමනිකායෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන් අරහයා විභ්වගාභාවයනට අවමන් කිරීම් හේතුවෙන් පනවනලද පටිසාරණිය කම්ය ද, 5. කොසඹු නුවර දී ජනන තෙරුන් සඳහා ඇවැත්මට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හේතුවෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද, 6. ජනන තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවැත්මට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණු සඳහා පනවන ලද පාපදාමට නො හැරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද යන සත් වැදෑරුම් කම් චිත්ත කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකකඤ්ඤායෙහි පාරිවාසිකවිඤ්ඤා, පරිවාස සමාදානවිධි, මූලාසපටිකස්සන, මානසා, අඛ්ඤාන යන චිත්ත කම්යන් පිළිබඳ වත් හා සමාදානවිධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයකඤ්ඤායෙහි පටිච්ඡන්තාපට්ට්ඨන්ත සංසාදිසෙසා-පක්ඛන් පිළිබඳ පරිවාසදාන, මානසදාන, අඛ්ඤාන යන චිත්ත කම්යන් පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමප්පකඤ්ඤායෙහි විවාදාදිකරණ, අනුවාදාදි කරණ, ආපකකාදිකරණ කිව්වාදිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමුග්ගවිනය, පටිඤ්ඤානකරණ, යෙභුයාසිකා, තසපාසියාසිකා, තිණවජාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමරයෙන් සංභිද්ධාලන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

වුරුච්ඡාපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මකඤ්ඤාදී සතර ඛණ්ඩය පමණක් ඇතුළත් කළමහ. මුග්ගකවත්ථි ආදී ඛණ්ඩයන් පිළිබඳ හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමහ. හික්කුන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද ආපකති ප්‍රතිකම්පාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද මුලච්ඡාපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ චිත්ත ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන සොත් පරාත් සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමහ.

මේවගට,

ලබ්ගම ලබ්භානඤ්ඤා ස්ථිර,
ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙන.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උ පදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී වන්ද්‍රශෙඛරාරාමාධිපති අභ්‍යන්තරපණ්ඩිත බ්‍රහ්මගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධර්මපියෙති (හික්ක විචාරිකාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාග්ගිකරාජායතී, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සභානායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාරායතී, ත්‍රිපිටක වාග්ගිකර, විචල්ලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබ්‍රගම ලංකානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධර්ම මහාසභි: සභායෙහි අනුනායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරආයාධිපති ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පණ්ණාලොක ශ්‍රී කල්‍යාණීසාමග්‍රිධර්ම මහාසභි: සභායෙහි අනුනායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

ගෙරලියාවල, සුඛර්මාරාමාධිපති ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඳරුවෙ සිරි අනෝමදස්සි බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සභානායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

කොළඹ කිබ්බිගස්සායේ අශ්‍රයාකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පණ්ණාලොකාර නායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

ලෙඔක

කොළඹ, බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දුර්ගමුවෙ සිරි ධර්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසභානායක ඥානාසාරිථයන් වහන්සේ.

සංවේදක නිරූපණය

සිවු - සිහළකරවුණු වුලුවනපාළි

මජ්ඣං - මජ්ඣම - මජ්ඣමංගලායං සොධිත පොත්තං

සායං - සායම - නායකකරවුණු වුලුවනපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කප්පි - ගජනරාති

විලාසනා පාලි

විසය සූචි

1. කමමකන්ධකං 2—157

පිටපතක

1. නජ්ජනිය කමමං	...	...	2—23
2. නියසා කමමං	...	...	24—39
3. පබ්බාජනියකමමං	...	...	38—35
4. පටිසාරණිය කමමං	...	...	64—87
5. ආපකන්ධා අදසානෙ උකෙඛපනියකමමං	...	...	86—129
6. ආපකන්ධා අපපටිකමමෙ උකෙඛපනියකමමං	...	...	108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අපපටිනියසංගෙ උකෙඛපනිය කමමං	...	...	128—151
වඤ්ඤාදනං	...	...	152—157

2. පාරිවාසිකකඛඤ්ජනං 158 - 195

1. පාරිවාසික වන්තං	...	...	...	158—169
2. මූලාය පටිකසානාරභවන්තං	...	...	...	168—175
3. මානසාරභ වන්තං	...	...	...	176—181
4. මානසවාටිකවන්තං	...	...	...	180—189
5. අබ්භානාරභවන්තං	...	...	...	188—193
6. තස් වඤ්ඤාදනං	...	...	...	194—195

3. සමුච්චයකන්ධකං 196—331

අපටි වජ්ජනමානසං	...	...	...	196—199
අපටි වජ්ජන අබ්භානං	...	...	...	198—203
එකාහපටි වජ්ජනපටිවාසො	...	...	...	202—205
එකාහපටි වජ්ජන මානසං	...	...	...	204—207
එකාහපටි වජ්ජන අබ්භානං	...	...	...	206—209
පඤ්ඤාහපටි වජ්ජනපටිවාසො	...	...	...	210—211
පාරිවාසිකමූලාය පටිකසානං	...	...	...	212—215
මානසාරභමූලාය පටිකසානං	...	...	...	214—219
ත්තාපකම්මානසං	...	...	...	218—221
මානසවාටිකමූලාය පටිකසානං	...	...	...	220—225
අබ්භානාරභමූලාය පටිකසානං	...	...	...	224—225
මූලාය පටිකසානසං අබ්භානං	...	...	...	224—231
පඤ්ඤාහපටි වජ්ජන පටිවාසො	...	...	...	230—233
පඤ්ඤාපාරිවාසික මූලාය පටිකසානං	...	...	...	232—235
සමොධාන පටිවාසො	...	...	...	234—239

විසය සූචි

	පිටුව
මානසික රහ මූලායප විකසනාදි ...	238—239
තිකාපකම්මානාකං ...	240—241
මානසික විකසන මූලායප විකසනාදි ...	242—243
අභිසංකාර මූලායප විකසනාදි ...	...
පසංකප්පි වජ්ජන අභිසංකාරං ...	244—251
අගසංකප්පි වජ්ජන අගසංකප්පි වජ්ජනං ...	250—253
විරප්පි වජ්ජන අගසංකප්පි වජ්ජනං ...	254—257
දෙව්මාස පරිවාසො ...	256—281
සුද්ධාන පරිවාසො ...	282—285
පාරිවාසික වජ්ජනාදිසංකං ...	286—291
පරිවාස ජනිතංසංකං ...	290—293
මානසික සංකං ...	292—301
මූලායප විකසන වජ්ජනං ...	302—313
පරිමාණාදි අවධාන වාසො ...	212— ...
දෙව් මිත්තං ඵලාදායක වාසො ...	314—317
මූලායප විකසන අවිසුද්ධි වජ්ජනං ...	316—321
මූලායප විකසන විසුද්ධි වජ්ජනං ...	320—323
දුතිය මූලායප විකසන විසුද්ධි වජ්ජනං ...	332—331

4. සමප්පාදනං 332—435

1. සමප්පාදනං ...	332—337
2. සතිවිනංසො ...	338—351
3. අමුග්ග විනංසො ...	350—357
4. පටිසංඝාත කරණං ...	356—361
5. යෙහෙය්‍යසිකා ...	360—363
6. තසංපාපියසිකා ...	362—371
7. තිණවජ්ජනං ...	370—375
විකාරි අධිකරණානි ...	376—435
අධිකරණ වූපසමනං ...	396
උබ්බාහිකාය වූපසමනං ...	402
යෙහෙය්‍යසිකා විනංසො ...	408
තිව්ධසලාකගාහො ...	410
සතිවිනංසො ...	414
අමුග්ග විනංසො ...	418
තසංපාපියසිකා ...	422
පටිසංඝාත කරණං ...	426
තිණවජ්ජනං ...	430

සමප්පාදනං නිවේණො වතුපො

විනයපිටකේ

චූළචෙග්ගපාලී

විනයපිටකේ චූළවග්ගපාලි

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

සම්මකඛන්ධකං

1. තජ්ජනියකම්මං.

1. උච්ඡාන සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාවන්තීයං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තෙන ඛො පත සමයෙහි පණ්ඩුකලොභිඤ්ඤා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: “මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීම්හෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සුතතරා ව අලමන්තතරා¹ ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමනාකං පකඛා භවිස්සාමා”ති තෙන අනුයුජ්ඣාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජන්ති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛූහිමායා වෙපුලාය සංවත්තන්ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ටිජ්ඣා සනතුට්ඨා ලජ්ජිතො කුසලාවතා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති බ්‍රහ්මාදිවිජ්ජාපනති: “කථං හි තාම පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදන්ති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීම්හෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සුතතරා ව අලමන්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමනාකං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුයුජ්ඣාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජන්ති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛූහිමායා වෙපුලාය සංවත්තන්ති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතෙත්ථං ආරොවෙසුං.

1. අලමන්තරා, කජ්ජි.

විනයපිටකයෙහි

සුඵචග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා.

1.

කම්මකබ්බකය

1. තජ්ඣියකමීය

1. ඒ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුන් සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජේතවන
තම්බු අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වතාහි
පණ්ඩුකය ලොභිකකය යන දෙමහණු, තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ
කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමැද
අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද
කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම්
භික්ෂුහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි මෙසේ කියත්: “ආයුෂමත්-
වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවා. තෙපි ඔහුට වඩා
පණ්ඩුක ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට
තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු යි. එසින් නුපත් කලහ ද
උපදී. උපත් කලහ ද බොහෝ විම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී.
යම් මහණ කෙනෙක් තුමු අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දුසිත් අකුටු
වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි
ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවශ්‍ය කෙරෙත්, දෙස්
තහත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුක
ලොභිකක භික්ෂුහු තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද
කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ,
ඛබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද
අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි
‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවා. තෙපි වඩා
බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩුක ද වඩා ව්‍යක්ත ද
වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ
වන්නමු’ යි මෙසේ කීනු ද, එසින් තොට්ටත් කලහ උපදී. උපත්
කලහ බොහෝ විම පිණිසත් මහත් විම පිණිසත් පවතී” යනු යි.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං ත්‍රිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිවාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡති: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ පණ්ඩුක-ලොකිතිකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩන-කාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසංඝකමිත්වා එවං වදෙනති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුසන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උපපන්නාති ව භණ්ඩනාති භීතය්‍යාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති?’”ති. “සච්චං භගවා”. විගර්හි බ්‍රුද්ධා ගඟවා: ‘අනනුච්ඡිදිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිකානං අනනුලොමිකං අප්පඨිරුපං අස්සාමණ්ණං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිකා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසංඝකමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුසන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උපපන්නාති ව භණ්ඩනාති භීතය්‍යාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. තෙසං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භීතය්‍යාභාවාය. අථ බෙවතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදාය පසන්නානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤාථත්තායාති.

3. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු අනෙකපට්ඨයායෙන විගර්හිත්වා දුගරතාය දුප්පාසතාය මිහිච්ඡතාය අසනතුට්ඨියා¹ සංඝණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිත්වා අනෙකපට්ඨයායෙන සුගරතාය² පුප්පොස-තාය අපට්ඨිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලොබස්ස බුතස්ස පාසංදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරමස්ස වණ්ණං භාසිත්වා භික්ඛුනං තදනුච්ඡිදිකං තදනුලොමිකං ඛමමිං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා පණ්ඩුකලොකිතිකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකමමං කරොතු. එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොකිතිකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති³ ආරොපතබ්බා. ආපත්තිය ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙතත භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤජපතෙබ්බා:

1. අසනතුට්ඨතාය - සෘෂ්. 2. සුගරතාය - මජ්ඣ. 3. ආපත්තිය - මජ්ඣ.
 * මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ. එකල්හි හඟවත්නු මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස් කරවා, “සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොභිතක මහණනු තුමු බබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, බබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂමත්-වරැනි, මෙ තෙමේ තොට තොදිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොටට පක්‍ෂ වන්නමු”යි මෙසේ කියන්ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැබැද?”යි මෙසේ භික්ෂුන් ප්‍රථවුත්හ. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණනු කීහ.) “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුහුදුනු ක්‍රියාවක. සත්ව අනුලෝම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණුන්ට නුහුදුනු එකෙක. තොහැපයෙක. තො කළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමු බබර කරන්නෝ... සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අධිකරණ උපදවන යම් අත් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂමත්නි, මෙ තෙමේ තොට තොදිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොටට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීනු ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපගත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පගන් වුවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවති”යි හඟවත් බුදුහු ගැඹුහුහ.

3. ඉක්බිති හඟවත්නු ඒ මහණුන් තොගෙක් කරැණින් ගරභා, දුභීරතාවයේ ද දුෂ්පාඨතාවයේ ද මහෙව්ච්ඡතාවයේ ද අසනතුටෙතාවයේ ද ගණසඛගණිකාවයේ ද කුසිතභාවයාගේ ද දොස් වදුරා, තොගෙක් කරැණින් සුතරතාවයේ ද සුපොඨතාවයේ ද අල්පෙව්ච්ඡතාවයේ ද සනතුටෙතාවයේ ද සංලොඛයාගේ ද බුතතුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූප්‍යයාගේ ද කෙලසාපවයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීණී)ද වීර්‍යාර්ථයාගේ ද අනුසන් වදුරා, මහණුන්ට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලෝම වූ බමිකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදල සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සසිස තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොභිතක යන දෙ මහණුන්ට තර්කිකයමය කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු වොදසිතව්‍යයහ (ඒ මහණුන්ට වොදනා කට යුතු ය). වොදනා කොට සාරසිතව්‍යයහ (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත තැවිය යුතු ය. ඇවැත නංවා, වියත් සමත් මහණක්හු වසින් සසිස තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. “සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සංඝෙසා. ඉමෙ පඤ්ඤාකල්පොතිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්පකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤාදායං භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කල්පකාරකා භස්සකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතීන්ද්‍රියා ඵලං වදෙන්නති: මා ඛො භූමෙහ ආයස්මනෙතා ඵසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පන්නාති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛුභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්පං, සංඝෙසා පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකම්මං කරොග්ග, ඵසා ඤාතීති.

සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සංඝෙසා. ඉමෙ පඤ්ඤාකල්පොතිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤාදායං භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතීන්ද්‍රියා ඵලං වදෙන්නති: මා ඛො භූමෙහ ආයස්මනෙතා ඵසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛුභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සංඝෙසා පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භූණ්ණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙග්ග.

දුතියමපි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සංඝෙසා. පඤ්ඤාකල්පොතිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්පකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤාදායං භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතීන්ද්‍රියා ඵලං වදෙන්නති: ‘මා ඛො භූමෙහ ආයස්මනෙතා ඵසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛුභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සංඝෙසා පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භූණ්ණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙග්ග.

තතියමපි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සංඝෙසා. ඉමෙ පඤ්ඤාකල්පොතිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්පකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤාදායං භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතීන්ද්‍රියා ඵලං වදෙන්නති: මා ඛො භූමෙහ ආයස්මනෙතා ඵසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛුභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සංඝෙසා පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භූණ්ණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙග්ග.

කතං සංඝෙසන පඤ්ඤාකල්පොතිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජතියකම්මං, බමති සංඝස්ස. තස්මා භූණ්ති. ඵච්චෙතං ඛාරගාමී”ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. “වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝකිතක භික්ෂුහු තුමු ඛවර කරන්නාහු, කලහ කරන්නාහු, විවාද උපදවන්නාහු, වාක්කලහ කරන්නාහු, සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඛවර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළඹ ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකෘත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමම් ද වවු. ඔහුට තො බවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඛවර ද උපදී. උපන් ඛවර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සමස්තයට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට තර්කානුකූල කරන්නේ ය. මේ ශුද්ධිය ය.

වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝකිතක මහණහු තුමු ඛවර කරන්නාහු,... සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඛවර කරණ.... සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළඹ, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඛවර ද උපදී. උපන් ඛවර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුන්ට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝකිතක මහණහු තුමු ඛවර කරන්නාහු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඛවර ද උපදී. උපන් ඛවර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සමස්ත තෙමේ පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුන්ට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සමස්ත තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමකුන්ට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලෝකිතක මහණුන්ට සමස්ත විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ය. එය සමස්තයට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

1. **හිඟි හිඟිකමට අමෙහි සමනනාගතං තරුනියකමං. අබම-
කමකමට නොති අවිතසකමකමට දුටුපසනනකමට: අසමමුඛා කතං නොති,
අපටිපුට්ඨා කතං නොති, අපටිසකුසල කතං නොති. ඉමෙහි මඛා
හිඟිකමට තිහමෙහි සමනනාගතං තරුනියකමං. අබමකමකමට
නොති අවිතසකමකමට දුටුපසනනකමට.**

2. අපරෙත්ති භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤා භොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨපජනඤ්ඤා: අනාපවනිසා කතං භොති, අද්දෙසනාගමිනීයා ආපවනියා කතං භොති, දෙසිනාය ආපවනියා කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤා භොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨපජනඤ්ඤා.

4. අපරෙච්චි හික්කටෙ වීගඹෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිකමම.
අබමකමමඤ්ඤා හොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා: අසමමුඛා කභං
හොති, අබමෙතන කතං හොති, චග්ගෙන තතං හොති. ඉතේහි බො
හික්කටෙ වීගඹෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිකමම. අබමකමමඤ්ඤා
හොති අවිනයකමමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා.

5. අපරෙහිති භික්ෂුවේ නීතභේගහි සමන්තාගතං තප්පතීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤාං හොති අභිනයකමමඤ්ඤාං දුට්ඨපසන්නඤ්ඤාං අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධිමමෙත භූතං හොති, වශේන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවේ නීතභේගහි සමන්තාගතං තප්පතීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤාං හොති අභිනයකමමඤ්ඤාං දුට්ඨපසන්නඤ්ඤාං.

6. අපරෙතිරි භික්ඛවෙ චීඤ්ඤාති සමනාගතං තජ්ජනීයකමං
අධම්මකමඤ්ඤා තොති අභිනසකමඤ්ඤා දුට්ඨසනාඤ්ඤා: අපරිඤ්ඤා
කතං හොති, අධිමොන කතං හොති, විකෝපන කතං හොති. ඉමෙති
බො භික්ඛවෙ චීඤ්ඤාති සමනාගතං තජ්ජනීයකමං අධම්මකමඤ්ඤා
තොති අභිනසකමඤ්ඤා දුට්ඨසනාඤ්ඤා.

7. අපරෙතීපි භික්ඛවෙ නීන්ඩොති සමන්තාගතං තප්පතීයකමිම.
අධමමකමමඤ්ඤං හොති අවිනයකමමඤ්ඤං දුට්ඨසන්තඤ්ඤා: අනාපතතීයා
කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වයොන කතං හොති. ඉමෙහි
බො භික්ඛවෙ නීන්ඩොති සමන්තාගතං තප්පතීයකමිම. අධමමකමමඤ්ඤං
හොති අවිනයකමමඤ්ඤං දුට්ඨසන්තඤ්ඤා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු

1. “මහතෙහි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව සමන්විත වූ තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද, නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

2. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොඇවැ-තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දේශනාගාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

3. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: වෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

4. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (නොසමග) වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

5. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත වූ තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (සමග නොවූ) සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ.

6. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

7. මහතෙහි, අනෙකුත් අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොඇවැ-තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

8. අපරෙයිපි භික්ෂුවෙ භික්ෂූහෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිසකමමං අබමෙකමෙඤ්ඤා හොති අවිනස්සකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: අද්දසනායාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉපමෙහි ඛො භික්ෂුවෙ භික්ෂූහෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිසකමමං අබමෙකමමඤ්ඤා හොති අවිනස්සකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමන්තාගතං තප්ප් නියසමං අධම්මකමඤ්ඤා භොති අවිතසකමඤ්ඤා දුට්ඨසන්තඤ්ඤා: දෙසිතාය ආපතති යා කතං භොති, අධම්මෙත කතං භොති, වඤ්ඤාත කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමන්තාගතං තප්ප් නියසමං අධම්මකමඤ්ඤා භොති අවිතසකමඤ්ඤා දුට්ඨසන්තඤ්ඤා.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං. තජ්ජීයකමමං අධිමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අධිමමන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං. තජ්ජීයකමමං. අධිමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

11. අපරෙතීර් භික්ෂුවේ නිගමනෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිස්සමං අධිමකමඤ්ඤාං හොති අවිතස්සමං ව දුට්ඨසන්තං වූ අසාරෙණා කතං හොති, අධිමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවේ නිගමනෙහි සමන්තාගතං තජ්ජිස්සමං අධිමකමඤ්ඤාං හොති, අවිතස්සමඤ්ඤාං දුට්ඨසන්තං ව.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජායකමං
අබමකමං. ච හොති අපිතයකමං. ච දුට්ඨසන්තං. ච: ආපත්තිං අනාරො-
පෙත්වා කතං හොති, අබ්බමත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති.
ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිගඤ්ඤාති සමන්තාගතං තජ්ජායකමං
අබමකමං. ච හොති අපිතයකමං. ච දුට්ඨසන්තං. ච.

අධිමහකමන්දවාදයක. නිවසින.

බිම මිනීමදවා දසකි.

1. තීරී භික්ඛවෙ අභේගති සමන්තාගතං. තජ්ඣියකම්මං. ධම්මකම්මං. ච ගොතී විනයකම්මං. ච සුට්ඨසන්නං. ච. සම්මුඛා කතං ගොතී, පටිප්ඵ්ඤා කතං ගොතී, පටිඤ්ඤා කතං ගොතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීරීභේගති සමන්තාගතං. තජ්ඣියකම්මං. ධම්මකම්මං. ච ගොතී විනයකම්මං. ච සුට්ඨසන්නං. ච.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිටිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: දෙසු ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: වෙදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත වූ තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත වූ තර්තීයකමය අධිකම ද අවිනයකම ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

අධිකම දෙලොස නිමි.

ධම්කම දෙලොස

1. මහණෙනි, අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය ධම්කම - යෙක්ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාව ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තීයකමය ධම්කම කමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: ආපතියා කතං හොඳි, දෙසනාගාමිනියා ආපතියා කතං හොඳි, අදෙසිනාය ආපතියා කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: වෙදෙකා කතං හොඳි, සංරක්ෂා කතං හොඳි, ආපතියා ආරොපෙකා කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: සමුඛා කතං හොඳි, බලවත කතං හොඳි, සමග්ගන කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: පටිපුච්ඡා කතං හොඳි, බලවත කතං හොඳි, සමග්ගන කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: පටිඤ්ඤා කතං හොඳි, බලවත කතං හොඳි, සමග්ගන කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව: ආපතියා කතං හොඳි, බලවත කතං හොඳි, සමග්ගන කතං හොඳි. ඉමෙහි බො භික්ෂුවෙ නිකායෙහි සමන්තාගතං තැන්පත්කම. බලකම. ව හොඳි විනයකම. ව පුට්ඨසන්නං ව.

2. මහණෙනි, අතර්ගත වූත් අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අතර්ගත වූත් අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අතර්ගත වූ ද අභ්‍යන්තර වූ ද සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමු වෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද දුකැවින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අතර්ගත වූ ද අභ්‍යන්තර වූ ද සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අතර්ගත වූත් අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥා ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අතර්ගත වූ ද අභ්‍යන්තර වූ ද සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර වූත් සමන්විත තර්කානුකූලයකට ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: අද්දෙසිතාස ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපතනිං ආරොපෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

ධම්මකම්මදවාසකං නිවසිතං.

ආකඛබ්බානාජ්කකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අනෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරොසා: හඤ්ඤාකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඤ්ඤා අධිකරණකාරකො, බාලො කොති අව්‍යතනො ආපතනිබ්බලො අනුපදනො, හිතීසංසප්පෙයා විහරති අනුපදනාමිකෙහි හිතීසංසප්පෙයනි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරොසා.

8. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයක් ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැනි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයක් ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: තොදෙසු ඇවැනි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයක් ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැනි තර්ක කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් සමන්විත තර්කයකම ධර්මයකමයකම ද විනයකමයකම ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

ධර්මය දෙළොස් නමි.

ආකඩකඩක - තර්කයකම

1. මහණෙනි, අභය භූතයකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තර්කයකම කරන්නේ ය: ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ පිරිසිදු කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විනයයක අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූ ඇවැනි බහුල කොට ඇති ආපනතිපරිවේෂදරහිත චාලයක් වේ ද, හිතියන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගාථිකයන්ගෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තර්කයකම කරන්නේ ය,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: අභිසීලෙ සීලච්චනෙතො හොති, අර්කාචාරෙ ආචාරච්චනෙතො හොති, අභිද්ධිං දිට්ඨිච්චනෙතො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

4. භිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කල්පකාරකො චිමාදකාරකො භය්‍යකාරකො සඛෙස්ස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපතති ඛුත්තො අනපදනො, එකො ගිහිංසවො විහරති අනුත්තරොමිකෙහි ගිහිංසවොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලච්චනෙතො හොති, එකො අර්කාචාරෙ ආචාරච්චනෙතො හොති, එකො අභිද්ධිං දිට්ඨිච්චනෙතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

ආකංඛමානස්සකං නිට්ඨං.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් අඩග තුණකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, උතුම් වූ සමන්ද්‍යවිෂයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ අඩග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූද අඩග තුණකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියාද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියාද, සතුරුවන්හි අසුණු කියාද, මහණෙනි, මේ අඩග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, හිසුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වේද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්‍ෂ වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡේදරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේද, එකෙක් ගිහිත් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ගාහිසංසගීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ හිසුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් හිසුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ හිසුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්‍ය වූද හිසුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයිද, මහණෙනි, මේ හිසුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

තජ්නියකමය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ ඡවකය හිමි.

අධාරසවනං

1. තජ්ජනිකමමකතෙහි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං, තත්තාසං සමමාචිත්තනා: ත උපසමපාදෙතබ්බං. නි නිස්සයො දුසබ්බො, න සාමණේරො උපධිපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමමයි¹ සාදිතබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපතනියා සබ්බෙත තජ්ජනිකමමං කතං භොති සා ආපතති ත ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරා, කමමං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බො, ත පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසමො ධරෙතබ්බො, න පචාරණා ධරෙතබ්බො, න සවචනියං කාතබ්බං, න අනුවාදො පධිපෙතබ්බො, න ඔක්කාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාදරතබ්බො, න භික්ඛුනි¹ සමපයොජෙතබ්බන්ති.

අධාරසවනං නිවසිතං.

නිපට්ඨපසංගමොත්තබ්බඅධාරසකං

1. අථ බො සබ්බො පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකමමං අකාසි, තෙ සබ්බෙත තජ්ජනිකමමකතා සමමා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, භික්ඛු උපසමිකම්මිනා එවං වදෙනති: මයං ආවුසො සබ්බෙත තජ්ජනිකමමකතා සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, කථනනුබො අමොග්ගි පට්ටජ්ජිතබ්බන්ති, හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං, “තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බො පඤ්ඤකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකමමං පට්ටජ්ජනෙතා.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛුවෙ අමොග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ටජ්ජනෙතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපධිපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමයිං සාදිතයි, සමමතො² පි භික්ඛුනියො ඔවදති, ඉමෙහි බො භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිත සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ටජ්ජනෙතබ්බං.

3. අපරෙති³ පි භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිත සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ටජ්ජනෙතබ්බං: යාය ආපතනියා සබ්බෙත තජ්ජනිකමමං කතං භොති තං ආපතති ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති, ඉමෙහි බො භික්ඛුවෙ පඤ්ඤකලොභිත සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකමමං න පට්ටජ්ජනෙතබ්බං.

1. භික්ඛු භික්ඛුනි, සස.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අවමාලාය වන

1. මහණෙනි, තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යය වී උපසම්පද කම් නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උවටත් පිණිස නොගත යුතු යි. භික්ෂුනොපාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැත්කන් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැත්කට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකම් නොගැරහිය යුතු යි. තර්කානුකූල කළ භික්ෂුනු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචිත්ත මහණහුගේ උපොසථකම් නොතැබිය යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සම්මතිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙවුතනතුර නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පිණෙට් මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොගෙදිය යුතු යි.

අවමාලාය වන නිමි.

නොසංහිද්‍රවිය යුතු අවමාලාය වන

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූල කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ ඔහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙත්. නිස්තරණ වත් පුරත්. භික්ෂුන් වෙත එළඹ, “ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලෝම ව පවතිමු, වරදින් මිදෙමු වස් පැවැතිය යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියත්. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේකා:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූල සංහිද්‍රවායා.”

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංහිද්‍රවිය යුතු යි: උපසම්පද කම් කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය පිළිගනී ද, සම්මත කරණ ලැබූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංහිද්‍රවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අනාචාරි අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංහිද්‍රවිය යුතු යි: යම් ඇවැත්කන් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැත්කට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැත්කට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකම් ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංහිද්‍රවිය යුතු යි.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. පක්කතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සචච්ඡිකං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපනොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

න පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. න උපසමාදෙති, න නිස්සං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුනොචාදකසමමති. සාදියති, සමමනො'පි භික්ඛුතිස්සො න ඔවදති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. යාය ආපතති, සංඝෙහි තජ්ජිකම්මං කතං හොති තං ආපතති. න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං චා තාදිසිකං, තත්තො චා පාට්ඨිතරං. කම්මං න ගරහති. කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. න පක්කතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සචච්ඡිකං කරොති. න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපනොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකම්මෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජිකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙතඛබ්බං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං. තෙති භික්ඛවෙ පඤ්ඤකලොතිතකෙති භික්ඛුති සංඝං උපසමිකම්මා එකංසං උත්තරාසඬ්ඨං කරිති. බුඩ්ධිතං භික්ඛුතං පාදෙ චංදිති උක්ඛුට්ඨං නිසීදිති. අඤ්ඤං පග්ගහෙති. එවමස්ස වචනිස්සො: "මයං ගතෙත සංඝෙහි තජ්ජිකම්මකතා සමමා වතතාම, ලොමං පාතෙම, තෙත්තාරං වතතාම, තජ්ජිකස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං සාචාමා"ති. දුතීයමපි යාචිතසංඛා, තතීයමපි යාචිතසංඛා, චූෂ්ණෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සංඝෙහි ඤ්ඤපතමෙති;

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය නොනැවැත්විය යුතු යි: ඉඳහි භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පචාරණය තබයි ද, සම්මතීයකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනී ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය නොසංසිද්ධිය යුතු යි.

නොසංසිද්ධිය යුතු අඛණ්ඩ අපොළොස නිමි.

සංසිද්ධිය යුතු අපොළොස

1. “මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි: උපසම්පද කමි නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු ලවා උච්චාත් කරවා නොගනී ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතීය නොපිළිගනී ද, සම්මතීය ලද්දේද මෙහෙණතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුට කල තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි. යම් ඇවැත්වන් නිසා සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලද්දේවේ නම් ඒ ඇවැත්වන් නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අත් ඇවැත්කමත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කම හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කමය කල සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුට කල තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුගේ තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි: ප්‍රචිතත් මහණහුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පචාරණය නොතබයි ද, සම්මතීයකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණහුට කල තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි.

සංසිද්ධිය යුතු අපොළොස නිමි.

[සංසිද්ධිම]

1. මහණෙනි, මෙහේ තර්කීයකමය සංසිද්ධිය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩිතලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුක සිවුර එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උපුර යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙහේ කිය යුතු වෙයි: “සාමනේ, සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුතට අනුව පවතිමු, තිස්තරණ වෘතති පවතිමු. තර්කීයකමයාගේ සංසිද්ධිම යදිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි.

2. “සුණාදු මෙ භනෙත සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සඛෙසන තජ්ජනිකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වතනනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. යදි සඛසස්ස පතතකල්ලං, සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං පටිපසස්සමෙහයා. එසා ඤාතති.

සුණාදු මෙ භනෙත සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සඛෙසන තජ්ජනිකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වතනනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්ගය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි: සුණාදු මෙ භනෙත සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සඛෙසන තජ්ජනිකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වතනනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්ගය.

තතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුණාදු මෙ භනෙත සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සඛෙසන තජ්ජනිකම්මකතා සම්මා වතනනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වතනනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්ගය.

පටිපසස්සද්ධිං සඛෙසන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං, ඛමති සඛසස්ස, තස්මා භුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තජ්ජනිකම්මං නිවසීතං පඨමං.*

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කීයකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිඳෙනු වස් පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කීයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිද්‍රවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණ ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිද්‍රවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංඝයා විසින් සංහිදුවන ලදී. සංඝයාට එය රූපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

සලබ්ධත තර්කීයකමය නිමි.

2. නියසාකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො කොති, අබ්‍යතො ආපත්තිඛුලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසයෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍යතා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨො, -පෙ-තෙ උරුකායනති භියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපත්තිඛුලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසයෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍යතා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඛ්ඤං සනතිපාතාපෙඨා භික්ඛු පටිපුට්ඨි:

“සථට්ඨං නිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො ගොති අබ්‍යතො ආපත්තිඛුලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසයෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍යතා”ති. “සථට්ඨං හගවා”.

4. විහරති බුද්ධා හගවා: “අනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනුලොමිකං අපාතිරූපං අස්සාමණ්ඩං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපත්තිඛුලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසයෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍යතා.

2. නිගන්වනම්

1. එකමගෙහි ආයුෂ්මත් සෙයාසක හිසු නෙමේ අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝමී නොවූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත ව වෙනෙයි. එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුළු, පට්ට පිළිකුල් කරණ කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සාක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් හිසුනු වෙත් ද, ඒ හිසුනු “කෙසේ නම් සෙයාසක හිසු නෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියත් හා එකට ගැටුණේ නොගැළ-පෙන්නා වූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද, එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෙයාසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරා-වත්. ඉක්බිති ඒ හිසුනු මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලානු ය.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හිසුනංගතා රැස් කරවා, හිසුනත් විවෘල හේක:

“මහණෙනි, සෙයාසක මහණ නෙමේ අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් තැනි ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝමී නොවූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද? එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්” යනු සැබෑ ද? (ඇසූ හේක). “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නොසුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලෝමී නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අසුත්තෙකි. ශ්‍රමණයකට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකළ යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ නෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියත් හා එකට ගැටුනේ, අනුලෝමී නොවූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද, එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-.” විගර්හිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොතු නිස්සාය තෙ වන්ධනති. එවං ව පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතඛො, ථොදෙතා සාරෙතඛො, සාරෙතා ආපත්ති ආරුපෙතඛො, ආපත්ති ආරුපෙතා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතඛො:

6. සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපත්තිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනා චූළාය පටිකස්සනා මානතං දෙනා අබෙහනා, යදි සඛෙසා පතතකල්ලං සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙය්‍ය නිස්සාය තෙ වන්ධනති. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපත්තිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනා චූළායපටිකස්සනා මානතං දෙනා අබෙහනා, සඛෙසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිස්සාය තෙ වන්ධනති. යස්සායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසස කමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වන්ධනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදමි. සුණාතු මෙ හතෙන සඛෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙනා ආපත්තිබ්‍රහ්මො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනා, චූළාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබෙහනා, සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිස්සාය තෙ වන්ධනති. යස්සා-යසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වන්ධනති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

තතං සඛෙසන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං, නිස්සාය තෙ වන්ධනති. ඛමති සඛෙසා, තස්මා භුණ්ති. එවමෙනං ඛාරයාමි”ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වුවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැළි දු මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරභා දූහාමි කථා කොට භික්ෂුන් ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුනට “තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු යැ”යි නියසාකමය කෙරෙවා. මහණෙනි, ඒ නියසාකමය ද මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා, මේ සෙය්‍යසක මහණ තොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිවේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරන්නේ ය. මේ ඤාතී යයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිවේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි.... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් නෙ තෙමේ කියවා. සංඝයා විසින් සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ ධරමි” යනු යි.

අධම්මකම්මදවාදසකං.

1. තීභි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං නියසාකල්මං අධම්ම-කල්මඤ්ච හොති, අවිතසකල්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසාකල්මං අධම්මකල්මං ච හොති, අවිතස-කල්මඤ්ච, දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසාකල්මං අධම්මකල්මං ච හොති, අවිතසකල්මඤ්ච, දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපතනියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතනියා අනාදරෙත්වා කතං හොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපතනියා අනාදරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසාකල්මං අධම්මකල්මඤ්ච හොති අවිතසකල්මං ච දුට්ඨපසන්නං ච.

නියසාකල්මෙ අධම්මකල්මෙ දවාදසකං නිවසිතං.

අධිකාරීදෙපාර්තමේන්තුව

1. “මහත්මයාණනි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද, නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: අධිකාරීන්ගේ ද, ප්‍රතිඥා නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවෙල කරන ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, මහත්මයාණනි, මේ අධිකාරීන්ගේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද මනාම නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

2. මහත්මයාණනි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, දෙසු ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

3. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ වෛද්‍ය නොසංසිද්ධතාව කරන ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නොකරවා කරන ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත් නොතොරා කරන ලද්දේ වෙයි ද...

4. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය (අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව) සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

5. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ නොපිළිවෙල කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

6. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ පිළිගත නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

7. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇවැත් නැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

8. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

9. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ දෙසු ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

10. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ වෛද්‍ය නොසංසිද්ධතාව කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

11. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ සිහිපත් නොකරවා කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

12. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇවැත් නොතොරා කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද, මහත්මයාණනි, මේ අධිකාරීන්ගේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද මනාම නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

නියෝගනීය අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ නිමි.

බමමකමමදවාදසකං

1. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකමමං බමමකමමං ව හොති චිත්තකමමං ව සුචුපසන්නං ව: සමුච්චා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකමමං බමමකමමං ව හොති චිත්තකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීභ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකමමං බමමකමමං ව හොති චිත්තකමමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3 අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති.

4. අපරෙති'පි -පෙ- සමුච්චා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

5. අපරෙති'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

6. අපරෙති'පි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

7. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

8. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

9. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

10. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

11. අපරෙති'පි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, බමමෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභ්බෙති සමන්තාගතං නියසසකමමං බමමකමමං ව හොති චිත්තකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

නියසසකමමං බමමකමමදවාදසකං නිට්ඨිතං.

බර්තමානකර්මය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භාවයෙන් යුක්ත නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයක් ද විනයකර්මයක් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ: සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භාවයෙන් යුක්ත නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයක් ද විනයකර්මයක් ද, මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භාවයෙන් යුක්ත නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයක් ද විනය කර්මයක් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භාවයෙන් යුක්ත නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයක් ද විනයකර්මයක් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වෙයි.

3. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද,...

4. අන්‍ය වූ ද... සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

5. අන්‍ය වූ ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. අන්‍ය වූ ද... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. අන්‍ය වූ ද... සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

12. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමාන කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භාවයෙන් යුක්ත නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයක් ද විනය කර්මයක් ද මනා ව සංහිදුකෙක් ද වෙයි.

නියෝගකර්මය බර්තමාන කර්මය නිමි.

ආකඩබ්බමානුජකතං

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බස්ස අධිකරණකාරකො. බාළො හොති අබ්‍යතො ආපත්තිවත්තලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අනිද්ධස්සා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

4. ඨිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බස්ස අධිකරණකාරකො, එකො බාළො හොති අබ්‍යතො ආපත්තිවත්තලො අනපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ ඨිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමිති භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, එකො අනිද්ධස්සා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමිති භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බස්සා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

නියයාකමමෙ ආකඩබ්බමානුජකතං නිවසිතං.

ආකඩබලානාජකකය

1. මහණෙනි, අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙසි නොවෙසි ආදී) විරුඬුවාද කරන්නේ ලාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයගෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අවසන්න වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපතති පරිවෙජද රහිත බාලගෙක් වේ ද, ගිහිනන් හා එකට ගැටුණේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨගෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලගෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරගෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමසන්ද්‍යජීගෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, දමුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, සගුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ ලාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අවසන්න වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපතති පරිවෙජද නොදත් බාලගෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසඨගෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලගෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තමාචාරගෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සමසන්ද්‍යජීගෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අසුණු කිසි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

නියසසකමීගෙහි ආකඩබලානාජකකය නිමි.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා සද්දෙවනබො:

“සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සම්මා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං යාවති. යදි සමිසංසං පතනකල්ලං සමෙසා සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසංග්ගිංගො, එසා සද්දතති.

සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සම්මා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසංග්ගිංගො. යසංග්ගිංගො බමති සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං, සො භුණ්හංසං, යසං නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතම්ථං වදම්. සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සම්මා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසංග්ගිංගො. යසංග්ගිංගො බමති සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං, සො භුණ්හංසං, යසං නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමි එතම්ථං වදම්. සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සම්මා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසංග්ගිංගො. යසංග්ගිංගො බමති සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං කම්මසංසං පටිපසංසංග්ගිං, සො භුණ්හංසං, යසං නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපසංසංග්ගිං සමෙසන සෙය්‍යසකංසං භික්ඛුනො නියමකම්මං, බමති සමිසංසං. තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

නියමකම්මං නිබ්බිතං දුතියං.

3. පබ්බාජනියකම්මං

[අසංජිප්පනබ්බසුකානං අනාවාරං]

1. තෙන බො පන සමයෙන අසංජිප්පනබ්බසුකා නාම කිංචාභිජිකම්මං. ආවාසිකා භොගති අලජ්ජිනො පාපභික්ඛු. තෙ එවරුපං අනාවාරං ආවරනති: මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රෙපාපෙනතිපි. සිඤ්ඤානතිපි, සිඤ්ඤාපෙනතිපි. ඔචිතනතිපි, ඔචිතාපෙනතිපි. ගජොනතිපි, ගජොපෙනතිපි. එකතොවණ්ටිකමාලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. මඤ්ජුරිකං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. විබුහිකං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. වටංසකං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. ආවෙලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. උරව්ඳං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙතේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුලොම ව පවතී. (අටලොස්) නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. ඉදින් සබ්බසාට පැමිණි කල් ඇති කමය වේ නම් සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන්නේය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ, මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනුව ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනුව ද මෙ කරුණ කියමි. සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබූ මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ මැනවින් පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිසාරණ වත පුරයි. (හේ) නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සබ්බසා විසින් සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන ලදී. සබ්බසාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

දෙවන නියසසකමය නිමයේ ය.

3. පබ්බාජනියකමය

[අසුප්පනබ්බසුකයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලී අසුප්ප් පුනබ්බසුක නම් වූ පවට පිඤ්ඤා නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාගිජ්ජෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමුද මල්පාල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවවත්. තුමුද දිග ඉසින්, අනුත් ලවා ද ඉස්වත්. තුමුද මල් කෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් කෙලවත්. තුමුද මල්දම් ගොතත්, අනුත් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. දෙපසට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. තුමුද මල්කැන් කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. හිඳි ඇදියෙකින් ඇවුහු මල්දම් (පිටුකිකාවන්) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවංගක) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. කණු පලඳනා මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. උර පලඳනාවන් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. අට්ඨකි භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සච්චනියං කරෙති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුනි සමපයොජෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

න පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චකි භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: න උපසමාදෙති, න නියසසකං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමමුතියං සාදෙති, සමමතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චකබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: යාය ආපතති යා සබ්බෙත නියසසකමමං කතං තොති තං ආපතති න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ ත ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

3. අට්ඨකි භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සච්චනියං කරෙති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

පටිපසස්සමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙතඛබ්බං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙති භික්ඛුනා සබ්බං උපසමකමිති එකංසං උත්තරුසබ්බං කරුණා බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිනා උක්ඛුටිකං නිසීදිති අඤ්ජලිං පග්ගහෙති එවමස්ස වචනියො: “අහං හතෙන සබ්බෙත නියසසකමමං කතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං වතනාමි, නියසසකමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං ආවාමි”ති. දුතියමපි ආචිතබ්බො. තතියමපි ආචිතබ්බො,

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු: ප්‍රචතක් මහණෙකුගේ පොහොසත් තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සම්මතනියකම කෙරේ ද, වෙනෙරු දෙවූ බව කෙරේ ද, අනුනව වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගනී ද, (ප්‍රචතක් මහණකුට) වොදනා කෙරේ ද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, හිසකුත් උනුත් හා කලකයෙහි නොදැද. මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු.

නොසංහිද්විය යුතු අවලෝකන නිමිත්ත ය.

සංහිද්විය යුතු අවලෝකන

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු: තමා උපාධ්‍යායව උපසරත් නො කෙරෙහි ද, නිස නො දෙසි ද, හෙරණකු උච්චතව යොදා නො ගනී ද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සමත්තිය නො ඉවසයි ද, සමත්තිය ලද්දේ නමුත් ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු.

2. මහණෙනි, අනාගත වූ ද පඤ්චාසනයෙන් යුක්ත මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු: යම් ඇවැත්කුට සමසයා විසින් (මනුෂ්‍ය) නියායානුකූල කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැත්කුට නො පැමිණේ ද, එවැනි දත් ඇවැත්කුට හෝ නො පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැත්කුට හෝ නො පැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකම නො ගරහා ද, විනය-කම කළුවත් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු. ප්‍රචතක් මහණෙකුගේ පොහොසත් තබා ද, පවුරුණු නො තබා ද, සම්මතනිය කම නො කෙරේ ද, වෙනෙරෙහි දෙවූ තැන්හි නො සිටී ද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නො ගනී ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හිසකුත් උනුත් කලකයෙහි නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවස්ථාවක් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංහිද්විය යුතු.

සංහිද්විය යුතු අවලෝකන නිමිත්ත ය.

[සංහිද්විම]

1. මහණෙනි, නියායානුකූල මෙසේ සංහිද්විය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණෙකු විසින් සමසයා වෙත එළඹ උතුරුසෙය එකක් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිසකුත්ගේ පා වැද උත්තුවක ව සිද ඇදී ලී බැද ගෙණ මෙසේ නියා යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම සමසයා විසින් නියායානුකූල කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසකුත් අනුව පවතිමි. (අපොළොස්) නිසාරණ වත අනුව පවතිමි. නියායානුකූලයාගේ සංහිද්විම යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යදිම යුතු. තෙවෙනුව ද යදිම යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අවසාරසවනන:

1. නියසසකමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සමමා වතතිතබ්බං. තත්ත්වායං සමමා වතනනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නියසසකමකතො දුතබ්බො, න සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමමුති සාදිතබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න වෙදිතබ්බො, යාස ආපත්තියා සඤ්ඤා නියසසකමමං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරො, කමමං න ගරභිතබ්බො, කමමිකා න ගරභිතබ්බො, න පනතනසස භික්ඛුනො උපොසථො: ඤාපෙනබ්බො, න පමාරණං ඤාපෙනබ්බො, න සමවතියං කාතබ්බං, න අනුචාරො පටිඤ්ඤෙනබ්බො, න ඉතොසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුනි සමසයොජෙතබ්බනති.

නියසසකමම අවසාරසවනන: නිවර්තනං.

න පටිපසසමෙහතබ්බඅවසාරසක:

1. අථ ඛො සඤ්ඤා සෙය්‍යසකසස භික්ඛුනො නියසසකමම: අකාසි නියසසක තෙ වතබ්බනති. සො සඤ්ඤා නියසසකමකතො සංඝාණමිතෙන සෙවමානො හජමානො පසිරුපාසමානො උද්දිසාරෙතො පරිපුර්වතො ඛත්තසුතො හොති ආගතාගමො ධර්මධරෙ විනයධරෙ මාතිකාධරෙ පණ්ණිතො ව්‍යතො මෙධාපි ලජ්ජි කුසකුචිතො සිකාකාමො. සො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වතනති. භික්ඛු උපසමකමිති, එවං වදෙති: “අතං ආවුතො සඤ්ඤා නියසසකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙසාරං වතනාමි, කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”නති. හගවතො එතමන් ආරෙවෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා සෙය්‍යසකසස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසසමෙහතු.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඤ්ඤා සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නියසසකමකතො, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමුති සාදිතති, සමමතො'පි භික්ඛුනියො ඛවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න. පටිපසසමෙහතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං: යාස ආපත්තියා සඤ්ඤා නියසසකමමං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජිත, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරො, කමමං ගරභති, කමමිකා ගරභති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අටලොස්වත

1. මහණෙනි, නියසසකමය කරුණු ලැබූ මහණනු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පද නොකළ යුතුයි, නිස නොදිය යුතුයි, සාමණේරකෙනෙකු උපසම්පාතය පිණිස නොතබාගත යුතුයි, භික්ෂුනොවාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතුයි, ඒ සම්මතිය ලැබුවහු විසින් ද මෙහෙණින්තට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැත්කන් කරුණකට සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දේද ඒ ඇවැත්තට නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැත්කට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරතිය යුතුයි, කමය කළ භික්ෂුන්ට නොගැරතිය යුතුයි, ප්‍රචතක් මහණනුගේ පොභොය නොතැබිය යුතුයි, පචාරණය නොතැබිය යුතුයි, සචරතියකමය නොකළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙවු තනතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතුයි, භික්ෂුන් ඔවු-නොවුන් හා කලන පිණිස නොයෙදවිය යුතුයි.

නියසසකමයෙහි අටලොස්වත නිමි.

නොසංභිද්‍රවියයුතු අටලොස්වත

1. ඉක්බිත්තෙන් සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට 'නා විසින් මහතෙරකෙනෙකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුය'යි නියසසකමය කෙළේය. සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරුණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-දිතුරන් සෙවිනේ, බජනුගේ, ඇසුරු කරුණුගේ, උදෙසවනුගේ, නැවත නැවත විචාරණුගේ, වාචොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධම්මාර, විනයධාර, මාතාකාධාර, පණ්ණිත, ව්‍යක්ත, ප්‍රඥවත්, ලජ්ජී, සුඵවරදෙහි ද බුදුකන් කරුණ, සික්ඛාකාමී වූ බහුශ්‍රැතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනාව පවතී. (මන් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිසාරණය පිණිස පවතී. භික්ෂුන් සාරා එලැබ, "ඇවැත්නි, මම සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දෙහි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වැ පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ"යි මෙසේ කියයි. භික්ෂුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී තම සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණනුගේ නියසසකමය සංභිද්‍රවායා."

2. මහණෙනි, අභ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංභිද්‍රවිය යුතු: උපසපත් කෙරෙහි ද, නිස දෙසි ද, භෙරණකු තමාට උච්චතෙහි යොදා ගනී ද, මෙහෙණින්තට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලැබුයේත් මෙහෙණින්තට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍ය පසින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංභිද්‍රවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අනා වූ ද අභ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංභිද්‍රවිය යුතු: යම් ඇවැත්කට සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද නම්, ඒ ඇවැත්තට පැමිණේ ද, එවැනි අතින් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කමය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණනුගේ නියසසකමය නොසංභිද්‍රවිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. තෙ කුලීජීනං කුලබීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්භානං කුලදුසීනං එභතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. උභතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. මඤ්ජරිකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. විඛුනිකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. වටංසකං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. ආවෙලං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි. උරුද්දං හරනතිපි, හරුපෙනතිපි.

3. තෙ කුලීජීනි කුලබීතානි කුලකුමාරීනි කුලසුණ්භානි කුලදුසීනි සද්ධං එකභාජනෙපි භුඤ්ජනති. එකථාලකෙපි පිචනති. එකාසනෙපි නිසීදනති. එකමඤ්ඤෙපි කුච්චෙට්ඨනති. එකජරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. එකපාපුරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. එකජරණ පාපුරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. විකාලෙපි භුඤ්ජනති. මජ්ජමෙපි පිචනති. මාලාගකම්මිලෙපනමපි බාණෙනති.-

තච්චනතිපි. ගායනතිපි. වාදෙනතිපි. ලාසෙනතිපි. තච්චනතියාපි තච්චනති. තච්චනතියාපි ගායනති. තච්චනතියාපි වාදෙනති. තච්චනතියාපි ලාසෙනති. ගායනතියාපි තච්චනති. ගායනතියාපි ගායනති. ගායනතියාපි වාදෙනති. ගායනතියාපි ලාසෙනති. වාදෙනතියාපි තච්චනති. වාදෙනතියාපි ගායනති. වාදෙනතියාපි වාදෙනති. වාදෙනතියාපි ලාසෙනති. ලාසෙනතියාපි තච්චනති. ලාසෙනතියාපි ගායනති. ලාසෙනතියාපි වාදෙනති. ලාසෙනතියාපි ලාසෙනති.-

අට්ඨපදෙපි කීලනති. දසපදෙපි කීලනති. ආකාසෙපි කීලනති. පරිහාරපදෙපි කීලනති. සනතිකායපි කීලනති. බලිකායපි කීලනති. ඝටිකායපි කීලනති. සලාකහජෙනපි කීලනති. අනෙකපි කීලනති. පඬකච්චරෙනපි කීලනති. වඬකකෙනපි කීලනති. මොක්ඛවිකායපි කීලනති. විඬගුලකෙනපි කීලනති. පතතාලකකෙනපි කීලනති. රජකෙනපි කීලනති. බහුකෙනපි කීලනති. අකඛරිකායපි කීලනති. මනෙසිකායපි කීලනති. යථාචර්ජෙනපි කීලනති. ගජච්ඡම්මෙපි සිකකනති. අසුසම්මෙපි සිකකනති. රජස්මිමෙපි සිකකනති. බහුස්මිමෙපි සිකකනති. ඵරුස්මිමෙපි සිකකනති. ගජච්ඡම්මෙපි පුරතො බාවනති, අසුසම්මෙපි පුරතො බාවනති, රජස්මිමෙපි පුරතො බාවනති. ආබාවනතිපි. උසෙසලෙනතිපි. අපෙඨාවෙනතිපි. නිබ්බුර්ඬනතිපි. මුට්ඨිගිපි පුජකිනති. රඬකමරේඬපි සංඝාටිං පහරිතො තච්චනතිං එවං වදෙනති: ඉධ භගිනි තච්චසුඤ්ඤි, තලාටිකමපි දෙනති. විපිබච්ඡෙ අනාවාරං ආචරනති.

4. තෙන ඛො පන සමගෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසිසු වර්ණං වුප්පො සාවජ්ඣං ගච්ඡන්තො හභවන්තං දස්සන්තො යෙන කීටාගිරි තදවසරි. අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පතතච්චර-මාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාඨිසි, පාසාදිකෙන අභික්ඛකෙනෙතන පටික්ඛ-නෙතන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්මඤ්ජනෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිතතච්චකු ඉරියාපථසමපනෙනා,

2. ඔහු කුලසත්තව කුලසත්තව, කුලකුමරියතව, කුලසෙතෙලියතව, කුලදුස්සතව එකතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උභයතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කැන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. පිටුකිකාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුන්මල්කඩ තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පලඳකා තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපලඳනාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණනු කුලසත්තව හා කුලසත්තව හා කුලකුමරියත් හා කුල-වූන් හා කුලදුස්සත් හා එක් වෙළෙඳකි ද වෙළෙඳත්. එක් කුලකුමරියෙකි ද බොත්. එක් අස්තෙකි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙකි ද එකට ගසනක කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදත්. එක් පොරොත්තාවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරොත්තා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. තොකල්කි ද බුදිත්. මදුපානක ද කරත්. මල් ගඳ විලෙදින් ද දරත්. -

තැටිම ද කරත්. ගැසිම ද කරත්. වැසිම ද කරත්. විලාස දක්වත්. තවත්තියට ද තවත්. තවත්තියට ද ගසත්. තවත්තියට ද වසත්. තවත්තියට ද විලාස දක්වත්. ගසත්තියට ද තවත්. ගසත්තියට ද ගසත්. ගසත්තියට ද වසත්. ගසත්තියට ද විලාස දක්වත්. වසත්තියට ද තවත්. වසත්තියට ද ගසත්. වසත්තියට ද වසත්. වසත්තියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වත්තියට ද තවත්. විලාස දක්වත්තියට ද ගසත්. විලාස දක්වත්තියට ද වසත්. විලාස දක්වත්තියට ද විලාස දක්වත්. -

අගස් දු පෝරුවෙකි ද දු කෙළින්. දසගස් දු පෝරුවෙකි ද දු කෙළින්. අහසේ දු පෝරුව ඇසි සේ සලකා දු කෙළින්. කවිපි-පෙතෙකි ද ක්‍රියා කරත්. සත්තික ක්‍රියාව ද කරත්. බලිකාක්‍රියාව ද කරත්. සවිකාක්‍රියාව ද කරත්. සලාකා හත් ක්‍රියාව ද කරත්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කොළතලා පිහිමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා තතුලින් හැමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කරනම් ගැසිම ද කෙරෙත්. හුලංපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කොළ තැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා රිසෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රියා කරත්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියවීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. සිත ද කීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කණුන් කොරැන් ආදීන් සේ ඉරියවු දක්වීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. හස්තිශ්‍රීයෙකි ද හික්මෙත්. අශ්වශ්‍රීයෙකි ද හික්මෙත්. රථශ්‍රීයෙකි ද හික්මෙත්. ධනුශ්‍රීයෙකි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්පි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. අසුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. රථයට පෙරවු ව ද දිවෙත්. දිවු තාක් දුර පෙරලා ද දිව එත්. උස් හඬ නගත්. අත්පොලසන් දෙත්. මල්පොර බදත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රකම්බල මැද සහල සිවුර එළා 'තැනණියනි, මෙහි තටන්තැ'යි කියත්. 'මැනව, මැනැවැ'යි කියා සිය තලලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇස තලලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වාස පැවැරැගේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට යැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කීටාගිරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරැගෙහි හැඳ පෙරෙව් පාසිවුරු ගෙණ (දක්නවුන්) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිවීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතු වූ යට බලා හෙළා ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිසුන් වූයේ කීටාගිරියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“දුට්ඨො හතෙත කිට්ඨිසම්මං ආවාසො, අසාඨපුතබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨිසම්මං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපතිකු, තෙ ඵරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි, රොපාපෙන්නි’පි-පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ හතෙත මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති. ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු, නිවසන්ති පාපතිකු, සාධු හතෙත භගවා කිට්ඨිසම්මං භික්ඛු පතිනෙය්‍ය, යථායං කිට්ඨිසම්මං ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍යාති”. තතොතං භගවා ආගච්ඡාමිති.

11. අථ ඛො භගවා ඵතසම්මං නිදනෙ ඵතසම්මං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අසාඨ-පුතබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨිසම්මං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපතිකු, තෙ ඵරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි, රොපාපෙන්නි’පි-පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙපි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති; ඊඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛු. නිවසන්ති පාපතිකු”ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධා භගවා අනනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵරුපං අනාචාරං ආචරිස්සන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙස්සන්ති’පි, -පෙ- විවිධමපි අනාචාරං ආචරිස්සන්ති.

13. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය-පෙ- විගරහිත්වා ඛමම්මං කථං කතා සාරිපුතතමොග්ගලානෙ ආමනෙත්ති: ගච්ඡං භූලෙහ සාරිපුතතා කිට්ඨිසම්මං. භන්තා අසාඨපුතබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කිට්ඨිසම්මං පබ්බාජනියකම්මං කරොථ. භූමිකං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිකො’ති.

14. “කථං මයං හතෙත අසාඨපුතබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කිට්ඨිසම්මං පබ්බාජනියකම්මං කරොමි. වණ්ඤා තෙ භික්ඛු ඵරුසා”ති. “තෙන හි භූමිකා සාරිපුතතා බ්‍රහ්මෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ගච්ඡා”ති. ඵචං හතොති ඛො සාරිපුතතමොග්ගලානා භගවතො පටිවෙස්සාසුං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“වහන්ස, කිට්ඨාසියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨාසියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (ගිහිත් සහන්තට) මල්පාල තුමුත් සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ දන්තොපණත්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදූහැටියෝ සස්තෑ පැහැදුනෝ වූහ ද උහුත් දැන් සැදූහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සමසයාට නිබඳ දෙන දුතපථයෝ වූහ නම්, උහු ද දැන් සිදුහානු වෙති. ප්‍රියසීල වහන්ස ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂුක නෙවාසික වූ වෙසෙත්. වහන්ස, කිට්ඨාසියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ ප්‍රසංසිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිට්ඨාසියට වහන්ස එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු සි. වහන්ස, මම එහි සිට එම සි ඒ මහණ සැල කෙළේ ය.

11. ඉක්බිතිවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කිට්ඨාසියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමුත් මල් පාල සිටුවත් ය, අනුත් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණත්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එයින්) පෙරු සැදූහැටි වූ සස්තෑ පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදූහැ නැතිවත් වූ නො-පහන් වූ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සමසයාට පළමු දුන් දුතපථයෝ දැන් සිදුහානු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියසීල භික්ෂුක ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂුක ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද?”යි අසා වදාළ සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ සි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ හැරුනු සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නොපණත්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සහනු පිණිස) මල්පාල සිටුවත් ද ... විවිධ නොපණත් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තෑ නොපහන් වූවත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසාර්ථ පුතබ්බසුක භික්ෂුන් වෙසෙසින් ගරභා දැනුම් කථා කොට වදා, සැරිසුත් මුහුලන් දෙ නම අමතා, “සැරිසුතෙහි, තෙපි කිට්ඨාසියට යවු. ගොස් අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණන් කිට්ඨාසියෙන් තෙරපාලීමේ කමය කරවු. ඔහු නොපණේ සද්ධිපිහාරකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “වහන්ස, අපි අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණනට කිට්ඨාසියෙන් තෙරපාලීමේ කමය (පබ්බාජනිය කමය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු ඇබහ, පරොස්ස”යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. “එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයනි, තෙපි බොහෝ මහණන් කැට්ටි යවු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි ශාරිපුත්‍රයනුගත් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

මොකවිකාශ'පි කිලනා, විකුලකෙත'පි කිලනා, පතනාලකෙත'පි කිලනා, රජකෙත'පි කිලනා, බහුකෙත'පි කිලනා, අකවිකාශ'පි කිලනා, මනෙසිකාශ'පි කිලනා, යථාමාන'පි කිලනා, හපිසම්මපි සිකකනා, අසාසම්මපි සිකකනා, රජසම්මපි සිකකනා, බහුසම්මපි සිකකනා, ජරාසම්මපි සිකකනා, හපිසා'පි පුරතො බාවනා, අසාසා'පි පුරතො බාවනා, රජසා'පි පුරතො බාවනා, අබාවනා'පි, උසොලෙනා'පි, අපෙඨාවෙනා'පි, නිබුරුකනා'පි, බුරුහි'පි සුරකනා, රකමෙකෙ'පි සකසා. පසරිනා තවනා. තවනා. එව. වදෙනා: ඉබ හඟිනි තවකා'පි, නලාපිකමපි දෙනා: විවිධව අනාචාර. අචරනා.

යෙ'පි හෙ හනන මනුසා පුබ්බ සද්ධා අනෙත්තං පසනා හෙ'පි එතරහි අසාසා අපසනා. යාති'පි තාති සකසා පුබ්බ දුතපථාති, තාති'පි එතරහි උපවිජ්ජනාති. ඊඤ්චනා පෙසලා හිකු නිවසනා පාප-හිකු. “සාධු හනන හතවා කිට්ඨිං හිකු පභිනෙය්, යථායං කිට්ඨිං අවාසො සඤ්ඤා”ති.

8. එවමාපුසො'ති බො සො හිකු තසා උපාසකසා පටිසුචා උපාසකා යෙන සාවතී තෙන පසාමි. අනුපුබ්බන යෙන සාවතී, යෙන ජෙතවනං අනාචාරිකසා අරාමො, යෙන හතවා තෙතපසාමි. උපසාමිකා හතවනං අභිවාදෙනා එකමනං නිසිදි.

9. ආචිණ්ණං බො පනතං බුද්ධානං ගගවනානං ආගතකුසෙහි හිකුහි සද්ධා පටිසම්මාදිතුං. අථ බො හතවා තං හිකු එතදුචාව: “කච්චි හිකු බමනිං. කච්චි යාපනිං, කච්චි අපසම්මපෙන අද්ධානං ආගතො. කුසතා ච නිං හිකු ආගතසි”ති. “බමනිං. හතවා, යාපනිං. හතවා, අපසම්මපෙන වාහං හනන අද්ධානං ආගතො.”

10. ඉධං හනන කාසිසු වසං වුජ්ජා සාවතීං ආගතනො හතවනං දසනා යෙන කිට්ඨි තදවසරිං. අථ බො හනන පුබ්බකහසමයං නිවාසෙනා පතනවිවරමාදුය කිට්ඨිං. පිණ්ඩාය පාපිං. අද්දසා බො මං හනන අඤ්ඤාතරො උපාසකො කිට්ඨිසමි පිණ්ඩාය වරනං. දිසාන යෙනාං තෙතපසාමි. උපසාමිකා මං අභිවාදෙනා එතදවො: “අපි හනන පිණ්ඩා උබහති”ති. න බො ආවුසො පිණ්ඩා උබහති”ති. “එහි හනන කරං ගමිසාමා”ති. අථ බො හනන සො උපාසකො මං කරං තෙනා නොජෙනා එතදවො: “කහං හනන අග්ගා ගමිසාමි”ති, “සාවතීං බො අහං ආවුසො ගමිසාමි හතවනං දසනාය”ති. “තෙන හි හනන මමි වචනෙන ගගවතො පාදෙ සිරසා වදා, එවඤ්ච වදෙති:-

කරණම් පැනීමෙහිදු කෙළිති. කත්තන්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙහිදු කෙළිති. කුඩා රියෙහිදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙහිදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙහිදු කෙළිති. මනසිකායෙහිදු (සිතුවෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාචර්යෙහිදු (සිරුරු දෙස් දක්වමින්) කෙළිති. හසනි සිලායෙහිදු හික්මෙති. අසනිලායෙහිදු හික්මෙති. රජසිලායෙහිදු හික්මෙති. ධනුස්සිලායෙහිදු හික්මෙති. ඛනිසිලායෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. අසු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. රිය පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. පසුපසට ද දුටුහි. පෙරට ද දුටුහි. ප්‍රිතිනාද කෙරෙහි. අත්පොළහන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙහි. මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමබල මැද සහල අතුරා තිබීමට “නැහැනියනි, මෙහි තටව”යි මෙසේ කියති. නලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුහැනියෝ සත්තැ පැහැදුනෝ වූහ ද, ඔහුන් දැන් සැදුහැ තැන්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සබ්බසාට නිබද දෙන දුතපථයෝ වූහ නම් ඔහු ද දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියසිල වහන්ස (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්ෂුහු නොවාසික වූහ වෙසෙත්. වහන්ස, කිවාසිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංයුත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීවාසිරියට වහන්ස ද වහන්සේ කී නම් ඒ මැතැව්” යනු සි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුතස්තෙන් තැගි සැවැත්නුවර බලා තික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක භික්ෂුන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් පිසින් ආචිණ්ණයක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කිම, යැපියා හැකි ද? ඉවැසියා හැකි ද? කිම වෙහෙසක් තැනි වැ දික් මහ ගෙවා ආයේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොසින් එන්නෙහි ද”යි අසා විදුලු සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසියා හැකිය. යැපියා හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද තැනි වැ මම දික් මහ ගෙවා ආයෙමි වෙමි.

10. වහන්ස, මම කසිපපදයෙහි වස් වැස පැවැරුයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කීවාසිරියට බඩුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම පෙරවැරුයෙහි හැඳ පෙරට පාසිවුරු ගෙණ පිඩු පිණිස කීවාසිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උචුසුවෙක් කීවාසිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුසේ ම ය. දුක මා වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹි මා සකසා වැද “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද”යි මෙය විවාළේ ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නොම ලැබේ ය”යි මම කිමි. “වහන්ස, වසින්ත. ගෙට යමික”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උචුසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා විලඳවා, “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ඉ”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා විදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. මනුස්සා තං භික්ඛුං පසසිනාං එවමාහංසු: ක්වායං අබලබලො විය, මඤ්ඤෙ චිය, භාකුටිකභාකුටිකො විය? කො ඉමස්ස උපගහස්ස පිණ්ඩකම්පි දස්සති? අමාහං පන අය්‍යා අස්සජ්ජුතබ්බසුකා සණ්ඨා සබ්භා සුබසමාසාං මිතිතපුබ්බමා එතිස්වාගතවාදිනො අබ්භාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො. තෙසං ඛො නාම පිණ්ඩා දතබ්බො”ති.

6. අද්දසා ඛො අඤ්ඤානරො උපාසකො තං භික්ඛුං කීවාහිරිස්මිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු භෙත්තපසවිකිත්. උපහවික- මිණිං තං භික්ඛුං අභිච්ඡාදෙත්වා එතදවොච: “අපි නෂන්ත පිණ්ඩා ලබ්බති”ති. “ත ඛො ආටුසො පිණ්ඩා ලබ්බති”ති. “එහි භන්තෙ සරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ ඛො සො උපාසකො තං භික්ඛුං සරං තෙත්වා භොජෙත්වා එතදවොච: “කහං හන්තෙ අය්‍යා ගමිස්සති?”ති. “සාවජ්ඣං ඛො අහං ආටුසො ගමිස්සාමි හගවන්තං දස්සනායා”ති. “තෙන හි හන්තෙ මම වචන්තෙ හගවන්තො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා එවං ච වදෙති: ‘දුට්ඨා හන්තෙ කීවාහිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජ්ජුතබ්බසුකා නාම කීවාහිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපහික්ඛු. තෙ එවරුපං අනාචාරං අචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි. රොපාපෙන්නි’පි. සිඤ්චන්ති’පි, සිඤ්චාපෙන්නි’පි. ඔව්හන්ති’පි, ඔව්හාපෙන්නි’පි. ගජ්ජන්ති’පි, ගජ්ජාපෙන්නි’පි. එකකො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උහකො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. විබුහිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. වටංසකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡදං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. -

තෙ කුලීඨිනං කුලභිතානං කුලකුමාරිනං කුලසුණ්ඨානං කුලදසීනං එකසො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උහකො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. විබුහිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. වටංසකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡදං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. කුලීඨිති කුලභිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණ්ඨාති කුලදසීති සද්ධිං එකභාජ- තො’පි භුඤ්ඤති, එකපාලකො’පි පිවන්ති, එකාසනො’පි නිසීදන්ති, එක- මඤ්ඤා’පි කුච්චෙවන්ති, එකසරණා’පි කුච්චෙවන්ති, එකපාපුරණා’පි කුච්චෙවන්ති, එකසරණපාපුරණා’පි කුච්චෙවන්ති, විකාලො’පි භුඤ්ඤති, මජ්ජා’මපි පිවන්ති, මාලාගකිව්ලෙපනමපි ධාරෙන්නි. -

නච්චන්ති’පි, ගායන්ති’පි, වාදෙන්නි’පි, ලාසෙන්නි’පි. නච්චන්ති’පි නච්චන්ති. නච්චන්ති’පි ගායන්ති. නච්චන්ති’පි වාදෙන්නි, නච්චන්ති’පි ලාසෙන්නි. [වක්ඛං කාභබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්නි’පි නච්චන්ති. ලාසෙන්නි’පි ගායන්ති. ලාසෙන්නි’පි වාදෙන්නි. ලාසෙන්නි’පි ලාසෙන්නි. -

අධ්මපදො’පි කීලන්ති. දසපදො’පි කීලන්ති. ආකාසො’පි කීලන්ති. පරිහාරපථො’පි කීලන්ති. සන්තිකාය’පි කීලන්ති. බලිකාය’පි කීලන්ති. සලාකහන්ත’පි කීලන්ති. අකෙඛන’පි කීලන්ති. පඞ්ගවිජරන’පි කීලන්ති. වඩ්ඪකකත’පි කීලන්ති. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. (කිට්ඨිකියෙති) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: “ඉතා දුබලයකු බඳු, ඉතා අලසයකු බඳු, බැම හා මුව හසුළුවා ගත් කීප්පත්ත මෙන් හැසිරෙන මේ තැනැත්තේ කවරේ ද? වෙන පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඩකුදු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආයී වූ අසාන පුනබ්බසුක දෙ නම වූ කලී තැනට හුදුහු පරිදි කපාගෙහි නිපුනගෝ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුඵ ඵලවන පිළිසදර ඇත්තෝ ය. මද සිතා පෙරවූ කොටැත්තෝ ය. ‘එන්නැ, මුඛගේ ස්වාගතයෙකැ’යි කියන්නෝ ය. හසුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පලමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියැ යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු සි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨිකියෙති පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්සේ දිවි ය. දැක ඒ වහන්සේ කරා ඵලැඹියේ ය. ඵලැඹ ඒ වහන්සේ වැද, “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබේ යැ” යි ඵ වහන්සේ කීහ. “වහන්ස, වඩින්නැ. ගෙට යමහ” යි උවහු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවහු ඵ වහන්සේ සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා “වහන්ස, ආයීගත් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?” යි විමසේ ය. “ඇවැත්නි, හාග්ගවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්තුවරට යමි” යි ඒ වහන්සේ කීහ.

“වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් හාග්ගවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වඳිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කළ මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ඨිකියෙති ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨිකියෙති ආවාසිකවූ අසාන පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලසහු ය, පාපනික්කුහු ය. ඔහු මේ බඳු අතාචාර කෙරෙත්: ගිහිත් සහන්තට තුමුත් මල් පැල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිග ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිග ඉසිත්. තුමු ද මල් නෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමු ද මල්දම් ගොතත්. අනුත් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසැ නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කලප කෙරෙති, කරවති. හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුමුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරැළි කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලසත්‍රීන්ට කුලදුන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුභිසාවන්ට කුලදසිත්ට එක්පසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. දෙපසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කලප ගෙණ ගෙති, යවති. හිදින් විද කළ මල්දම් ගෙණ ගෙති, යවති. මල්සුමුළු ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කැරැළි ගෙණ ගෙති, යවති. උරසැද ගෙණ ගෙති, යවති. කුලසත්‍රීන් කුලදුන් කුලකුමරීන් කුලසුභිසාවන් කුලදසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද මුදිති. එක් තලියෙහි දු බොති. එක් අස්තෙහි දු හිදිති. එක් ඇඳෙහි දු හොවිති. එක් තිලි ඇතිව හොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. එක්තිලි පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳු පිලෙවුනු දරති. -

නවති. ගගති. වයති. ලාසා නැවුම් නවති. නිශ්‍රිය නවන කල්හිදු නවති. නවන කල්හිදු ගගති. නවන කල්හිදු වයති. නවන කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. (වහු කවුහු)... ලාසා කරණ කල්හිදු නවති. ලාසා කරණ කල්හිදු ගගති. ලාසා කරණ කල්හිදු වයති. ලාසා කරණ කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. -

අටපද දුපෝරැගෙහි කෙළිති. දහපද දුපෝරැගෙහිදු කෙළිති. දුපෝරැගෙහි සෙසින් අහස්හි කෙළිති. හිරිමචලෙහිදු නියොත් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසැවිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙහිදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවටිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඹා තෙලිනුදු කෙළිති. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

15. “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං; පඨමං අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙදුතබ්බා. වොදෙදුතා සාරතතබ්බා. සාරතතා ආපතති ආරොපෙතබ්බා. ආපතති ආරොපෙතා වානෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සඛේසා ඤජපතබ්බා;

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. යදි සඛිසස්ස පතතකල්ලං, සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොස; න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤජතති.

සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොස; න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤජතස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙසස.

දුතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදමි: සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොස; න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤජතස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙසස.

කතං සඛේසන අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං න අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා ඤජති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකමමකරණං නිවසිතං..]

පබ්බාජනියකමම අධිමමකමමදවාදසකං

.1 තිහි භික්ඛවෙ අභේසිති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමඤ්ච හොති අපිතසකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්තඤ්ච: අසමුච්චා කතං හොති, අපට්ඨිච්චා කතං හොති, අපට්ඨාද්දය කතං හොති. ඉමෙහි වො භික්ඛවෙ තිහභේසිති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමං ව හොති, අපිතසකමමං ව දුට්ඨපසන්තඤ්ච.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

15. ගායනාවකින් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්ලිකේෂන්ස් කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු වොදිතවත්. වොදිත කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවත යුතු. ඇවැත් නැවත වරක් ප්‍රතිචක්‍ර මහණක්ව පිහිටි මෙසේ දැන්විය යුතු:’

“වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඬායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬා තෙමේ ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු’ යැ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය (පබ්ලිකේෂන්ස් කමය) කෙරෙන්නේ ය මේ ආකාරයට යි.

වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. ලාමක පැවැත්ම ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඬා තෙමේ ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය හිසින් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කෙරෙයි. ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් විසින් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි. අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය හිසින් කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය යම් ආයුෂ්මතකුට පිහිටේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො පිහිටේ ද හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය... යමකුට නො පිහිටේ ද හේ කියවා.

‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කරුණ ලද්දේ ය. සඬායාට එය පිහිටෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්ලිකේෂන්ස්කරණය නිමි.]

පබ්ලිකේෂන්ස්ගෙහි අධිකාරීත්වය

1 මහණෙනි, අධිකාරීත්වය සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීත්වයක් ද අවිනිශ්චයයක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොනමුයෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිපිටා කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිපිටා නොගෙන කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධිකාරීත්වය සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීත්වයක් ද අවිනිශ්චයයක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුටුපසත්තඤ්ඤා: අනාපත්තියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අසාරෙඤ්ඤා කතං හොති, ආපත්තියා අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨිච්ඡා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨිඤ්ඤා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙහ කතං හොති -පෙ-

2. “මහණෙනි, අතරවු ද අභින භුණෙකින් සමන්විත පඤ්චාස්කියකමීය අධම්මාස්කියෙක් ද අභිනසකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභින භුණින් සමන්විත පඤ්චාස්කියකමීය අධම්මාස්කියෙක් ද අභිනසකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේ.

3. මහණෙකි, අනා වු ද අබ්බා භුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්ම අබ්මිකම්මයෙන් ද අවිනාශකම්මයෙන් ද තොමනා ලෙස සංභිද්ධතෙන් ද වෙයි: වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නො නංවා කරණ ලද ද, මහණෙකි, මේ අබ්බා භුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්ම අබ්මිකම්මයෙන් ද වෙයි...

4. මහජනතා, අතීත වූ ද අතීත තුළින් සමන්විත පරිසරයක
කළු අධිකාරියෙන් ද වෙසී... නොහඳුන්ව කුරුණූරු ද, නොදැනගත්
කුරුණූරු ද, වාග්‍ය වූ (නොසමග) සංකල්පයකින් කුරුණූරු ද, මහජනතා,
මේ අතීත තුළින් සමන්විත පරිසරයක කළු අධිකාරියෙන් ද වෙසී...

5. මහණෙනි, අත්‍යවූත් අභිග්‍යානාදිනි සමන්විත පඤ්චාස්කියං
 අධිමනසිකං ද වෙසි... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නො-
 දැකීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ
 වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිග්‍යානාදිනි සමන්විත පඤ්චාස්කියං
 අධිමනසිකං ද වෙසි...

6. මහනෙති, අනාභ වූ ද අභවන භූතෙකිත් යුත් පට්ඨාප්තියකමය අභිමතමයෙක් ද වෙයි... පිළිණ නො ගෙන කරණ ලද ද, අභිමයෙන් කරණ ලද ද, වාග්‍ය වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අභවන භූතෙකිත් සමන්විත පට්ඨාප්තියකමය අභිමතමයෙක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අත්‍යවශ්‍ය වූ ද අඩිතාලම තුළින් හුන් පඬුවකිනිසාද අඩිතාලමකින් ද වෙයි... නොදැවැතෙති කරණ ලද ද, අඩිතාලමකින් කරණ ලද ද, වහලු වූ සංඝායා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඩිතාලමකින් සමන්විත පඬුවකිනිසාද අඩිතාලමකින් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩක භූණෙකින් යුත් පබ්බාජනීය-කමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, ශ්‍රී අඩක භූණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩන භූෂණයින් සමන්විත පඬාජනීයකමය අධිකමයෙන් ද වෙයි... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූෂණයින් සමන්විත පඬාජනීයකමය අධිකමයෙන් ද වෙයි...

10. මහභේති, අත්‍ය වූත් අභිත තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙක් ද වෙයි... වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, ආදානමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, ඉන්ද්‍රියණි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම අධම්මකමයෙක් ද වෙයි...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- අසාරෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- ආපතනීං අනාරොපෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්බකම්මං හොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අබ්බකම්මද්වාදසකං නිවර්තනං.

බ්බකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං හොති විනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං; සමුඛං කතං හොති, පටිපුට්ඨං කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව: ආපතනීයා කතං හොති, දෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, අද්දෙසිනාය ආපතනීයා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- වොදෙණිකං කතං හොති, සාරෙණිකං කතං හොති, ආපතනීං ආරොපෙණිකං කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- සමුඛං කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුට්ඨං කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අවිතසකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි. අවිතසකමීයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අබ්බිකමී දෙදළොස නිමිශේ ය.

බම්බිකම්මද්වාදශකිය

1. මහණෙනි, අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද විතසකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිට්‍රිපක කරණ ලද්දේ වේ ද, පිට්‍රිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද විතසකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙයනායාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

3. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වේ:... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... හමුගෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... පිට්‍රිවිත කරණ ලද ද, දැනුමෙන් කරණ ලද ද, සමුග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි:... වෝදිතයාගෙන් පිට්‍රිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දසිතාස ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදදනා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙතා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා ආරම්භකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති චිත්තකම්මං ව සුමුපසන්නං ව.

පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවේදනං.

ආකඛමානවුද්දසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොසා: හණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යාජනා ආපත්තියනුලො අනපදානො, ගිහිංසවෙතියා චිත්තං අනනුලොමිකෙහි ගිහිංසකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොසා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොසා: අභිසිලෙ සීලවිපකො හොති, අර්කාවාලො ආචාරවිපකො හොති, අනිද්ධියා දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- මුඛස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. මහාණති, අතර වූත් අභ්‍යක්ෂණයක් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්ම බමිකම්මයෙන් ද වෙයි... ඇවැතෙති කරණ ලද්දේ මේ ද, දැනැමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, සමුද්‍ර සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහාණති, මේ අභ්‍යක්ෂණයක් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ම බමිකම්මයෙන් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අතීත චූත් අඛිත භූතෙකින් සමන්විත පඤ්චනීය-කමය ධම්මකමයෙක් ද වෙයි... දේශනායාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛිත භූතෙකින් සමන්විත පඤ්චනීයකමය ධම්මකමයෙක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි...නොදෙසු ඇවැටෙහි කරුණ ලද්දේ මේ ද, දැකුමෙන් කරුණ ලද්දේ මේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ මේ ද...

10. මහණෙනි... වෙළඳාම කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, පාමුණ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, ...ආලාභ සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැඩා තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක ධූෂණත් සමත්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මොනොවටි සංභිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකම්පයෙහි ධර්මකම් පද්‍යාලාප නිමි.

අංකවිමාන වූ දෑ සකස

1. මහභූතනි, අභ්‍යන්තර භූතනි සම්ප්‍රදාය මහභූතනි සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ප්‍රධානියකමය කරන්නේ ය: ඔබේ කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාදී කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අවසාන වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ඉමක් දැක්ක නොහැකි කරන බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහභූතනි නොහුදු වූ ගෘහිණියෙකුගේ ගිහිනි හා එකට මුහු වූයේ වෙසේ ද, මහභූතනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතනි සම්ප්‍රදාය මහභූතනි සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ප්‍රධානියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙහි, අත්‍යවූ ද අඩංගුකරගත් සමත්විත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය: උත්තමසීලයෙහි සීලපිපත්ත වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරපිපත්ත (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සමයස්) දෘටියෙහි නට්ඨවා වූ දිට්ඨ ඇත්තේ වේ ද, මහණෙහි, මේ අඩංගුකරගත් සමත්විත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩංගු වූයේ... බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, බමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මේ අඩංගු වූයේ සමන්විත මහණනට...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික- වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කම්මං කරොය්.

8. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කම්මං කරොය්: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාතනා අපතතිබ්බුලො අනපදනො, එකො හිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොථිකෙහි හිනිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොය්.

9. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොය්: එකො අභිසිලෙ සීලවිපච්ඡෙතො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපච්ඡෙතො හොති, එකො අතිදිට්ඨියං දිට්ඨිවිපච්ඡෙතො හොති -පෙ-

10. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො බුද්ධියා අවණණං භාසති, එකො ඛම්මයා අවණණං භාසති, එකො ඥානයා අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, අතීත චූළකාසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත භූතයින් සමන්විත මහණකට...

5. මහණෙනි, අතර වූ ද අභය භූෂණයින් යුක්ත මහණහට.... කාසික අතාවාරයෙන් යුක්ත වේ ද, වෘත්තික අතාවාරයෙන් යුක්ත වේ ද, කාසික වෘත්තික අතාවාරයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූෂණයින් යුක්ත මහණහට...

6. මහභෞති, අන්ය වූ ද අඩිත භූභූතයින් යුක්ත මහභූතව... කාදේරෙහි පැණවූ සිත පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, විසිදේරෙහි පැණවූ සිතපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, කාදේර විසිදේර දෙකෙහි පැණවූ සිතපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; මහභෞති, මේ අඩිත භූභූතයින් සමන්විත මහභූතව...

7. මහණෙනි, අනාගත චූළ අර්භ භූණෙකින් යුක්ත මහණහට... කාසික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, වාට්ඨික-මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, කාසිකවාට්ඨික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්භ භූණින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම්, පබ්බාජනියකමය කරන්නේ ය.

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණුන් තිදෙනකුන්හට පබ්බාජනීයකමිය කරන්නේ ය: එකෙක් ඔබර කරන්නේ, කලහ කරන්නේ, පිරුණු වාද කරන්නේ, සබ්බසා විෂයෙහි අභිකරණ කරන්නේ මේ ද, එකෙක් අවසක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දුක්ක නොගෙන තරම් ධොතෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් මේ ද, එකෙක් පැවිද්දකට නොගුදුගු ගාහිසංසඨිතයන් ගිහින් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණුන්හට පබ්බාජනීයකමිය කරන්නේ ය.

9. මහජනතා, සංඝ කෙළමි කැමැති වන්නේ නම් අත්‍ය වූ ද මහඡුත්ති තිදෙනකුත්තට පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය: එකෙක් අභිසිලයෙහි සිලිපිපත්ත වේ ද, එකෙක් උත්තමාවාරයෙහි අවාරපිපත්ත වේ ද, එකෙක් අභිදුෂටිලයෙහි දුෂටිපිපත්ත වේ ද...

10. මහණෙනි, අතීත චූළ මහණුන් තිදෙනෙක් වූවා...එකෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කිසා ද, එකෙක් බමුරුවන්හි අසුණු කිසා ද, එකෙක් සඟුරුවන්හි අසුණු කිසා ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් තිදෙනා වූවා...

11. මහඟෙය්, අතර වූ ද මහඟුන් තිදෙනකුන්ගට...එකෙක් කාසික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාවසික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කාසික වාවසික දවයෙන් යුත් වේ ද, මහඟෙය්, මේ මහඟුන් තිදෙනාට...

12. මහණෙනි, අතරවුද මහණුන් කීදෙනෙකුත් හට... එකෙක් කාසික අනාචාරයෙන් යුක්තවේද, එකෙක් වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේද, එකෙක් කාසිකවාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේද...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

13. අපරෙසමි -පෙ- එකො කාසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසමි -පෙ- එකො කාසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනාගතො හොති. ඉමෙසං
චො භික්ඛවෙ භික්ඛං භික්ඛුතං ආකම්මානො සඤ්ඤා පබ්ලිකේෂකමං
කරෙය්‍ය.

පබ්ලිකේෂකමෙම ආකම්මාන පුද්ගලං නිවේදනං.

අධ්‍යාපනවතං.

1-18. පබ්ලිකේෂකමෙම ආකම්මාන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිකම්මං.
තත්‍රායං සමමා වතනනා: න උපසමපාදෙනම්මං, න නිසංසො දුතම්මො
-පෙ-* න භික්ඛුති සමපයොජෙනම්මනති.

පබ්ලිකේෂකමෙම අධ්‍යාපන වතං නිවේදනං.

න පටිපටස්සමෙනනම්ම අධ්‍යාපනං.

1. අප චො සාරිපුතඤ්ඤානපමුච්චො භික්ඛුසඤ්ඤා කීර්තිරිං
ගනාම අසුඤ්ඤානම්මසුකානං භික්ඛුතං කීර්තිරිසමා පබ්ලිකේෂකමං
අකාමි: 'න අසුඤ්ඤානම්මසුකෙති භික්ඛුති කීර්තිරිසමි. වත්තම්ම'නති.
තෙ සඤ්ඤාන පබ්ලිකේෂකමකතා න සමමා වතනනති, න ලොමං
පාතෙනති, න තෙජාරං වතනනති, භික්ඛු න ඛමාපෙනති, අකෙකාසනති,
පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙනතිපි,
පක්කමෙනතිපි, විබ්බමෙනතිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා -පෙ- තෙ උපසාදනති
භික්ඛනති පිපාචෙනති:

"කපං හි තාම අසුඤ්ඤානම්මසුකා භික්ඛු සඤ්ඤාන පබ්ලිකේෂකමකතා
න සමමා වතතිසුකනති, න ලොමං පාතෙසුකනති, න තෙජාරං වතතිසුකනති,
භික්ඛු න ඛමාපෙසුකනති, අකෙකාසිසුකනති, පරිනාසිසුකනති, ඡන්දගාමිතා
දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙසුකනතිපි, පක්කමෙසුකනතිපි,
විබ්බමෙසුකනතිපිති.

* යථා පුළුබ්බ තථා පරිනාමාදිවත ගතනම්මං.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කායචාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-චාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්චාර දෙකෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කාසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කාසිකවාචසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම, මේ මහණන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකමයෙහි ආකඩබලාන වතුදියකය නිමි.

අටොළොස් වත

1-18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු යි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසවන් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...* මහණහු උඩුහුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පබ්බාජනීයකමයෙහි අටොළොස් වත නිමිසේ ය.

නට්ටිපසසමොහවබ්බාජනාරයකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුහුලන් දෙහම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කීටාගිරියට වැඩ, 'අසාර් පුතබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නොවිසිය යුතු ය'යි අසාර්පුතබ්බසුක භික්ෂුන් කීටාගිරියෙන් තොරපිම පිළිවෙද විනයකමය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතින්. අවනත ව නො පවතින්. නිසාරණ වත අනුව නො පවතින්. භික්ෂුන් නො කමවත්. සාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂුන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉවත නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

“කෙසේ නම් අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතින් ද, භික්ෂුන්ට අනුව නොයෙක් ද, නිසාරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂුන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂුන්ගට ආක්‍රොශ කරත් ද, නිසු පෙරදැරි දෙණ්ණපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද” කියා යි.

* මෙහි පෙය්‍යාලමත් අනතර්ගික කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අප්ඵ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමනං ආරොපෙසුං.

2. අප්ඵ බො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤා භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙය්ම භික්ඛු පටිපුට්ඨි. “සච්චං කීර්තිකාවෙ අස්සඤ්ඤානබ්බසුඤ්ඤා භික්ඛු සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමකතා න සමමා වත්තනති -පෙ- විබ්බ-මිස්සනති”ති. සච්චං හගවා ති. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ-* විහරතිනා ධම්මං කපං කතො භික්ඛු ආමනෙතස්සි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු.

3. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අද්වේශනී සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤානබ්බසුඤ්ඤා සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්ඤානබ්බසුඤ්ඤා සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු: යාස ආපතනීයා සංඝෙහ පබ්බාජනීයකමමං කතං භොති තං ආපතනීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරහති, කමමෙක ගරහති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤානබ්බසුඤ්ඤා සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු.

5. අට්ඨති භික්ඛවෙ අද්වේශනී සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ-නීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු, පකතනතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සච්චනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨනබ්බසුඤ්ඤා සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහෙසු.

පබ්බාජනීයකමමෙ න පටිපසස්සලෙහෙසු අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසස්සලෙහෙසු අට්ඨාරසකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අද්වේශනී සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බා-ජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහෙසු: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො න ඔවදති; ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤානබ්බසුඤ්ඤා සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහෙසු.

* යථා පුරාණි තථා පරායාලොචනී ගතෙහෙසු.

ඉක්කිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහිමේ භාරණගෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණු ලැබූ අයුරු පුනබ්බසුක භික්ෂුහු යහපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාර සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක. ...* ගරහා, දුකමි කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො කැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, තෙරණලවා උවටත් කරවා ගණි ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ පොෂායා තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සම්මතිය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙවූ තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කමීයෙහි නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසෙක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිස නො දෙසි ද. තෙරණලවා උවටත් නො ගණි ද, මෙහෙණතට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු ය.

* පෙරාතලමේ අත්තර්ථික කොටස් පෙර මේත් ගත යුතු.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහතබ්බං: යාය ආපතනිතා සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමං කතං කොති තං ආපතති: න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තපතා වා පාපිට්ඨඤ්ජා, කමමං න නරතති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහතබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපපාසථං ධිපපති, න පචාරණං ධිපපති, න සච්චනිසං කපරාති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාපෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහතබ්බං.

පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහතබ්බං අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සලෙහතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤානං එකංසං උත්තරංසඤ්ඤා කරිතා වුසිසානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උත්තරිකං නිසිදිතා අඤ්ඤං පඤ්ඤානං එවමස්ස වචනිතො:

“අතං හතෙන සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙතාරං වතනාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤා යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිච්ඡෙදන සඤ්ඤා ඤ්ඤාපඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤා යාමති. යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං, සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහයා, එසා ඤ්ඤාති.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද පංච අභියාචකයින් යුක්ත මහණනුගේ පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය යුතු ය. සංඝයා විසින් යම් ඇවැත්කමක් පරිපාලනීය ක්‍රියා කරණ ලද්දේ මේ ද, ඒ ඇවැත්කම නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්කමක් නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්කමක් නො පැමිණෙයි ද, සංඝයා කළ ක්‍රියාව නො ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය යුතු ය. පුට්ඨක මහණනුගේ පොතොය නො තබයි ද, පටුරුණු නො තබයි ද, සව්වනීය කම් නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවූ තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැණීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය යුතු ය.

පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය යුතු අංග අටොත්තය නිමි.

1. මහණෙනි, පරිපාලනීය ක්‍රියා මෙසේ සංගීථය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පරිපාලනීය ක්‍රියා කරණ ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුගත එකාංග කොට පෙරෙව් වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පාදයන් වැද උත්කුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කීව යුත්තේ ය:

“ආරාමිනි, මම සංඝයා විසින් පරිපාලනීය ක්‍රියා කරණ ලැබුණෙමි මැනවින් පවතී. භික්ෂූන්හට අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වතට අනුව පවතී. පරිපාලනීය ක්‍රියායෙන් සංගීථය යදිමි”යි. දෙවනුව යැදිය යුතු ය. තෙවනුව යැදිය යුතු ය.

සමත් වූ වෘත්ත භික්ෂූනමත් විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු ය:

“ආරාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ චරිතය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිපාලනීය ක්‍රියා කරණ ලැබුණේ යහපත් ලෙස පවතී. භික්ෂූන් අනුව පවතී. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතී. පරිපාලනීය ක්‍රියායෙන් සංගීථය (නැවැත්වීම) යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභා තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂූනුගේ පරිපාලනීය ක්‍රියා සංගීථය. මේ ආකාරය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සුභ්‍යාදු මෙ හතෙත සමසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමසත පබ්බජනීයකම්මකතො සම්මා චත්තනී, ශ්‍රොමං පාතෙතී, තෙසාං චත්තනී, පබ්බජනීයසා කම්මසා පටිපසසද්ධිං යාවතී. යදි සමසසා ජතතකල්ලං, සමසා ඉත්තනාමසා භික්ඛුතො පබ්බජනීයකම්මං පටිපසසමෙතයං.

සුභ්‍යායු මේ සතෙක සැකයා: අයං ඉන්ද්‍රජනනාමෝ භීකූති සමූහයනි පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා චතතනී, ලොමං පාතෙකි, තෙතාරං චතතනී, පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංගාමි: යවති. සමූහයා ඉන්ද්‍රජනනාමසං භීකූතිනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසංගාමෙති. ගසාංගසමතො ඛමති ඉන්ද්‍රජනනාමසං භීකූතිනො පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංගාමි, සො භුග්ගසං. ගසං නකමති, සො භාගෙගසං.

දුතියවි එතමන් වදනි - ෧- තනියවි එතමන් වදනි. පුණ්‍යාතු මෙ හතොත සමසා. අං. දුතනනාමො භික්ඛු සබ්බසන පබ්බාජනීය- කම්මසනා. සමා. වතතනි, ලොම. පාඤ්ඤා, නෙතාරං. වතතනි, පබ්බාජනීයසා කම්මසා පටිපසාදායී. යාවනි, සමසා දුතනනාමසා භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්ම. පටිපසාදොනනි. යසායසමනො ඛමනී දුතනනාමසා භික්ඛුනො පබ්බාජනීයසා කම්මසා පටිපසාදායී, සො. දුණ්ඨසා. යසා නකම්මනී, සො. හාඤ්ඤා.

පටිපාසාශ්‍රීත. සංකීර්ණ ඉන්ද්‍රියානු භාවනා ප්‍රධානතමය. බ්‍රහ්ම සංකීර්ණ, පාසා භාවනා, එවැනි. බ්‍රහ්මය.

පබ්බතනීයකම්මං භික්ඛුනං තනිසං.

4. පරිසාරයේ සකමම.

1. තෙත බෝ පන සම්බන්ධ ආයතන, සුබමේවා, මවර්තාසඤ්ඤා විනයයන් ගතපත්තේ; ආවාසිකෝ, හෝති නවකමිත්තෝ, ධූවහතතිකෝ, යදු විතෝ; ගතපති සබ්බං වා ගණං වා පුත්තලං වා නිමිතෝදාකාමෝ හෝති, තදු න ආයතනං සුබමං අතපලෝකෙත්වා සබ්බං වා ගණං වා පුත්තලං වා නිමිතෝති.

2. තෙත බෝ පත සම්පූර්ණ සම්පූර්ණ රෙජිස්ට්‍රාර් භික්ෂු - ආයතන ව සාර්වත්‍රිකව ආයතන ව මහාමොග්ගලානන්දා ආයතන ව මහානිව්වානන්දා ආයතන ව මහාමාධිපතිනා ආයතන ව මහානිපතිනා ආයතන ව මහාමුණිය ආයතන ව අනුරාද්ධා ආයතන ව රෙජිස්ට්‍රාර් ආයතන ව උපාධි ආයතන ව ආනන්ද ආයතන ව රාජ්‍යලා කාර්මික වාර්තා වර්තනා ගෙන මධ්‍යස්ථානවලින් තදවසර්ගය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකමයාගේ සංභිදුරීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන්නේය.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණ ලද්දේ මනායේ පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියා වා.

දෙවෙනි වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනි වත් මේ කාරණය කියමි: සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීය කමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියා වා.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

හෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකමය නිමිසේ ය.

4. පටිසාරණීයකමය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමන් සුඛමී නම් සථිර තෙම මවජ්ඣාසංඝයා නම් නුවර විහාර නම් ගැහැවිහුගේ ආරාමයෙහි වසන්නේ නවකමිහි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විහාර ගැහැවි තෙම සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂමන් සුඛමී සථිරයන් නොවිවාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ සථිර භික්ෂුහු (එ නම්) - ආයුෂමන් සාධිපුතන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමොග්ගලාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකම්මාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකොට්ඨිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකප්පින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමුද්ද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් රජවත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනාද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් ගුහුල තෙරණුවෝ ද කසිරිම සැරි සරන්නාහු මවජ්ඣාසංඝයා නම් නුවරට පැමිණියහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. අසොසි බො විනෙතා ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛු මච්ඡිකාසණං අනුසාතනා'ති. අථ බො විනෙතා ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නං බො විනතං ගහපතිං ආයසමා සාරිපුතෙනා ධම්මයා කථාය සද්දසොසි සමාදරෙසි සමුතෙතජෙසි සමපහංසෙසි. අථ බො විනෙතා ගහපති ආයසමා සාරිපුතෙනා ධම්මයා කථාය සද්දසිතො සමාදපිතො සමුතෙතජිතො සමපහංසිතො ථෙරෙ භික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන ථෙරා සවාතනාය ආගන්තුකගන්තනාති. අභිවාසෙසුං බො ථෙරා භික්ඛු භුණ්හිතාවෙන.

4. අථ බො විනෙතා ගහපති ථෙරානං භික්ඛුනං අභිවාසනං විදිතා උට්ඨායාසනා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතා පදකම්ණං කතා යෙනායසමා සුඛමෙමා තෙනුපසංකම්. උපසඛකම්භා ආයසමන්තං සුඛම්මං අභිවාදෙතා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතො බො විනෙතා ගහපති ආයසමන්තං සුඛම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයොසා සුඛම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයසමා සුඛම්මො "පුබ්බෙ ඛවායං විනෙතා ගහපති යදා සඛ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනභුකාමො න මං අනප- ලොකෙතො සඛ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනති. සො'දානි මං අනපලොකෙතො ථෙරෙ භික්ඛු නිමනෙනසි. දුට්ඨො'දානායං විනෙතා ගහපති අනපෙබො විරතතරුපො මසි"ති විනතං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො විනෙතා ගහපති ආයසමන්තං සුඛම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයොසා සුඛම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විනෙතා ගහපති 'කිං මෙ කරිසොති අයොසා සුඛම්මො අභිවාසෙනෙනා වා අනභිවාසෙනෙනා වා'ති ආයසමන්තං සුඛම්මං අභිවාදෙතා පදකම්ණං කතා පකසාමි.

6. අථ බො විනෙතා ගහපති තසො රතතියා අව්චයෙන ථෙරානං භික්ඛුනං පණීතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදරෙසි. අථ බො ආයසමා සුඛම්මො 'යනනුන්තං විතතසො ගහපතිතො ථෙරානං භික්ඛුනං පටියන්තං පසොයන්නති' පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතො පතතච්චරමාදාය යෙන විතතසො ගහපතිතො නිවෙසනං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසිදි.

3. විතත ගාහපතී තෙමේ ‘සථවිරභික්ෂුහු මච්ඡිකාඤ්ඤානගරයට පැමිණියාහු ලැ’යි දැසී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹීමේ ය. එළඹ මවුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් විතත ගාහපතීහට ආයුෂමත් සාපිපුතත තෙරණුවෝ දූහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වූහ. කුශලධර්මයෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ ආයුෂමත් සාපිපුතත සථවිරයන් විසින් දූහැමි කථාමවන් දෙපල් වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහම්හි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුහට මෙසේ සැල කළේය: “ඤාමිති, සථවිරවරුන් වහන්සේ ගෙට දවසට මාගේ ආගනතුක බත ඉවසන සේක්වා”යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දහ (අංගුළු පිළිගත් බව දහ) හුනත්තෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂුන් වැඳ පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුඛමී තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතත ගැහැටි තෙම ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් අමතා, “ඤාමිති, සුඛමී ආර්යයන් වහන්සේ සෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙම “මේ විතත ගාහපතීයා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමිතත්තු කැමැත්තේ නම්, එකල මා නො විවාර සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් කෙළතම දන් මා නො විවාර සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතත ගාහපතී තෙම දන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ”යි සිතී ය. සිතා විතත ගාහපතීහට ‘ගාහපතීය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතත ගාහපතී තෙම සුඛමී සථවිරයනට “ඤාමිති, සුඛමී ආර්යයන් වහන්සේ ගෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය. ‘ගාහපතීය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි සුඛමී තෙර කී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ‘ආර්ය සුඛමී තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද’යි ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ ඒ රුත්‍රිය ඇවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැසුතු බුද්ධ සුඛ ආහාරපාන පිළියෙල කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී තෙම ‘විතත ගාහපතී විසින් සථවිර භික්ෂුහට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ’යි පෙරවැරැගෙහි හැඳ පෙරෙට පාසිවුරු ගෙණ විතත ගාහපතීයාගේ නිවෙස්න කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණැවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. අථ ඛො විතො ගහපති යොනායසමා සුඛමො තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්නා ආයසමානං සුඛමං අභිවාදෙති ඵකමනං නිසීදී. ඵකමනං නිසින්නං ඛො විතං ගහපතිං ආයසමා සුඛමො ඵතදවොච: පනුතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං නොජනීයං පටියතං. ඵකා'ව ඛො ඉඛ නත්ති යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති. “ඛුමුඛි වත මෙ භනො රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝක සුඛමෙත යදෙව කිංකරි භාසිතං යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති”.

8 භුතපුබ්බං භනො දකිණිංපථකා වාණිජා පුරන්තිමං ජනපදං අගමංසු වණිජ්ජාය. තෙ තතො කුකුඤ්චං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භනො කුකුඤ්චි කාතොත සද්ධිං සංවාසං කපෙසයි. සා පොතකං ජනෙයි. යදා ඛො සො භනො කුකුඤ්චපොතො කාකචස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කාකුකුකුඤ්චා’ති වස්සති. යදා කුකුඤ්චවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කුකුඤ්චකා’ති වස්සති. ඵචමෙව ඛො භනො ඛුමුඛි රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝක සුඛමෙත යදෙව කිංකරි භාසිතං යදීදං ‘තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. ඵසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්සාමි”ති. “නාහං භනො අශෝක සුඛමං අකෙකාසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු භනො අශෝක සුඛමො මච්ඡිකාසණ්ඩි. රමණීයං අමොචකවතං. අහං අශෝක සුඛමස්ස උසුකකං කරිස්සාමි විචරපිණ්ඩිපාතොකනාසනනිලානසාවධයනෙසජ්ජරිකකාරානනති.” උතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො ආයසමා සුඛමො. විතං ගහපතිං ඵතදවොච: “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. ඵසො තෙ ගහපති ආවාසො. පකකම්සාමි”ති. “කහං භනො අශෝක සුඛමො ගම්සාමි”ති. “සාවන්ති ඛො අහං ගහපති ගම්සාමි භගවනං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භනො යඤ්ච අත්තනා භණ්ණං, යං ව මයා භණ්ණං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙති. අනච්ඡරියං ඛො පතෙතං භනො යං අශෝක සුඛමො පුතදෙව මච්ඡිකාසණ්ඩි පච්චාගච්ඡෙය්‍යා”ති.

10. අථ ඛො ආයසමා සුඛමො සෙතාසනං සංසාමෙති පතන- විචරමාදාය යෙන සාවන්ති තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවන්ති, ජෙතවතං අනාචපිණ්ඩිකස්ස ආරුමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඛිකම්. උප- සඛිකම්නා භගවතං අභිවාදෙති ඵකමනං නිසීදී. ඵකමනං නිසින්නො ඛො ආයසමා සුඛමො යඤ්ච අත්තනා භණ්ණං, යඤ්ච විතෙතනං ගහපතිතා භණ්ණං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙති.

7. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ආයුෂමත් සුඛමීයන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විතත ගාහපතීයාට ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙම “ගාහපතීය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කැපුණු වූ ද බුද්ධියුණු වූ ද ආහාරපාන පිළිපෙල කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසහලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ”යි කී ය. (එවිට ගැහැව් මෙසේ කී ය:) “ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසහලා’ යැ යි සුළු දෑයක් ම කියන ලදී.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙලෙන්දෝ වෙලෙදුම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙනාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කලා. ඔහු තොමෝ පැවියකු වැදුවා. “ස්වාමීනි, යම් පිටෙක ඒ කුකුළු පැවියා කවුඩුකඩ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකකුට’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු. කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසහලා’ ය යි කිසිවක් ම කියන ලදී” යි කී ය.

9. “ගාහපතීය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගාහපතීය, තෝ මට පරිභව මෙණෙහි ය. ගාහපතීය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල චතස සිත් අලවනසුළු ය. මම ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේට සිවුරු පිඹුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ඊසා කරමි” යි ගාහපතී තෙම කී ය. දෙවනුව සුඛමී සථවිර තෙමේ විතත ගාහපතීහට “ගැහැවිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර මි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමීයන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක් ද” යි සේ ඇසී ය. “ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි” යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ දිසින් යමක් කියන ලද ද, මවිසිනුවන් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කල මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය තම පුද්ගලයන් තො වන්නේ ය” යි ගැහැව් කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙමේ සෙනසුන් නැත් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙලින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුඛමී ආයුෂමත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් විතත ගාහපතීයා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

11. විගරහි බුද්ධෝ ගගවා: අනුච්ඡිකා මොඝපුරිස අනුලොමිකං අප්පකිරුපං අසාමණිකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි තාම ත්වං මොඝපුරිස විතතං ගගපතීං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සම්මුපට්ඨාකං භිනෙන බුංසෙසසසි, භිනෙන වලොසෙසසි. තෙන මොඝපුරිස අප්පසන්නාතං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති:

12. තෙත ගි භික්‍ෂුවෙ සභිකා ප්‍රබවටයා භික්‍ෂුනො පටිසාරණීය-කවිම. කරොතු 'විතෙතා තෙ ගහපතී බමාපෙනතබ්බා'ති. එවඤ්ච පත භික්‍ෂුවෙ කාතබ්බො;

පඨම. උඩතෙලා, හිකු වොදෙනතබ්බා. වොදෙඤා සාරෙතබ්බා, සාරෙඤා ආපතති ආරොපෙනතබ්බා, ආපතති ආරොපෙඤා ව්‍යතෙතන හිකුතා පටිබලෙන සමෙඤා ඤාපෙනතබ්බා;

“සුභාද්‍ර මේ හිනෙන් සබේසා. අයං දුබලෝ භික්ඛු චිත්තං ගහපතීං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සංඝප්පට්ඨාකං භීතෙන චුංඝෙහි, භීතෙන චලෙහි. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සබේසා සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාර-භීයකම්මං කරෙය්‍ය ‘චිතෙනා භෙන ගහපතී ඛමාපෙතබ්බො’ති. එසා ඤාතති.

පුණ්‍යානු මේ හතෙන් සවසයා: අයං සුඛමෝ භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං
 සඤ්ඤං පසන්නං දුශකං කාරකං සම්පූර්ණං භිතෙන බුංඝෙසි, භිතෙන
 වමෙහසි. සමෙසා සුඛමෙසා භික්ඛුනෝ පටිසාරණීයකමං කාරොති 'චිතෙන,
 තෙ ගහපති ඛමාපෙතඤ්ඤා'ති. යස්සායසමතො ඛමති සුඛමෙසා භික්ඛුනෝ
 පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස කරණං 'චිතෙන, තෙ ගහපති ඛමාපෙතඤ්ඤා'ති
 සො භුණ්හස්ස. යස්ස නිකමති, සො භාසෙස්ස.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගඬා කල සේක: “හිස් පුරුෂයා, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වුවකි. නොකටගුහ්‍රවකි. හිස් පුරුෂයා, තෝ කෙසේ නම් සැදුහැටි පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසංඝයක වූ විතත ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂයා, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂයා, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත්වව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුබ්බ මිත්‍රකට ගරහා භද්‍රානුරූප දුකැමි කපා කොට හික්කුන් ඇමිතු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුබ්බ මිත්‍රකට ‘සුබ්බ විසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණීය කමය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කමය මෙසේ කල යුතු ය: පලමු කොට සුබ්බ මිත්‍ර තෙමේ වෛද්‍යා කල යුතු යි. වෛද්‍යා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත තැංවිය යුතු යි. ඇවැත තැංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සාමනී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුබ්බ මිත්‍ර තෙමේ ඉඬාවත් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝොපසංඝයක වූ විතත නම් ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුබ්බ මිත්‍රකට ‘ඔබ විසින් විතත නම් ගැහැටි තෙමේ ඤාමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. (කල යුතු ය.) මේ ඤාතිය යි.

සාමනී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුබ්බ මිත්‍ර තෙමේ සැදුහැටි පැහැදුනා වූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපසංඝයක වූ විතත නම් ගැහැටිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුබ්බ මිත්‍රකට ‘තා විසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාමා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට ඔබ විසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි සුබ්බ මිත්‍රකට පටිසාරණීය කමය කිරීම රුචි වේ නම් ගෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, ගෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන් වදාමි: සුණාතු මෙ හතෙත සඛෙතා. අයං සුඛමො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දයකං කාරකං සඛික්ඛුපට්ඨාකං සීතෙන වුංසෙසි, සීතෙන වලොසි. සඛෙතා සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං කරොති 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතඛෙධා'ති. යසායසදො ඛමෙති සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණියකමකමෙසං කරණං 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතඛෙධා'ති, සො තුණහසං, යසං තකමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙතන සුඛමෙසං භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතඛෙධා'ති. ඛමෙති සඛික්ඛු, තසමා තුණති. එවමෙතං ධාරසාමි"ති.

අධම්මකමමද්වාදසකං

1. තිති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමෙසං හොති අවිතතකමමෙසං දුට්ඨපන්නෙසං: අපච්ඡොධා කතං හොති, අපච්ඡවජ්ඣා කතං හොති, අපච්ඡඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමං ච හොති අවිතතකමමං ච දුට්ඨපන්නෙසං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකමමං ච හොති අවිතතකමමෙසං දුට්ඨපන්නෙසං: අනාපතතියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා අපතතියා කතං හොති, දෙසිතාය අපතතියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපවාදෙතා කතං හොති, අසාරෙතා කතං හොති, අපතතියා අනාරොපෙතා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡොධා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡවජ්ඣා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡඤ්ඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුඛමේ භික්ෂු තෙමේ ඉඬා ඇති පැහැදුනා වූ පභය දෙන්නා වූ සංඝකායා කරන්නා වූ සංඝයාට උච්චත් කරන්නා වූ විතත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් කින්ද තෙමේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහී ය. සංඝ තෙමේ සුඛමේ භික්ෂුහට 'ඕබ විසින් විතත ගැහැවි තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණීයකමේ කමිස කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි සුඛමේ භික්ෂුහට පටිසාරණීයකමේ කිරීම රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ කිත්තඛද ජම්බා. යමකුට රූපි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් සුඛමේ භික්ෂුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකමේ කාරණය ලදී. සංඝයාට එය රූපි යි. එ හෙයින් කිතඛ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි" යි.

අධම්මකමමද්වාදයකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේ නොදැනුම කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංඝිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත පටිසාරණීයකමේ නොදැනුම කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංඝිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේ නොදැනුම කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංඝිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් තැනි කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅතින් යුතු පටිසාරණීයකමේ...

3. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමේ ද නොදැනුම කමෙක් ද වෙයි... වෙද්දනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේ ද නොදැනුමකමෙක් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේ ද නොදැනුමකමෙක් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමේ ද නොදැනුමකමෙක් ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුන යි...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනායාමිතියා අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිනාය අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචාරදේවා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අප්පත්තියා අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං අධම්මකම්මංඤ භොති අවිතයකම්මංඤ උචුප්පත්තංඤ.

පටිසාරණියකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතයකම්මංඤ සුචුප්පත්තංඤ: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතයකම්මං ච සුචුප්පත්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විතයකම්මං ච, සුචුප්පත්තං ච: අප්පත්තියා කතං හොති, දෙසනායාමිතියා අප්පත්තියා කතං හොති, අද්දෙසනාය අප්පත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, අප්පත්තියා අනාරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

7. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... නොඅඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

8. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... දෙසිඵඵඵ පිරිසිදු නොඵඵ අඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

9. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... අඵඵඵ දෙසු කල්ඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

10. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... වෝදනා නොකොඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

11. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... සිහි නොකරඵා කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

12. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නො දුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... අඵඵඵ නො නඵා කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද... මහඵඵඵ, මේ තෙ අඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි. අඵඵඵකඵඵඵ ද වෙයි. තොමනාඵ සංහිදුතෙක් ද වෙයි.

පඵසාරඵඵ කඵඵඵඵ අඵඵඵඵ දෙද්දොස හිඵඵඵ.

ධම්කඵඵඵඵඵඵ

1. මහඵඵඵ, අංග ඵඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, විනඵ කඵඵඵ ද වෙයි, මනාඵ සංහිදුතෙක් ද වෙයි: හමුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, පිළිවිඵ කරඵඵ ලද ද, පිළිඵ නෙඵ කරඵඵ ලද ද, මහඵඵඵ, මේ තෙ අඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, විනඵ කඵඵඵ ද වෙයි, මනාඵ සංහිදුතෙක් ද වෙයි.

2 මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, විනඵකඵඵඵ ද වෙයි, මානාඵඵඵ සංහිදුතෙක් ද වෙයි: අඵඵඵ අඵඵ කල්ඵ කරඵඵ ලද ද, දෙසිඵඵඵ පිරිසිදු ඵඵ අඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, අඵඵඵ නොදෙසු කල්ඵ කරඵඵ ලද ද...

3. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද ධම්කඵඵඵඵ ද වෙයි... වෝදනා කොඵ කරඵඵ ලද්දේ වේ ද, සිහිපඵ කරඵා කරඵඵ ලද්දේ වේ ද, අඵඵඵ නංඵා කරඵඵ ලද්දේ වේ ද ...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනායාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්ම කම්මං ව හොති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහි සම්මතාගතං පටිසාරණීය කම්මං ධම්මකම්මං ව හොති ඵ්ඤානකම්මං සුචුට්ඨතං ව.

පටිසාරණීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඩ්ඛමානවතුකකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඛෙහි සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොග්ගා: හිතීනං අලාභාය පරිසකකති, හිතීනං අභ්‍යාසය පරිසකකති, හිතීනං අභ්‍යාසය පරිසකකති, හිතීනං අභ්‍යාසය පරිසකකති, හිතීනං අභ්‍යාසය පරිසකකති, හිතීනං අභ්‍යාසය පරිසකකති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාභ්‍යාසය සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොග්ගා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... හමුළුවකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිසික ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... මොදෙහු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... වේදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භූෂණත් යුතු පටිසාරණීය කමය දූහැමි කමෙන් ද වෙයි, විනය කමෙන් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුනෙන් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කමයෙහි ධම්මකම දෙලොස නිමි.

ආකඩබ්බානුවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම පටිසාරණීය කමය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): හිමිනට අලංභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට අනාචාර පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනගේ නොවිසිම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට ආත්මාය කරයි ද, පරිභව කරයි ද, හිමියන් හිමියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: හිහිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, හිහිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, හිහිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, හිහි තීන්තන වුංසෙති, හිහි තීන්තන ව්ඤ්ඤාති, හිහිනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චාබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිහිනං අලාභාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අනන්ධාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අවාසාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අකෙකාසති පරිනාසති, එකො හිහි හිහිති හෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිහිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහි තීන්තන වුංසෙති, හිහි තීන්තන ව්ඤ්ඤාති, එකො හිහිනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

ආකඩ්ඛමාන වතුකකං හිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවන්තං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්ති-තබ්බං. තත්ත්වං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතසබ්බා, න සාමමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න මවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සබ්බෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං භොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිකරා කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසෙථා ථපෙතබ්බො. න පචාරණා ථපෙතබ්බා. න සම්මතියං කාතබ්බං. න අනුචාරො පට්ඨාපෙතබ්බො න ඕකාසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවන්තං හිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට බමුණේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආත්‍යොග කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බයින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් බාමිමක ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පයින් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනර්ථ පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආත්‍යොග පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිදුවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියන්ට දුමුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට සගුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බයින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දූෂාම පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේය.

ආකඩබමානවතුකකය නිමි.

පටිසාරණීයකමීයෙහි අටොලොස්වන

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටොලොස් නිත්‍යාරණ වනට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහිමේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවචන් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතය ලදුනු විසිනුත් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කමී කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරැණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනීය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙටු තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වෙදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි අටොලොස් වන නිමි.

නිපට්ඨපසංගමෙහනබ්බආධාරසකං

1. අථ ඛො සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමිං අකාසි,
 “විතොනා තෙ ගහපතී බමාපෙතබ්බො”ති. සො සඛෙසන පටිසාරණිය-
 කමමකතො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා, ඵ්ඛිකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. සො පුනඳෙව සාවඤ්ඤං පට්ඨාගඤ්ඤං. භික්ඛු එවමාහංසු:
 “බමාපිතො තයා ආවුසො සුඛමම විතො ගහපතී”ති. ඉදං ආවුසො
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා, ඵ්ඛිකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං බමා-
 පෙතුනති. ගගාවතො එතමෙථ ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛව සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙතු
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. එවං ව පන භික්ඛව දුතසබ්බා: පඨමං භික්ඛු
 යාචිතබ්බො. යාචිතා වාතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා
 ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හතොත සඛෙසා. යදි සඛෙසං පතතකල්ලං, සඛෙසා
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතොත සඛෙසා. සඛෙසා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස
 භික්ඛුනො අනුදුතං දෙති විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. යස්සායසමතො
 බමති ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුනො සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතස්ස දුතං
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස තතමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිත්තො සඛෙසන ඉත්තනාමො භික්ඛු සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතො
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. බමති සඛෙසං, තසවා තුණ්හි. එවමෙතං
 ධාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛව සුඛමමෙත භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා, විතො ගහපති බමාපෙතබ්බො. “බම ගහපතී,
 පසාදෙති තං”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙතං කුසලං. නො
 වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස භික්ඛුනො,
 පසාදෙති තතති” එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙතං කුසලං.
 නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස
 භික්ඛුනො. අහං තං පසාදෙමි”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙතං
 කුසලං. නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස
 භික්ඛුනො සඛෙසං වට්ඨතනා”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙතං
 කුසලං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

නොසන්තිද්විසයානු අංග අවොලොය

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පරිසාරණිය කමය කෙළේ ය. සබ්බසා විසින් පරිසාරණිය කමය කරණු ලැබූ ඒ සුඛම භික්ෂු තෙමේ ඔහු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ විතත ගැහැටියා කම්මත්තට නො හැකි විය. ඒ සුඛම භික්ෂු තෙමේ නැවතත් සැළැත් කුට්ටි පෙරලා පැමිණියේ ය. භික්ෂුහු "ඇවැත්නි, සුඛමයිනි, ඔබ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ කම්මත්ත ලද ද?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම වතාහි මච්ඡිකාසංකීර්ණයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විතත ගාහපතියා කම්මත්තට නොහැකි වීම" යි හේ කී ය. (භික්ෂුහු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළේ ය.

2. එතෙසින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට විතත ගැහැටියා කම්මත්තට අනුදුතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දීය යුතු යි: පලමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිඵල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විතත ගැහැටියා කමා කරවනු පිණිස සුඛම නම් භික්ෂුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දේවා. මේ ඤාත්වය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට විතත ගැහැටියා කම්මත්ත පිණිස මේ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විතත ගාහපතියා කම්මත්ත පිණිස සුඛම භික්ෂුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආග්‍රණිකත්වයට රූප වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම්, තෙ තෙමේ කපා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුඛම භික්ෂුහට විතත ගැහැටියා කම්මත්ත පිණිස මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූපි යි (අභිමත යි). එතෙසින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුඛම භික්ෂුහු විසින් ඒ අනුදුත මහණකු සමග මච්ඡිකා-සංකීර්ණයට ගොස් "ගාහපතියා, කම්ම මැනවි නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) විතත ගාහපතියා තෙමේ කැමැත්ත යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයකු ලබන්නේ කමා නම් ඉතල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණකු විසින් "ගැහැටියා, මේ භික්ෂුහට ක්ෂමා කළ මැනවි. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කීයකු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපතිය. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත භික්ෂු විසින් "ගැහැටියා මේ භික්ෂුහට කමා කළ මැනවි. මම නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයකු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත භික්ෂු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ෂුහට කම්ම" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයකු ලබන්නේ කමයි ද ඒ මැනවි.

තො වෙ ඛමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා සුඛම්මං භික්ඛුං චිත්තස්ස ගහපතීනො දස්සනුපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා සචණ්ඤුපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා එකංසං උත්තරාසඛිනා කාරාපෙඤා උක්ඛුටිකං නිසීදුපෙඤා අඤ්ඤිං පග්ගණ්ඨාපෙඤා සා ආපනති දෙසාපෙතබ්බා'ති.

4.. අඑ ඛො ආයස්මා සුඛම්මො අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකා-සණ්ඨං ගතවා චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙසි. සො සම්මා චිත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං චිත්තති. භික්ඛු උපසඛිකම්මනා එවං වදෙති: 'අනං ආවුසො සඛෙකන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා චිත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං චිත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිජ්ඣිතබ්බි'නති. භගවතො එතමජං ආරොචෙසුං. තෙන භිහික්ඛවෙ සඛෙකා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කම්මං පටිපසස්සම්මෙතා.

1. පඤ්චති භික්ඛවො අෂඛති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගෙති, සාමණේරං උපධාරපති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුතීයො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: යාය ආපනතියා සඛෙකන පටිසාරණීයකම්මං කතං භොති තං ආපනතියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තණ්හා වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඤපෙති, පචාරණං ඤපෙති, සච්චතියං කුරෙති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඕසාසං කාමෙති, වොදෙති, සාමෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මං
නිපට්ඨපසස්සම්මෙතබ්බපට්ඨාරසංගං නිවසිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදුත භික්ෂුහු විසින් සුධම් භික්ෂු තෙම විත්තගාහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා ඇසෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා උතුරුසග එකස් කරවා උත්කුටකයෙන් හිඳවා ඇදිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධම් තෙම අනුදුත භික්ෂු සමඟ මධ්විකාසණයට ගොස් විත්තගාහපතියා කමා කරවී ය. ඒ දුධම් භික්ෂු තෙම මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙයි අපොළොස් නිස්කරණ වන පුරයි. භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකමීය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්කරණ වන් අනුව පවතියි. මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද ? ” යි. භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකලහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය සන්තිඳුවා ලත්තේ ය.

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි: කමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉටුසයි ද, සම්මතිය ලදහු විසිනුදු මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද පඤ්ච අභ්‍යන්තරින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමීය කරන ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැත්ව පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අත් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො නැවැත්විය යුතු යි: පුට්තත් මහණහුට පොහොස තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සව්වතීය කම් කරයි ද, වෙහෙර දෙවූ තැන් ආදී ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි නො සන්තිඳුවිය යුතු අංග අපොළොස නිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

පටිපසස්සමෙහතඛබ්බිඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං ඡෙදති, න සාමඡණ්ණං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමමුච්ඡිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: යාය ආපනතියා සබ්බිකා පටිසාරණීයකමමං කතං හොති, තං ආපනතීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: න පකතතතාස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඵපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සම්මතියං කරෙති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පගොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං.

පටිසාරණීයකමම

පටිපසස්සමෙහතඛබ්බිඅට්ඨාරසකං නිවර්තං.

[පටිපසස්සමෙහතඛබ්බිඅට්ඨාරසකං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං: තෙන¹ භික්ඛවෙ සුඛමෙවන භික්ඛුනා සඛ්ඤා උපසම්පාදිතා එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිකා බුඬිසානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ජිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගං හෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අතං හන්තා සබ්බිකා පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙත්ථාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමිති, දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

වත්තෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බිකා ඤ්ඤපතබ්බො:

“සුඤ්ඤාමෙ හන්තා සබ්බිකා: අයං සුඛමෙව භික්ඛු සබ්බිකා පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පානෙති, තෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. යදි සඛ්ඤාස්ස පත්තකල්ලං, සබ්බිකා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතඛබ්බං, එතා ඤ්ඤති.

1. තෙනති - සිමු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු අංග අවලෝකනය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණෙකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු යි: උපසංඝායා නොකරවයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකුලවා උවටත් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතය නොඉවසයි ද, සම්මතය ලද්දේ නමුත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අතින් අංග පසෙකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත්කට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාභක ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කම්යට නොගරහයි ද, කම්ය කලවුනට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු ය: පුවතත් මහණෙකුගේ පොහොය නොතබයි ද, පවුරුණු නොතබයි ද, සව්වනිය කම් නොකරයි ද, ප්‍රධානකම් නොකරයි ද, අවකාශ නොකරවයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් කලහ පිණිස නොයොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුත් භික්ෂුකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු යි.

පරිසාරයක කම්යෙහි සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු අංග අවලෝකනය

[සන්නිද්‍රව්‍ය]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමී නම් භික්ෂුකු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උකකුටික ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “සුඛමී, සංඝයා විසින් පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂුන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටලොස් නිසාරණ වන්හි පවතිමි. පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යෙදිමි” යි. දෙවෙනුවත් යැයි යුතු යි. තෙවෙනුවත් යැයි යුතු යි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි:

“සුඛමී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය ලැබූ මනා ව පවතිනි. අනුකූල ව පවතිනි. නිසාරණවන්හි පවතිනි. පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යෙදිනි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුකුගේ පරිසාරයක සන්නිද්‍රව්‍ය යෙදිනි. මේ ඤානය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුණාතු මේ හතෙත සඛෙසා: අයං සුඛමො භික්ඛු සඛෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සමො වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධිං ගාවති. සඛෙසා සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසලෙහති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණහසා, යසා නකබමති, සො භාසෙයස.

දුතියමි ඵතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමි ඵතමන්ථං වදාමි. සුණාතු මේ හතෙත සඛෙසා: අයං සුඛමො භික්ඛු සඛෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සමො වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධිං ගාවති. සඛෙසා සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසලෙහති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණහසා, යසා නකබමති, සො භාසෙයස. පටිපසසද්ධිං සඛෙසන සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමං, ඛමති සඛසසා. තසො තුණති. ඵවමෙතං ධාරගාමි”ති.

පටිසාරණීයකමමං වතුන්ථං හිට්ඨිතං.

5. ආපතනියා අදසසනෙ උභෙකවතීයකමමං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසමිඛිකං ඵහරති මසාසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසො ජනෙතා ආපතනිං ආපජ්ඣනා න ඉවජති ආපතනිං පසිද්ධං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායනති ඩියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ආයසො ජනෙතා ආපතනිං ආපජ්ඣනා න ඉවජස්සති ආපතනිං පසිද්ධනති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා ඵතස්මිං තිදනෙ ඵතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඛසං සනතිපාතාපෙතො භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජනෙතා භික්ඛු ආපතනිං ආපජ්ඣනා න ඉවජති ආපතනිං පසිද්ධ” නති. සච්චං භගවා,

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොසපුරිසො ආපතනිං ආපජ්ඣනා න ඉවජස්සති ආපතනිං පසිද්ධං, තෙතං භික්ඛවෙ අපසසනාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතො ධම්මිං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි:

සුඛමිති, සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණ වන්ති පවතියි. පටිසාරණීයකමයාගේ සන්තිදුළුම යදිසි. සඛස තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුළුම ය. යම් ආයුෂමතකුට සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකමය සන්තිදුළුම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලැබුණේ මැනවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවන්ති පවතියි. පටිසාරණීය කමයාගේ සන්තිදුළුම යදිසි. සඛස තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකමය සන්තිදුළුම ය. සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුළුම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියවා. සඛසයා විසින් සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුළුවනලදී. සඛසයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”.

සිවුවැනි වූ පටිසාරණීය කමය නිමි.

5. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනීය කමය

1. එකමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ශෝභාසම්භූත වුවර (සම්පයෙහි) ශෝභාසම්භූත වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂමත් ජනන තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අලොප්පයෝ ද, ... ඒ භික්ෂු ලාමක කොට සිතත්. දෙස් පටිසත්. නුගුණ පතුරත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලානු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රාණා-වසරයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් විවෘල සේක: “මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වෙයි” යනු සැබෑද ?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයා ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වේ ද” යි නිසු කල සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදිලිවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි...” ගරභා දූහැමි කපා වදාරා භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොතු අසමොගං සඛෙසන. එවඤ්ච ටන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං ඡන්තො භික්ඛු වොදෙනඛො, වොදෙනො සාරෙතඛො. සාරෙතො ආපත්ති ආරොපෙතඛො, ආපත්තීං ආරොපෙතො ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනො පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතඛො:

5. “සුණාතු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. යදි සඛෙසස්ස පත්තකලලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොස අසමොගං සඛෙසන, එසා ඤ්ඤති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තුතියමි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං අසමොගං සඛෙසන, ඛමති සඛෙසස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ඛාරොමි”ති.

6. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ ‘ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමකතො අසමොගං සඛෙසනො’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සබ්බසා හා සමොග නැති උකෙඩපනිය කමය (ධම්මික සමොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කමය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කල යුතු යි: පලමු ව ජනන භික්ෂු තෙමේ වොදනා කල යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නංවා ප්‍රතිබල වූ වාක්‍ය මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. “සාමිනි, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සබ්බ තෙම ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කරන්නේ ය. මේ ඥානය යි.

සාමිනි, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සංඝයා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කරයි. යම් ආයුෂමකකුට ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කිරීම රුචි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සාමිනි, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැකීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කරයි. ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කිරීම යම් ආයුෂමකකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සබ්බසා විසින් ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කරණ ලදී. සබ්බසාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනිය කමය කරණ ලද්දේය’යි හැම ආවාසයෙහි ආරෝචනය කරවු.

අධම්මකම්මදවාදසකං

1. තීඨි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨවජ්ඣා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙදසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, ආපත්තියා අසාරෙත්වා කතං හොති, අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අපට්ඨවජ්ඣා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අදෙදසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධ්‍යයනමාලාව

1. මහණෙනි, තෙ අගකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්මක් ද වෙයි. අවිනය කම්මක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්තිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද අවිනය කම්ම ද නොසන්තිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි. අවිනය කම්ම ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත් නැති කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කරණ කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ..

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අගකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අගකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අගකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැති වා කරණ ලද්දේ ද , අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද.

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අගකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ආපත්තීං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං අබ්බකම්මකම්මං අවිතසකම්මකම්මං සුචුරසන්නකම්මං.

අබ්බකම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

බ්බකම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මකම්මං සුචුරසන්නකම්මං සමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මං ව සුචුරසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බකම්මකම්මං හොති, විතසකම්මං ව, සුචුරසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාතාපිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තීං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුත් ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් තොදහැමිකම් ද වෙයි. අවිතය කම් ද වෙයි. නොසන්තිදුනේ ද වෙයි.

අධම් කම් දෙළොස නිමි.

ධම් කම් දෙළොස

1. මහණෙනි, තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිදුනක් ද වෙයි: හවුචෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් දහැමි කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද,...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් දහැමි කම් ද වෙයි... සොයා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ ද,...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- පටිපුට්ඨා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ආරාමිකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- දෙසනාගාමිකා ආරාමිකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අද්ධෙසනා ආරාමිකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- වොදදානා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ආරාමිකා ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මෙහන කතං හොති. ඉද්ධෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සම්මනාගතං ආරාමිකා අද්ධෙසන උකෙට්ඨකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති පිතකම්මං ච සුචුට්ඨකතං ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිව්ඤ්ඤා.

4. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි.... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි.... පිළිපිහ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අතින් අග තුණකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුකක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි. විනය කම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුග්‍රන් ද වෙයි: ඇවැත් නොදැක්මෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම දැහැමි කම ද වෙයි. විනයකම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුග්‍රන් ද වෙයි.

බමි කමිදෙලොස නිමිගේ ය.

ආකඩ්ඛමානුජකං

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඨන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපත්තිඛත්‍රලො අනපදො, භිතිසංසට්ඨො විහරති අනුත්‍රලොමිකෙති භිතිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, අර්කාවාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධියා අවණ්ණං භාසති, ධම්මියා අවණ්ණං භාසති, සඛස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. තීණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඨකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපත්තිඛත්‍රලො අනපදො, එකො භිතිසංසට්ඨො විහරති අනුත්‍රලොමිකෙති භිතිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, එකො අර්කාවාරෙ ආචාරවිපතො හොති, එකො අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරෙය්‍ය.

ආකඩමොනර්කතා

1. මහණෙනි, අංග භුණකින් යුක්ත භික්ෂුතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඛර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුද්ධවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් තැනි ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණතට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අගකින් යුතු මහණතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්ල) නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතමාචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්දභේදයෙහි නඩුවා වූ දිට්‍ර ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග භුණකින් යුක්ත වූ මහණතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය. මුදුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවසන් ඇවැත් බහුල කොට ඇති, හිමාරකිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංඝකින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය.

5. අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාන්දභේදයෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවරනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුත් සමඟ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උනෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණ කියයි. එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණ කියයි. එක් මහණෙක් සලුරුවන්හි අසුණ කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනට සමඟ තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උනෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය.

**ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකල්පනය කිව්වෙහි
ආකඩ්ඩමාන ජනනය නිව්වෙය.**

**ඇමුණු නොදැක්මෙහි උකෙඳපනිය කමිඳෙහි
තෙසාලිය වන**

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපත් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. හෙරණතු උපසපායක කොට නො ගත යුතු. හිකුනොවාදකයමෙහිය නො ඉවැසිය යුතු. සමමනිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සහසයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කමය නො ගැරැහිය යුතු. කමය කළහු නො ගැරැහිය යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දූක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ද, ඇදිලි බැඳුම ද, සාමිවිකමය ද, අසුන් එළැඹීම ද, යහන් එළැඹීම ද, පාඤ්ඤා දිය එළැඹීම ද, පාසුටුව-පාදකඩ්ඪිකාව එළැඹීම ද, (ඕනූ තමා) පාසිටුරු පිළිගැනීම ද නැමෙහි (ඕනූ තමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවැසිය යුතු. පුවතත් මහණක් සිලවිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. දූච්චිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආජීව-විපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. මහණක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳවිය යුතු. හිනිදද (හුදුවන් ආදිය) නො දූරිය යුතු. නොඩුදද (කුසවැහැරි ආදිය) නො දූරිය යුතු. නොඩුවෝ නො සෙවිය යුතුහ. මහණහු සෙවිය යුතුහ. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දූක හුතත්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පචාරණාව නො තැබිය යුතු. සවවනිය කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. වොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කළ යුතු. මහණුන් හා කලහයෙහි නො ගොදු ලිය යුතු.

**ඇමුණුම නොදැක්වෙති උපකල්පනීය කමිසෙති
තෙසාලිස් වන නිමිශේස.**

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

[ජන්තාසං භික්ඛුනො සම්මාචන්තනං]

1. අථ ඛො සංඛ්ඤා ජන්තාසං භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. අකාසි අසංඝෝගං සංඛේකන. සො සංඛේකන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මකතො තඬා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථ භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකම්මං. න සාමිච්ඡිකම්මං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න සුඡේසුං.

සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානීයමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තඬාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකම්මං. න සාමිච්ඡිකම්මං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න සුඡේසුං.

සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො, අමානීයමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො. තඬාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකම්මං. න සාමිච්ඡිකම්මං. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න සුඡේසුං.

සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානීයමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුතදෙව කොසලිං පච්චාගඤ්ඤී.

2. සො සම්මා චන්තති. ලොමං පානෙති, තෙත්ථාරං චන්තති. භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිත්ථි. එවං වදෙති: “අහං ආට්ටිකො සංඛේකන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මකතො සම්මා චන්තාමි. ලොමං පානෙමි. තෙත්ථාරං චන්තාමි. කථං හු ඛො මග්ග පටිපස්සිතඛබ්බි?” තති.

භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සංඛ්ඤා ජන්තාසං භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං පටිපස්සංගොඤ්ඤා”.

න පටිපසස්සංගොඤ්ඤා තෙචන්තාරියකං

1. පඤ්චති භික්ඛුවෙ අභේගහි සම්න්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. න පටිපසස්සංගොඤ්ඤා: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමිඤ්ඤං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මතීං සාදිග්ගී, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඤා භික්ඛුවෙ පඤ්ඤා-ගභේගහි සම්න්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. න පටිපසස්සංගොඤ්ඤා.

2. අපරෙහිති භික්ඛුවෙ පඤ්ඤාගභේගහි සම්න්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. න පටිපසස්සංගොඤ්ඤා: යාය ආපත්තියා සංඛේකන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. කතං කොති තං ආපත්තියා ආපරුති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඤා භික්ඛුවෙ පඤ්ඤාගභේගහි සම්න්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙකපතියකම්මං. න පටිපසස්සංගොඤ්ඤා.

[ජනනාභිසංක්ෂිප්තයේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නො දැක්මෙහි, සඛ්‍යයා හා සමෙහාග රහිත වූ උකෙට්ටනිය කමය කෙරෙහි ය. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සඛ්‍යයා විසින් උකෙට්ටනි කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි මහණහු ඔහු නොම වැන්දක. දැක හුතත්තෙන් නොම නැගී සිටියක. ඇදිලි බැදීම ද සාමිච්ඡි කමය ද නොම කලක. සත්කාර නොම කලක. ගරුකාර නොම කලක. බුහුමන් නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දක. දැක හුතත්තෙන් නොම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය නොම කලක. සාමිච්ඡිකමය නොම කලක. සත්කාර නොම කලක. ගරුකාර නොම කලක. බුහුමන් නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙනුද අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දක. දැක හුතත්තෙන් නොම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය සාමිච්ඡිකමය නොම කලක. සත්කාර ගරුකාර බහුමාන නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ, යලි ද කොසොඹු තුවරට පෙරළා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොට්ට පවතී. අනුලොමී ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. මහණුන් කරා එලැබී “ඇවැත්නි මම සඛ්‍යයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණ ලද්දෙහි මනා ව පවතිමි, අනුලොමී ව පවතිමි, නිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද ?”යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලක. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමය සන්තිද්‍රවා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්තිද්‍රවීයයුතු තෙසාලිය

1. “මහණෙනි, අඛ්‍ය පසෙකින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, හෙරණකු උවවුචකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ෂුනො-වාදක සමමතිය ඉවසා ද, සමමත වූයේත් මෙහෙණකට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනි කම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: සඛ්‍යයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමයට ගරුකා ද, කමය කලවුන් හට ගරුකා ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය පසින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුඤ්ඤානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමිච්චිකම්මං, ආසනානිහාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යානිහාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං-පාදකඨලිකං, පත්තච්චරපටිකකණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුභංගෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුභංගෙති, දිව්ඨිවිපත්තියා අනුභංගෙති, ආජීවිපත්තියා අනුභංගෙති, භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං ගිහිඛජං බාරෙති, නිජජීගඛජං බාරෙති, නිජජීගෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

7 අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාචාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනං න උච්ඨාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති දන්තො වා බග්ගි වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

8 අච්ඡිති භික්ඛවෙ අකම්මෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සච්චතීයං කරොති, අනුචාදං පට්ඨරෙති, ඕකාසං කාරෙති, ජවාදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අච්ඡිතඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මෙති
න පටිපසස්සලොභබ්බං තෙවන්තාරිසකං නිවසිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: පුච්චන් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ඤාපිකාව, සාමිපිකාව, ආසනාභිකාර ඉවසාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: පුච්චන් මහණක්හුගේ ශයනාභිකාර, පාදොදක, පාදපිඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රවිවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පාඤ්ඤාපරිකම්ම යන මේ ද ඉවසාද, මහණෙනි, මෙකි අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: පුච්චන් මහණකුට ශීලවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, ආචාර විපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, දූෂවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, ආජීවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිදවාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: ගිහිදද දරාද, නොබුදද දරාද, පොවුචන් සොයාද, මහණුන් නොසොයාද, මහණ-සිකෙහි නොකික්මේද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

7. මහණෙනි, අන් අඛය පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: පුච්චන් මහණක්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේද, පුච්චන් මහණහු දක හුනස්තෙන් නොනැගී සිටීද, පුච්චන් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එසින් බැහැර දී හෝ ගවාද, මහණෙනි, මේ අඛය පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛය අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු: පුච්චන් මහණක්හු පොතෝකම් තච්චවාද, පටුරුණ තච්චවාද, සච්චතිය කෙරේද, අනුචාදය පිහිටුවාද, අවකාශ කරවාද, වොදනා කෙරේද, ඇවැත් සිහි කරවාද, මහණුන් හා කලහ කරවාද, මහණෙනි, මේ අඛය අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිච්ඡිකම්ම නොසන්තිද්වය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

පටිපසංග්ගලෙහනබ්බි තෙවනනාරීසකං.

1. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අඛෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සම්මතං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: යාය ආපත්තියා සබ්බෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කතං භොති තං ආපත්තියා න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිකාරං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං-පාදකඨලිකං, පතනච්චරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: න පකතතතං භික්ඛුං සීලජීපතතියා අනුඛංසෙති, න ආචාරවිපතතියා අනුඛංසෙති, න දිට්ඨිපතතියා අනුඛංසෙති, න ආජීවවිපතතියා අනුඛංසෙති, න භික්ඛුං භික්ඛුහි හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං: න ගිහිඛරං ඛාරෙති, න තිත්ඨිඛරං ඛාරෙති, න තිත්ඨගෙ සෙවති, භික්ඛු සෙවති, භික්ඛුසිකතාය සිකති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග්ගලෙහනබ්බිං.

සන්තිදුරිය යුතු තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: උපසපත් නොකෙරේ ද, නිස නොදේ ද, තෙරණකු වැටුම්හි නොලා ද, හිකුනොවාදක සම්මතිය නොඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට ඔවා නොදේ ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: සබ්බසා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැත නොඅවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා ලාභක ඇවැතක් නොඅවදී ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කලවුන් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: පුට්ඨත් මහණක්කු අභි-වාදක, පට්ඨාන, අඤ්ඤා, සාමිපිකම්, අසනාහිසාර නොඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: පුට්ඨත් මහණක්කුගේ ශයාහිසාර, පාදෙදක, පාදපිඨ-පාදකථිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නැමෙහි පිට පිරියම් නොඉවසා ද, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: පුට්ඨත් මහණකුට ශීල-විපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ඇවාරවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, දෘටවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, අභිවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, මහණකු මහණක් කෙරෙන් නොබිඳවා ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු: හිසිදද නොදර් ද, නොවුදද නොදර් ද, නොවුට්ඨත් නොසොයා ද, හිකුන් සොයා ද, හිකුණිකුණි හික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිදුරිය යුතු.

7. අපරෙයිපි භික්ෂුවෙ උකෙට්ටියකමම සමන්තාගතය භික්ෂුවෙ ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ: න පකතතෙහි භික්ෂුවා සද්ධිං එකව්ණෙන ආවාසෙ වසති, න එකව්ණෙන අනාචාරෙ වසති, න එකව්ණෙන ආවාසෙ වා අනාචාරෙ වා වසති, පකතතං භික්ෂුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතතං භික්ෂුං ආසාදෙති අනෙකා වා බසි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ෂුවෙ උකෙට්ටියකමම සමන්තාගතය භික්ෂුවෙ ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ.

8. අව්ඨාසි භික්ෂුවෙ අභිභවති සමන්තාගතය භික්ෂුවෙ ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ: න පකතතෙහි භික්ෂුවෙ උපොසථං ධූපෙති, න පවාරණං ධූපෙති, න සව්වතියං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ෂුහි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ෂුවෙ අව්ඨාසි භික්ෂුවෙ සමන්තාගතය භික්ෂුවෙ ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ.

ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම
පටිපාසාලෙහිවෙ තෙවනාදියක. නිබ්බන්.

[පටිපාසාලෙහිවෙ]

1. එව්ඨාසි පන භික්ෂුවෙ පටිපාසාලෙහිවෙ: තෙවන භික්ෂුවෙ ජනෙන භික්ෂුවා සබ්බං උපසම්මතීන්, එකංසං උත්තරසම්මතං කරිත්වා බුද්ධිං භික්ෂුං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤිං පහගෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හතෙහි සබ්බෙන ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමමකතො සමමා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම සමමස්ස පටිපාසාලෙහිවෙ යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බො. තතියමපි යාවිතබ්බො.

වෘත්තෙන භික්ෂුවා පටිපලෙන සබ්බො ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාමෙ හතෙහි සබ්බො. අයං ජනෙනා භික්ෂු සබ්බෙන ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමමකතො සමමා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම සමමස්ස පටිපාසාලෙහිවෙ යාවාමි. යදි සබ්බස්ස පනතකල්ලං, සබ්බො ජනෙහි භික්ෂුවො ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ යොග්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාමෙ හතෙහි සබ්බො: අයං ජනෙනා භික්ෂු සබ්බෙන ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමමකතො සමමා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම සමමස්ස පටිපාසාලෙහිවෙ යාවාමි. සබ්බො ජනෙහි භික්ෂුවො ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම. පටිපාසාලෙහිවෙ යොග්‍ය. යොග්‍යයමකතො බමති ජනෙහි භික්ෂුවො ආපතියා අදහසෙන උකෙට්ටියකමම සමමස්ස පටිපාසාලෙහිවෙ, ගො ඤාතති, ගො නිබ්බමති, ගො හාගෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් සුන් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු: පුවතන් මහණෙකු හා එක් සෙවෙති අවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති නොඅවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති අවස්තින් නො අවස්තින් නො වෙසේ ද, පුවතන් මහණෙකු දැක හුතස්තෙන් නැගී සිටී ද, පුවතන් මහණෙකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නොගව් ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් සුන් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු.

8. මහණෙනි, අවගෙකින් සුන් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු: පුවතන් මහණෙකු පොහොසත් නො නවතා ද, පවුරුණු නො නවතා ද, සවවතිය නො කෙරේ ද, අනුවාද නො පිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නො කරවා ද, මහණෙකු හා කලහ නො යොදා ද, මහණෙනි, මේ අවස්තින් සුන් මහණෙකු ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් නො සන්තිදුටිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

[සන්තිදුටිම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුටිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ජනන මහණෙකු විසින් සබ්බසා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණෙකු වා වැද උත්තුටුක ව තිද දෙගොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැත නොදැක්වෙමි සබ්බසා විසින් උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිශ්ශරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදිමි”යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණෙකු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සබ්බසා විසින් ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි. නිශ්ශරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදි. ඉදින් සඟකට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සබ්බ තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටවන්නේ ය. මේ ඥාණියයි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සබ්බසා විසින් ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි. නිශ්ශරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදි. සබ්බ තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටයි. ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යම් ආයුෂමතකුහට රුස්සේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමතකුහට නොරුස්සේ ද, හේ කීයවා.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි: සුඤ්ඤා මෙ භන්ත සඤ්ඤා: අයං ජනෙනා භික්ඛු සඤ්ඤාන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පානෙති. තෙත්තාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මස්ස පටිපාසාද්ධිං යාවතී. සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපාසාද්ධිං. යස්සායසම්මතො ඛම්භී ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මස්ස පටිපාසාද්ධිං, භො භුක්ඛස්ස. යස්ස නක්ඛම්භී, භො භාසෙය්ග.

පටිපාසාද්ධිං සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං. ඛම්භී සඤ්ඤා. තස්මා භුක්ඛී. එවමෙකං ධාරයාමි”ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං නිට්ඨිතං සංඛුමං.

6. ආපත්තියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං

1. තෙන සම්මතෙ වුද්ධො භගවා භොසම්භියං විහරති භොසිත්වාග්මෙ. තෙන ඛො පන සම්මතෙ අයස්මා ජනෙනා ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපත්තීං පටිකාතුං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨ්වා -පෙ- තෙ උප්පාදනාති භියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා ජනෙනා ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපත්තීං පටිකාතු”න්ති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරොචෙත්සං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සන්තිපාතාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර භික්ඛුවෙ ජනෙනා භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපත්තීං පටිකාතු”න්ති. “සච්චං භගවා”.

3. විහරති වුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛුවෙ මොසපුරිසො ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපත්තීං පාටිකාතුං. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාද්ධං -පෙ- විහරතිඤ්ඤා ධම්මං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙත්ති.

4. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං කුරාතු අසමොගං සඤ්ඤා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ කාතඛං: පඨමං ජනෙනා භික්ඛු වොදෙතඛො. වොදෙඤ්ඤා සාරෙතඛො. සාරෙඤ්ඤා ආපත්තී ආරොපෙතඛො. ආපත්තීං ආරොපෙඤ්ඤා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා සද්දෙතඛො:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබ්බ අසාවා. මේ ජනන මහණ තෙම සබ්බයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් කරුණ ලද්දේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිත්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙඛනිකමහි සන්තිදුච්ඡය යදී. සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි කළ උකෙඛනිකම සන්තිදුච්ඡය. යම් ආයුෂමහකුහට ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡම රුක්තේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නොරුක්තේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සබ්බයා විසින් ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡය ලද්දේ ය. සබ්බයාට ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

සේවනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් නිමිසේ ය.

6. ඇවැත්ව පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපනියකමය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසොඬෑ නුවර නිසා කොෂිතාරාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ ද... ඔහු “ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරුණයෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි බික්සහන රුක් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි පුළුවන් සේක. “සැබෑ වහන්සැ”යි භික්ෂුහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කැමැති නොවේ ද? මහණෙනි, මෙය සත්තෙහි නොපහසුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නොවේ යැ”යි ගරුතා දැහැමි කතා කොට භික්ෂුන් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි සබ්බයා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙඛනිකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ජනන මහණ තෙම වූදිහ කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සුණාභු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාභුං, යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බො ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම කරොස අසමොගං සබ්බෙන, එසා ඤාති.”

සුණාභු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාභුං, සබ්බො ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම, කරොති අසමොගං සබ්බෙන, යස්සායසමනො ඛමති ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයස්ස කමස්ස කරණං අසමොගං සබ්බෙන, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකම්භි, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුම්: සුණාභු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාභුං, සබ්බො ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම කරොති අසමොගං සබ්බෙන, යස්සායසමනො ඛමති ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයස්ස කමස්ස කරණං අසමොගං සබ්බෙන, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකම්භි, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සබ්බෙන ඡනතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම අසමොගං සබ්බෙන, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්භි, එවමෙතං ධාරයාමි ’ති.

ආවාසපරමපරඤ්ඤා භික්ඛවෙ සංඝථ: “ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමමකතො අසමොගං සබ්බෙන”ති.

අධමමකමමද්වාදසකං

1. තිභි භික්ඛවෙ අබ්බොති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා භොති අවිතතකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසනකඤ්ඤා: අසමමුඛා කතං භොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං භොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං භොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිභ්බොති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා භොති අවිතතකමමඤ්ඤා දුට්ඨපසනකඤ්ඤා.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිභ්බොති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකමම උකෙඛපතීයකමම අධමමකමමඤ්ඤා භොති, අවිතතකමමඤ්ඤා, දුට්ඨපසනකඤ්ඤා: අභාපතතියා කතං භොති, ආදෙසනාමාමිතියා ආපතතියා කතං භොති, දෙසිතාය ආපතතියා කතං භොති.- පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සඬ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කෙරෙයි. ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කිරීම යම් ආයුෂමත්තකට රිසියේ නම් භේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට නොරිසියේ නම් භේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සඬ්ඤා තෙමේ ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කෙරෙයි. ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කිරීම යම් ආයුෂමත්තකට රිසියේ නම් භේ නිහඬ වේවා. යමකුකට නොරිසියේ නම්, භේ කියවා.

සඬ්ඤා විසින් ජනන මහණතට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරණ ලද්දේ ය. සඬ්ඤාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනන මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬ්ඤා හා සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියම් කරණ ලද්ද”යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමි”යි වදාළ හේක.

අධම්මකම්ම ජෙද්දොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනිය කමය අඬන කුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධම්මකම්ම ද අවිනයකම්ම ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිගෙන්න කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬන කුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනිය කමය අධම්මකම්ම ද අවිනයකම්ම ද දුරුපශානත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජනියකමය අත් තෙඅඬකින් ද සමන්විත වූයේ අධම්මකම්ම ද අවිනයකම්ම ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි අපරෙතිපි කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි -පෙ- අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, වග්ගෙහි කතං හොති. ඉති භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං ආපනතියා අපරෙතිපි උකෙට්ටුකරු කම්මං අපරෙතිපි කම්මං හොති, අපරෙතිපි කම්මං දුටුපසනකම්මං.

ආපනතියා අපරෙතිපි උකෙට්ටුකරු
අපරෙතිපි කම්මං දුටුපසනකම්මං.

බමමකම්මද්වාදසකං

1. භික්ඛ භික්ඛවෙ අපරෙතිපි සමන්තාගතං ආපනතියා අපරෙතිපි උකෙට්ටුකරු කම්මං බමමකම්මං ව හොති විනයකම්මං හුටුපසනකම්මං සමන්තාගතං හොති, පටිපුට්ඨා කතං හොති, පටිපුට්ඨා කතං හොති. ඉති භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං ආපනතියා අපරෙතිපි උකෙට්ටුකරු කම්මං බමමකම්මං හොති විනයකම්මං හුටුපසනකම්මං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං ආපනතියා අපරෙතිපි උකෙට්ටුකරු කම්මං බමමකම්මං හොති, විනයකම්මං ව හුටුපසනකම්මං ව: ආපනතියා කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති, අපරෙතිපි කතං හොති. -පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොහඹුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සත්ත්වයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොපිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... පිළිගත නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... දෙශනාසාමිකී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතීන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙවිතිකම අබ්බිකම් ද අවිතසකම් ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙවිතිකම
අබ්බිකම් ද්ව්‍යාදශකය නිමිශේ ය.

බම්බිකම්ද්ව්‍යාදශකය

1. මහණෙනි, අඛ්‍ය භූතකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙවිතිකම බම්බිකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගත කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතෙන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙවිතිකම බම්බිකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅගකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ කළ උකෙවිතිකම බම්බිකම් ද විතසකම් ද සුපශාන්ත ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාසාමිකී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සමුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනීයා ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දෙසිතාය ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්ඥෙත කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීඝ්‍යෙහි සමන්තාගතං ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපතීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතරකම්මං ච සුට්ඨසන්තං ච.

ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපතීයකම්මං ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවර්තං.

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපතීයකම්මං කරොග්‍ය: හණ්ඩන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපතතිචක්‍රලො අතපදො, ගිහිසංසථෙහි විහරති අනක්‍රලොකෙහි ගිහිසංසගෙහි, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීඝ්‍යෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපතීයකම්මං කරොග්‍ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... පිළිවෙණින් කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... දෙගනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅගකින් ... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩ්ඨ භූතීන් සුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් බිම්කම් ද විතගකම් ද සුපගාන්ත ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමිති බිම්කම්දවාදගකය නිමිසේ ය.

1. මහණෙනි, අඩ්ඨ භූතීන් සුත් මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමිති කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වංක්කලහ කරන්නේ වේ ද අභිසංගමනෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් ඔහුල කොට ඇත්තාවූ සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, හිනියන් හා එකට ගැටුනේ අනුප්‍රාමි නොවූ හිනිසංගමයෙන් සුත්ත වූයේ වසඟි ද, මහණෙනි, මේ අඩ්ඨ භූතීන් සුත් මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකමිති කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: අභිසිලෙ සීලවිපකේනා හොති, අර්කාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො සණ්ඛතකාරකො හොති සලගකාරකො විවාදකාරකො භග්ගකාරකො සබ්බෙ අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො අපත්තිබ්බුද්ධො අනපදනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො අභිසිලෙ සීලවිපකේනා හොති, එකො අර්කාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

**ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මෙම
ආකඛමානාජකං නිට්ඨිතං.**

2. අතර වූ ද අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාන්තරයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණනි, මේ අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

3. මහණනි, අතර වූ ද අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණනි, මේ අඩන තුණකින් යුතු මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

4. මහණනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛර කරන්නේ වේ ද, කලහ කරන්නේ ද, විරුද්ධ වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අවසන්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයාගෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

5. මහණනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්තරයෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

6. මහණනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සමය තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

**ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙට්ටනිය කම්මෙහි
ආකර්මයාන ජාත්‍යය ගිම්.**

තෙවනනාට්ඨමයනං

1. ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතඛං. තත්ත්වං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පා-
දෙනඛං, න නික්ඛයො දුතඛං, න සාමග්ගෙරො උපට්ඨාපෙනඛං,
න භික්ඛුනොවාදකසම්මුඛී සාදිතඛං, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න
ඔච්චිතඛං. යාය ආපනතියා සමෙක්ඛන ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙක-
පනීයකම්මං. කතං භොවී සා ආපනති න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤා වා
තාදිසිකා, තතො වා පාට්ටිකරා. කම්මං න ගර්භිතඛං. කම්මිකා න
ගර්භිතඛං. න පකතතතං භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං
අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිච්චිකම්මං. ආසනාභිභාරො සෙය්‍යාභිභාරො පාදෙදකං
පාදපිඨං පාදකථලිකං පතනවිවරපට්ඨකභං නතනෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං
සාදිතඛං. න පකතතතො භික්ඛු සිලවිපතතියා අනුභංගෙනඛං, න
ආචාරවිපතතියා අනුභංගෙනඛං, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංගෙනඛං,
න ආජීවවිපතතියා අනුභංගෙනඛං. න භික්ඛු භික්ඛුති ගෙදෙනඛං.
න කිසිධිප්පො ධාරෙතඛං, න තිසිට්ඨිප්පො ධාරෙතඛං, න තිසිට්ඨියා
සෙවිතඛං, භික්ඛු සෙවිතඛං, භික්ඛුසිත්තියා සිත්තිතඛං, න පකත-
තෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකවර්තෙන ආවාසෙ වත්තිතං, න එකවර්තෙන
අනාචාරෙ වත්තිතං, න එකවර්තෙන ආවාසෙ වා අනාචාරෙ වා වත්තිතං.
පකතතතං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතඛං, න පකතතතො භික්ඛු
ආසාදෙනඛං අතෙනා වා ඛති වා, න පකතතතං භික්ඛුනො
උපොසථො ථූපපතඛං, න පචාරණං ථූපපතඛං, න සවිච්ඡිත-
කාතඛං, අනුචාරෙ පට්ඨිපෙනඛං, න ඔකාසො කාරෙතඛං, න
වොදෙනඛං, න සාරෙතඛං. න භික්ඛුති සම්පයොජ්ජිතඛං.

ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මෙ
තෙවනනාට්ඨමයනං නිවර්තං.

[පටිපසංකම්මනං]

1. අප්ඨ ඛො සමෙක්ඛන ජනනං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ
උකෙකපනීයකම්මං අකාසි අගමොගං සමෙක්ඛන. සො සමෙක්ඛන ආපනතියා
අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතො තවතා ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං
අගමාසි.

තෙසාලියවත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණ ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ නො ව පැවැත්ම ය: (උකෙට්ටනියකම කරණ ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාදායය ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණතුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙතෙණින්ට බවා දීමේ සමත්තිය නොඉවසිය යුතු යි. සමත්තිය ලද්දේත් මෙතෙණින්ට බවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො- කිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නො- ගැරහිය යුතු යි. කම් කළ හික්කුහු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දක හුතස්තෙන් නැගිටීම, අක්ඛ්‍යාලිකමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාම්ප්‍රිකම්, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා සයන එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේදු පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම - නොසේදු පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නානසානගෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නො ඉවසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආච්චිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. හික්කුන් හික්කුන් සමග භික්ෂා නො කළ යුතු යි. හිඳිනගේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්ත්‍ර බාරණාදිය නො කළ යුතු යි. නීඨික ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි- දරිම ආදිය නො කළ යුතු යි. නීඨිකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. හික්කුහු සෙවනය කළ යුත්තාහ. හික්කුසිකාලෙහි හික්මිය යුතු යි. ප්‍රචතන් හික්කුහු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි ආවාස- යෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු දක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සමවතිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැනීම නො කරවිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහට වොදනා නො- කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. හික්කුන් සමග කලහ නො යෙදිය යුතු යි".

ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිය වත නිමි.

[සංගිද්‍රවිම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙම ජනන හික්කුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සබ්බයා හා සමොග රහිත උකෙට්ටනිය කමය කෙරෙහි ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලැබූ ඒ ජනන තෙම ඒ ආවාසයෙන් අතින් ආවාසයකට ගිණිය ය.

2. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙහු, න පච්චුට්ඨෙහු, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝිච්ඡාමම අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙහු, න පුජෙහු. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො නමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙහු, න පච්චුට්ඨෙහු, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝිච්ඡාමම අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙහු, න පුජෙහු. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො නමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙහු, න පච්චුට්ඨෙහු, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝිච්ඡාමම අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙහු, න පුජෙහු. සො භික්ෂුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුනදෙව කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වත්තති. භික්ෂු උපසඤ්ඤාමිති. එවං වදෙති: අහං ආට්ඨසො සඤ්ඤාන ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්ථාරං වත්තාමි, කපං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙහු. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා ජන්තංසා භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමං පටිපජ්ජන්තොහු.”

නිපට්ඨපසංගමොත්ථානබ්බි තෙවගාරීයකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඤ්ඤාහි සමන්තාගතංසා භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමං න පටිපජ්ජන්තොහු: උපසමාදෙති, නිසංසං දෙති, සංඝිකෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ෂුනොවාදකසමමුතියා සාදියති, සමමතොපි භික්ෂුතියො ඕවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා-සඤ්ඤාහි සමන්තාගතංසා භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙව-පනියකමමං න පටිපජ්ජන්තොහු.

2. එහි භික්ෂු හෝ ම වැන්දහුය. දක නො නැතිවිටාග. ඇදිලි-කම් නො කලහ. සාමිවිකම් නො කලහ. සත්කාර නො කලහ. ගරුකාර නො කලහ. බුහුමන් නො කලහ. නො පිදුහ. ඒ ජනන නම් භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අතෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂු හෝ ම වැන්දහු ය. දක නො නැතිවිටාහු ය. ඇදිලිකම් නො කලාහු ය. සාමිවිකම් නො කලාහු ය. සත්කාර නො කලා-හු ය. ගරුකාර නො කලාහු ය. බුහුමන් නො කලාහු ය. නො ම පිදුවාහු ය. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අත් ආවාසයකට ගියේ ය. එහිදී ද භික්ෂු හෝ ම වැන්දහුය. දක නොනැතිවිටාහුය. අඤ්ඤාලිකම් නො කලාහු ය. සාමිවිකම් නො කලාහු ය. සත්කාර නො කලාහු ය. ගරු නො කලාහු ය. බුහුමන් නො කලාහු ය. නො පිදුවාහු ය. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නො ලබන්නේ බුහුමන් කරණු නො ලබන්නේ පුදනු නො ලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹා-නුවරට ම පෙරලා පැමිණියේ ය.

4. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම (ඉන් පසු) මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිත්තරණ වතෙහි පවතියි. (ඒ ජනන භික්ෂු තෙම) භික්ෂුන් වෙත එළඹ ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො කිරී-මෙහි උකෙට්ඨකමය කරණු ලැබුයෙමි මනා කොට පවතීම්. භික්ෂුන් අනුව පවතීම්. නිත්තරණ වතෙහි පවතීම්. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද' යි මෙසේ භික්ෂුන්ට කියයි. සාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කලාහු ය. “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ඨකමය සංසිදුවා”.

නොසංහිදුවිය යුත්තෙහි අංග තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකමය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙසි ද තෙරණතු ලවා උවැටුන් කරවා ගණිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සම්මතය ඉවසයි ද සම්මතය ලද්දෙන් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකමය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පකම්මෙ උකෙච්ඡායකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං යාය ආපත්තියා සබ්බසන ආපත්තියා අප්පකම්මෙ උකෙච්ඡායකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තියා ආප්පත්ති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තභො වා පාටිඨාතරං, කම්මං ගරුතී, කම්මෙකෙ ගරුතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාප්පකම්මං, සාමිපිකම්මං, ආසනාභිකාරං සාදියති ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාඤ්ඤං, පාදපිඨං පාදකප්පිකං, පත්තච්චරපටිග්ගහණං, නිකානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතං භික්ඛුං සීලවීරතතියා අනුභංගෙති, ආචාරවීරතතියා අනුභංගෙති, දිට්ඨිවීරතතියා අනුභංගෙති, ආර්ථවීරතතියා අනුභංගෙති, භික්ඛු භික්ඛුහි භෙදෙති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිධර්. බාරෙති, තිප්පිග්ගර්. බාරෙති, තිප්පිග්ගෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකතාය න සිකතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතතතත භික්ඛුනං සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාචාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසති, පකතතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨායී, පකතතතං භික්ඛුං ආසාදෙති දන්තො වා බසී වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පකම්මෙ උකෙච්ඡායකම්මං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකරණය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කම්මට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුණස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාමය, සාමිච්ඡාය, හිඳිනා අයුත් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද. මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහත් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, හේදු පා තබන පුටුව නොහේදු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාහිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු... නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට සිල්වපතින් වෛදනා කරයි ද, ආචාරවිපතින් වෛදනා කරයි ද, දිට්ඨිවපතින් වෛදනා කරයි ද, ආර්ථවිපතින් වෛදනා කරයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් කෙරෙන් බිදුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: හිඟින්ගේ ලක්ෂණ වූ යෙවතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තිථිකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂුන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශිෂ්‍යාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දක හුණස්තෙන් නොනැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටුකරණය කම්ම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨකි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පට්ටසස්සමොගබ්බං. පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඩ්වපතී, පචාරණං ඩ්වෙතී, සච්චතීයං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙතී, ඉකාසං කාරෙතී, වොදෙතී, සාරෙතී, භික්ඛුති සම්පයොජෙතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පට්ටසස්සමොගබ්බං.

**ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මෙ
න පට්ටසස්සමොගබ්බං තෙවග්ගාරීසකං නිවර්තං.**

පට්ටසස්සමොගබ්බතෙවග්ගාරීසකං

1. පඤ්චකි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං පට්ටසස්සමොගබ්බං. න උපසම්පාදෙතී, න තීක්‍ෂ්ණං දෙතී, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙතී, න භික්ඛුනොචාදක-සමමුතීං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුතීයො න ඔව්දතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං පට්ටසස්සමොගබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං පට්ටසස්සමොගබ්බං. යාය ආපනතියා සඛෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං කතං ගොතී තං ආපනතීං න ආපජ්ජතී, අඤ්ඤං වා භාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහතී, කම්මිකෙ න ගරහතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිචාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිභාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-භාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං පාදකඨලිකා, පත්තචිවරපට්ඨානණං, තභාතෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න ආචාරවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න ආජීවිවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න භික්ඛු භික්ඛුති ගෙදෙතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණක්නුගේ පොතොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවසාන ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හික්කුන් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු අංග හෙතෙසිය නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත හික්කුනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණනු ලවා උවැටැත් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සමමතිය නොඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සබ්බසා විසින් උකෙටනියකමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, අතර වූ ද එවැනි ඇවැතකට නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණනුගේ වැදීම ද, නුතස්තෙන් තැබීම ද, අක්ඛේසකමය ද, සාමිච්ඡකමය ද, කිදිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නොඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණනුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදු පා තබන පුටුවට තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, තැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නොඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණකට පිලිපිපතියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවැරවිපතියෙන් වොදනා නොකරයි ද, දිවිසිපතියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවිවිපතියෙන් වොදනා නොකරයි ද, හික්කුන් හික්කුන් කෙරෙන් නොබිඳවයි ද...

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ - පෙ - හ නිජ්ඣං ඛාරෙති, හ තිත්ථිංඛරං ඛාරෙති, හ තිත්ථිංඤ ඤෙවති, භික්ඛු ඤෙවති, භික්ඛුසිත්ථාය සිත්ථති, ඉමෙති ඛො - පෙ -.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ - පෙ - හ පකතතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වසති, හ එකව්ජ්ජෙන අනාවාසෙ වසති, හ එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතනං භික්ඛුං දිත්වා ආසනා වුට්ඨාති, හ පකතතනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතා වා ඛෙති වා, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං: හ පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, හ පචාරණං ධූපෙති, හ සව්චනියං කරොති, හ අනුවාදං පට්ඨපෙති, හ ඔකාසං කාරෙති, හ වොදෙති, හ සාරෙති, හ භික්ඛුති සමපයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨ - ගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං.

ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්ම
පටිපසස්සමෙතබ්බං තෙවනනාදිසං. නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තෙන භික්ඛුනා සඛ්ඤං උපසඛ්ඤාමිති: එකංසං උත්තරාසඛ්ඤං කරුණා වුට්ඨානං භික්ඛුනං. පාදෙ වඤ්චා උකඤ්චිකං නිසිද්ධා අඤ්චිං පග්ගහෙති: එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තෙ සඛ්ඤන ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමා: වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වත්තාමි, ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා, තතියමි යාවිතබ්බා. වෘත්තෙන භික්ඛුනා පටිමලෙන සඛ්ඤා ඤාපතමො:

“සුණාතු මෙ හන්තෙ සඛ්ඤා: අසං ඡන්තො භික්ඛු සඛ්ඤන ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමා: වත්තති, ලොමං පාතති, තෙජාරං වත්තති, ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකල්පං සඛ්ඤා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං එසා ඤාති.

6. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ... හිසි ලක්ෂණ වූ සෙවන වස්ත්‍රාදිය නො දරයි ද, තිඤ්ඤාත්මය ලක්ෂණ වූ කුසලානුරාදිය නො දරයි ද, තිඤ්ඤාත්මය නො කරයි ද, හිසුන් සෙවනය කරයි ද, හිසුන්සාමාන්‍යවෙති හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණක්හු සමග එක් සෙවනි ආවාරයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවනි අනාවාරයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවනි ආවාරයෙහි හෝ අනාවාරයෙහි හෝ නො වසයි ද, පුවතත් මහණහු දූක හුනත්තෙන් නැතිවී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුවතත් මහණහු නො ගවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙකපනියකම සංහිදුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ උපොසථය නො තබයි ද, පචාරණය නො තබයි ද, සවවනියකමය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපතිබැව්හි නො සිටී ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හිසුන් හා කලග නො ගොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු අංග තෙසාළිය හිමි.

[සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය) මෙසේ සංහිදුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ජනන හිසුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුගත එකස් කොට වැඩිමහලු හිසුන්ගේ පා වැද උත්තුඩුකරෙත් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ස්වාමීනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සංඝයා විසින් උකෙකපනියකමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසුන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කර්ම යි. දෙවනුව වත් යැදිය යුතු යි. තෙවනුව වත් යැදිය යුතු යි. ප්‍රතිබල වාක්‍යය මහණතු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

“ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන හිසු-තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතිනි. හිසුන් අනුව පවතිනි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිනි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කර්ම යි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ජනන හිසුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදු-වන්නේ ය. මේ ඤානනි යි.

සුණාඛු මෙ භනෙත සඛෙසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඛෙසන ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකතො සමමා වතතති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතතති, ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධිං යාවති. සඛෙසා ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං පටිප්පය්‍යමොති. යස්සායසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධි, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදුඪි, -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුඪි:- සුණාඛු මෙ භනෙත සඛෙසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඛෙසන ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකතො සමමා වතතති ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වතතති. ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධිං යාවති. සඛෙසා ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං පටිප්පය්‍යමොති. යස්සායසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධි, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පය්‍යද්ධිං සඛෙසන ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං, ඛමති සඛෙසස්ස, තස්මා භුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමීති.”

ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සගෙහ උකෙඛපනීයකමං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඤාච්ඡජ්ජිං විහරති, ඡේතවනො අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අජිට්ඨස්ස නාම භික්ඛුනො ගඤ්චාබ්චුඛෙස්ස ඵ්චරූපා පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං නොති: ‘තථාං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආඡානාමි යථා සො’මෙ අනතරාසිකා ඛමමා චූතතා භගවතා, හෙ පටිසෙඨතො නාලං අනතරායා-යා’ති.

2. අය්‍යොසුං ඛො සමග්ගුලා භික්ඛු අර්ට්ඨස්ස නාම කීර් භික්ඛුනො ගඤ්චාබ්චුඛෙස්ස ඵ්චරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආඡානාමි යථා සො’මෙ අනතරාසිකා ඛමමා චූතතා භගවතා තෙ පටිසෙඨතො නාලං අනතරායායා’ති.

ආයුර්විද්‍යා, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසා. මේ ජනන භික්ෂු-
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කමය
කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමයාගේ
සංහිදුවීම යාවිඤ්ඤා කරයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුර්විද්‍යාතුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියා.වා.

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි.
ආයුර්විද්‍යා, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේ මැනවින්
පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලෝක නිසාරණ වතෙහි පවතියි.
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිසි
සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනිය කමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමයාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුර්විද්‍යාතුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියා.වා.

සමඝයා විසින් ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනිය කමය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමය සමෘද්ධි යි.

7. පටිච්චදාෂ්ට්‍ය නොදැරීමෙහි උකෙබපනිය කමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැමැත්තුවර
සම්පයෙහි වූ ජෙතවන නම් අන්තර්විහාරික සිවුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන
සේක. එකල වනයාහි පෙර ගිජුප්‍රිතිණියන් නැසු කුලයෙහි උපන්නා වූ
අජිට්ඨ භික්ෂුහට “යම් මේ අනාරාධකර බමි කෙතෙක් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් යම්කෙසේ වදාරණ ලද්දකු ද, ඒ බමි සෙවනය කරන්නාට
අනාරාධක පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙතී යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් දෙසු දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ
වෙයි.

2. පෙර ගිජුප්‍රිතිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අර්ථ භික්ෂුහට “යම්
බමි කෙතෙක් අනාරාධකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද
කු ද, ඒ බමි සෙවනයට සමගීර්ණය අනාරාධක පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-
තී යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු දහමක් මම
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්
බොහෝ භික්ෂුන් ඇසූහ.

3. අර්ථ බෝ තෙ භික්ඛු යෙන අර්ථෙයා භික්ඛු ගඤ්චාසිපුබ්බො, තෙත්තපසකමිංසු. උපසඛකමිනි, අර්ථො භික්ඛුං ගඤ්චාසිපුබ්බො එතදච්චොවුං.

“සච්චං කිර තෙ අවුසො අර්ථො එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරා-යායා”ති.

“එවං ඛ්‍යා බෝ අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”ති.

4. “මා අවුසො අර්ථො එවං අවච මා භගවන්තං අඛ්‍යාචිකම්. න හි සාධු භගවතො අඛ්‍යාකකානං. න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය. අනෙක-පරිසායෙන අවුසො අර්ථො අනතරාසිකා ධම්මා අනතරාසිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පත තෙ පටිසෙවතො අනතරායායා.

“අප්පසාදා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

අට්ඨිකඛබ්බුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

ඤ්ඤකකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

අඛ්‍යාරකාසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

සුපිණකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

යාචිකකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනච්චො එත්ථ භිසෙය්‍යා.

3. ඉක්බිති ඒ හිසුනු පෙර හිජුප්පියෙහිගත් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට් හිසු කර එළාභියක. එළඹ එගඟබඩප්පබඩ අරිට් හිසුනට මෙසේ කීහු:

“ඇවැත්නි අරිට්පයනි, යම් ඒ ධම් කෙනෙක් සගමොක් දෙකට අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට එසේ යටිමොක්ක අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය සි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක්* මම දනිමි”යි. මෙබඳු ලාමක දූෂටියක් බබට උපන්නේ පු. ඒ සැබැද්ද ?” යි.

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනතුරුකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට සහනමාක් දෙකට අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ යි මෙසේ සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි හේ කීය.

4. “ඇවැත් අරිට්පයනි, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්පයනි, අනතුරුකර ධර්මයෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධම් සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරු පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලා පු ආශාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇවැත්කල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

* මේ මෙවුන ධර්ම අනතුරුකර නොවෙති යි සිතා කියු සේය.

රාකඩප්ලාසමා කාමා වුතතා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එසා හිසයා.

අසිසුපුපමා කාමා වුතතා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එසා හිසයා.

සතතිසුපුපමා කාමා වුතතා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එසා හිසයා.

සපාසිරුපමා කාමා වුතතා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එසා හිසයා”යි.

5. එවමට බො අර්ධො හිසනු ගඟබාහිරපුබො තෙහි හිසනු හිසනු වුවමනො තෙපව තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමසා පරාමසා අනිතිවිසා වොහරති: “එවං බො බො අහං ආපුතො හගවතා බමමං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා බමමා වුතතා හගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”යි.

හතො ව බො තෙ හිසනු තාසකකිසි අර්ධො හිසනු ගඟ-බාහිරපුබො එතසා පාපකං දිට්ඨිගතා විවෙච්චො, අථ බො තෙ හිසනු යෙන හගවතා තෙහුපසකිසි. උපසකිසිනා හගවතො එතමනං ආරොචෙසු.

6. අථ බො හගවතා එතසා නිදානෙ එතසා පසරණෙ හිසනු-සකිසි සතතිපානාපෙතො අර්ධො හිසනු ගඟබාහිරපුබො පටිපුච්චි: සවං කීර තෙ අර්ධො එවිරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපනතං ‘තථාසං හගවතා බමමං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අනතරාසිකා බමමා වුතතා හගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා’යි.

“එවං බො බො අහං හතෙහි හගවතා බමමං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා බමමා වුතතා හගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”යි.

සසා වු බො තාම නාම මොසපුරිස මයා එවං බමමං දෙසිතං ආජානාමි ? නනු මයා මොසපුරිස අනතකපරියායෙන අනතරාසිකා බමමා අනතරාසිකා වුතතා, අලකුච පත තෙ පටිසෙවතො අනතරායාය.

7. අපසායාද කාමා වුතතා මයා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එසා හිසයා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කාමයෝ ගතක ගෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සුලාසුබයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සප්පිකියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඬබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “ඇවැත්ති, යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනෙතලද ධර්මයක් මම දනිමි” යි ඒ ලාමක දෂට්ඨ එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුළුවී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගඬබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක ඕන්තාදෂට්ඨයෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂුහු අසමත් වුවහ ද, එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහුය.

6. ඉක්කිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරිට්ඨය, ‘යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනු ධර්මයක් මම දනිමි’ යි මෙ බදු ලාමක දෂට්ඨයක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑද” යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවන් සේක.

“යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස සමාවී නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, සාවිතී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනු ධර්මයක් මම දනිමි” යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

“හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙනු ධර්මයක් නුබ දනිති ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් තන් අයුරින් අනතුරායකර ධර්මයෝ අනතුරායකරන සි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නොවෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නොවෙත් ද?”

7. මවිසින් කාමයෝ අලා ආඤාද (රස විදගැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි පවසන ලදහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධිකම්මකම්මං කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

තිශ්ඤකුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

අබ්බාරකාසුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

සුපිණකුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

යාචිකකුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

රුක්ඛඵලුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

අසිසුනුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

සත්ථිසුලුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

සප්පසිරුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්මා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙතා.

8. අඵ ච පන නිං මොඤ්ජුරිස අත්තනා දුග්ගතිතෙන අමොච අබ්බාචිකකම්මි, අත්තනාඤ්ච බණ්ඨි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පඤ්චයි. තං හි තෙ මොඤ්ජුරිස හවිසංඝි දීඝරත්තං අභිනාය දුක්ඛාය. තෙනං මොඤ්ජුරිස අපාසනනාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිවා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙති:

තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාභිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිව්ඨියා අපට්ඨිතස්ස උත්තමපනියකම්මං කරොතු අසමොගං සංඝෙසා.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අරිට්ඨො භික්ඛු ගඤ්චාභිපුබ්බො වොදෙතබ්බො. වොදෙතා සාරෙතබ්බො. සාරෙතා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙතා ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතබ්බො:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ම විසින් කාමයෝ ඇවසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වාදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණ්දුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුඛයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සම්පිරිසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය. තමන් ගුණ සාධලත්තෙහි ය, බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුමට බොහෝ කාලයක් අතිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට්ඨ භික්ෂුකට) ගරහා දහම් කපා කොට හික්කුන් ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට්ඨ භික්ෂුකට ලාමක දෂ්ඨිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෝග නැති උකෙට්ටනිය-කමය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උකෙට්ටනියකමය) මෙසේ කටයුතු යි. පලමු කොට ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට්ඨ භික්ෂුකට වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතුයි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ විටත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දුන්විය යුතු යි:

9. “සුඤ්ඤාදායකං මෙ භවතො සමඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බස්ස ඵලරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. යදි සමඤ්ඤා පතනකල්ලං, සමඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො
ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛපනීයකමමං
කරොස, අසමෙහාගං සමඤ්ඤා. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤාදායකං මෙ භවතො සමඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි
පුබ්බස්ස ඵලරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. සමඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමෙහාගං
සමඤ්ඤා. යස්සායස්මතො ඛමති අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං
අසමෙහාගං සමඤ්ඤා, සො ඤාතීස්ස. යස්ස තත්ඛමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි-පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදාමි. සුඤ්ඤාදායකං
මෙ භවතො සමඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස ඵලරූපං
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි:
යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො
නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨිතිස්සජ්ජති. සමඤ්ඤා අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛප-
නීයකමමං කරොති අසමෙහාගං සමඤ්ඤා. යස්සායස්මතො ඛමති අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛප-
නීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමෙහාගං සමඤ්ඤා, සො ඤාතීස්ස. යස්ස
තත්ඛමති, සො භාසෙය්.

තතං සමඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛපනීයකමමං අසමෙහාගං සමඤ්ඤා. ඛමති
සමඤ්ඤා. තස්මා ඤාතී. ඵලමෙහං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමපරඤ්ඤා භික්ඛුවෙ සංසථ, “අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බා සමඤ්ඤා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙ උකෙඛපනීයකමමංගෙ
අසමෙහාගං සමඤ්ඤා”ති.

9. “සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අනතුරායකර හි සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දූෂටය නො දුරලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙකපතියකමය කරන්නේ ය. මේ ඤානය යි.

සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙකපතියකමය කරයි ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපතියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට අනිවිත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනවිත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ධ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝ තෙම ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපතිය කමය කරයි. ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපතියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපතිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගැනීම” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාහිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපතිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආචාරයක් පාසා ද දන්වමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධමමකමමද්වාදයකං.

1. තිති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරි-
නිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතයකමමඤ්ච
දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසමමුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉතෙති ට්ඨා භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි සමන්තාගතං
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිනිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමම. අධමමකමමඤ්ච
හොති අවිතයකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාරිනිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතය-
කමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපතතියා කතං හොති, අද්දෙසනාගාමිනියා
ආපතතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති,
අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතතීං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අසමමුඛා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අනාපතතියා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා
කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපතතියා කතං
හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහබ්බෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති,
අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධ්‍යයන දෙවන

1. මහතෙහි, ලාංකික දෘෂ්ටිකෝණයෙන් බලා ඇති කුණකින් යුත් උපකරණයක කම්මන්තරය නොදැන සිටින බවට පෙනේ. අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් ද නොසිතුවෙන් ද පෙනේ. නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, පිළිගත් නොගත් කරන ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, ලාංකික දෘෂ්ටිකෝණයෙන් බලා ඇති කුණකින් යුත් උපකරණයක කම්මන්තරය නොදැන සිටින බවට පෙනේ. අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් ද පෙනේ. නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, පිළිගත් නොගත් කරන ලද්දේ වේ ද...

2. මහතෙහි, ලාංකික දෘෂ්ටිකෝණයෙන් බලා ඇති කුණකින් යුත් උපකරණයක කම්මන්තරය නොදැන සිටින බවට පෙනේ. අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් ද පෙනේ. නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, පිළිගත් නොගත් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

3. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... වෙනත් නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, පිළිගත් නොගත් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

4. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

5. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

6. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... පිළිගත් නොගත් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

7. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

8. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

9. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

10. මහතෙහි, අධ්‍යයන ක්‍රමයෙන් බලා ඇති කුණකින්... වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද, නොසිතුවෙන් කරන ලද්දේ වේ ද, වෙනත් කරන ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඳෙහි -රෙ- අසාරණික කතං හොති,
අබමේන කතං හොති, වග්ගක කතං හොති -රෙ-

12. අපරෙහිප් භික්ඛවෙ තිදඩෙහි - ෧෪ - ආපනතිං. අනාරොපෙනිං කතං තොති, අධිමමන කතං පනාති, වග්ගොච කතං යොති. ඉමෙහි ඛොභික්ඛවෙ තිදඩෙහි සන්නතාගතං පාටිනාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකංගො උභෙක්ඛපතීයකමමං අධිමමනමස්සා තොති අවිතසකමස්සා දුට්ඨසන්නස්සා.

අධිමහකමිඳුවාදසකං නිවර්තං.

බම්බක මම දවා ද සකං

1. තීරී භික්ෂුවේ අභේගය සමන්තාගතං පාටිකාය දිට්ඨිකා අපාරි-
නිස්සයෙහි උභෙධපනීයකමමං බමමකමමඤ්ඤා භොති විනයකමමඤ්ඤා
සුද්ධපසන්නාම: සමමුඛා කතං භොති, පටිපුච්ඡා කතං භොති, පටිඤ්ඤා
කතං භොති. ඉභේති ඛො භික්ෂුවේ තීරභේගය සමන්තාගතං පාටිකාය
දිට්ඨිකා අපාරිනිස්සයෙහි උභෙධපනීයකමමං බමමකමමඤ්ඤා භොති
විනයකමමඤ්ඤා සුද්ධපසන්නාමඤ්ඤා.

2. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිගබෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය ද්විතීයා අපාථිතිස්සග්ගෙ උක්කෙපතීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, චිතියකම්මඤ්ච සුචුපසන්නං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිගඛෙහි -අප- වොදෙඤා කතං හොති,
සාරෙඤා කතං හොති, ආපතති. ආරොපෙඤා කතං හොති -අප-

4. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඳෙනහි -රෙ- සම්මුඛා කතං ගොතී,
ධිලේඛන කතං ඥාතී, සම්ගොතන කතං ගොතී -රෙ-

5. අපරේහිමි හික්කටෙ තිහඬෙහි -පෙ- පටිපුටුන් කතං ගොඨී,
ඛලමුත්ත කතං ගොඨී, සමග්ගොත්ත කතං ගොඨී -පෙ-

6. අපරෙහිති භික්ෂුවේ නීතඛෙහති -රෙ- පටිඤ්ඤා කතං ගොථි,
ධම්මෙහි කතං ගොථි, සම්මග්ගාන කතං ගොථි -රෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිගඛෙහි -පෙ- ආපතතිතා කතං භොති
ඛමෙමත කතං භොති, සමභෙගත කතං භොති -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුතු... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුතු, ලාමක දෘෂ්ටිකෝණය නොදුරුල්ලකි කළ උකෙකම්කරණය කම්කරණය නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, අවිනය කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසංකල්පයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාප්ත වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිකෝණය නොදුරුල්ලකි කළ උකෙකම්කරණය කම්කරණය නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, අවිනය කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසංකල්පයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද.

අභ්‍යන්තරයෙන් යුතු දැකීම.

ධර්මකම්කරණය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරයෙන් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිකෝණය නොදුරුල්ලකි කළ උකෙකම්කරණය කම්කරණය දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, විනයකරණය කරණ ලද්දේ වේ ද, මනා ව සංකල්පයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිත කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිත කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිකෝණය නොදුරුල්ලකි උකෙකම්කරණය කම්කරණය දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, විනයකරණය කරණ ලද්දේ වේ ද, මනා ව සංකල්පයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිකෝණය නොදුරුල්ලකි උකෙකම්කරණය කම්කරණය දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, විනයකරණය කරණ ලද්දේ වේ ද, මනා ව සංකල්පයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් ඇති කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පරිසිද්ධ වන ඇවැත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද සමග වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුත්... පිළිවිත කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද සමග වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුත්... පිළිවිත කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් යුත්... ඇවැත් ඇති කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සංකල්පයක් කරණ ලද්දේ වේ ද,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අද්දසිතාය ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- ආපතතියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං ධම්මකමමං ච හොති, චිතකමමං, සුචුට්ඨකමමං.

ධම්මකමමං ආදශකං නිවසිතං.

ආකඛ්ඛමානජකකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අභිඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සභෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අවරතො ආපතතිබහුලො අතපදනො, ගිහිකංසවොති විහරති අනුබ්‍රුතමිකෙහි ගිහිකංසවොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සීලවිපතනො හොති, අරක්ඛාවාරෙ ආචාරවිපතනො හොති, අධිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතනො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති; සභස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, 8වූ අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැමිකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැමිකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

දහැමිකම් දෙලොස නිමි.

ආකඛිමානා ඡට්ඨකය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ තම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංකයා විෂයෙහි අභිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අභ්‍යන්තර වූයේ නොවීයත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙලවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අසුලොම් නො වූ හිතියන්ගෙන් යුක්ත වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි තවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි තවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාස්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො හණ්ඨින-කාරකො හොති කල්පකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපනථිබ්‍රහ්මා අතපදො, එකො භිහිංසකොච්චා විහරති අනුබ්‍රහ්මකෙති ගිහිංසකොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො අභිභිලො සිලවිප්පනො හොති, එකො අර්කාවාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මිකා අවණණං භාසති, එකො ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සඛස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරොය්‍ය.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං
ආකඛමානාජ්ඣානං නිට්ඨිතං.

තෙවනාදියවතං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වහතිවබ්බං. තනුයං සම්මා වහතො: න උපසම්පා-දෙනබ්බා, න නික්ඛයො දුග්ගෙනබ්බා, න සාමණේරො උපට්ඨාපපතෙනබ්බා, න භික්ඛුනවාදකසම්මුඛි සාදිතබ්බා, සම්මතොපි භික්ඛුනිකො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපනථියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං කරං හොති සා ආපනථි න ආපජ්ඣිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිසා, තතො වා පාපිකාරා, කම්මං න ගර්භිතබ්බං, කම්මිකා න ගර්භිතබ්බා, -පෙ- න පකතතත්තං භික්ඛුනො උපොසප්ථා ධූපතෙනබ්බා, න පවාරණා ධූපතෙනබ්බා, න සම්මතං කාතබ්බං, න අනුචාරො පට්ඨාපපතෙනබ්බා, න ඔකාසො කාරොගෙනබ්බා, න වොදෙනබ්බා, න සාරොගෙනබ්බා, න භික්ඛුනි සම්මතොජෙනබ්බා.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙඛපතීයකම්මං
තෙවනාදියවතං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂිත නො දුරලීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේය; එක් මහණෙක් බිබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝභීෂයන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය; එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විසන් සිල් ඇත්තේද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂිතෙහි නටුවා වූ දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය; එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අගුණ කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම්, පාපදූෂිත නො දුරලීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරන්නේ ය.

**ලාමක දූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමයෙහි
ආකඩබලාන සට්කය නිමි.**

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදූෂිත නො දුරලීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (තමා උපාභ්‍යාස ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. තෙරණකු ලවා උවච්ඡන් නො කරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉවසිය යුතු යි. සම්මතය ලද්දේත් මෙතෙණිතට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂිත නො දුරලීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමය නො ගැරැහිය යුතු යි. කමය කළවුනට නො ගැරැහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණනුගේ පොතකය තැබීම නො කළ යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවවනිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපතී-බ්විති නො සිටිය යුතු යි. අවතර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. වොදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නො කළ යුතු යි. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො ගෙදවිය යුතු යි.

ආපදූෂිත නො දුරලීමේ උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිස් වත නිමි.

1. අථ ඛො සඛෙසා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාගිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මං අකාසි අසමේනාගං සඛෙසන. සො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මකතො විබ්බමිති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිකා -පෙ- තෙ උඤ්චායනති භියනති පිපාචෙතති: “කථං හි තාම අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මකතො විබ්බමිස්සති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමන්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා ඵතස්මිං නිදනෙ ඵතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සච්චං කීර්තිකම්මෙව අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මකතො විබ්බමිති”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විගර්හි වුද්ධො භගවා: අනුත්ථිස්සා -පෙ- කථං හි තාම සො භික්ඛුතෙව මොඝපුරිසො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මකතො විබ්බමිස්සති. තෙනං භික්ඛුතෙව අප්පසන්නානං වා පසාදං -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු අමනෙතඤ්ඤි: “තෙන හි භික්ඛුතෙව සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මං පටිපාසස්මොහු”.

5. පඤ්චති භික්ඛුතෙව අභිභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මං න පටිපාසස්මොහනබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමන්තරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතො-වාදකසමුත්ථිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනිසො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛුතෙව පඤ්චකභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙච්ඡාසාදිකම්මං න පටිපාසස්මොහනබ්බං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර හිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෙහාග නැති උකෙඛපනිය කමේය කල්ලේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය.

2. අපිස්සකොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිතුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂුහු වෙත් ද, ඔහු “ගඬබාහිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිටුරු හැර හිසේ දෑ සි” අවඤ්ඤා කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකලහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබාහිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය යනු සැබෑදෑ”හි විචාර හේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ”හි (භික්ෂුහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ සිටුරු හැර හිසේ ද” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්හේ පැහැදීම පිණිස ... නො වේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහු හේක. ගරහා දූහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු හේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අභිග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පදා කරයි ද, නිස දෙයි ද, ගෙණතු ලවා උච්චන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමා නිග ලදුවත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය අප්පට්ඨිකායෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය අප්පට්ඨිකායෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අභෙග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සවචනියං කරොති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුනි සමප්පයාපෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
න පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිසංසං දෙති, න සාමනෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදෙති, සමමනෙපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං.

2. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය අප්පට්ඨිකායෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං: යාය අප්පට්ඨිකායෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගෙහි තබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අභෙග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සවචනියං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සමප්පයාපෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසංගෙහි තබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
පටිපසංගෙහි තබ්බං අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය නොසංගිද්‍රවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අත් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කම්පට ගරහයි ද, කම්ප කළුපුට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන පසින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය නොහැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය නොසංගිද්‍රවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණනුගේ පොතොය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවවතිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපතී බවයි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය නොසංගිද්‍රවිය යුතු යි.

**පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය කම්පෙහි
නොසංගිද්‍රවිය යුතු අංග අටොලොය නිමි**

සංගිද්‍රවියයුතු අංග අටොලොය

1. මහණෙනි, අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණතු උට්ටනෙහි නොයොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නොඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදහේන් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අත් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කම්පට නොගරහයි ද, කම්ප කළුපුට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණනුගේ පොතොය නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සවවතිය කම් නොකරයි ද, විහාරයේ අභිපතී බවයි නොසිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නොකරයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන අටින් යුත් මහණනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උකෙට්ටියකිය සංගිද්‍රවිය යුතු යි.

පටිපාසාමය.

1. එවකට පන භික්ෂුවෙ පටිපාසාමයෙහි: තෙත භික්ෂුවෙ පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමකතෙත භික්ෂුවා සංඝං උපසම්මානිකා එකංගං උපසම්මානිකා කපිතා බුද්ධානං භික්ෂුවා පාදෙ වැදිනි, උකෙටිකං නිසිදිනි අඤ්ඤං පහසෙතා එවමයා වෙතියො:

“අහං භතෙත සමෙකං පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙට-
පනියකමකතො සමො වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනාමි.
පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා පටිපාසාමයා
යාවති”යි. දුතියම පිටිතයො, තතියම පිටිතයො.

වතෙතන භික්ෂුවා පටිපලෙත සමෙකා ඤාපතෙතො:

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙත සමෙකා, අහං ඉත්තනාමො භික්ෂු සමෙකං
පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමකතො සමො
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනාමි, පාපිකාය දිවියා
අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා පටිපාසාමයා යාවති. යදි
සමසං පතනකල්ලං, සමෙකා ඉත්තනාමයා භික්ෂුවො පාපිකාය
දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමං පටිපාසාමෙතො, එයා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙත සමෙකා: අහං ඉත්තනාමො භික්ෂු සමෙකං
පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමකතො සමො
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනාමි, පාපිකාය දිවියා
අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා පටිපාසාමයා යාවති. සමෙකා
ඉත්තනාමයා භික්ෂුවො පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙට-
පනියකමං පටිපාසාමෙතො, යසංගසමො ඛමති ඉත්තනාමයා
භික්ෂුවො පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා
පටිපාසාමයා, සො ඤාතො, යසං නකමති, සො භාසෙතො,

දුතියම පිටිතයො, වදාමි - පෙ - තතියම පිටිතයො, වදාමි:

සුඤ්ඤා මෙ භතෙත සමෙකා, අහං ඉත්තනාමො භික්ෂු සමෙකං
පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමකතො සමො
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙතාරං වතනාමි, පාපිකාය දිවියා
අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා පටිපාසාමයා යාවති.
සමෙකා ඉත්තනාමයා භික්ෂුවො පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ
උකෙටනියකමං පටිපාසාමෙතො, යසංගසමො ඛමති ඉත්තනාමයා
භික්ෂුවො පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියාගේ කම්මයා
පටිපාසාමයා, සො ඤාතො, යසං නකමති, සො භාසෙතො,

පටිපාසාමයා සමෙකං ඉත්තනාමයා භික්ෂුවො පාපිකාය දිවියා
අපටිනියාගේ උකෙටනියකමං, ඛමති සමසං, තසො ඤාතී.
එවමො ඛාරයාමි”යි.

පාපිකාය දිවියා අපටිනියාගේ උකෙටනියකමං නිවිතං සතොමං.

කම්මකරු කිසි නිවිතො, පසමො.

සංකීර්ණවීම

1. මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණය සුතුහි: මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමය කරණ ලැබු ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලම පොරොණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු හිසින් පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්දන තබා වැද මෙසේ කිය සුතුහි:

“වහන්ස, මම සබ්බසංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලැබුණෙමි. මනා ව පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යැදිය සුතුහි. තෙවනුත් යැදිය සුතුහි.

විගත්ත, ප්‍රතිබල මහණක්කු විසින් සබ්බසංඝයා දන්විය සුතුහි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සබ්බසංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ කුතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සබ්බසංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලැබුණේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. අවලොක් නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යම් ආයුෂ්මකකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නික්මබැඳ වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. අවලොක් නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමයෙන් සංකීර්ණවීම යම් ආයුෂ්මකකුට අභිමත නම් හෙ තෙම නික්මබැඳ වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් හිසුනුගේ පාපදාමය නොබැහැරලීමේ උපකල්පනානාමය කරණ කරණ ලද්දේ එය සංඝයාට රිසියෙයි. එකෙයින් මෙසේ නිගම ය. මේ කරණය පිළිගනිමි” යි.

සන්වැඩි වූ පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය නම්

පලමු වන කම්මකර්මය නිමිසේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ඉමමහි බැඩ්ටෙ විකුණු යතන.

නිකුත්වන්නා:

1. පණිවුල්ලාභිතකා භික්ෂු සංඝං හණ්ඩනකාරකා
තාදිසෙ උපාසකවු උත්තමංසු ව හණ්ඩනෙ.
2. අනුපාතනාති ජායනති උපාතනාති ව විහරෙ
අපිච්ඡා පෙසලා භික්ෂු උප්පායනති පරිසරෙතා¹.
3. සඤ්චෙට්ඨිතසං චුද්දායං සංචිතං අනාපුත්තලො
අභංගෙහි තප්පනියකම්මං තාවත්තං ජිනො.
4. අඤ්චුඛා පටිපුච්ඡා පටිඤ්ඤාය නතං ව යං
අනාපතති අදෙසනෙ අද්ධිතාය නතං ව යං.
5. අභවාදෙතා අභාරෙතා තාපොපෙතා ව යං නතං
අඤ්චුඛා අධිච්චිත වර්තන වාපි යං නතං.
6. අපාටිපුච්ඡා²ධම්මික පුත වර්තන යං නතං
අපාටිඤ්ඤායධම්මික වර්තන වාපි යං නතං.
7. අනාපතති අධිච්චිත වර්තන වාපි යං නතං
අදෙසනායාමිතිය අධිච්චිතවර්තනෙව ව.
8. අද්ධිතාය අධිච්චිත වර්තනාපි තපෙව ව
අභවාදෙතා අධිච්චිත වර්තනාපි තපෙව ව.
9. අභාරෙතා අධිච්චිත වර්තනාපි තපෙව ව
තාපොපෙතා අධිච්චිත වර්තනාපි තපෙව ව.
10. නිකුත්වාරතසෙතෙව සුභතවාරං විජානියා³
සමිකා අනාඤ්චිතා ව සංඝං තප්පනියං නතර.
11. හණ්ඩනං බාලො සංඝට්ඨා අධිසිලෙ අර්කාචාරෙ
අභිද්ධිවිපරිනායා⁴ සමිකා තප්පනියං නතර.

1. පදනතො, මජ්ඣං පරාකතො, භික්ෂු, පදනතො, PTS.

2. සුභතවාරමපි ඡායිකා, PTS.

මේ බන්ධනයෙහි වස්තු සටහන්.

එහි උද්‍යානය:

1. පණ්ඩුකරෝහිතක මහණුන් වහන්සේ කලහ කරන්නෝ ව එබදුවත් වෙත එළඹ ඔවුන් කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.
2. එසින් තොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ වැඩේ. අලොව් වූ ප්‍රියසිරි හිසුහු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසත්.
3. ලොවට අගපුතුල් වූ, තමන් ම සියල්ල දත්, සදහම් බොහෝ කර්ම පවත්නු කැමැති සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ වුවදී තර්කය කමිස ඇණවූහ.
4. තොහවුයෙහිද තොපිට්ඨිප්පය ද, පිළිණ තොහෙණ ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, තො ඇවැතෙහි ද දෙසනාකාමීන් නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙස ඇවැතෙහි ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද,
5. වොදනා තොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත තොනාවා ද යමක් කරණ ලද ද, තොහවුයෙහි ද තොදහමින් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද,
6. තොපිට්ඨිප්පය ද අධම්මෙත්ත ද නැවැත ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, පිළිණ තොහෙණ ද අධම්මෙත්ත ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද,
7. තො ඇවැතෙහි ද අධම්මෙත්ත ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, දෙසිමෙන් පිරිසිදු තොවත ඇවැතෙහි ද අධම්මෙත්ත ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද,
8. ඇවැත දෙසු කල්හි ද අධම්මෙත්ත ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, වොදනා තොකොට ද අධම්මෙත්ත ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් තො කරවා ද අධම්මෙත්ත ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත තොනාවා ද අධම්මෙත්ත ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමිසෙක් කරණ ලද ද, ඒ කැම අධම්මකමිසි.
10. කාණ්ණපක්‍ෂයේ වාර ක්‍රමයෙන් ඉසුරුපක්‍ෂයේ වාරගණන ද දහ ගත්තේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තර්කය කමිස කරන්නේ ය.
11. ඔබර කරන්නේ ද බලයෙක් වේ ද හිහිංසාවෙන් සුකත ද, උත්තම සිරිතෙහි උතුම් ඇවැතෙහි උතුම් දැව්වෙහි තවුපා වූ සිරිදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තර්කය කමිස කරන්නේ ය.

12. මුහුදුබඩයේ සෙසියන් අවුරුදු ගණන ව තාසනී
නිකුත්තරවට ව සිතුවන සෙසියන් තරුණියන් කෙර.
13. සෙසියන්කරුණා උණා බාලා සංසන්දනයෙන්
අතිශය ලෙස අනුමාන කරන අතිශයය.
14. මුහුදුබඩයේ සෙසියන් අවුරුදු ගණන ව තාසනී
තරුණියන්කවිකවිතයන් සම්මතවන්නා.
15. උපසංහතියෙන් සංසන්දන උපසංහතිය
සිතුවන සෙසියන්කවිකවිතයන් කෙර තරුණියන් කෙර.
61. නාපසන්ත ව අපසන්ත නාදිසං ව තනා පරං
කවිකවිත ව කවිකවිත වාසි ගරුණ න තරුණියන් කෙර.
17. උපසංහතියෙන් පසංහතිය පසංහතියෙන් තරුණියන්
සෙසියන් අනුමාන කරන සෙසියන් වෙසෙන ව.
18. සරණ සෙසියන්ගෙන් න කෙරණ තරුණියන්
උපසංහතියෙන් සංසන්දන උපසංහතිය.
19. සෙසියන්ගෙන් තරුණිය පරංහතිය න සෙසියන්
තරුණියන් අපසන්ත නාදිසං ව තනා පරං.
20. කවිකවිත ව කවිකවිත වාසි ගරුණ න සෙසියන්.
උපසංහතියෙන් පසංහතිය සෙසියන් අනුමාන කරන.
21. සෙසියන් වෙසෙන සරණ සෙසියන්ගෙන්.
සෙසියන්ගෙන් සෙසියන් ගරුණ තරුණියන් නුපසන්ත.
22. සෙසියන්ගෙන් තරුණිය පරංහතිය පරංහතිය.
බාලා අපසන්ත බාලා සංසන්දනයෙන් ව සෙසියන්ගෙන්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියාද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුන්ට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් නොවියත් වේ ද, එකෙක් නිහිසයෙහිත් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය. එකෙක් අතිශයයෙහිත් අනෙකෙක් අධ්‍යාපනයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අතිශයයෙහිත් විපක්‍ෂ වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සහ තෙමේ තර්කීයකමය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තර්කීය කමය කරන්නේ ය. තර්කීය කමය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මතු දක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තර්කීයකමය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උප-
සම්පදව ද, තමා ඇඳුරු වැ නිය දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන හැත්ම ද,
සම්මත වූ කුමුදු මෙහෙයවීමට බවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට ද
නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කමයට ද කමය කළුවීමට ද
නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ ප්‍රචතත් මහණත්‍රයේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො
තබන්නේ ය. සවචනීය කමය ද නො කරන්නේ ය. අනුචාදය නො
පිහිටුවන්නේ ය. ප්‍රචතත් මහණකුට වෛද්‍යා කරණු පිණිස අවකාශ නො
කරවන්නේ ය. වෛද්‍යා නො කරන්නේ ය.

18. ප්‍රචතත් මහණකුට ඇවැත් හිඟි කරවීම ද, මහණත් උනුත් හා
කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදව ද, ආවාසී ව නිස-
දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන හැත්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවචාදකත්වයෙන් ලද්දකු පිහිනුදු මෙහෙයවීමට අවචාද නො
කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අඩක පස කරණ කොට
ගෙන තර්කීය කමය නො සංගිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු
ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමයටත් කමය කළුවීමටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තර්කීය
කමය නො සංගිදේ. උපොසාදය ද පවාරණාව ද සවචනීය කමය ද අනු-
චාදපට්ඨපතය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, වෛද්‍යා ද, ඇවැත් හිඟි කරවීම ද, මහණත්
කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඩක අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ
තර්කීය කමය නො සංගිදෙයි.

22. කාණ්ඩාරයට කී තිසින් ම ඉකල්පාරය ද දන් ගන්නේ ය.
සෙය්‍යසක මහණ තෙම අවසාන ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, හිඟිත්
හා අනුප්‍රාප්ති සංගතියෙන් හැනුනේ ද වෙයි.

23. නියතකමම. සම්මුතධා ආණ්ඩපති මහාමුනි.
කම්මකඩකිහි. ආණ්ඩපති ආණ්ඩපති මහාමුනි.
24. අනාචාර. ම විවිධ. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
පරිසාරකිහි. සම්මුතධා. කම්ම. සම්මුතධා. අනාචාර.
මධ්‍යමකිහි. සම්මුතධා. මධ්‍යමකිහි. මධ්‍යමකිහි. අනාචාර.
25. ආනාචාර. මුහුණති සම්මුතධා. මධ්‍යමකිහි. මධ්‍යමකිහි.
පරිසාරකිහි. කම්ම. ආණ්ඩපති කම්මකිහි.
26. කම්මකිහි. අනාචාර. මධ්‍යමකිහි. කම්මකිහි. කම්මකිහි.
අනාචාර. ආණ්ඩපති. අනාචාර. අනාචාර.
27. අනාචාර. කම්ම. අනාචාර. පරිසාරකිහි. කම්මකිහි.
ආණ්ඩපති. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
28. පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
29. නියතකමම. පරිසාරකිහි. කම්මකිහි. පරිසාරකිහි.
අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
30. අනාචාර. පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
31. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
32. අනාචාර. නියතකමම. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
33. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.
පරිසාරකිහි. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර. අනාචාර.

කම්මකඩකිහි. කම්මකිහි.

23. මහාමුඛි වූ සම්මුද්දාය නිදායකයෙකු ඇතුළුව. අයුරු ද පුනරුද්ධ ද යන දෙමහණු කීවාහිරිසෙහි වෙසෙති.

24. සංයම තැනි මහණු විවිධ අනාචාර කළහ. මුදුරපුත්ත මවුත් සදහා සැවැත්තීදි පඤ්ඤානික කමේ පැණැවුන. සුඛමේ සංවිත තෙම මට්ඨිකායණක හුවාරති වුහු ශාසනසිකානන් අපාසකයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර විතන උච්ඡායකට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙසණයි. තපායන මුදුන ඒ කරුණෙහි පටිසාරණීය කමේ පැණැවුන.

26. ඒතොත්තම මුදුරපුත්ත කොතොඹාහිදි ඇවැත දක්නට නො සැමැති ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උත්තොපණීය කමේ කරන්නට ඇණැවුන

27. ජනන තෙම ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො සැමැත්තේ වෙයි. විනෙතා වූ මුදුරපුත්ත ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙවිති කම් ඇණැවුන.

28. අරිට්ඨ මහණකට නොදන්න ම නිසා උපන් පාපදායේය නො බැහැර ලිමෙහි උත්තොපණීය කමේ මුදුරපුත්ත විසින් වදරණ උද්දෙයි.

29. නිදායක කමෙන් පඤ්ඤානික කමෙන්, එසේ ම පටිසාරණීය කමෙන්, ඇවැත නොදන්න, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදායේය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උත්තොපණීය)කමෙන් (මුදුරපුත්ත ඇණැවුන)

30. ත්‍රිඛා අනාචාර උපසාද මට්ඨාආර්ථය යන මොහු පටිසාරණීය කමෙහි අතිරෙක පදයෝ හැ.

31. හිනිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ හිනින් අතුණ කිම් පිළිබඳ වූ ද පංචක දොසක් දෙකෙකැ හි පටිසාරණීය කමෙහි මොහු අතිරෙක පදයෝ තම් වෙති.

32. තජ්ජික නිදායක යන කම් දෙදෙන ම සමානක. පඤ්ඤානික පටිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරෙක පදඇති බව ද වේ.

33. උත්තොපණීය කම් කිදෙකෙක. විනාශ විසින් බුහු සමාන ක. තජ්ජික කමට කී තහින් ම සෙහු කම් දුන ගන්නේ ය.

කම්මසකිකය හිමියෝ ය.

පාරිවාසිකකඩකො

I. පාරිවාසිකවතන.

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා: හගවා: සාවර්ණිකං විහරති ජෙනවතො අනාර්ථිකං සංඝං ආරාමෙ. තෙත ඛො පන සමයෙහි පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝිකානි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංඝිකම්මං ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨං -පෙ- තෙ උරුකායනාති නිගන්ති විපාවෙනති “කථං භි තාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝිකානි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං” නති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතම්ථං ආරෙඡෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “ඝට්ඨං කීර් භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝිකානි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං” නති. ‘ඝට්ඨං හගවා’.

3. විහරති බුද්ධා: හගවා: අනුත්ථිපිතං -පෙ- කථං භි තාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝිකානි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංඝිකම්මං ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. තෙතං භික්ඛවෙ අපාසනානං වා පසාදය -පෙ- විහරති ඛමම්මං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමිනෙතසි:

4. “ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුනං සංඝිකානි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංඝිකම්මං ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ සංඝිකෙය්‍ය, අපතති දුක්ඛං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං මුඛං ගතං බුද්ධං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංඝිකම්මං ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං නහංතෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.”

2.

පාරිවාසිකතාවකාය

1. පාරිවාසික වග

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙවරම් නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදෙතා දිය එළැඹීම, පාපුටු ව හා පාදකටලිකාව එළවා නැගීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙසෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම ඉවසත් ද?” යි අවසර කෙරෙත්, දෙස් කියත්, හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි නික්සගන රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණහු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදෙතා දිය එළැඹීම, පාපුටු පාකටලි එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මෙය සත්තා නො පහසුන්සේ පැතැදීම පිණිස ද... නො පවතියා යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙමසසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දූහැමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පා දෙතා දිය එළැඹීම, පාපුටු පාකටලික එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උතුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පා දෙතා දිය නැගීම, පාපුටු පාකටලික එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මේ කී වත් උතුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඛිං: උපොසථං, පචාරණං, වසසිකසාපිකං, මනෙතර්තං, හත්තං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා. පාරිවාසිකහි භික්ඛුහි වත්තිකඛං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිකඛං. තත්තායං සම්මා වත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතඛං, න නිස්සයො දුතඛං, න සංමිශ්‍රණෙර උපට්ඨපෙතඛං, න භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතඛං, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඕවදිතඛං, යාය ආපතියා සමිකත පරිවාසො දිනොනො හොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතර, සම්මං න ගරහිතඛං, සම්මිකා න ගරහිතඛං, න පකතනතස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධ්වජතඛං, න පචාරණං ධ්වජතඛං, න සම්මතියං කාතඛං, න අනුවාදෙ පට්ඨපෙතඛං, න ඕකාසො කාමරතඛං, න වොදෙතඛං, න සාරතඛං, න භික්ඛුහි සම්පයොජෙතඛං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතනතස්ස භික්ඛුනො පුරුකො ගතතඛං, න පුරුකො නිසිදිතඛං, යො හොති සම්මසස්ස ආසන-පරිකුසනා සෙත්තාපරිකුසනා මිහාරපරිකුසනා සො තස්ස පදනමඛං, තෙන ව යො සාදිතඛං.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතනතෙන භික්ඛුනා පුරුකමිශ්‍රෙන වා පට්ඨකමිශ්‍රෙන වා කුලාති උපසම්මතඛං. න ආරඤ්ඤිකඛං සමාදිතඛං, න පිණ්ඩපාතිකඛං සමාදිතඛං, න ව තප්පවිශං පිණ්ඩපාතො නිගර්ජපතඛං 'මො මො ජාතීංසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආනන්දුකෙන ආරොචෙතඛං, ආනන්දුකස්ස ආරොචෙතඛං, උපොසථ ආරොචෙතඛං, පචාරණං ආරොචෙතඛං, සවෙ හිරාතො හොති දුතෙනපි ආරොචෙතඛං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සම්මතා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතනතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අනතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සම්මතා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාසො ගතතඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතනතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අනතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සම්මතා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාසො වං ගතතඛං අඤ්ඤත්‍ර පකතනතෙන, අඤ්ඤත්‍ර අනතරාසා.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට උපොසථ, පචාරණ, වසිකසාපිකා ඔනොජන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නියම බත නොගෙන හැරීම) වතුශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනීම.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වින් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්වීම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් තමා උපාධ්‍යාය වැ උපමාපදා නො කටයුතු. තමා ඇඳුරු වැ නිස නො දිය යුතු. හෙරණක් උවටු නො කොට යුතු. හිකුළුනිව්වාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දකු විසින් මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැනෙකින් සහන විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැන නෝ එ බදු අන් ඇවැනක් හෝ එයට වඩා ලාමක ඇවැනක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කමය නො ගැරැහිය යුතු යැ. කමය කළ මහණකු නො ගැරැහිය යුතුය. පුවතන් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබිය යුතු. පවුරුණු නො තැබිය යුතු. සවවතීන් කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවුකන්හි නො සිටිය යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවිය යුතු. පුවතන් මහණක්හට වොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් ගිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණුන් විසින් පුවතන් මහණකුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සබ්බසංගේ යම් කෙළවරැ අත්තෙන් කෙළවරැ යහනෙන් කෙළවරැ වෙහෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නො දැනින්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩාපාතිකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩාපාතය නො හෙත්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණුන් විසින් නෙවාසික මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණුන් විසින් ආගන්තුක මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැල කළ යුතු. පවුරුණුගෙහිදී සැල කළ යුතු. ඉදින් හේ ගිලන් වේ තම දුතියකු ලවා නුමුදු සැල කැරවිය යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, දහවඩ අන්තරය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි අනාවාසයට පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින්, පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

14. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන, අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන අඤ්ඤානු අනත්තරායා.

15. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍කතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍කතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍කතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා.

16. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාචාසා සභික්‍ෂුකො ආචාසො ගතතඤ්ඤා යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාචාසා සභික්‍ෂුකො අනාචාසො ගතතඤ්ඤා යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා අනාචාසා සභික්‍ෂුකො ආචාසො චා අනාචාසො චා ගතතඤ්ඤා යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංචාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණක්වූ තැනී වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) ය තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා,
අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරායා.

18. ගනනයබො: භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරොච ගනතුනති. ගනනයබො: භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරොච ගනතුනති. ගනනයබො: භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරොච ගනතුනති.

19. ගනනබෙබ්, භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරෙථව ගනතුනති. ගනනබෙබ්, භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරෙථව ගනතුනති. ගනනබෙබ්, භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරෙථව ගනතුනති.

20. ගනනබඩො භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකකාමි අජේව ගතතුනති. ගනනබඩො භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ සකකාමි අජේව ගතතුනති. ගනනබඩො භික්කුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකකාමි අජේව ගතතුනති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතනෙතා භික්ඛු ආසනෙත නිමනෙතතබ්බො. න පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න එකවඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමනෙත උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ඡමාය වඩකමනෙත වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙත වුඩ්ඪතථරත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මාතතතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මාතතතවාරිකෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛාතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිද්දිතබ්බං. න එකවඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමනෙත උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ඡමාය වඩකමනෙත වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මුලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මාතතතං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අඛෙය්‍ය, අකච්චං. න ච කරඤ්ඤිං යනති.

වතුනවුති පාරිවාසිකවග්ගං නිට්ඨිතං.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි ගෙන ගගවා තෙනුපෑඩකමි. උපසංඛකමිනි; ගගවනතං අභිවාදෙනි; එකමනතං නිසිද්දි. එකමනතං නිසිනෙතා ඛො අයස්මා උපාලි ගගවනතං එතදවොච: “කතී නු ඛො භනෙත පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද?” ති. “තයො ඛො උපාලි පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද; සභවාසො, විපාචාසො, අනාරොචනා. ඉතෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද” ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතථියා මහාභික්ඛුසඤ්ඤා සනති-පඤ්ඤා හොති. න සනෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඛාදායං. ගගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙත්ථං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණකු දක හුනස්තෙන් තැගි සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ අස්තෙන් නිමැතිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස් අසුතැ නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළයුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මුලායපටිකාසනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්බාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උත් කල්හි තමා උස්තෙක නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ තමා, මුලායපටිකාසනාව කරන්නේ තමා, මානත දෙන්නේ තමා, ඔහු පිහිටැති කොටැති වැ අබ්බාත කරන්නේ තමා, එය අකමිසෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

පිටුඅහු පිරිවෙස්වත් නිමිසේ ය.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹිහ. එළැඹ ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්ත. පසෙක හුන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කියෙක් ද?” යි විචාලහ. “උපාලිති, සහවාසය (පුවතත් මහණත් හා එක් වැ, විසීම), විතාවාසය (පුවතත් මහණත්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අතාශ්‍රවනය (අතාසනාදීතට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද තුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ.

25. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතඛෙය්‍යො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො උක්ඛුටිකං නිසිදිතො අඤ්ඤං පසන්නෙතො එවමස්ස වට්ඨිතො: “පරිවාසං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො. “වතනං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො” ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤා භික්ඛු තහං තහං පක්ක-
මිංසු. න සකෙක්ඛානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඤ්ඤං. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

27. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදිසිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛෙය්‍යො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතො උක්ඛුටිකං නිසිදිතො අඤ්ඤාලිපසන්නෙතො එවමස්ස වට්ඨිතො: ‘පරිවාසං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො. ‘වතනං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති- පරිවාසො’ති.

පාරිවාසිකවනං නිව්ඛිතං.

2. මූලායපටිකසාරකවනං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලායපටිකසාරකා භික්ඛු සාදි-
යනති; පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්චිකමමං ආසනාභිතාරං සෙය්‍යාභිතාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පතනවිටරපටිකතණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. සෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨා-
සනතුට්ඨා ලජ්ජිතො කුක්ඛුට්ඨකා සික්ඛාකාමා, තෙ උත්තරාසඛිතං සියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම මූලායපටිකසාරකා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරි-
කමම”නති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පක්කරණෙ භික්ඛුසඛිකං සනතිපාතාපෙනො භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සචං කිර භික්ඛවෙ මූලායපටි-
කසාරකා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම”නති. “සචං හගවා.”

3. විගර්භි බුද්ධො හගවා: අනුච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ මූලායපටිකසාරකා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්කතතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය පසන්නානං වා භියෙය්‍යාභාවාය. අථ ඛො තං භික්ඛවෙ අප්ප-
සන්නානං වෙච්ච අප්පසාද්‍ය, පසන්නානංව එකච්චානං අඤ්ඤාද්වතායා’ති. විගර්භිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මන කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මන ද කල යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණක් හු කර එලැබි උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුක වැ හිඳ
දෙතොත් මුදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියැ යුතු.
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වත බහා තබමි යි” කියැ
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවතෙහි හික්කු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්
වසන මහණු පිරිවෙස් යොග්‍යතා කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවිම කලයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණකු වෙත එලබි උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුකවැ හිඳ ඇදීලී
බැඳ “පිරිවෙස සමාදන් කොට ගනිමි යි” කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන්
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වත සමාදන් කොට ගනිමි” යි, කිය යුතු.
පිරිවෙස සමාදන් කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

පාරිවාසික වත නිමිසේ ය.

2. මූලාශ්‍රපරිකාශනාංග වත

1. එ සමයෙහි මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගට සුදුසු මහණු පුවතත්
මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්තන, අක්ඛන්තිකම්, සාමිච්ඡිකම්, අසනාහිකාර,
ගෙග්ගාහිකාර, පාදදාන, පාදපිඨ, පාදකාඨිලිකා, පතනවිවර පරිකාශණ,
නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති... සතකුමෙවු
ලස් වූ කුකුළුව වූ සිංහාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ
නම් මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගට සුදුසු මහණු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන,
පව්වුර්තන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ කී වත් ඉවසන්නාහු ද?” යි
ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙන්
ඒ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කලාහ ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි
බික්සන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්තන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන
මේ වත් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාල සේක. “සැබෑව,
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණු පිළිවදන් ඇසුහ.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්තන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම
යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූගෝභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි,
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ
අත්‍යවශ්‍යතා පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්
ගැඟුණ සේක. ගරුභා, දහම් කතා කොට හික්කුන් මෙසේ ඇමතු සේක.

4. “න භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතෙන භික්ඛුනා සාදිතඛං පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සාමිපිකම්මං ආසනාභිඝාරං සෙය්‍යාභිඝාරං පාදොදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තචිවර-පට්ඨානගණං තනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපතඨී දුක්ඛං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතානං භික්ඛුනං මිදු යථා-මුඛිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පට- තනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාමුඛිං උපපාසථං පචාරණං වස්සිකසාපිකං ඕනොජනං භතතං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි යථා මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතෙහි භික්ඛුහි වත්තීතඛං. මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තීතඛං. තත්ත්වං සම්මා වත්තතා:

8. න උපසම්පාදෙතඛං. න නික්ඛයො දුතඛං. න සාමිණේරො උපට්ඨාපෙතඛං. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතී සාදිතඛං. සම්මතෙතපි භික්ඛුනියො න ඕවදිතඛං. යාය ආපතඨීයා මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතො කතො හොති සංඛ්‍යාන, සා අපතඨී න ආපජ්ඣිතඛං, අඤ්ඤා වා සාදිසිකා, තතො වා පාරිච්ඡිතරා. කම්මං න ගර්භිතඛං. සම්මිකා න ගර්භිතඛං. න පකත-ත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසෙථං ඨපෙතඛං. න පචාරණං ඨපෙතඛං. න සම්මිකං කාතඛං. න අනුවාදො පට්ඨිපෙතඛං. න ඕකාසො කාරෙ-තඛං. න වොදෙතඛං. න සාරෙතඛං. න භික්ඛුහි සම්පයොජෙතඛං.

9. න භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතෙහි භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගත්තඛං. න පුරතො නිසිදිතඛං. යො හොති සංඛ්‍යාන ආසනපරිගනෙතා, සෙය්‍යාපරිගනෙතා, විභාරපරිගනෙතා, සො තස්ස පදුතඛං. තෙන ච සො සාදිතඛං.

10. න භික්ඛවෙ මූලාශ්වර්ණසංඝාතරතෙහි භික්ඛුනා පකතත්තෙහි භික්ඛුනා පුරෙසමිණෙහි වා පච්ඡාසමිණෙහි වා භූලාභී උපසම්ම-මිතඛං. න ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදිසිතඛං. න පිණ්ඩපානිකමිතං සමාදිසි-තඛං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපානො නිගරාපෙතඛං. ‘මා මා ජාතී’ති.

4. “මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකු විසින් ප්‍රචිතත් මහණෙකුගේ වැදීම, දැක හැකිවන තැනි සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාම්ප්‍රදායික, අසුන් ඵලාවීම, යහන් ඵලාවීම, පාදෝනා දිය ඵලාවීම, පාපුටු ඵලාවීම, පාකට්ටිය ඵලාවීම, පාසිටුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වස්තූන් නො ඉවැසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකුට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දැක හැකිවන තැනි සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වස්තු අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකුට මහලු පිළිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසියළුව පිළිගැනීම, භික්ෂු භික්ෂුණී (පසු ව ලබන අදහසින් එදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙන හැර) දැමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශාල බත පිළිගැනීම යන පස අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු වූ මහණෙකු විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකුට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වූ වස්තු පැවැත්වෙතැයි. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කට යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දිය යුතු. හෙරණෙන් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. භික්ෂුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවකු විසින් කෙරෙහි නො ඉවැසිය යුතු. යම් ඇවැත්කිනි මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු කෙරෙහි වේ ද, ඒ ඇවැත්කුගේ එබඳු වූ අත් ඇවැත්කුගේ හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කු නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමය නො ගැරැහිය යුතු. විනයකමය කළ මහණෙකු නො ගැරැහිය යුතු. ප්‍රචිතත් මහණෙකුගේ උපෝසථය නො වැළැක්විය යුතු. පවාරණාව නො වැළැක්විය යුතු. සවචනිය කමය නො කට යුතු. අනුචාරය (වෙහෙර අසිරිත බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. වෛද්‍ය නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවිය යුතු. මහණෙකුට උනුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකු විසින් ප්‍රචිතත් මහණෙකුට පෙරවූ වැ නො යා යුතු. පෙරවූ වැ නො හික්ද යුතු. සමායාසේ යම් පිරියත් අස්නෙන් පිරියත් යහනෙන් පිරියත් වෙහෙරෙන් වේ ද එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂණාංගයට සුදුසු මහණෙකු විසින් පෙරවූ වැ යන මහණෙකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණෙකු වැ හෝ ප්‍රචිතත් මහණෙකු හා කුලයෝ නො ඵලාවිය යුතු. ආරණ්‍යකාභික්ෂු සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණිසාභික්ෂු සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නිසා නො දනිත්වා’ යි ඒ කෙතෙක් පිණිසාභික්ෂු වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. න භික්ෂුවේ මූලාශපටිකස්සනාර්ථෙන භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා අභික්ෂුකො ආවාසො ගතතඛො, අඤ්ඤානු පකතතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ෂුවේ මූලාශපටිකස්සනාර්ථෙන භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා අභික්ෂුකො අනාවාසො ගතතඛො, අඤ්ඤානු පකතතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ෂුවේ මූලාශපටිකස්සනාර්ථෙන භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා අභික්ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො, අඤ්ඤානු පකතතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා.

12. නීතිකවේ මූලාශ්‍රපිකාංගාර්ථයෙන් නීතිඥයා සහිතඥයා අතර වාසා අභිනිකුලයා අතර වාසා ගතවෙයි. -පෙ- න -පෙ- සහිතඥයා අතර වාසා අභිනිකුලයා අතර වාසා ගතවෙයි. -පෙ- න -පෙ- අභිනිකුලයා අතර වාසා අතර වාසා වා ගතවෙයි, අභිනිකුල පකිතනෙන්, අභිනිකුල අතර වාසා.

[illegible]

14. න භික්ඛවෙ මූලාගරපිකසාරකොන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසො සභික්ඛුකො ආවාසො ගහනබ්බො යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්තු පකතතොතන, අඤ්ඤත්තු අනතරායා. න -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගහනබ්බො -පෙ- න -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො ඊං ගහනබ්බො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්තු පකතතොතන, අඤ්ඤත්තු අනතරායා.

[illegible][illegible]

17. ගනනබෙටා භික්ෂුවෙ මූලාශ්වපිකාසානාරභෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා, සභික්ෂුකෝ ආවාසෝ, යථෙසු භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජණ්ණෙ සකෙකාමී අපෙරුචි ගනතුනති. -ඉ- සභික්ෂුකෝ අනාවාසෝ -පෙ- සභික්ෂුකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා -පෙ-

18. ගනනබෙරා හිකඩවෙ මුලාසරටිකසහනරථගන හිකඩුනා සහිකඩුනා අනාවාස සහිකඩුනො අවාසොය, සසිසු හිකඩු සලනසංවාසකා, සං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අඤ්ඤ ගනනනරි. -පෙ- සහිකඩුනො අනාවාසො -පෙ- සහිකඩුනො අවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

19. ගන්තභෙධො භික්ඛවෙ මූලායපටිකක්ඛානාරහෙන භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුතො ආවාසො යත්ථස්ස භික්ඛු සමාන-
සංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සන්තකාමී අරෙථව ගන්තුනතී. -පෙ- සභික්ඛුතො
අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අරෙථ
ගන්තුනතී.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකක්ඛානාරහෙන භික්ඛුතා පක්ඛතෙතන
භික්ඛුතා සද්ධිං එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන අනාවාසෙ
වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පක්ඛතතං
භික්ඛුං දිස්වා අසනා වුට්ඨානබ්බං, පක්ඛතෙතා භික්ඛු ආසතෙන නිමිත්තෙ-
තභෙධො. පක්ඛතෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකාසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න නිවෙ
ආසතෙ නිසිත්තෙ උච්චෙ ආසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න ඡමාය නිසිත්තෙ
ආසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං. න එකව්ඛ්ඤ්ජම ව්ඛික්ඛිතබ්බං, න නිවෙ ව්ඛික්ඛමි
ව්ඛික්ඛිතෙත උච්චෙ ව්ඛික්ඛමෙ ව්ඛික්ඛිතබ්බං, න ඡමාය ව්ඛික්ඛමෙතෙත ව්ඛික්ඛමෙ
ව්ඛික්ඛිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකක්ඛානාරහෙන භික්ඛුතා පරිවෘත්තිකෙන
භික්ඛුතා සද්ධිං. -පෙ- මූලායපටිකක්ඛානාරහෙන බුඛ්ඤ්ජරෙන භික්ඛුතා
සද්ධිං. -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුතා සද්ධිං. -පෙ- මානත්තවාරිකෙන
භික්ඛුතා සද්ධිං. -පෙ- අබ්බානාරහෙන භික්ඛුතා සද්ධිං. එකව්ජ්ජෙන
ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන
ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න නිවෙ
ආසතෙ නිසිත්තෙ උච්චෙ ආසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න ඡමාය නිසිත්තෙ
ආසතෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න එකව්ඛ්ඤ්ජම ව්ඛික්ඛිතබ්බං, න නිවෙ ව්ඛික්ඛමි
ව්ඛික්ඛමෙතෙත උච්චෙ ව්ඛික්ඛමෙ ව්ඛික්ඛිතබ්බං, න ඡමාය ව්ඛික්ඛමෙතෙත
ව්ඛික්ඛමෙ ව්ඛික්ඛිතබ්බං.

12. මූලායපටිකක්ඛානාරහවතුත්තා වෙ භික්ඛවෙ පරිවෘත්තිං දදෙය්‍ය,
මූලායපටිකක්ඛාය්‍ය, මානත්තා දදෙය්‍ය, නබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං.
න ව කරණීයනතී.

මූලායපටිකක්ඛානාරහව්ගං නිව්ඛිතං.

19. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ යි දන්තා සහිත්තක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක හිත්තෙන් ඇති, සහිත්තක ආවාසයට ... සහිත්තක අනාවාසයට ... සහිත්තක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු දූත හුන්දෙනත් නැගී සිටියැ යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැවියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උසස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නොහින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණක්හු හා ... මානතතාරක මහණක්හු හා ... මානතතවාරික මහණක්හු හා... අධ්‍යානාරක මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තෙක හුන් කලැ තමා උසස්තෙකැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නො හින්දු යුතු. එක් සක්මන් මඵයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මඵයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක පුද්ගල මහණහු සතරවතු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙත්තේ නම්, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක කරත්තේ නම්, මානත දෙත්තේ නම්, ඔහු විසිවතු කොටැති වැ අධ්‍යානකමය කරත්තේ නම්, ඒ අකමයෙකි. නො ද කළ යුතු.

මූලාශ්‍රපටිකයානාරක වත නිමිසේ ය.

3. මානත්තාරභවතං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමං, සාමිච්ඡිකමං, ආසනාභිකාරං, සෙසාභිකාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං, පාදකඨලිකං, පත්තච්චර පටිග්ගනණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨනං සන්තුට්ඨා ලජ්ජනො කුක්කුල්වකා සික්ඛාකාමා, තෙ උප්ඤ්ඤායනති සියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අප ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛිකං සනතිපාඨාපචා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සචං කීර් භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සචං භගවා.”

3. විගර්හි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා බම්බිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි.

4. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා සාදිතඛං පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, අපනති දුක්ඛවස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං ඔථු යථාබුඛිං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඛිං උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාපිකං, මනොජනං, භගතං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තාරභානං භික්ඛුනං වතං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි, යථා මානත්තාරභෙති භික්ඛුති වතතිතඛං. මානත්තාරභෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතඛං, තත්‍රායං සමමා වතතාන:

7. ත උපසම්පාදෙතඛං. න නිස්සයො දුතඛෙය්‍යො. ත සමණෙතරු උපට්ඨාපච්ඡෙය්‍යො. -පෙ- ත භික්ඛුති සම්පජ්ජෙතඛං. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො පුරතො ගතතඛං, ත පුරතො නිසීදිතඛං, යො තෙහි සඤ්ඤා ආසනපරිශ්ඤානො සෙය්‍යාපරිශ්ඤානො විහාරපරිශ්ඤානො, යො තස්ස පදනපඤ්ඤා, තෙන ව යො සාදිතඛෙය්‍යො.

8. ත භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො¹ පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසඤ්ඤිතඛෙති, ත ආරඤ්ඤිකඛං සමාදිසිතඛං, ත පිණ්ඩපාතිකඛං සමාදිසිතඛං, ත තප්පවයං පිණ්ඩපාතො නිකරාපෙතඛෙය්‍යො ‘මා මං ජනිංසු’ති.

1. පකතත්තෙත භික්ඛුතා. කප්ථි.

3. මානවතාවත

1. එ සම්ප්‍රදායික මානවතාව මතකය ප්‍රචයන් මතකයන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම, ඇදීලි බැඳීම, සාමවිකම්, අසුන් එළවීම, ගහන් එළවීම, පාදෙවුන් දිය එළවීම, පාපුටු එළවීම, පාකටෙලි එළවීම, පාසිටුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති සතකුටෙවු උප්පු කුකුළුවකට ශිකාකාමෙවු යම් මහණ කෙතක් වෙන් ද, ඔහු “කෙතස් නම් මානවතාවත හිසුනු ප්‍රචයන් මතකයන් වැදීම දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් ඉවසත් නානුද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති එ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලක.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි කික්සහන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවතාවත හිසුනු ප්‍රචයන් මතකයන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි හිසුනු විවාල සේක. “සැබැව් භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කීක.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙතස් නම් මාන-
වතාවත හිසුනු ප්‍රචයන් මතකයන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් නානු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්සේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... සැබෑ වෙතෙසින් ගැරැහු සේක. ගරභා දහැමි කතා කොට හිසුනු ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවතාවත මතකය විසින් ප්‍රචයන් මතකයන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානවතාව පුද්ගල මතකයට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දක හුතස්තෙන් තැබී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවතාවත මතකයට උපසාසපය, පවාරණාව, වැසි-
සඵ පිළිගැන්ම, ඕනොජනය, (පසුට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), වතුගුණාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානවතාවත මතකය විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානවතාවත මතකය විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමිණේරයෙක් උපසාධනයට නො ගතයුතු. ... මහණන් උනුන් සා කලකයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානවතාවත මතකය විසින් ප්‍රචයන් මතකයට පෙරවු ව නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාසේ යම් අනතීම් අස්තෙක්, අනතීම් යහතෙක්, අනතීම් වෙතෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානවතාවත මතකය විසින් ප්‍රචයන් මතකයක් හා පෙරවු වැ හෝ පසු වැ යන මතකය වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුක. ආරණ්‍යකාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණිසාභියාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනිත්වා’ යි එ කැරැහින් පිණිසාභිය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

17. ගනකබෝ, හික්කවේ මිනනකාරගෙහි හික්කුනා සහික්කුකා, ආවාසා වා අනාවාසා වා සහික්කුකො ආවාසො -පෙ- සහික්කුකො අනාවාසො -පෙ- සහික්කුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථෙය්සු හික්කු සමාන-සංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමී අපෙජ්ජව ගතඥානති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

18. න භික්ඛවෙ මානවතාරගෙන භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතතෙතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතතෙතා භික්ඛු ආසනෙන නිමිනෙතං භවෙය්වා. න පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසිනෙන උළෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවර්තම වර්තමිතබ්බං. න නීචෙ වර්තමෙ වර්තමිනෙන උළෙව වර්තමෙ වර්තමිතබ්බං. න ඡමාය වර්තමිනෙන වර්තමෙ වර්තමිතබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානවතාරගෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්ථකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛ්‍යාතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසිනෙන උළෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවර්තම වර්තමිතබ්බං. න නීචෙ වර්තමෙ වර්තමිනෙන උළෙව වර්තමෙ වර්තමිතබ්බං. න ඡමාය වර්තමිනෙන වර්තමෙ වර්තමිතබ්බං.

20 මානවතාරගවතුන්ට වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්වා, මුලායපටිකස්සෙය්වා, මානවතං දදෙය්වා, තබ්බිසං අබ්බෙය්වා, අකම්මං. න ව කර්මෙය්වති.

මානවතාරගවත්තං නිවර්තං.

4. මානවත්වාර්ථකවත්තං.

1. තෙන ඛො පන සමෙයන මානවත්වාර්ථකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංචිචිකම්මං. ආසනාභිභාරං සෙය්වාභිභාරං පාදදානං පාදපිඨං පාදකාඨලිකං පතනං විවරපටිකහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති -පෙ- තෙ උපකායනති සියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම මානවත්වාර්ථකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං” නති, අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගචිතො එතමන්ථං ආරෙවෙසුං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං භතතිපාතාපපචා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “භවං කීර් භික්ඛවෙ මානසන-
වාරිකා භික්ඛු සාදිගන්ති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං
-පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරිකමමි?”නති. “භවං භගවා.” විගර්භී බුද්ධො
භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානසනවාරිකා භික්ඛු සාදිගිස්සන්ති
පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරි-
කමමි? තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදග -පෙ- විගර්භිනා බම්බි-
කථං කන්ති භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. ත භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුතා සාදිගබ්බං පකතතතාතං
භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරිකමමි. යො
සාදිගෙග්ග, ආපත්ති දුක්ඛං ධම්මං.

4. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසනවාරිකාතං භික්ඛුතං ඡිත්තං යථාමුඛිං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරිකමමි.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසනවාරිකාතං භික්ඛුතං පඤ්ඤා යථාමුඛිං:
උපොසථං පචාරණං විසිසිකාපිකං ඔනොජ්ජනං භග්ගං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානසනවාරිකාතං භික්ඛුතං වතතං පඤ්ඤා-
පෙක්ඛාමි යථා මානසනවාරිකෙහි භික්ඛුහි වතතිතබ්බං.

7. මානසනවාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතබ්බං. තත්තාං
සමමා වතතනා: ත උපසම්පාදෙතබ්බං. ත නිස්සයො දුතබ්බො. ත සාමි-
ණෙරො උපට්ඨපෙතබ්බො. ත භික්ඛුතොවාදකසමමති සාදිගබ්බො. සමම-
තෙනාපි භික්ඛුහිසො ත ඔවදිතබ්බො. ගාය ආපත්තිගා සංඝිකන මානසන-
දිනතං හොති, සා ආපත්ති ත අපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා
පාපිට්ඨතරා. කමමං ත ගර්භිතබ්බං. කමමිකා ත ගර්භිතබ්බො. ත පකත-
තතස්ස භික්ඛුතො උපොසථො ධිපෙතබ්බො. ත පචාරණං ධිපෙතබ්බො.
ත සමචරිතං කාතබ්බං. ත අනුචාරෙදා පට්ඨපෙතබ්බො. ත ඔක්ඛායො
කාරෙතබ්බො. ත වොදෙතබ්බො. ත සාරෙතබ්බො. ත භික්ඛුහි සමපයො-
ජෙතබ්බං.

8. ත භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුතා පකතතතස්ස භික්ඛුතො
පුරතො ගන්තබ්බං. ත පුරතො නිසිදිතබ්බං. යො හොති සංඝස්ස ආසන-
පරිශ්ඤාතො සෙග්ගාපරිශ්ඤාතො විහාරපරිශ්ඤාතො සො තස්ස පදාතබ්බො.
තෙන වා යො සාදිගබ්බො.

9. ත භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුතා පකතතතස්ස භික්ඛුතො
පුරෙසමණෙන වා පට්ඨාසමණෙන වා භූලාති උපසම්භුතබ්බොති. ත
ආරඤ්ඤිකභිතං සමාදුතබ්බං. ත පිණ්ඩපාතිකභිතං සමාදුතබ්බං. ත ටි
නප්පච්චියා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතීංසු’ති.

2. එකලා භාෂාවකින් වචනයේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි විකේතන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ දෑ” යි අසා වදාළ හේක. “සැබෑව, වචනක” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්හ. “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්තාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-නුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ” යි භාෂාවකින්වචනයේ ඒ මහණුන්ට ගැඹුණු හේක. කරනා දහමේ කතා, කොට මහණුන් බණවා වදාළ හේක.

3. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියා යුතු. යමෙක් ඉවසත්තේ නම් ඔහුට දකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට වැඩි මහර පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට මහර පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැඩි සරපිළියැත්ම, පසු වැ පිළියත්තා පිණිස එ දිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, වතුසොල බත පිළියැත්ම යන පහ අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් මොනොටට පැවැතියා යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු. තමා ඇඳුරු වැ නියා නො දියා යුතු. හෙරණෙක් උවටත් පිණිස තමා වෙත නො තැබියා යුතු. හිතවුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියා යුතු. සම්මත වූ ද මහණහු විසින් මෙහෙණුන්ට බවා නො දියා යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සබ්බසා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අත් එබදු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පවිත්‍ර ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියා යුතු. උත්තමය නො ගැඹුණියා යුතු කමය කළ මහණහු නො ගැඹුණියා යුතුය. පුවතත් මහණුන්ගේ පොහොය නො තැබියා යුතු. පවාරණාව නො තැබියා යුතු. සම්මතය කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවූ තත්ති නො සිටියා යුතු. අවකාශ නො කැඳවිය යුතු. වොදනා නො කළයුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැඳවියා යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියා යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවූ වැ නො ගැ යුතු. පෙරවූ වැ නො ඉන්ද්‍ර යුතු. සබ්බසාගේ යම් අනුමත අත්තෙක්, ගතතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියා යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියා යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවූ වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු පිණිසාභිකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනිත්වා’ යි එ කරුණින් පිණිසාභිකා ගෙන්වා නො ගත යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. මානතතවාරිකෙන භික්ඛුවා භික්ඛුනා අංගනතුනෙත් අරො-
වෙනධං. අංගනතුකස්ස අරොවෙනධං. උපොසෙථ අරොවෙනධං.
පචාරණං අරොවෙනධං. ඉදවසිකං අරොවෙනධං. සචෙ තිලානො
නොභී දුතෙනාපි අරොවංජෙනධං.

11. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසා
අභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා.
න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසා අභික්ඛුකො
අනාවාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා. න
භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසා අභික්ඛුකො
අවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත
අනතරායා.

12. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසො
අභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා
-පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තංඛො -පෙ- අභික්ඛුකො අවාසො වා
අනාවාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා.

13. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසො වා
අනාවාසො වා අභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත
අනතරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තංඛො -පෙ- අභික්ඛුකො
අවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත
අනතරායා.

14. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසො
සභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤාත්ත
සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තංඛො
-පෙ- සභික්ඛුකො අවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තංඛො යථෙත්ථ
භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා.

15. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසො
සභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංවාසකා
අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගන්තංඛො -පෙ- සභික්ඛුකො අවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තංඛො,
යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා.

16. න භික්ඛුවෙ මානතතවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අවාසො වා
අනාවාසො වා සභික්ඛුකො අවාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානා-
සංවාසකා අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො
අනාවාසො ගන්තංඛො -පෙ- සභික්ඛුකො අවාසො වා අනාවාසො වා
ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤාත්ත සංඛොත අඤ්ඤාත්ත
අනතරායා.

10. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් තෙව්සික මහණුන්ට ආරොචනා කළ යුතු. තෙව්සික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණුන්ට ආරොචනා කළ යුතු. උපොසථයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. පවරණයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. ඉදින් මානව පුරුෂ මහණ හිලින් වේ නම් දුත මහණකු ලවා ආරොචනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැඩී වූ මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් කැඩී ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයා කැඩී වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයාගෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

17. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසො සභික්ඛුතො ආවාසො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා -පෙ-

18. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා අනාචාසා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

19. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

20. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පකතතෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතතො භික්ඛු දිස්සා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතතො භික්ඛු ආසනෙත නිමිත්තතබ්බො. න පකතතෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙත උචෙව වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං. න ජමාය වච්ඡෙනෙත වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මූලායපට්ඨකානාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත මූලායපට්ඨකානාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙත උචෙව වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං. න ජමාය වච්ඡෙනෙත වච්ඡෙනෙ වච්ඡෙනෙතබ්බං.

22. මානවත්වාර්තවතුත්ථො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දුදෙය්‍ය, මූලායපට්ඨකානෙය්‍ය, මානවත්වාර්තෙය්‍ය, දුදෙය්‍ය, තබ්බිකො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං. න ව කරුණීයතතී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිස්සක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාචාරයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිස්සක අනාචාරයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාචාරයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිස්සක ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාචාරයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් ප්‍රචතත් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. ප්‍රචතත් මහණකු දක අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. ප්‍රචතත් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. ප්‍රචතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵ-යෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන්මඵවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලායථිකස්සතාවට යුද්ධ මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහඵ මහණකු හා ... අඛ්‍යාතයට යුද්ධ මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස්-සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂහු සිවුවනු කොටැහි ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායථිකස්සතාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැහි ව අඛ්‍යාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමී වේ. නො කටයුතු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසං-
කම්භා හගවතං අභිවාදෙභා ඵකමනං නිසීදි. ඵකමනං නිසීනො
ඛො අයස්මා උපාලි හගවතං ඵතදච්චාව: “කඨි නු ඛො ගතො මාන-
තතවාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිච්චෙද්ද?” ඨී. “වතොරො ඛො උපාලි
මානතතවාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිච්චෙද්ද; සහවාසො විප්පවාසො අනා-
රොවතො උතෙන ගණේ වරණන්ති. ඉමෙ ඛො උපාලි වතොරො මානතත-
වාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිච්චෙද්ද” ඨී.

24. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤාං මහා භික්ඛුසඬෙස්ස සන්ති-
පඨිතො හොති. න සකෙක්ඛාන්ති මානතතවාටිකා භික්ඛු මානතතං සොඛෙතුං
හගවතො ඵතමන්තං අරොචෙත්ථං.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතතං නික්ඛිට්ඨං. ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ
භික්ඛිට්ඨබ්බං: තෙන මානතතවාටිකෙන භික්ඛුතා ඵකං භික්ඛුං උපසඛක-
ම්භා ඵසංසං උතතරාසඛං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා අඤ්ඤාලිං
පග්ගහෙභා ඵවමස්ස වචනීයො ‘මානතතං නික්ඛපාමි’ ඨී. නික්ඛිතං
හොති මානතතං. ‘වතං නික්ඛිපාමි’ ඨී. නික්ඛිතං හොති මානතතං.” ඨී

26. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤා භික්ඛු තතං තතං පකකම්මසු.
න සකෙක්ඛාන්ති මානතතවාටිකා භික්ඛු මානතතං සොඛෙතුං. හගවතො
ඵතමන්තං අරොචෙත්ථං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතතං සමාදිසිද්දං. ඵවඤ්ච
පත භික්ඛවෙ සමාදුතබ්බං: තෙන මානතතවාටිකෙන භික්ඛුතා ඵකං
භික්ඛුං උපසඛකම්මභා ඵසංසං උතතරාසඛං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා
අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙභා ඵවමස්ස වචනීයො ‘මානතතං සමාදියාමි’ ඨී. සමා-
දින්නං හොති මානතතං. ‘වතං සමාදියාමි’ ඨී. සමාදින්නං හොති මාන-
තතං” නති.

මානතතවාටිකවතං නිවර්තං.

5. අබ්භානාරභවතං

1. තෙන ඛො පත සමයෙන අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදිසන්ති පකත-
තතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිච්චිකමමං.
ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතනවි-
චරපටිග්ගහණං තහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තා සනතුට්ඨා
ලජ්ජතො කුක්ඛුට්ඨකා සික්ඛංකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඩියන්ති විපාලෙනති:
කථං හි තාම අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදිසස්සන්ති පකතතතාතං භික්ඛුතං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තහානෙ පිට්ඨිපරිකමමන්ති.

23. ඉක්බිතිවත් ආයුර්වේද උපාලි තේරුණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹිහ. එළඹූ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුර්වේද උපාලි තේරුණුවෝ “වහන්ස, මානව පුරුෂයෙකුට රාත්‍රිවේද කියෙත් ද?” යි මෙය විමසූහ. “උපාලි, සහවෘත (පුවතක් මහණන් හා එක් වැඩිම), පිටුපස (හුදෙකලා වී වැඩීම), අනාචාරිකාව (ආගන්තුකාදීන්ට තමා වත් පුරුෂ බව කොඳුන්වීම), උපනිෂ්ඨයෙහි හැසිරීම (භික්ෂූන් සිටුවනමට අඩු භික්ෂූපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මානව පුරුෂ මහණන්ට රාත්‍රිවේද සහරක. උපාලි, මොහු සතර දෙන මානව පුරුෂ මහණන්ට රාත්‍රිවේදයෝ යැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළහ.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂූහවුනෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මානව පුරුෂයෙකු මානව ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

25. “මහණෙනි, මානව නිෂංඝ කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ ම මානව නිෂංඝ කළ යුතු: ඒ මානව පුරුෂ මහණෙකු පිළිබඳ එක් මහණෙකු කරා එළඹූ උතුරුසෙ එකක් කොට උත්කුට්ඨ වැඩිද, දෙකොත් දිගුත් තබා, ‘මානව නිෂංඝ කරම් (බහා තබම්)’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එයින්) මානව නිෂංඝ කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ නිෂංඝ කරම්’ යි කියුම ද මානව නිෂංඝ වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණෙකු සැවැත්හුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගිහි. (භික්ෂූන් තැනි බැවින්) මානව පුරුෂ මහණෙකු මානව ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, මානව සමාදන් කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මානව පුරුෂ මහණෙකු පිළිබඳ එක් මහණෙකු කරා එළඹූ, උතුරුසෙ එකක් කොට, උත්කුට්ඨ වැඩිද, දෙකොත් ඔසුත් තබා, ‘මානව සමාදන් කරම්’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මානව සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ සමාදන් කෙරෙම්’ යි කියුම ද මානව සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මානවත්වීමේ වග නිමිසේ ය.

5. අධ්‍යාපන මණ්ඩලය

1. එ සමයෙහි වහාහි අධ්‍යාපන පුද්ගල මහණෙකු පුවතක් මහණන්ගේ වැඩීම හුණක්කෙන් තැනී සිටීම ඇදිලිබැදීම, සාමිච්ඡා, අසුන් එළවීම, සහන් එළවීම, පාපුටුව එළවීම, පාකටෙලිය එළවීම, තැබෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුළ “කෙසේ නම් අධ්‍යාපන පුද්ගල මහණෙකු පුවතක් මහණන්ගේ වැඩීම හුණක්කෙන් තැනී සිටීම ... තැබෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තහත්, හුණක් පතුරුවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැලකලහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්සනන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම් හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදල සේක. “සැබැව්, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ” යි ඔහු කීහ. මහණෙනි, කෙසේ නම් අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපානුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො මේ’ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙහෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දහමිකතා කොට මහණුතට මෙසේ වදල සේක:

3. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුතට උතුන් මහඵපිට්ඨෙව්ගිත් වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුතට මහඵපිට්ඨෙව්ගිත් පොහෝ කිරීම, පචාරණාව, වැසිඵ පිට්ඨිතැත්ම, පසු ව පිට්ඨිතණු පිණිස ඵ දිනට නිගමිත බත අත් හැරීම, වතුශාල බත පිළිගැත්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ (අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු) මහණනු විසින් මනා ව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: කම් පචාරණාව වැ උපතමාද නො කල යුතු ... භික්ෂූන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකසානාරභ මහණනු පිට්ඨිත වත යම්සේ ද මාතකාරභ මහණනුගේ ද මාතකාවාරික මහණනුගේ ද අධ්‍යාතාරභ මහණනුගේ ද යන තුන් දෙකාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැවිසයන් විහාර කල යුතු.]

8. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණනට පෙරවු වැ නො යැ යුතු පෙරවු වැ නො හිත්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම් අස්තෙක්, ගහතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ මහණනු විසින් පුවතත් මහණන්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලපයෝ නො උලැහියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඛ්‍යා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩිපාතිකාඛ්‍යා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරැහිත් පිණ්ඩිපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

10. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණකු තැනි ව, අනතරායයක් තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක අනාවාසයට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි විස්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක මහණන් ඇති සහිසුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැන අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු පුටතත් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. පුටතත් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කල තමා උස්තැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකසාරත මහණහු හා ... මානත්තාරත මහණහු හා ... මානත්තාරත මහණහු හා ... අඛ්‍යාතාරත වා මහණ මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උත්කල තමා උස්තැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන් මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි, ඉදින්, අඛ්‍යාතයට සුදුස්සු සතර වැනි කොටැති ව පිරිසවක දෙන්නේ ද, මූලායපටිකසාරත කරන්නේ ද, මානක දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අඛ්‍යාත කරන්නේ ද, ඒ අකමි යි. නො ද කටයුතු යි.

අඛ්‍යාතාරත වත නිමිසේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකකඩකිකය නිමිසේ ය.

ඉමසම් බිඳිනෙ වනු පඤ්ච.

කිසිදුදා:

1. පාරිවාසිකා සාදිගනි පකතනාන භික්ෂුනං,
අභිවාදනං පවුට්ඨං අඤ්ජිඤ්ච සාමිපිතං.
2. ආසනං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං,
පාදකථලිකං පතනවිවරපටිභාගණං,
තභානෙ පිට්ඨිපරිකමුං උජ්ඣායනති ව පෙසලා.
3. දුක්ඛං සාදිගනනස්ස මිත්‍ර පඤ්ච යථාබුධ්මං,
උපොසථං පචාරණං වසිකොතොරහොර්තං.
4. සමමා ව චතතනා තත් පකතනෙතන ගච්ඡේ,
යො ව හොති පරිගතනා න පුරෙ පච්ඡා සමිණේ.
5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනිකාදේ ආගන්තුක උපොසථෙ,
පචාරණං ව දුතෙන ගන්තබ්බං ව සභිකබුද්ධො.
6. එකව්ඡනෙතන වත්ථබ්බං ත ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,
ආසනෙ නිවෙ වඩකමෙ ඡමායං වඩකමෙන ව.
7. බුධ්ධිතරෙන අකමමං රතතිවෙජ්ජ ව සොධනං,
නිකම්පනං සමාදානං ඤ්ඤාබ්බං පාරිවාසිකං.
8. මුලායමානනාරකං තථා මානසනවාරිකං,
අබ්බානාරකං වාපි සමොදනගතො පුත.
9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානනවාරිකෙ,
ත සමෙනති රතතිවෙජ්ජෙසු මානසෙසු ව උදවසි,
ඤා කමමා සාදිසා සෙසා තයො කමමා සමා'සමාති.

මේ බැකියෙහි වස්තු පහෙති.

එහි උද්‍යතය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තත් පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම් ද දක හුත්තෙන් තැනි සිටිම් ද ඇදිලිබැදුම් ද, සාමිවිකම් ද,

2. අසුන් එළවීම ද, සහන් එළවීම ද, පාද්‍යාදිය පාසුවුම පාද කප්පිකාව එළවීම ද, පාසිවුරු පිළිගැනුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පියවිල මහණහු දෙස් නගත්.

3. මේ දෑ ඉවසන්නහුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපපාසථ පවාරණා වසිකසාපිකා ඔතොරක ගතක යන මෙය අනුදත් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතත් මහණකුට පෙරවුම යැම ඉදීම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අතනිම ආසනයෙක් යහනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතත් මහණකු හා පෙරුම හෝ පසු ව හෝ කුලාන් කර නො එළවීම යුතු බව ද පැණවු සේක.

5. ආරක්ෂකයකු සමාදානය ද, පිණිපාඨකයකු සමාදානය හා පිණිපාතනිකාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගතකුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරොචනාව ද, හිලන් වේ නම් දුතකුලවා ආරොචනා කරවීම ද, සභිකයකු ආවාසයෙන් අභිකූල ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවු සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක්වදනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණහු බිමැ හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණහු ඉවිඅස්නැ උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවර්තනයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ඇදින් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිවේදයෝ ද, පරිවාසයොධනය ද, පරිවාස නියෝජ්‍යයෝ ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අයත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මුලාසපටිකසාකාරක වත ද, මානකාරක වත ද, එසේ ම මානකවාරිකයා පිළිබඳ වත් ද, අභ්‍යාකාරක පුද්ගලයා අයත් වත් ද ප්‍රභේදනය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද කුණක් ද, මානකාරක භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිවේදයන්හි ඔහු සම් නො වෙත්. මානත් විෂයයෙහි දිනපතා ආරොචනා කටයුතු. කමිසය් දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු තුන් කමිසය් ඇතැම් කරැණින් සම ද ඇතැම් කරැණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයකට නිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා ඝාටකීයා විහරති ඡේතවනෙන අනාඨිකේකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්සා උද්ඝ්ථි එකං ආපතති, ආපනතා, හොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං.¹ අපට්චන්තනං, සො භික්ඛුතං ආරොපෙයි: “අහං ආවුතො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං, කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති.” භගවතො² එතමස්ස ආරොපෙත්සං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං දෙතු. එවඤ්ඤා පත භික්ඛුවෙ දුතබ්බා:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝ්ථා භික්ඛුතා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාත්වා, එකං ආපතතො සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා පාදෙ වජ්ඣත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පඤ්ඤාත්වා එවමස්ස වට්ඨිතයා:

“අහං භනෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං සො’හං භනෙත සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං යොවම්භි. අහං භනෙත³ එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං, දුතියමෙව භනෙත³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං යොවම්භි. අහං භනෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං, තතියමෙව භනෙත³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං යොවම්භි”ති.

3. ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබ්බලන සඤ්ඤා ඤාපට්ඨාත්ථා:

සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඤ්ඤා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං, සො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං යොවම්භි. යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතී.

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඤ්ඤා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකම්භිං අපට්චන්තනං, සො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං යොවම්භි. සඤ්ඤා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතං දෙති. යස්සායස්මත්තො බම්බි උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකම්භියා අපට්චන්තනාය ඡාරතතං මානතතස්ස දුතං, සො ඤාතීය්‍ය, යස්ස නිකම්බිති, සො භාගෙය්‍ය.

1. සුක්කච්ඡිකම්භිං, මඡ්ඤ්ඤා. 2. තෙ භික්ඛු භගවතො, භ්‍යා.

3. සොහං භනෙත, භ්‍යා. PTS.

3.

සමූපවය කවචකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි සේනවත නම් වූ අනන්ධිපුත්‍රයෙකුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුර්‍යවරයෙකු උදයි තෙම අපට්ඨන්ත වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි (දුත දුත සුකුරුම්දීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම අපට්ඨන්ත වූ සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි භික්ෂුතට මේ භාරුණ සැල කෙලේ ය. ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට අපට්ඨන්ත වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිස යුතු මානව දේවා. මහණෙනි, ඒ මානව ද වෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තමයක වැඩි දෙසොත් බුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට (සරයක් පිරිය යුතු) මානව දෙවනුව ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව තෙවනුව ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඝතෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඬ්ඝයාගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ඥජතිය යි.

“වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මඬස් වචනග අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උදයි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුර්‍යවතුන් වහන්සේ තම, සේ නිහඬ වෙ. යමක්ගට එය නො රිසියේ නම් සේ කියවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි: සුඤ්ඤායාමෙ භන්තෙ සමෙකං අයං උදසි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං. සො සමිකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං යාවති. සමෙකං උදසිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං දෙති. යසංගසමනො ඛමති උදසිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං දනං, ථෙසා භුණ්හං, යසං නකඛමති, සො භාගෙය්‍ය.

තතියමපි එතමන්. වදාමි: සුඤ්ඤායාමෙ භන්තෙ සමෙකං අයං උදසි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං. සො සමිකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං යාවති. සමෙකං උදසිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං දෙති. යසංගසමනො ඛමති උදසිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං දනං, ථෙසා භුණ්හං, යසං නකඛමති, සො භාගෙය්‍ය.

දිනනං සමෙකං උදසිකං භික්ඛුනො එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං. ඛමති සමිකං, තසමා භුණ්ති. එවමෙතං බාරයාමි”ති.

අපට්චන්තමානතතං නිවර්තනං.

අපට්චන්තනාආබහානං

1. සො විඤ්ඤාමානතො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං. සො’හං සමිකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං යාවි. තස්ස මෙ සමෙකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං අදසි. සො’හං විඤ්ඤාමානතො. කපං හු බො මයා පට්ඨජ්ජිතබ්බනති?”. ගගවතො එතමන්. ආරොවෙසු.

“තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙකං උදසි. භික්ඛු. අබ්බොදු. එවංච පන භික්ඛවෙ අබ්බොදුබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදසිතා භික්ඛුනා සමිකං උපසම්භවිතො එකං උපසම්භවිතං. කපිතො වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උපසම්භවිතං නිසිදිතො අඤ්ඤා පසන්නො එවමස වචනියො:

අහං භන්තෙ එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං. සො’හං සමිකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං යාවි. තස්ස මෙ සමෙකං එකිකං ආපතති. සංඝොවතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨි. අපට්චන්තනං ජාරතං මානතං අදසි. සො’හං භන්තෙ විඤ්ඤාමානතො සමිකං අබ්බොදු. යාවාමි.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ග්‍රී මහණ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍රී මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උද්ග්‍රී මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්‍යවක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට තො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ග්‍රී මහණ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍රී මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උද්ග්‍රී මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්‍යවක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට තො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උද්ග්‍රී මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අපච්චන්ත මානත නිමිසේ ය.

පච්චන්ත නැතිවනු පිළිබඳ අබ්‍යානත

1. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ, භික්ෂුතට මෙසේ සැළ කෙරේ ය: “ඇවැත්නි, මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මේ පිරු මානත ඇත්තෙමි. ඔා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කලහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙම උද්ග්‍රී මහණතට අබ්‍යානත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්‍යානත ද කල යුතු වේ: “මහණෙනි, ඒ උද්ග්‍රී මහණහු විසින් සඛ්‍යයා කර එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැදැරුණුකුටුක වැ හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡෙදි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානත ඇත්තෙමි සඛ්‍යයාගෙන් අබ්‍යානත ඉල්ලිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අභං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො ඥාතියමි භනෙන සඛං අබ්භානං යාමාමි.

අභං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො තතියමි භනෙන සඛං අබ්භානං යාමාමි.

3. වෘතතෙත භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණාතු මෙ භනෙන සඤ්ඤා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඤ්ඤා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඛං අබ්භානං යාමති. යදි සඛස්ස පතතකල්ලං, සඤ්ඤා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ භනෙන සඤ්ඤා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඤ්ඤා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඛං අබ්භානං යාමති. සඤ්ඤා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය. යස්සායසමතො ඛමති උද්දසිය භික්ඛුනො අබ්බානං, සො ඩුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

ඥාතියමි එතමන්ථං වදමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඤ්ඤා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඤ්ඤා උද්දසිය භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඛං අබ්භානං යාමති. සඤ්ඤා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍ය. යස්සායසමතො ඛමති උද්දසිය භික්ඛුනො අබ්බානං, සො ඩුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංකයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංකයානම් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානව ඇතිගෙමි දෙවනු ද සංකයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංකයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංකයා නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානව ඇතිගෙමි තෙවනු ද සංකයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යාකත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංකයා නෙම මෙසේ දැන්විය යුතු:

සංකයා නෙම මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සංකයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. සංකයා නෙම උදයි මහණකට නොපිළිසන්. චු එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංකයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ඉදින් සංකයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංකයා නෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරේවා. මේ ඥාතියයි.

වහන්ස, සංකයා නෙම මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සංකයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. සංකයා නෙම උදයි මහණකට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංකයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සංකයා නෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්හට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සංකයා නෙම මඬස් වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංකයාගෙන් ඉල්ලි ය. සංකයා නෙම උදයි මහණකට එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානිකා සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංකයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සංකයා නෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්හට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුකට නොරිසියේ නම්, හේ කියවා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තතියමපි එතමසං වදාමි: සුණාදා මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංඝිං අපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං අපට්ඨන්තං. තනාය ඡාරතං මානතං යාචි. සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං අදාසී. පො විණ්ණමානතො සඤ්ඤා අබ්බාතං යාචති. සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛු අබ්බාතී. යසායසමතො ඛමති උදාසී භික්ඛුනො අබ්බාතං, සො භුණ්ණස්ස. යසා නික්ඛමති, පො හාසෙය්ස.

අබ්බිතො සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛු. ඛමති සඤ්ඤා, තසා භුණ්ණි. එවමෙතං ධාරයාමි” තී.

අපට්ඨන්ත අබ්බාතං නිබ්බිතං.

එකාහපට්ඨන්තපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන නමයෙත ආයසා උදාසී එකං ආපතතිං. ආපනො භොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙති: “අහං ආට්ඨො එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං, කපං හු ඛො මො පට්ඨන්තබ්බතී. භගවතො එතමසං ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපරිවාසං දෙභු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දානබ්බො:

තෙන භික්ඛුවෙ උදාසී භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසංඝාතො එකංසං උපතරුසංඝං කරුණා බුද්ධිං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣො උක්ඛාරිකං නිසිද්ධො අඤ්ඤා පසාදෙතො එවමෙතං වචනියො: “අහං හන්තෙ එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. පො’හං හන්තෙ සඤ්ඤා එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපරිවාසං යාචාමිති.” දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ-

3 ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨන්ත සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදා මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපරිවාසං යාචති. යදි සඤ්ඤා පතතකල්ලං, සඤ්ඤා උදාසී භික්ඛුනො එකිකා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කපිසංඝිං. එකාහපට්ඨන්තං. එකාහපරිවාසං දදෙය්ස එසා ඤාතී.

තෙවනු ද මෙකරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්ක-විසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ච-නිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු. මානව සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිය. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අබ්බාදන ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාදන කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තට උදයි මහණහුගේ අබ්බාදන රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුහට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණ තෙම අබ්බාදන ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපරිච්ඡින්න අබ්බාදන නිමිසේ ය.

එකාහපරිච්ඡින්න පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදයි තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්ති, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට සැල කෙළේ ය. භික්ෂුහු තාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (තාගාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේක:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සඛ්‍යා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැසිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාක්‍යා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥාතිය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුණංඝ මෙ හතොත සමෙකා: අයං උද්ධි භික්ඛු එකං අපඤ්චි අපඤ්චි සමෙකෙවනිකං සුක්කපිට්ඨං. එකාභපට්ඨන්තො. සො සඛං එකිණ්ණා අපඤ්චි සමෙකෙවනිකාය සුක්කපිට්ඨං. එකාභපට්ඨන්තො. එකාභපට්ඨං ආවුති. සමෙකා උද්ධි භික්ඛුනො එකිණ්ණා අපඤ්චි සමෙකෙවනිකාය සුක්කපිට්ඨං. එකාභපට්ඨන්තො. එකාභපට්ඨං දෙව්. යස්සායසමතො ඛෙව් උද්ධි භික්ඛුනො එකිණ්ණා අපඤ්චි සමෙකෙවනිකාය සුක්කපිට්ඨං. එකාභපට්ඨන්තො. එකාභපට්ඨං දුතං, සො භුණ්ණං. යස්ස නකමෙව්, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදා. - ෧෧- තුතියමි එතමන්. වදා. - ෧෨-

දිනෙන් සතියක ෭ දිනක් හික්මගෙන එකිනෙකා ආපනතිය සඳහා
නිකාය ප්‍රකාශනයට එකඟවීමට, මෙහි සභාපතිතුමා තුනකි.
එවකට, ධාරයේ ති.

එකානපටිව්‍යහනපරිවෘත්ත, නිව්‍යහන,

එකාකරිපච්ඡ නනම්, නිකතං.

[illegible]

2. තෙත හි හික්කවෙ සබෙසා උද්භිසා හික්කුනෙ; එක්සා අපතනිසා සඤ්චතනිකාස සුක්කහිව්ඨිසා එසාහපට්ඨිනනාස ඡායනං මිනතනං දෙභු. එවඤ්ච පත හික්කවෙ දුතබ්බං;

[illegible]

වහන්ස, සඬා තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමකන්හට රිසියේ නම්, හෙ නිකඛ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඬායා විසින් උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඬායාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිගඛ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු සි

එකානපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස නිමිසේ ය.

එකානපටිච්ඡන්තමානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙම වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද? සි භික්ෂුහට කී ය. භික්ෂු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට සරුගන් පිරිස යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬායා වෙත එළාම උතුරුගත එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැඳ උත්තුටුක වැ කිඳ දෙකෙත් මුදුන් දී “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙම, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට සරුගන් පිරිස යුතු මානන සඬායාගෙන් ඉල්ලමි” සි මෙසේ කීය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. ව්‍යාපනත භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා සද්‍යපතඛෙධො.

“සුණාදු මෙ භනෙන සංඛ්‍යා අයං උදයි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංඛිතං සුක්ඛානුභවිං. එකාහපට්ඨන්තං. සො සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං යාචි. සංඛං උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං අදයි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං යාචති. යදි සංඛංසං පතතකල්ලං, සංඛං උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එසං සද්දති.

සුණාදු මෙ භනෙන සංඛ්‍යා අයං උදයි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංඛිතං සුක්ඛානුභවිං. එකාහපට්ඨන්තං. සො සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං යාචි සපඤ්ඤා උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං අදයි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං යාචති. සංඛං උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සංසමතො ඛමති උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතංසං දනං, සො දුණ්ඤං. යස්ස නකඛිමති, සො හාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමත්ථං වදමි - ෧- තතියමි එතමත්ථං වදමි - ෨-

දිනං සංඛංසං උදයිංසං භික්ඛුනො එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං. ඛමති සංඛංසං තස්මා දුණි. එවමෙනා ධාරයාමි” ති.

එකාහපට්ඨන්තමානතං නිබ්බිතං.

එකාහපට්ඨන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනො ආරොචෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංඛිතං සුක්ඛානුභවිං. එකාහපට්ඨන්තං. සො’හං සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං යාචි. තස්ම මෙ සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං එකාහපට්ඨන්තංසං අදයි. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං යාචි. තස්ම මෙ සංඛං එකිංසං ආපතතිංසං සංඛොතතිකං සුක්ඛානුභවිංසං එකාහපට්ඨන්තංසං ඡාරතං මානතං අදයි. සො’හං විණ්ණමානතො. කපං හුබ්බො මයා පට්ටඤ්ඤාබ්බතති” භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙය්‍යා:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සබ්බයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානත් ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සබ්බයාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට හො: රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් උද්ධි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සබ්බයා විසින් දෙන ලදී. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

එකාභපට්ඨත්ත මානත හිමියේ ය.

එකාභපට්ඨත්තඅබ්භානියයි

1. හෙ තෙම පිරු මානත අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් විසිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානත ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ හික්කුනට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැලකලහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

2 (නාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්බාන කට යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ උතුරුගත එකක් කොට වැසීමකළ මහණුන් පා වැද උන්තුටුක වැසිද දෙසොත් මුදුනා තබා මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි: ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානස ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලමි” කීයායි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට ප්‍රාප්ත කාල වේනම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බානස කෙරෙයි. උදයි මහණහුගේ අබ්බානස යම් ආයුමෙතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. සමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණ අබ්බිත වෙයි. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

එකානව්වින්නත අබ්බානස නිමිසේ ය

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙත අයගමා උද්ඝි එකං ආපතතිං ආපනොනොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං ද්විතපට්ඨ්චන්තං -පෙ- තිතපට්ඨ්චන්තං -පෙ- චතුතපට්ඨ්චන්තං. -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙත අයගමා උද්ඝි එකං ආපතතිං ආපනොනොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. සො භික්ඛුනං අරුචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. කථං හු ඛො මයං පට්ඨජ්ජිතංබො”නති. හගමතො එතමන්ථං අරුචෙත්සං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බො උද්ඝිග්ග භික්ඛුනො එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙතු. එවිඤ්ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො; තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුනා සබ්බං උපසබ්බමිති; එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිති; බුද්ධිංතං භික්ඛුනං පාදෙ වැදිති; උක්ඛුරිකං තිසිදිති; අඤ්ඤාං පග්ගහති; එවමග්ග වචනිතො; අහං හන්තන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. සො’හං හන්තන සබ්බං එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවාමි ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො. වෘත්තන භික්ඛුනා පට්ඨිච්චෙත සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො;

3. “සුඤ්ඤාං මෙ හන්තන සබ්බො; අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. සො සබ්බං එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවති. යදි සබ්බග්ග පත්තකල්ලං, සබ්බො උද්ඝිග්ග භික්ඛුනො එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දදෙග්ග. එයං ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤාං මෙ හන්තන සබ්බො; අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. සො සබ්බං එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවති. සබ්බො උද්ඝිග්ග භික්ඛුනො එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙති. ගග්ගාගමතො. බමති උද්ඝිග්ග භික්ඛුනො එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දුතං, සො ඤ්ඤග්ගං. ගග්ග තකබමති, සො හාසෙග්ග.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නා සබ්බහ උද්ඝිග්ග භික්ඛුනො එකිග්ගා ආපතතිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චාසො. බමති සබ්බග්ග. තගමා ඤ්ඤති. එවමෙතං ධාරොමි” ති.

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨාසො භිට්ඨිතො.

පඤ්චානපටිච්ඡන්තපටිච්චාසය

1. එකමගෙහි ආයුමෙත් උදයි තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... තුන් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එකමගෙහි ආයුමෙත් උදයි තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්හි, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. හෙය් නම් මා විසින් පිළිපාදිය යුතු දු” යි සැල කෙරෙයි. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුගත එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උත්තුච්ච වැ හිඳ දෙසොත් බුදුන් තබා “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... වාසන ප්‍රත්ඛල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනග්‍ය අපාචා: මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනග්‍ය අපාචා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුමෙතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වෙවා. යම්කුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසිනෙයි. එ හෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චානපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස භිමිසේ ය.

පාර්ලිමේන්තු ලාභ පරික්ෂණ නා

1. සෞ පරිවහනෙහි අනතුරු එකං ආපතනි. ආපජ්ජි සංඥාතනිකං
 ඥානසිසිසි. අපච්චින්නං, සෞ භික්ඛුනං ආරොචෙහි. අනං
 ආවුසො එකං ආපතනි. ආපජ්ජි සංඥාතනිකං සුතාසිසිසි. පඤ්චාන-
 පච්චින්නං, සො'හං සබ්බං එකිංසං ආපතනියං සංඥාතනිකාය සුතාසි-
 සිසිසි. පඤ්චානපච්චින්නාය පඤ්චානපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
 එකිංසං ආපතනියං සංඥාතනිකාය සුතාසිසිසි. පඤ්චානපච්චින්නාය
 පඤ්චානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවහනෙහි අනතුරු එකං ආපතනි.
 ආපජ්ජි සංඥාතනිකං සුතාසිසිසි. අපච්චින්නං, කථං ඤා මයා
 පච්චජ්ජිතබ්බනති. හතවතො එතමභ්බං ආරොචෙසුං.

2. තෙත හි භික්ඛවෙ භවෙසා උදයං භික්ඛුං අනන්ද එකිණ්ඤා ආපත්තියා භඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපච්චන්දනාය මූලාය පටිකඤ්ඤාතු. එවං ඵ පත භික්ඛවෙ මූලාය පටිකඤ්ඤාතබ්බො; තෙත භික්ඛවෙ උදයන්තා භික්ඛුනා භවං උපභවකම්මා; -පෙ- එවමණ්ණ වචනීතො: “අභං භතෙත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං භඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤාතපච්චන්දනං. ඥා’හං භවං එකිණ්ඤා ආපත්තියා භඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤාතපච්චන්දනාය පඤ්ඤාතපරිවාසං යාමීං. තණ්හ මෙ භවෙසා එකිණ්ඤා ආපත්තියා භඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤාතපච්චන්දනාය පඤ්ඤාත-පරිවාසං අද්දසි ඥා’හං පරිවසන්තො අනන්ද එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං භඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපච්චන්දනං. ඥා’හං භතෙත භවං අනන්ද එකිණ්ඤා ආපත්තියා භඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපච්චන්දනාය මූලාය පටිකඤ්ඤාතං යාමාමී” ති. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- වාතෙතත භික්ඛුනා පටිබලෙන භවෙසා සදුපෙතබ්බො;

3. “සුභංසු මෙ හතෙත සඬොසා: අයං උද්ධං භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඬොතනිකං සුක්කච්ඡිතං. පඤ්චාගපට්ඨිත්තං. ණො සඬං එකිණ්ණං ආපතති. සඬොතනිකාය සුක්කච්ඡිතං. පඤ්චාගපට්ඨිත්තං. පඤ්චාග-පට්ඨිතං යාචී. සඬං උද්ධං භික්ඛුණො එකිණ්ණං ආපතති. සඬොතනිකාය සුක්කච්ඡිතං. පඤ්චාගපට්ඨිත්තං. පඤ්චාගපට්ඨිතං අද්ධං. ණො පට්ඨිසන්නා අනතරං එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සඬොතනිකං සුක්කච්ඡිතං. අපට්ඨිත්තං. ණො සඬං අනතරං එකිණ්ණං ආපතති. සඬොතනිකාය සුක්කච්ඡිතං. අපට්ඨිත්තං. මුලාය පට්ඨිකං. යංවති. යදී සඬං පතතකල්ලං. සඬං උද්ධං භික්ඛු අනතරං එකිණ්ණං ආපතති. සඬොතනිකාය සුක්කච්ඡිතං. අපට්ඨිත්තං. මුලාය පට්ඨිකං. එකං ඤානං.

පාරිවාසිකමූලායපටිකයසනාච

1. හෙ තෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුතට “ඇවැත්ති, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යමතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූක.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකයසනාච කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකයසනාච කළ යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකයසනාච (මුල් ඇවැතට පෙරළා ඇදීම) ඉල්ලමි” යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යක්ත ප්‍රතිචල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනග අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකක-විසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසග ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණතට පඤ්චානපට්ඨිත්තන වූ එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරි-වාසග දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකයසනාග ඉල්ලමි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණතට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයසනාච කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සුභංකු මෙ හනෙත සමෙකා. අයං උද්ඝි භික්ඛු එතං ආපතති ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො සමිකං එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාන-පරිවර්තං යාපි. සමෙකා උද්ඝියා භික්ඛුනො එකිකං ආපතති සඤ්ඤා-නතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං අද්ඝි. සො පරිවසනොතා අනතරා එකං ආපතති ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්ක-විසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො සමිකං අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානං යාපති. සමෙකා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානා. යසායසමනො ඛමති උද්ඝියා භික්ඛුනො අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානා, සො කුණ්ඨාසා. යසා නකමති, සො හාසෙය්ස.

දුතියවපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියවපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

පටිකසානො සමෙකන උද්ඝි භික්ඛු අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානා. ඛමති සමිකසා. තසමා කුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමි” ති.

පාටිවාසිකමූලායපටිකසානා නිවසිතා.

මානවතාරහමුලායපටිකසානා

1. සො පරිවුත්ථරිවර්තො මානවතාරහො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරුච්ඡෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපතති ආපතති සඤ්ඤාජ්ජිකං සුක්ක-විසංඝිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං උඝිකං එකිකං ආපතති සඤ්ඤාන-තිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං යාපි. තස්ස මෙ සමෙකා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවර්තං අද්ඝි. සො’හං පරිවසනොතා අනතරා එකං ආපතති ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. සො’හං සමිකං අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානං යාපි. තං මං සමෙකා අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානා. සො’හං පරිවුත්ථරිවර්තො මානවතාරහො අනතරා එකං ආපතති ආපජ්ජි සඤ්ඤානතිකං සුක්කවිසංඝිං. අපටිච්ඡන්තං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජි-තබ්බි”නති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සමෙකා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිකං ආපතති සඤ්ඤානතිකාය සුක්කවිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසානා.

එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිත්තඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝිතා භික්ඛුතා සඛං උපසඛිකම්භි: එකංසං උත්තරාසඛිකං කර්ඤා බුඛ්ඤානං භික්ඛුතං පාදෙ වඤ්ඤි: උක්ඛුටිකං තිසිද්ධි: අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්ථා එවමස්ස වචනිතයා: “අහං හනෙත එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං පඤ්ඤාහපට්ඨන්තං. සො’හං සඛං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: පඤ්ඤාහපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාහපට්ඨායං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛ- විසංඛි: පඤ්ඤාහපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාහපට්ඨායං අද්දසි. සො’හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො’හං සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛ- විසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං යාමි. තං මං සඤ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං පරිවුත්ථපට්ඨාසො මානවතාරකො අනතරා එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො’හං හනෙත සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං යාමි”ති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා, තතියමපි යාමිතඤ්ඤා, වෘතෙතන භික්ඛුතා පට්ඨන්තො සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා:

3. “සුඤ්ඤා මෙ හනෙත සඤ්ඤා: අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං පඤ්ඤාහපට්ඨන්තං. සො සඛං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: පඤ්ඤාහපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාහ- පට්ඨායං යාමි. තස්ස සඤ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: පඤ්ඤාහපට්ඨන්තාය පඤ්ඤාහපට්ඨායං අද්දසි. සො පරි- වසනෙතා අනතරා එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං යාමි. තං සඤ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපට්ඨාසො මානවතාරකො අනතරා එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං යාමි. යදි සඛස්ස පතතකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හනෙත සඤ්ඤා: අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං පඤ්ඤාහපට්ඨන්තං - පෙ- සො පරිවුත්ථපට්ඨ- වාසො මානවතාරකො අනතරා එකං ආපත්ති: ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛවිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං යාමි. සඤ්ඤා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛ- විසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං. යස්සායසමඤ්ඤා ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛවිසංඛි: අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සන්ධං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නික්ඛමති, සො භාසෙය්.

මහණෙනි, මෙසේ මූලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු පිහිත් සබ්බසා වෙත ඵලාම, උතුරාගත එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස් දුන්නේ ය. ඒ මම් අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ ඒ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරෙය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකයානාම ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්නු පිහිත් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අභාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස් ඉල්ලී ය. ඔහුට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස් දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම ඉල්ලී ය ඔහුට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරෙය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාණා කාල නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අභාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කෙරෙයි. උදයි මහණනට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කාපිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාම කිරීම යම් ආයුෂ්මකක්හට පිහිසේ නම්, හේ නිහඬ ඵෙවා, යම්කුට නො පිහිසේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි -පෙ-

පටිකකිනො සබ්බෙන උද්භි භික්ඛු අනන්දා එකිණා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලායපටිකකානා, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්ති, එවමෙන ධාරයාමි”ති.

මානතතාරහමූලායපටිකකානා නිවසිතා.

නිකාපතනිමානතතං

1. හො පරිවුත්ථරිවාහො භික්ඛුනං ආරුචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං -පෙ- සො’හං පරිවුත්ථරිවාහො, කපං හු වො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති, භගවතො එතමන් ආරුචෙසු.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බො උද්භිස්ස භික්ඛුතො තිස්සන්තං ආපතනිං ඡාරතං මානතතං දෙභු, එවං ව පත භික්ඛුවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ උද්භිතා භික්ඛුතා සබ්බං උපසඤ්චිතා එකංහං උපතර්භවං කරිතා බුඩ්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිතා අඤ්ජුං පග්ගහෙතා: එවමස්ස වට්ඨිතො: අහං භනෙත එකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං එකිණා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපට්ඨවාහං යාමිං, තස්ස මෙ සබ්බො එකිණා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපට්ඨවාහං අදුසි, සො’හං පරිවහන්තො අනන්ද එකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං අනන්ද එකිණා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලායපටිකකානං යාමිං, තං මං සබ්බො අනන්ද එකිණා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකකි, සො’හං පරිවුත්ථරිවාහො මානතතාරහො අනන්ද එකං ආපතනිං අපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං අනන්ද එකිණා අපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය-පටිකකානං යාමිං, තස්ස මෙ සබ්බො අනන්ද එකිණා අපතනියා සඤ්ච-තනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකකි, සො’හං භනෙත පරිවුත්ථරිවාහො සබ්බං තිස්සන්තං ආපතනිං ඡාරතං මානතතං යාවාමි ති, දුතියමි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමියාමිතබ්බො -පෙ- වෘතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුණාහු මෙ භනෙත සබ්බො, අයං උද්භි භික්ඛු එකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථරිවාහො සබ්බං තිස්සන්තං ආපතනිං ඡාරතං මානතතං යාවාමි, යදි සබ්බස්ස පතතකල්ලං, සබ්බො උද්භිස්ස භික්ඛුතො තිස්සන්තං ආපතනිං ඡාරතං මානතතං දෙදෙය්, එසා ඤාතති,

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදයි මහණ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සබ්බසාට රිසිපයයි. එහෙයින් නිකඛ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානතතාරකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

තිකාපතති මානත

1. හෙ තෙම චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුහට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ආපතතිනට භාඛිරුත්‍රික මානත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බසා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පඤ්චාගප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙමේ මට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බසාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්සු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණිණි ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සබ්බසාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාප්තකල වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත දේවා. මේ ඥාතිය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සමඛසා, අයං උද්ධමි භික්ඛු එකං ආපතතිං
 ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො පරි-
 වුජ්ඣපටිච්ඡාසො සමඛං නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං යාවතී,
 සමඛසා උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං
 දෙති, යස්සායසමතො ඛමති උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං
 ඡාරතං මානතස්ස දුතං, සො තුඤ්ඤස්ස, යස්ස නිකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමසං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමසං වදාමි -පෙ-

දින්නං සමඛසන උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං
 මානතං, ඛමති සමඛස්ස, තසමා තුඤ්ඤී, එවමෙතං ධාරයාමි” ති.

නිකාපතතිමානතං නිබ්බිතං.

මානවතවාර්තමුලායපටිකස්සනා

1. සො මනතං වරතොතා අනතරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි
 සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආණ්ඩෙහි:
 අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාත-
 පටිච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං මානතං වරතොතා අනතරු එකං ආපතතිං
 ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, කථං නු ඛො මයං
 පටිපජ්ජන්තඛන්ති, හගවතො එතමසං ආණ්ඩෙහි.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමඛසා උද්ධමං භික්ඛුං අනතරු එකස්සා
 ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය පටිකස්සනාය
 ඡාරතං මානතං දෙතු, එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සනවෙධො:
 තෙන භික්ඛවෙ උද්ධමා භික්ඛුනා සමඛං උපසමකම්මන්ති,
 එකංසං උතතරුසමං කරන්තා වුඤ්ඤාතං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛුටිකං
 නිසිදිතා අඤ්ඤාපිං පහනෙතො එවමස්ස වචනියො: අහං භනෙත එකං
 ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං, සො’හං
 සමඛං එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාත-
 පටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡාසං යාමි, තස්ස මෙ සමඛසා එකස්සා ආපතතියා
 සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡාසං
 අදුසි, සො’හං පටිපකතො: අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං
 සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමඛං අනතරා එකස්සා ආපතතියා
 සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං
 යාමි, තං මං සමඛසා අනතරා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො’හං පරිවුජ්ඣපටිච්ඡාසො
 මානතාරුහො අනතරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං
 අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමඛං අනතරු එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි, තස්ස මෙ
 සමඛසා අනතරා එකස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය
 අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො’හං භනෙත පරිවුජ්ඣපටිච්ඡාසො
 සමඛං නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං යාමි.

චතත්ත, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උදසි මහණ පඤ්චාන ප්‍රතිච්ඡින්න එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතින් සඛසයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස ඉල්ලයි. සඛස තෙමේ උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දෙසි. උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දීම යම් ආයුභවතකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ නියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කීයමි ...

සඛසයා විසින් උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දෙන ලද්දේ ය. සඛසයාට රිසියයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

නිකාපනති මානස නිමිසේ ය.

මානසනවාරිකමූලායපටිකයානාව

1. හේ මානස පුරණ්ණයේ, අතරු නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුතට “ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන්. එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට මම් පැමිණියෙමි ... ඒ මම් මානස පුරණ්ණයමී, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවන් දන්වූන.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේතු:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛස තෙමේ උදසි මහණතට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කොට, භාචිරුත්‍රික මානස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකයානාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණහු විසින් සඛසයා වෙත එළැඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩීමහලු තෙරුන් පා වැද උත්තුවූක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කීයා යුතු වන්නේය: “චතත්ත, මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඛසයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛස තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාව සඛසයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතරු, අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛස තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙළේ ය. චතත්ත, ඒ මම් පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරයෙක මානස සහනු යැදිමි.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුනි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවනිමි. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයටිකසානාව සහනු යදිමි” යනු සි. දෙවනු දු යැදිමැ යුතු ... තෙවනු දු යැදිමැ යුතු... විසන් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දැන්වියැ යුතු:

3. “සහ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදසි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවන ... හේ ධුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහනු සරයෙක මානව යැදි. සහ තෙමේ උදසි මහණට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුන. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවන. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයටිකසානාව සහනු යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රායා-කාල කම්මයක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදසි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රයටිකසානාව කරන්නේ ය. මේ අදටනි යැ.

සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදසි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවන ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයටි-කසානාව සහනු යදි. සහ තෙමේ උදසි මහණට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයටිකසානා කෙරෙයි උදසි මහණට ... මූලාශ්‍රයටිකසානාව යම් ආයුෂමනක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වන්නේ ය. යමක්කට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුද මේ කරුණ කියමි ... සහනු විසින් උදසි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රයටිකසානායෙන් පිළිකස්තාලද සහනට කැමෙයි. එකෙසින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යනු සි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණ විසින් සහනු කර එලැබ ... මෙසේ කියැ යුතු: “වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවනිමි...ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැයි. ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අව-නිමි ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැයි ... වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්තක් සදහා සරයක් පිරිය යුතු මානව සහනු යැදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිය-යුතු මානව දුන ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තක් අවනිමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චනකක සුක්ඛිකැටි ඇවැත්තට සරයක් පිරියැ යුතු මානව යදිමි” යි.

දුතියමි යාචිකඛො -පෙ- තතියමි යාචිකඛො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සභෙසා සද්දෙතනඛො;

“සුඤ්ඤාදා මෙ භතෙන සභෙසා: අයං උද්ගමි භික්ඛු -පෙ- ඡාරතං මානතං යාචති. යදි සභෙසා පතන කල්ලං සභෙසා උද්ගමි භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය එසා සද්දතී.

සුඤ්ඤාදා මෙ භතෙන සභෙසා: පෙ- සභෙසා: උද්ගමි භික්ඛුනො ඡාරතං මානතං දෙති -පෙ- දුතියමි එතමන්. වදාමි: -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි: -පෙ-

දින්නං සභෙසා උද්ගමි භික්ඛුනො: අනන්තරං එකිකාං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛමිසංඛාරං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං. ඛමති සභෙසා. තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානතවාදිකමූලාශ්‍රපරිකාශනා නිවේනා.

අබ්‍යානාර්ථමූලාශ්‍රපරිකාශන

1. සො විණ්ණමානතො: අබ්‍යානාර්ථො අනන්තරං එකං අපතනියං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛමිසංඛාරං අපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරො-
වෙසි: අහං ආවුසො එකං අපතනියං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛමිසංඛාරං පඤ්ඤාතනිකං -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො: අබ්‍යානාර්ථො අනන්තරං එකං අපතනියං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛමිසංඛාරං අපට්ඨන්තං. කථං භු ඛො මයා පට්ඨන්තං. භගවතො එතමන්. ආරොවෙසු.

2. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සභෙසා උද්ගමි භික්ඛු. අනන්තරං එකිකාං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛමිසංඛාරං අපට්ඨන්තං මූලාශ්‍ර පරිකාශනා: ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං ව පත භික්ඛුවෙ මූලාශ්‍ර පරිකාශනා: -පෙ- එවං ව පත භික්ඛුවෙ ඡාරතං මානතං දතඛං -පෙ- දින්නං සංගත උද්ගමි භික්ඛුනො: අනන්තරං එකිකාං අපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛමිසංඛාරං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං. ඛමති සභෙසා. තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අබ්‍යානාර්ථමූලාශ්‍රපරිකාශනා නිවේනා.

මූලාශ්‍රපරිකාශන නාම අබ්‍යාන

1. සො විණ්ණමානතො: භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං අපතනියං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛමිසංඛාරං පඤ්ඤාතනිකං -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො: කථං භු ඛො මයා පට්ඨන්තං. භගවතො එතමන්. ආරොවෙසු.

දෙවනු ද යැදි යුතු: තෙවනු ද යැදි යුතු ... විශ්ව පිළිබඳ මතභේද විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වගන්ත, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මතභේද ... සරයක් පිරිය යුතු මානව යදී. ඉදින් මේ සමය සහනට ප්‍රාප්තකාල නම් සහ තෙමේ උදයි මතභේදට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ශුභස් යි.

“වගන්ත, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා ... සහ තෙමේ උදයි මතභේදට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහන විසින් උදයි මතභේදට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඥා-තනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන ලද. සහනට පිහිටිය යි. එහෙයින් නිසඬ යි. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානවවාදීකරණ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය නිමි.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්ඤාප්‍රතිපත්තිය සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතිවෙමි, අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක): “මහණෙනි, එසේ නම් සඬස් තෙමේ උදයි මතභේදට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කොට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දෙවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කළ යුතු... මහණෙනි, මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දිය යුතු ... සඬස් විසින් උදයි මතභේදට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දෙන ලද්දේ ය. සඬස්ට පිහිටිය යි. එහෙයින් නිසඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය නිමි.

මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය අධ්‍යාපනය

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම පඤ්ඤාප්‍රතිපත්තිය එක් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්ව පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතිවෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතුද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

තෙත හි හිකවෙට සබෙක: උදහිං හිකුං අබෙතතු. එවිං ච පත
හිකවෙට අබෙතතබ්බො. තෙත හිකවෙට උදහිත: හිකුත: සබකං උප-
සබකච්ඡිති: -පෙ- එවමසා වවතීසො:

[illegible]

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදාසී මහණ අධ්‍යාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අධ්‍යාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණෙකු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට පඤ්ඤාතන-පරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පඤ්ඤාතනප්‍රතිවර්ත්තන වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට පඤ්ඤාතනපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම මානත පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානත ඇත්තෙමි, අධ්‍යානයට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානත ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලිමි” යනු සි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. වාක්‍යන ප්‍රතිවල මහණක්හු විසින් සබ්‍ය තෙමේ (වෙතේ) දැන්විය හුණු:

“වහන්ස, සබ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට හුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ මානත පුරණ්ණයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ, අඛ්‍යානතට හුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට උදයි මහණහට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ පිරු මානත ඇත්තේ, සබ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යානත ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්‍යයාට ප්‍රාජානාල වේ නම්, සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අඛ්‍යාන කමීය කෙරේවා. මේ ශුච්චිය යි.

* වෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පුණ්‍යාගාර මේ හඳුනා සලකයි. අයං උදයි භික්‍ෂු එකං ආපත්තිං.
 ආපත්තිං සංඥානතිකං සුක්කවිසංඛිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො
 විණ්ණංභාවනො සලකං අබ්භානං යාවති. සලකං උදයි භික්‍ෂු අබ්භාති.
 යස්සයසමභො ඛමති උදයිස්ස භික්‍ෂුභො අබ්භානං, සො භුණ්ණස්ස. යස්ස
 නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමයි එතමන්. වදාම් -෨- තනියමයි එතමන්. වදාම් -෩- අඩවිතො; සලෙසත උදයි හිකු. බමනි සබසය්. තයා; තුණහි. එවමෙන. බාරයාම්” හී.

ਉਲਾਸਪਟਿਕਸਸਿਵਭੁਕਿਨਾਮੋ.

පකඩපටිවජ්‍යානාපරිවාහයා

1. තෙත බෝ පත සමයෙහි ආයඤ්ඤා උද්ගමනං ආපනතීං ආපනනාං භෝති සංකප්පනනිකං සුක්කඛිසංචාරීං පක්කපට්ඨිකං, සො භික්ඛුනං ආරෙච්චිසි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජං සංකප්පනනිකං සුක්කඛිසංචාරීං පක්කපට්ඨිකං, කථනානුබෝ මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.” භගවතො එතමන්ද. ආරෙච්චිසු: තෙත භි භික්ඛවෙ සංඛික්ඛං උද්ගමනං භික්ඛුනො එකිංසා ආපනතියා සංකප්පනනිකාය සුක්කඛිසංචාරීයා පක්කපට්ඨිකාය පක්කපට්ඨිකං දෙකු. එවං ච පත භික්ඛවෙ දාතවො: තෙත භික්ඛවෙ උද්ගමනං භික්ඛුනා සංඛික්ඛං උපසංඛික්ඛමිති - පෙ - එවමෙසා වචනිතො: “අහං භගෙතෙ එකං ආපනතීං ආපජ්ජං සංකප්පනනිකං සුක්කඛිසංචාරීං පක්කපට්ඨිකං, සො’හං භගෙතෙ සංඛික්ඛං එකිංසා ආපනතියා සංකප්පනනිකාය සුක්කඛිසංචාරීයා පක්කපට්ඨිකාය පක්කපට්ඨිකං යාමාමි” ති. දුතියමපි යාමිතවො, තතියමපි යාමිතවො.

2. ව්‍යාපාරික හිතවතුන් පරිබලන සමයේදී සදාචාරවත්තාවය:

“සුභංතු මෙ ගන්තන සංඛ්‍යා: අයං උද්ගී භික්‍ෂු එකං ආපනතීං ආපජ්ඣ සංඥොතතීකං සුක්කච්ඡට්ඨීං පක්කපට්ඨන්තං. සො සංඛ්‍යං එකීඤ්ඤා ආපනතියං සංඥොතතීකාය සුක්කච්ඡට්ඨීයං පක්කපට්ඨන්තාය පක්කපට්ඨිවාසං යාවතී. යදි සංඛ්‍යං පනතකලලං, සංඛ්‍යා උද්ගීඤ්ඤා භික්‍ෂුනො එකීඤ්ඤා ආපනතියං සංඥොතතීකාය සුක්කච්ඡට්ඨීයං පක්කපට්ඨන්තාය පක්කපට්ඨිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතී.

සුභංකු මෙ ගනනා සබ්බසා. අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං. සුක්කච්ඡට්ඨියි. පනචපට්චන්තනං. සො සබ්බං එකිත්තං, ආපනතියං සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියං, පනචපට්චන්තනාය පනචපට්චාසං යාවතී. සබ්බසා උද්ධිත්ත භික්ඛුනො එකිත්තං ආපනතියං සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියං, පනචපට්චන්තනාය පනචපට්චාසං ඥෙවී. යත්තායසමනො ඛමතී උද්ධිත්ත භික්ඛුනො එකිත්තං ආපනතියං සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියං, පනචපට්චන්තනාය පනචපට්චාසං ඥානං. සො ඩුඤ්ඤාත්තං, යත්තං නතඛමතී, සො හාසෙය්ස.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වහන්ස, සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ සඛසයාගෙන් අඛ්‍යාත කමය ඉල්ලයි. සඛස තෙමේ උදයි මහණකට අඛ්‍යාතකමය හෙතෙරයි. යම් ආයුෂමතක්කට උදයි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාත කමය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඛසයා විසින් උදයි මහණ තෙම අඛ්‍යාත (=අඛ්‍යාතකමය කරුණ ලද්දේ) වෙයි. එය සඛසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මූලාසපටිකාසකයා පිළිබඳ අඛ්‍යාතය යි.

පක්කපරිවර්තනපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වතාහි ආයුෂමත් උදයි තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්‍ෂුකට කී ය. මහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේය: “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛස තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සඛසයා කර එලැබී ... “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්‍ෂප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදිමි” යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛස තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදී. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් වේ නම්, සඛස තෙම උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යි.

වහන්ස, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි භික්‍ෂු තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛසයාගෙන් පක්‍ෂප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදී. සඛස තෙම උදයි මහණකට පක්‍ෂප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දෙයි. උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍ෂප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමතක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- දිනො සඤ්ඤා උදයස්ස භික්ඛුනො එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසො. ඛමති සඤ්ඤා. තසමා ඥාණති. එවමෙතං ධාරයමිති.

පකාපටිච්ඡන්තපරිවාසො.

පකාපරිවාසිකමුලායපටිකස්සනං.

1. සො පටිච්ඡන්තො අනතර එකං ආපනතියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරුපෙයි. අහං ආවුසො එකං ආපනතියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තං. සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං අදාසි. සො'හං පටිච්ඡන්තො අනතර එකං ආපනතියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. කථං හු ඛො මියා පටිපජ්ජතබ්බන්ති?.

2. භගවතො එතමන්. ආරුපෙයි. තෙන භි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උදයං භික්ඛුං අනතර එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිති. පුරිමාය ආපනතියා සමොධාන-පරිවාසං ඥාතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ මූලාය පටිකස්සිතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛුවෙ උදයිනා භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසංඝමිති. එකංසං උපසංඝමිති. භාරිති. වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උපසංඝමිති. නිසිද්ධිං අඤ්ඤා පඤ්ඤානනිකං එවමස්ස වටතිස්සො: අහං භගෙන එකං ආපනතියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තං. සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පකාපටිච්ඡන්තාය පකාපරිවාසං අදාසි. සො'හං පටිච්ඡන්තො අනතර එකං ආපනතියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. සො'හං භගෙන සඤ්ඤා අනතර එකිංසා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛවිසමයං. පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිමිති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා. තතියමපි යාමිතඤ්ඤා. ව්‍යතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා:

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සබ්බසා විසින් උද්ග්ගි මහණ්ඨට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසියෙහි. එයින් නිකම ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

සංකප්පිච්ඡන්තපටිච්ඡන්තය හි.

පක්ඛාප්පිච්ඡන්තපටිච්ඡන්තය නාම

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූහට “ඇවැත්නි, මම පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කීයේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නමි, සබ්බ තෙමේ උද්ග්ගි මහණ්ඨට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට (ඇවැත මූලට තබා) පලමු ඇවැතට සමෝචනක පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්ග්ගි මහණ්ඨ විසින් සබ්බසා කර එළඹ ... මෙසේ කියෑ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ඛාප්පිච්ඡන්ත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සබ්බසා යැදීමි” යනු හි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ආබ්බ තෙමේ මෙසේ දුන්විය යුතු:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. “සුඤ්ඤානං මෙ භවෙති සංකප්පං අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො සංකප්පං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං යාචී. සංකප්පං උදයී භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං අදයී. සො පට්ඨකතො අනතරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො සංකප්පං අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං යාවතී. යදි සංකප්පං පත්තකල්ලං, සංකප්පං උදයී භික්ඛු අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං. එසං ඤාතී.

සුඤ්ඤානං මෙ භවෙති සංකප්පං. අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො සංකප්පං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං යාචී. සංකප්පං උදයී භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං අදයී. සො පට්ඨකතො අනතරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො සංකප්පං අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං යාවතී. සංකප්පං උදයී භික්ඛු අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනී. යස්සංගස්මනො ඛමතී උදයී භික්ඛුනො අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං, සො ඤාතී. යස්ස නක්ඛමතී, සො භාගෙය්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

පටිකස්සනො සංකප්පන උදයී භික්ඛු අනතරං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං මූලං පටිකස්සනං. ඛමතී සංකප්පං. තස්මා ඤාතී. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පක්ඛපට්ඨන්තමූලං පටිකස්සනං නිවසිතං.

සමොධානපට්ඨායො

1. එවං ච පත භික්ඛුවෙ පුරිමං ආපත්තියං සමොධානපට්ඨායො දුතමො; තෙන භික්ඛුවෙ උදයී භික්ඛුනා සංකප්පං උපසංකම්භිති -පෙ- එවමස්ස වචතීයො; අහං භවෙති එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො’හං සංකප්පං එකිණ්ණං ආපත්තියං සංකප්පනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨන්තං යාචී.-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව සඛ්‍යා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාච සඛ්‍යා යදී. ඉදින් සඛ්‍යාච මේ කමය ප්‍රාප්තාල ම නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාච කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාච සඛ්‍යා යදී. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව මූලාය පටිකාංගනාච කෙරෙයි. උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව මූලායපටිකාංගනාච කිරීම යම් අසුභ්‍යතක්කට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ ද, හේ කියවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව උදයි මහණ තෙමේ මූලායපටිකාංගනායෙන් පටිකාංගන විය (මූලායපටිකාංගනාච කරුණ ලැබී ය.) සඛ්‍යාච රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි” යනු යි.

පක්‍ෂපරිවාසික මූලායපටිකාංගනාච නිමිසේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැතව සමොධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු පිසින් සඛ්‍යා කරා ඵලාඞ ... මෙසේ කියැ යුතු. “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනව පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය යදීමි.-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

හිතය මේ සඳහා එකී සායා ආපතනියා සඳොතනිකාය හුක්කවිසව්වියා පක්ඛපට්චන්තාය පක්ඛපට්චාසං අදුසි, සො'හං පට්චිනොතා අනතර එකං ආපතනී ආපජ්ජි සඳොතනිකං හුක්කවිසව්විං පඤ්ඤාතපට්චන්තනං, සො'හං සඛං අනතර එකී සායා ආපතනියා සඳොතනිකාය හුක්කවිසව්වියා පඤ්ඤාතපට්චන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං, තං මං සඳොතනී අනතර එකී සායා ආපතනියා සඳොතනිකාය හුක්කවිසව්වියා පඤ්ඤාතපට්චන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො'හං හනොත සඛං අනතර එකී සායා ආපතනියා සඳොතනිකාය හුක්කවිසව්වියා පඤ්ඤාතපට්චන්තාය පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්චාසං ආචාරිමිති, දුතියමපි ආචාරිමෙධො, තතියමපි ආචාරිමෙධො,

2. ව්‍යාපෘතියේ භූමිකාව, පරිබලයන් සහ සහයෝගීතාවය:

හුණොතු මෙ හතෙත සමඬිසා. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි
 සඤ්ඤාතතිසං හුක්ඛකවිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තං. සො සඬිසං එකිණ්ණං
 ආපතතිං සඤ්ඤාතතිකාය හුක්ඛකවිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තාය පක්ඛපට්ඨාසං
 යාචි. සමඬිසා උදුසිණ්ණ භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතතිකාය හුක්ඛක-
 විසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තාය පක්ඛපට්ඨාසං අදුසි. සො පට්ඨසතො
 අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං හුක්ඛකවිසංචිං පඤ්ඤාත-
 පට්ඨන්තං. සො සඬිසං අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතතිකාය
 හුක්ඛකවිසංචිං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය මූලායපටිකණ්ණං යාචි. සමඬිසා උදුසිං
 භික්ඛු අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතතිකාය හුක්ඛකවිසංචිං
 පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය මූලායපටිකණ්ඩි. සො සඬිසං අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං
 සඤ්ඤාතතිකාය හුක්ඛකවිසංචිං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපතතිං
 සමොධානපට්ඨාසං යාචති. යදි සඬිසණ්ණ පතකකලලං සමඬිසා උදුසිණ්ණ
 භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතතිකාය හුක්ඛකවිසංචිං
 පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපතතිං සමොධානපට්ඨාසං දදෙය්‍ය.
 එසා ඤාතති.

3. පුණ්‍යාතු මේ හඳුනා ගැනීම. අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං. භො සඤ්ඤා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨායං යාචී. සඤ්ඤා උදයී භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පක්ඛපට්ඨන්තං පක්ඛපට්ඨායං අදුසී. භො පට්ඨනභේදනා අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභ-පට්ඨන්තං. භො සඤ්ඤා අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං මූලායපට්ඨකස්සං යාචී. සඤ්ඤා උදයී භික්ඛු අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං මූලායපට්ඨකසී. භො සඤ්ඤා අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපනතීයං සමොධානපට්ඨායං යාචතී. සඤ්ඤා උදයී භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපනතීයං සමොධානපට්ඨායං දෙතී. යණ්ණං යසමනො බමතී උදයී භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපනතීයං සමොධානපට්ඨායං දෙතී. යණ්ණං යසමනො බමතී උදයී භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණං ආපනතීයං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපනතීයං සමොධානපට්ඨායං දුතං, භො ඩුණ්ණස්ස, යණ්ණං නක්ඛමතී භො භාගෙග්ග.

දුතියවිටි එකමිණ. වදුම්. -෧෮- තතියවිටි එකමිණ. වදුම් -෧෮-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්ඝයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිමි. ඒ මට සඬ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදිමි” යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ඝි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඬ්ඝයා යැදී. සඬ්ඝ තෙම උද්ඝි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට සඬ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්‍යනාව යැදී ය. සඬ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඬ්ඝයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට(පලමු ඇවැත පටන් කොට)සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්යෙක් වේ නම්, සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඝි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපතිය යි.

3. වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උද්ඝි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට සඬ්ඝයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඝි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඬ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිද්දේ ය. සඬ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඬ්ඝයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඝි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උද්ඝි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුමෙතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුනො අනන්තරා එකිත්තා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමමාධානපරිවාසො, ඛමති සඤ්ඤානං, තස්මා භුණ්ති, එවිමෙතං ධාරයාමි”ති.

සමමාධානපරිවාසො නිවසිතො.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානන්තාරහො අනන්තරා එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආරෙවෙසී: අනං ආවුසො එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පක්ඛ-පටිච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානන්තාරහො අනන්තරා එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, කථං භු වො මයා පටිපජ්ජිතඛන්ති? හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුං අනන්තරා එකිත්තා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපත්තියා සමමාධානපරිවාසො දෙතු, එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතඛො -පෙ-, එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමමාධානපරිවාසො දුතඛො, -පෙ-

ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා සදුපෙතඛො:

3. “සුණ්ඤ්ඤා මේ හන්තෙ -පෙ-, සඤ්ඤා උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුං අනන්තරා එකිත්තා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපත්තියා සමමාධානපරිවාසො දෙති, යත්තායස්වතො ඛමති -පෙ- සො භුණ්ති, යත්ත තක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝ්ඤ්ඤාන භික්ඛුනො අනන්තරා එකිත්තා ආපත්තියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමමාධානපරිවාසො, ඛමති සඤ්ඤානං, තස්මා භුණ්ති, එවිමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි. නිවසිතො.

සඟයා විසින් උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඟයාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමාධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

මානවතාරහමුලායපටිකයානාදිය

1. තේ වුහු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට යොග්‍ය වැසිපියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි...ඒ මම වුහු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට යොග්‍ය වැසිපියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කියේ ය. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල හේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සඟ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකයානාව කල යුතු... මහණෙනි, පලමු ඇවැතට මෙසේ සමාධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඟ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සඟ තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සංවේතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානා කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආශ්‍රමකක්හට රිසියේ නම් හේ නිගඩ වේවා. යමක් හට තොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඟයා විසින් උදයි මහණනට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංවේතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඟයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිගඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යහු යි.

මානවතාරහ මූලායපටිකයානාදිය නිමිසේ ය.

නිකාපනතිමානතතං.

1. සො පරිවුත්තපරිව්වසො භික්ඛුනං ආරුච්චෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං. පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තං. සොහං සඛං එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිව්වසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා, -පෙ- පක්ඛපරිව්වසං අදුසි. සො'හං පරිව්වසන්තො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තං, සො'හං සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලායපට්ඨකස්සනං යාමිං. තං මං සඤ්ඤා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලාය පට්ඨකස්සි. සො'හං පරිවුත්තපරිව්වසො මානතතාරුභො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තං. සො'හං හන්තෙ සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිව්වසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය -පෙ- සමොධානපරිව්වසං අදුසි. සො'හං පරිවුත්තපරිව්වසො. කපං නු ඛො මයං පට්ඨපජ්ජිතබ්බන්ති? හගවන්තො එතමන්. ආරුච්චෙසු:

තෙන භී භීක්ඛවෙ සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං දෙතු. එවං ව පන භීක්ඛවෙ දුතඛං. තෙන භීක්ඛවෙ උදුසිතො භික්ඛුනො සඛං උපසඤ්ඤානීනො -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තෙ එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං. පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං හන්තෙ පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං යාමාමිති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා තතියමපි යාමිතඤ්ඤා.

2. ව්‍යන්තෙතන භික්ඛුනො පට්ඨප්පෙත සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤානු මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං. පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං යාමිති. යදී සඤ්ඤා පනතකල්ලා සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං දදෙග්ග. එසං ඤාහති.

සුඤ්ඤානු මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං. පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං යාමිති. සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං දෙති. යස්සායස්සානො ඛමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතස්ස දුතං, සො ඤාහස්ස. යස්ස තක්ඛමති සො භාසෙග්ග. දුතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ-

දීන්තං සඤ්ඤාන උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං. මානතතං, ඛමති සඤ්ඤාස්ස. තස්මා ඤාහති. එවමෙතං ධාරගාමි”ති

නිකාපනතිමානතතං නිවසිතං.

නිකාපනතික මානස

1. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ, හිසුනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ ... පක්‍ෂ පිරිවෙස දුත. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට ... මූලායපටිකසානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට මූලායපටිකසානාව කෙරේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහෙමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් පලමු ඇවැත්ත හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැත්තට ... සමාධාන පිරිවෙස දුත. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවන් දන්වූහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ හේක): “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණහු විසින් සබ්බසා කර ඵලාම. මෙය කිය යුතු: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහෙමි, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසා ගෙන් සරුසක මානස යදි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්සු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනක අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ තුන් ඇවැත්තට සබ්බසා ගෙන් සරුසක මානස යදි. ඉදින් සබ්බසාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන්නේ ය මේ අර්ථය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනක අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සංකල්පනකක සුක්කපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරුසක මානස යදි. සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙයි. උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දීම යම් අයුමතක්හට විසියේ නම් හේ නිකඛ වේවා. යමක්හට නො විසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසියයි. එ හෙයින් නිකඛ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපනතික මානස නිමිසේ ය.

මානසිකවාරිකමුලාශපටිකසස්නාදි

1. සො මානසිකං වරුනතා අනතරං එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝො-
තතිකං සුක්කවිසංඝි. පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුකං ආරුච්ඡෙති. අහං
ආවුසසා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොතතිකං සුක්කවිසංඝි. පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං
-පෙ- සො'හං මානසිකං වරුනතා අනතරං එකං ආපතති. ආපජ්ජි
සංඝොතතිකං සුක්කවිසංඝි. පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. කථං භු වො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බතති? භගවතො එතමහං ආරුච්ඡෙසු. තෙන හි භික්ඛවො
සංඝො උදසිං භික්ඛුං අනතරං එකිංසා ආපතති. සංඝොතතිකාය
සුක්කවිසංඝියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය මූලාශපටිකසස්නි. පුරිමාය ආපතති. සං
මොඛානපටිච්ඡායං දත්වා ජාරතං. මානසිකං දෙතු.

2 එවං ව පන භික්ඛවො මූලාශපටිකසස්නාදො. -පෙ- එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපතති. සංමොඛානපටිච්ඡායො දහමො. -පෙ- එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං. මානසිකං දහමො. -පෙ-. සංඝො උදසිංසා
භික්ඛුනො ජාරතං. මානසිකං දෙති. -පෙ-.

දිනං සංඝො උදසිංසා භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා ආපතති. සං
ඝොතතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය ජාරතං. මානසිකං,
බමති සංඝො. තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමිති.

මානසිකවාරිකමුලාශපටිකසස්නාදො යි වසිතා.

අබ්භානාරහමුලාශපටිකසස්නාදි

1. සො විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො අනතරං එකං ආපතති.
ආපජ්ජි සංඝොතතිකං සුක්කවිසංඝි. පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුකං
ආරුච්ඡෙති. අහං ආවුසසා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොතතිකං සුක්ක-
විසංඝි. පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො
අනතරං එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොතතිකං සුක්කවිසංඝි. පඤ්චාභ-
පටිච්ඡන්තං. කථං භු වො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති. භගවතො එතමහං
ආරුච්ඡෙසු. තෙන හි භික්ඛවො සංඝො උදසිං භික්ඛුං අනතරං එකිංසා
ආපතති. සංඝොතතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය මූලාශ
පටිකසස්නි. පුරිමාය ආපතති. සංමොඛානපටිච්ඡායං දත්වා ජාරතං. මානසිකං
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවො මූලාශපටිකසස්නාදො. -පෙ-. එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපතති. සංමොඛානපටිච්ඡායො දහමො. -පෙ-. එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං. මානසිකං දහමො. -පෙ- සංඝො උදසිංසා භික්ඛුනො
ජාරතං. මානසිකං දෙති. -පෙ-.

දිනං සංඝො උදසිංසා භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා ආපතති. සං
ඝොතතිකාය සුක්කවිසංඝියා පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය ජාරතං. මානසිකං,
බමති සංඝො. තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමිති.

අබ්භානාරහමුලාශපටිකසස්නාදො යි වසිතා.

මානනවාරිකමුලායපටිකයානාදිය

1. හෙ තෙම මානන පුරුණයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ මහණුනට “ඇවැත්ති, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරුණයෙහි අතරහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කීයේ ය. ඒ මහණු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලාය-පටිකයානාව කොට, පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සරයක මානන දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකයානාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සරයක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට සරයක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට සරයක මානන දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානනවාරික මූලායපටිකයානාදිය නිමියහ.

අබ්බානාරහ මූලායපටිකයානාදිය

1. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අබ්බානසට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්ති, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙහි, අබ්බානසට යොග්‍ය වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සරයක මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකයානාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සරයක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට සරයක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට සරයක් මානන දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්බානාරහ මූලායපටිකයානාදිය නිමියහ.

පකට්ඨපටිච්ඡන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං - පෙ-
 නො'හං විණ්ණමානතො කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො
 එතද්දං ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවෙ සබ්බො උද්ධං භික්ඛුං අබ්බහු.

2. එවං ව පන භික්ඛවෙ අබ්බහබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධිතා
 භික්ඛුතා සබ්බං උපසඛකම්මා එකංසං උත්තරුසඛං කරුණා වුඩ්ඤානං
 භික්ඛුතා පාදෙ වජ්ඣනා උක්ඛාපිකං නිසීදිනා අඤ්ජිං පණ්ණෙහනා එවදස්ස
 වචනීයො: “අහං භතන්ත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්ක-
 ච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. තො'හං සබ්බං එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
 තිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං යාපිං. තස්ස මෙ
 සබ්බො එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්-
 ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො අනතරා එකං
 ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං
 සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨ-
 පටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලායපටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා
 එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය
 මුලායපටිකස්සි තො'හං සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
 යාපිං. තස්ස මෙ සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
 අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො මානන්තරායො අනතරා එකං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං
 අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටි-
 ඨපටිච්ඡන්තාය මුලායපටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා එකස්ස
 ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලාය-
 පටිකස්සි, සො'හං සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ක-
 ච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං යාපිං.
 තස්ස මෙ සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ක-
 ච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං අද්ධං-
 සො'හං පටිච්ඡන්තො සබ්බං තිස්සන්තං ආපත්තිතං ඡාරත්තං මානත්තං
 යාපිං. තස්ස මෙ සබ්බො, තිස්සන්තං ආපත්තිතං ඡාරත්තං මානත්තං අද්ධං.
 තො'හං මානත්තං වරුණො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං
 සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං අනතරා එකස්ස
 ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලාය-
 පටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
 තිකාය සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලාය පටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්ත අබ්භාතය

1. හෙ භෙෂඡ පිරු මාතන ඇතිසේ, මහණනට “ඇවැත්ති, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මාතන ඇතිසෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය සුදු දුර්” යි සැල කෙසෙල් ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ කෙසෙමි උද්ගි ඡිහණනට අබ්භාතය කෙසෙර්වා.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාතය කටයුතු ය: “මහණෙනි, ඒ උද්ගි ඡිහණනු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි ඡිහණනු භික්ෂූන්ගේ පා දිඳ උත්තුටුකව හිඳ, දෙතොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය සුදු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පක්ඛපරිවාසය යැදීමි. ඒ මම සබ්බ තෙම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පක්ඛපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි අතුරු ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මම සබ්බයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි අතුරු ඇවැත්තට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙසෙල් ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි අතුරු ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මම සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි අතුරු ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, මාතනට සොග්‍ය වැ සිටියෙමි එතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙසෙල් ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මම සබ්බ කෙසෙමි පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරුසක මාතන යැදීමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරුසක මාතන දුන්නේ ය. ඒ මම මාතන පුරුණුසෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට සබ්බයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි ඒ මම සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව කෙසෙල් ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සො’හං සඛ්ඤාං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං යාමිං.
තස්ස මෙ සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං අද්දසි.
සො’හං සඛ්ඤාං¹ අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං² විණ්ණමානතෙනා
අක්ඛාතාරභො අනතරු එකං ආපතතියා ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛ්ඤාං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා
සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං
යාමිං. තං මං සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො’හං සඛ්ඤාං
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ
සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං අද්දසි.
සො’හං³ සඛ්ඤාං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටි-
ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං හතෙත විණ්ණමානතෙනා
සඛ්ඤාං අක්ඛානං යාමාමි”ති.

දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා. තතියමපි යාමිතඤ්ඤා.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤ්ඤපෙනඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤාං මෙ භතෙන සඤ්ඤා. අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතතියා
ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පක්ඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං එකිඤ්ඤා
ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං
යාමි. සඤ්ඤා උද්ධස්ස භික්ඛුතො එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවසනෙනා
අනතරු එකං ආපතතියා ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි.-

1. සොහං පරිවුච්ඡපරිවාසං - මිජ්ඣං.

2. සොහං හතෙන - මිජ්ඣං.

3. සොහං පරිවුච්ඡපරිවාසං - මිජ්ඣං.

“ඒ මම සංඝයා (ගෙත්) අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඬස තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සඬසයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානත යැදීම. ඒ මට සඬස තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානත ඇතිගෙමි, අධ්‍යානග්‍රහණය වැ සිටිමෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් වූ සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතකට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬසයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඬස තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරුණි ය. ඒ මම සඬසයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඬස තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සඬසයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානත යැදීම. ඒ මට සඬස තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානත ඇතිගෙමි, සඬසයා (ගෙත්) අධ්‍යානග්‍රහණය යදීම” යනු සි.

දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

3. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬස තෙමේ මාගේ වචනග්‍රහණය. මේ උදෙසා මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඬසයා (ගෙත්) පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය යැදී ය. සඬස තෙමේ උදෙසා මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වහන්සේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඬසයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමේ ය.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සමයයා උදුසිං භික්ෂු, අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය මූලායපට්ඨකයයි. සො සමයං අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාථි. සමයයා උදුසිණ භික්ෂුනො අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදුසි. සො පරිවුඤ්ඤාපරිවාසො මානත්තාරහො අනන්ද එකං ආපත්තියං ආපජ්ඣ සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්ඤාභපට්ඨන්තං, සො සමයං අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය මූලාය පට්ඨකයන්තං යාථි. සමයයා උදුසිං භික්ෂු, අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය මූලායපට්ඨකයයි. සො සමයං අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාථි. සමයයා උදුසිණ භික්ෂුනො අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාථි. සමයයා උදුසිණ භික්ෂුනො අනන්ද එකිණා ආපත්තියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨියා පඤ්ඤාභපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදුසි. සො පරිවුඤ්ඤාපරිවාසො සමයං තිස්සන්තං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං යාථි. සමයයා උදුසිණ භික්ෂුනො තිස්සන්තං ආපත්තිනං ඡාරත්තං මානත්තං අදුසි.

හෙයා මානවතා වර්තනා අනන්ත එකං ආපතනා ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කකම්මයං පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තං. හෙයා සමසං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාථි. සමෙකං උදයං භික්ඛුං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. හෙයා සමසං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනා සමොධානපරිවාසං යාථි. සමෙකං උදයස්ස භික්ඛුනො අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනා සමොධානපරිවාසං දදයි. හෙයා පරිවුජ්ඣපරිවාසො සමසං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය ඡාරතතා මානතතං යාථි. සමෙකං උදයස්ස භික්ඛුනො අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය ඡාරතතා මානතතං දදයි හෙයා විණ්ණමානතො අබ්බාතාරතො අනන්ත එකං ආපජ්ජි ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කකම්මයං පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තං. හෙයා සමසං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාථි. සමෙකං උදයං භික්ඛුං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. හෙයා සමසං අනන්ත එකිකාං ආපතනා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කකම්මයා පඤ්ඤාභවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනා සමොධානපරිවාසං යාථි.-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානනට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදි ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ තෙමේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇතිවේ, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරුසයක මානන යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට තුන් ඇවැත්තට සරුසයක මානන දුන්නේ ය.

හේ මානන පුරුණයේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ තෙමේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුසයක මානන යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුසයක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අභ්‍යාතයට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනන්තං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤානතිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමං අපතතිතා සමොධානපරිවාසං
 අද්ධං. හො පරිවුත්ථරිවාසො සංඝං අනන්තං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤාන-
 නිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං යාචි.
 සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනන්තං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤානතිකාය
 සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං අද්ධං. හො විණ්ණ-
 මානසතො සංඝං අබ්බාතං යාචති. යදි සංඝස්ස පතතස්සලං සඤ්ඤා උද්ධං
 භික්ඛුං අබ්බාතං. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඤ්ඤා. අගං උද්ධං භික්ඛු එකං අපතති අපඤ්ඤා
 සඤ්ඤානතිකා සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- හො විණ්ණමානසතො
 සංඝං අබ්බාතං යාචති. සඤ්ඤා උද්ධං භික්ඛු අබ්බාතී. යස්සායසුතො
 ඛමති උද්ධස්ස භික්ඛුනො අබ්බාතං, හො භුණ්ණස්ස. යස්ස නක්ඛමති හො
 භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වද්ධං -පෙ-. තතියමි එතමන්. වද්ධං -පෙ-.

අඛතිතො සඤ්ඤාන උද්ධං භික්ඛු. ඛමති සංඝස්ස. තස්මා භුණ්ඨි.
 එවිසමතං ඛාරයමිති.

පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තානං නිවර්තනං.

සුක්කච්ඡිකං සමතො.

2. පරිවාසො

අග්ගසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛු සමච්ඡුලා සංඝං-
 දිසෙසා අපතතිතො අපනො හොති. එකා අපතති එකානපටිච්ඡන්තා,
 එකා අපතති ද්විතීයපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති තීර්තපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති
 චතුර්තපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති ඡා-
 පටිච්ඡන්තා, එකා අපතති සත්තානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති අවිභා-
 පටිච්ඡන්තා, එකා අපතති නවානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති දසාන-
 පටිච්ඡන්තා.

සභා නෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චානක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැත අදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සම්මාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සභා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චානක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සභා නෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චානක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සභාගෙන් අභ්‍යන්තර ඉල්ලයි. ඉදින් සභායාට මේ කමා ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සභා නෙමේ උදයි මහණනට අභ්‍යන්තර කරන්නේ ය. මේ අපරිය යි.

සභා නෙමේ මාගේ වචන අභ්‍යාස: මේ උදයි මහණ නෙම පක්ෂයක් පිළියන් එක් සඤ්චානක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සභා (ගෙන්) අභ්‍යන්තර යදී. සභා නෙමේ උදයි මහණනට අභ්‍යන්තර කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තට උදයි මහණන පිළිබඳ අභ්‍යන්තර රිසියේ නම්, හේ නිබ්බේවා. යමක්නට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවන ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවන ද මේ කරුණ කියමි ...

සභායා විසින් උදයි මහණ නෙම අභිනිත ය. සභායාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිබ්බ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

පක්ෂපතිත්වය අභ්‍යන්තර නිමිසේ ය.

හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පිළියම් සමාපත ය.

2. පිරිවෙස

අශ්වසම්මාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් හිට්ඨිදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් සතිදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළියන් ය.

2. සො භික්ඛුනං ආරොජවසී: අහං ආවුසො සමබහුලාසඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, කපං නු බො මයා පට්ටජ්ජිතබ්බන්ති? තගවනො එතමනො ආරොජවසු: තෙන හි භික්ඛවෙ සඛිකා නස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං දෙනු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතථෙබ්බා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛිකං උපසඛිකාදිකා -පෙ- එවමස්ස වට්ඨතීයෙ: “අහං හතෙන සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාන- පට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො'හං හතෙන සඛිකා තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමාමිති. දුර්ගමපි යාමිතථෙබ්බා -පෙ- තතිගමපි යාමිතථෙබ්බා, -පෙ-

3. වෘත්තන භික්ඛුනා පට්ටපලන සඛිකා ඤාපෙතථෙබ්බා:

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමිති. යදි සඛිකස්ස පතනකල්ලං, සඛිකා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදු මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකානපට්චන්තා -පෙ- එකා ආපතති දසානපට්චන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං යාමිති. සඛිකා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසං දෙති යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථන්තා- මස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසස්ස දුතං, සො ඤාතෙය්‍ය. යස්ස තත්තමති සො හාසෙය්‍ය.

දුර්ගමපි එතමන්ට වදාමි -පෙ-. තතිගමපි එතමන්ට වදාමි -පෙ-.

දීපනා: සඛිකන ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිනං යා ආපතති දසානපට්චන්තා, නස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ටවාසො, ඛමති සඛිකස්ස තසමා ඤාතෙති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අග්ගසමෝධානපට්ටවාසො නිවසිතො.

2. හෙතෙම “ඇවැත්ති, මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් සෑහෙන්නට පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනට සැලකෙල්ල ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදනුය:) “මහණෙනි, එසේ නම් කාස තෙම ඒ මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ඒ ඇවැත්තේ ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙසා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණනු විසින් සංඝයා වෙත ඵලඛ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදිමි” යනුයි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු ... තෙවනුවත් යැදිය යුතු

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිචල මහණතු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැත්තෙක් ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පිරිවෙල සහනු යදිමි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාග්ධාන කම්මයක් වී නම්, සංඝ තෙම මේ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ අපරිච්ඡේදය ය.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මහණ තෙම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදි. සංඝ තෙම මේ නම් මහණනට යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යම් අප්‍රාණිකයකුට අනිමිත නම්, හෙතෙම නිහඬ වේවා. යමෙකුට අනනිමිත නම් හෙතෙම කියාවා

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මෙතම් මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සංඝයාට එය පිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

අගනාමාන පරිවාසය නිමි.

විරපච්ඡන්නාදායකසමෝධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපනො හොති: එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා, දො ආපතතිනා දභිහපට්ච්ඡන්නායො, තිසස්සා ආපතතියො තිහපට්ච්ඡන්නායො, චතසස්සා ආපතතියො චතුහපට්ච්ඡන්නායො, පඤ්ච ආපතතියො පඤ්චාහ-පට්ච්ඡන්නායො, ඡආපතතියො ඡාහපට්ච්ඡන්නායො, සත්ත ආපතතියො සත්තාහපට්ච්ඡන්නායො, අට්ඨ ආපතතියො අට්ඨාහපට්ච්ඡන්නායො, නව ආපතතියො නවාහපට්ච්ඡන්නායො, දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො.

2. යො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අහං ආවුජ්ඣො සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො. කථං භු ඛො මයා පට්ඨපජ්ජිතබ්බතති? භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසු. “තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා තස්ස භික්ඛුතො භාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං දෙදු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දතඤ්ඤා: භගන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛ්‍යා උපසංඛ්‍යාමිති, එකංසං උපකර්මසංඛ්‍යා කරිති -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භගෙන සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහ-පට්ච්ඡන්නායො. සො’හං භගෙන සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවම්”ති, දුතියමපි යාවතඤ්ඤා -පෙ- තතියමපි යාවතඤ්ඤා -පෙ-.

3. වෘතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨලෙත සඛෙසා ඤ්ඤෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඛෙසා අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො. යො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති. යදි සංඛ්‍යාස පත්තකල්පං, සඛෙසා ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං දෙදෙස. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඛෙසා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො.¹ යො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො, තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති.

1 පට්ච්ඡන්නා - සිද්ධ

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පිරිපිට්ඨකාදාසසමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැත්තෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. තුන් ඇවැත්තෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැත්තෙක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පහක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනුවතී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කැළ කළක. “මහණෙනි, එසේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමොධානපිරිවෙස මෙසේ දී ය යුතු: මහණෙනි, ඒ භණ්ඩ විසින්, සඤ්ඤා වෙත ඵලාභි උතුරුසහ එකස් කොට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මේ ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූහ ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඤ්ඤා යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඤ්ඤා මෙසේ දක්විය යුතු: “වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඤ්ඤා යදිමි. ඉදින් කම්ම සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් භික්ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපය ය.

වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස යදිමි. -

සත්ඛ්‍යා ඉප්පිත්තාමිසං භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිසො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තායො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතො දෙති. යස්සා-යත්තො ඛෙති ඉප්පිත්තාමිසං භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිසො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තායො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතස්ස දාතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය දුතියමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-තතිසමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනො: සත්ඛ්‍යා ඉප්පිත්තාමිසං භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිසො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තායො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතො. ඛෙති සත්ඛ්‍යා. තස්සා භුණ්හි. එවමිතං ධාරයාමි”ති

අශ්‍යසමොධානං නිවර්තනං.

දෝමාසපරිවාතො

1. තෙන ඥා පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපනො හොති දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාස-පරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාස-පරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාස-පරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: “අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සත්ඛ්‍යා ඉතිරස්සාපි ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

2. තො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අහං ආවුසො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාස-පරිවාතං යාවෙය්‍යනති කො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාස-පරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිසො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

සබ්බ තෙම මෙ තම් භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිටුන් ද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආශ්‍රමෙකකුට මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසයාගේ දීම අභිමත නම්, හෙ තෙම නිසබ් වෙවා. යමකුට අතභිමත නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . .

සබ්බා පිසින් මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාධ ඵා අභිමත යි. එහෙයින් නිත්ඛ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිටුගණිමි).

අනන්තසමාධානය හිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිටුන්වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ඛුහට “මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ඛුහට දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලැස්ඛමිය පහලවිය: “මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපත. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා - හෙත් ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙම දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ අන් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි ලැස්ඛමිය පහල විය.

2. ඒ භික්ඛු තෙම භික්ඛුන්හට මෙසේ කීය. “ඇවැත්හි, මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් - පිරිවෙස සබ්බා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලැස්ඛමිය පහලවිය. මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාස-
පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි:
යනුතාං සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති?'

3 හගවතො එතමන්දා ආරෝචෙත්සු. "තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස
භික්ඛුතො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං
අදාසු. එවං ච පත භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඤ්ඤා
උපසංඝාමිනො එකංසං උපතරාසඤ්ඤා කරිනො වුඤ්ඤාතං භික්ඛුතං පාදෙ
වජ්ඣිනො උක්ඛුටිකං නිසිද්ධිං අඤ්ඤා පග්ගහෙති එවමස්ස වට්ඨනීයො: "අහං
භගනෙ දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො,
තස්ස මෙ එතද්දෙසො: 'අනං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිවර්තනායො යනුතාං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා
ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
එකිංසා ආපනතියා දොමාස පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස
මෙ පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි:" "අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො' තස්ස මෙ එතද්දෙසො:
'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො,
යනුතාං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියො
දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවර්තනාය
ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි: යනුතාං සඤ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං භගනෙ සඤ්ඤා
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමාමි"ති.
දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

4 වෘතතෙත භික්ඛුතා පටිවර්තන සඤ්ඤා සද්දෙසනබ්බො:

"සුඤ්ඤා මෙ භගනෙ සඤ්ඤා: අයං ඉත්තනාමෙ භික්ඛු දො සඤ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. තස්ස එතද්දෙසො:
"අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො,
යනුතාං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.' සො සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි:
'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො'
'තස්ස' මෙ එතද්දෙසො: අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිවර්තනායො. යනුතාං සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියො
දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඤ්ඤා
එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. -

ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සකසා
 යැදීම. ඒ මට සකස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස
 දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ඣමය පහල විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් වූ
 අත් ඇවැතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි.
 මා විසින් කෙමස් පිළිපාදිය යුතු දැ? යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. භාග්‍යවතුන්
 වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සකස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට
 දෙමසක් පිළියන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි,
 (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්
 සකසා වෙත එළැඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව වැසි මහළු
 භික්ෂුන්ගේ පා වැද උනකුටුක ව හිඳ ඇදීලී බැඳ, මෙසේ කිය යුතු:
 "වහන්ස, මම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට
 පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත්
 දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක්
 පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක්
 පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යැදීම සකස
 තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන.
 පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත්
 දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ඣමය පහල විය'. ඒ මට මේ සිත විය:
 'මම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම
 දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි
 නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-
 පිරිවෙස සකසා යැදීම. සකස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට
 දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක්
 පිළියන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සකසා යදින්නෙමි නම්
 යෙහෙකැ' යි ලජ්ඣමය පහල විය. වහන්ස, ඒ මම දෙමසක් පිළියන්
 ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සකසා යදීම" යි දෙවනුත් යැදිය යුතු
 තෙවනුත් යැදිය යුතු.

4. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සකසා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සකස තෙමේ මාගේ වටහය අසාවා. මේ නම් භික්ෂු තෙමේ
 දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට
 'මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණි-
 යෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා
 යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළියන් එක්
 ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සකසා යැදී ය. සකස තෙමේ දෙමසක්
 පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ
 ඒ භික්ෂුහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට
 පැමිණියෙමි' යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළියන් වූ
 සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක්
 ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ
 මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සකසා යැදීම. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කසායමෙ සඛෙසා එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාස-පරිවාසං අදාසි. තසායමෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඛණමා ඔක්කමි: 'යනනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති ඥේ සඛස්ස පත්තකලං සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාස-පරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා සද්දනි.

සුඤ්ඤායමෙ හනෙන සඛෙස : අතං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සඛාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිවත්තනායො. තසාය එතදනොසි: 'අතං ඛො දො සඛාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිවත්තනායො. යනනුතාහං සඛං එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙ-ය්‍යනති'. සො සඛං එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාස-පරිවාසං යාපි. තසාය සඛෙසා එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තසාය පරිවසනනස්ස ලජ්ඛණමා ඔක්කමි: 'අතං ඛො දො සඛාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣේ දොමාසපරිවත්තනායො'. තසායමෙ එතදනොසි: 'අතං ඛො දො සඛාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣේ දොමාස-පරිවත්තනායො. යනනුතාහං සඛං එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං සඛං එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාපි. තසායමෙ සඛෙසා එකිසාං ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තසායමෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඛණමා ඔක්කමි: 'යනනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසස්ස දානං. සො ඩුණ්ණස්ස යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්තං විදුමි - 32 - තතියමපි එතමත්තං විදුමි - 33 -.

දිනෙනා සඛෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසො. ඛමති සඛස්ස. තසො ඩුණ්ණි එට්ඨමෙතං ඛාරයාමි''ති.

තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතඛා.

සබ්බ භෙදෙ ඒ ඉට්ඨ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරුෂ ඒ ඉට්ඨ 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි උජ්ඣිෂ්ඨ පහල විය නෙතෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

ව්‍යාන්ත, සබ්බ භෙදෙ මාගේ වචනග්‍රහණය: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බයා යදි ය. සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන පිරිවෙස් පුරුෂ ඒ මහණකට 'මම ව්‍යාන්ත දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි උජ්ඣිෂ්ඨ පහලවිය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි යෙහෙකා' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බයා යදිමි. ඒ මට සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් ව්‍යාන්ත ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි උජ්ඣිෂ්ඨ පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. සබ්බ භෙදෙ මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආශුභකායාට අනිමිත නම්, හෙතෙම නිකඩ වෙවා. යම්කුට අනනිමිත නම්, හෙතෙම නිසාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි.

සබ්බයා පිසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට එය අනිමිත යි. උභෙයින් කිතම ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

ව්‍යාන්ත, ඒ මහණ පිසින් අනාරොච්ඡිත ඒ අතින් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස දුනු

දෙමාසපරිවසිතකකවිති

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපරිවත්තනායො. යනුනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති”. සො සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමිති:¹ ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස මෙ එතද්දකොසි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපරිවත්තනායො. යනුනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.” සො’හං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනුනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය යාවෙය්‍යනති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපරිවත්තනායො. එකං ආපනතිං ජානාති. එකං ආපනතිං න ජානාති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානාති තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනනා ඉතරම්භි ආපනතිං ජානාති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපරිවත්තනායො. එකං ආපනතිං ජානිං, එකං ආපනතිං න ජානිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානිං, තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනනා ඉතරම්භි ආපනතිං ජානාති - යනුනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපරිවත්තනායො. එකං ආපනතිං සරති. එකං ආපනතිං තස්සරති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං සරති තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවත්තනාය දොමාසපරිවාසං දෙති.

1. ඔක්කමි, ඡෙසං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියසුතු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයාගෙන් යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි ලජ්ඣමය උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි ලජ්ඣමය පහල විය ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාශෝචිත) ඒ ඇවැත් නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියසුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කට දනී එක් ඇවැත්කට නොදනී. හෙ තෙමේ යම් ඇවැත්කට දනී ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙමේ අතින් ඇවැත් ද දනිති. ඔහුට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කට නොදන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යැදිමි. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත් ද දනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දූත ගත්) ඒ ඇවැත් වූල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැත්කට සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනොනා ඉතරමපි ආපනතියා සරති. තස්ස එවං කොති: “අහං ඛො දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකං ආපනතියා සරිං. එකං ආපනතියා තස්සරිං. සො’හං සඛං යං ආපනතියා සරිං තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. සො’හං පරිවසනොනා ඉතරමපි ආපනතියා සරාමි. යනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමෙය්‍යන්ති”. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දො මාසා පරිවසිකකා.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො එකාය ආපනතියා වෙමතිකො. සො සඛං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොනා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො කොති. තස්ස එවං කොති: “අහං ඛො දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකාය ආපනතියා වෙමතිකො එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. සො’හං සඛං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. සො’හං පරිවසනොනා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. යනුතාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමෙය්‍යන්ති.” සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිකකා.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකා ආපනති ජානං පට්ඨන්තා. එකා ආපනති අජානං පට්ඨන්තා. සො සඛං තාහං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා තාහං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්‍ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි ඒ භික්‍ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සංඛ්‍යා යැදිමි. ඒ මට සංඛ්‍ය තෙමේ දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදින්නෙමි තම ගෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදිති. සංඛ්‍ය තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්‍ෂු විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත භාරුණ කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස සුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
ජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි
නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි ඇත්තේ ය. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ
යම් ඇවැතෙක විමසි නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්
පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදිති. සංඛ්‍ය තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත්
ඇවැතෙහි ද විමසි නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණකට “මම වතාහි දෙමසක්
පිළියන් වූ සහජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක්
පිළිබඳ විමසි අත්තෙමි. එක් ඇවැතක් විමසි නැත්තෙමි. ඒ මම යම්
ඇවැතෙක්හි විමසි නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක්
පිරිවෙස සංඛ්‍යා යැදිමි. සංඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට
දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමසි
නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-
පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදින්නෙමි තම ගෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ
තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදිති.
සංඛ්‍ය තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස
ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත
මුල් කොට ගෙන දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය සුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
ජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දුන පිළියන් ය.
එක් ඇවැතෙක් නොදුන පිළියන් ය. ඒ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සංඛ්‍යා යදිති. සංඛ්‍ය තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට
දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මානිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යතෙනා මෙධාච්ඡි ලජ්ඣ කුක්කුච්චකො සික්කාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාස පටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානා දොමාසපරිවාසං අද්දසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසානං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, ධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. අධම්මතො නරුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

8. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මානිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යතෙනා මෙධාච්ඡි ලජ්ඣ කුක්කුච්චකො සික්කාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා. එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං අද්දසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා ධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්තාලද දිසතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ චිත්තපිටකය දරන්නාවූ උභයමාතිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ නුවණ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ සුලු වූ සුඵ වරදෙහි කුකුළු කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මවනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ හිසුනු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ හිසුනු කිනම් ඇවැත්තාට පැමිණියේ ද? මේ හිසුනු කිනම් ඇවැත්තාට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ හිසුනු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ හිසුනුට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමළපිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි හිසුනු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ හිසුනු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දුකැමි ය. දුකැමි බැවින් එය නසිති - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නොදුකැමි ය. නොදුකැමි බැවින් නො නැසෙති. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසුනු තෙමේ මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙහි, මේ ශාසනයෙහි හිසුනු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ හිසුනු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ හිසුනුට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්තාලද දිසතිකායදී ආගම ඇති, ඛමිය දරන්නාවූ, චිත්ත දරන්නාවූ, අභිමතමාතාකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ, වරදට කුකුළු කරණ, ශික්ෂාකාමී දන් මහණෙක් එහි. ඒ හිසුනු “ඇවැත්නි, මේ හිසුනු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තාට පැමිණියේ ද? මේ හිසුනු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තාට පිරිවෙස් පුරා දැ” යි මෙසේ අසයි.

ඒ හිසුනු මෙසේ කියති: “ඇවැත්නි, මේ හිසුනු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ හිසුනු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ආපත්තියට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සංඝ තෙමේ ඒ හිසුනුට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ හිසුනු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ හිසුනු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ හිසුනු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දුකැමි ය. දුකැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ද ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම. නොදුකැමි ය. නොදුකැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසුනු තෙමේ මාතන පිරිමට සුදුසු යැ” (යනු යි).

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවත්තනායො එකා ආපනති තිබ්බෙමනිකපරිවත්තනා එකා ආපනති වෙමනිකපරිවත්තනා. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනාත්ත අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බ්‍රහ්මස්තො ආගතාගමො ධම්මධරො විතගධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යතොතො මේධාපී ලජ්ජ කුණ්ණුවමකො සිතකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා? කිත්තායං භික්ඛු පරිවසති? යි.

තෙ එවං වදෙති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවත්තනායො. එකා ආපනති තිබ්බෙමනිකපරිවත්තනා. එකා ආපනති වෙමනි වෙමනිකපරිවත්තනා. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං අදුසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා. තාසායං භික්ඛු පරිවසති? යි.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපනති තිබ්බෙමනිකපරිවත්තනා, ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපනති වෙමනිකපරිවත්තනා, අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකිත්තා ආවුසො ආපනතියා භික්ඛු මාතභතාරහො'ති.

8. තෙන ඛො සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපනෙනා හොති දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස එතදුභොසි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවත්තනායො. “ගන්තුතානං සඛ්ඤං දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.”

සො සඛ්ඤං දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා දථිනං. “ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනාත්ත ලජ්ඣමෙවං ඛක්කමි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවත්තනායො. තස්ස මේ එතදුභොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවත්තනායො. ගන්තුතානං සඛ්ඤං දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති. සො'හං සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මේ සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මේ පරිවසනාත්ත ලජ්ඣමෙවං ඛක්කමි: ගන්තුතානං සඛ්ඤං දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවත්තනානං ඉතරමිති මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. "මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇති දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්තාලද ඇතමි ඇති, බොහෝ ඇසු පිරි තැන් ඇති, බමිය බරණ විනය බරණ මානාකා බරණ, පණ්ඩිත වූ, වෘත්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පව්ව පිළිකුල් කරණ සුදු වූ, වරදට කුකුල් කරණ, කිත්මෙහු කැමැති අත් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම කී තම ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිහිමි ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ද?' යි මෙසේ කියයි.

ඒ හිසුහු "ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී. සංඝ තෙම ඒ හිසුනට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළ-පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ය" යි කියත්.

ඒ හිසු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී නැති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී ඇති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නො දහැමි ය. නො දහැමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට හිසු හොඳ මාතෘ ලැබීමට සුදුසු යැ" යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරු මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකි" යි මේ සිත වෙයි.

ඒ හිසු තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් ඒ හිසුනට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මග පිරිවෙස් ද සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ' යි ලජ්ජාවෙන් පහල විය. ඒ හිසු තෙමේ හිසුනට මේ කරුණ දුන්විස:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“අහං ඛො ආවුතො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාස-
පට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං සඛ්ඤං
ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.
සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාස-
පරිවාසං යාචි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං
එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි
අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායොති.
තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි
දොමාසපට්ඨන්තායො යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං
ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස
මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං
අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: ‘යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජනධනති.

9. හතුවතො එතමන්: ආරොග්වසා. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛ්ඤා තස්ස
භික්ඛුතො ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
දෙතු එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඛ්ඤං
උපසඛ්ඤාති - පෙ - එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙත දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං
ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො.
යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජි-
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි
දොමාසපට්ඨන්තායොති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං
එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨන්තාතං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජිධම්මො
ඔක්කමි: යනුතාහං සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨන්තාතං
තරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො’හං හනෙත සඛ්ඤං ද්වින්නං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨන්තාතං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචාමි”ති. දුතියමපි
යාචිතඤ්ඤා. තතීයමපි යාචිතඤ්ඤා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන්වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ඣමය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු දැ” යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සාල කල්පය “මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණකට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.” දෙවනුවත් යැදිය යුතු තෙවනුවත් යැදිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. ව්‍යතෙතන භික්ෂුනා පටිබලෙත සමෙකා සද්දෙතෙතො:

“සුඤ්ඤාදා මෙ සතෙත සමෙකා: අයං ඉත්තනාමො භික්ෂු දො සමිකාදි-
 සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එතද්දොසි.
 ‘අහං ඛො දො සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො.
 යනුතාහං සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
 පට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති’ සො සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාස-
 පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාචි. තස්ස සමෙකා දභිනං ආපනතීනං
 දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස පට්ඨසන්නස්ස
 ලජ්ඣබලෙමා ඔක්කමි: ‘අහං ඛො දො සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දො-
 මාසපට්ඨන්තායො’ති. තස්ස මෙ එතද්දොසි: ‘අහං ඛො දො සමිකාදිසෙසා
 ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං සමිකං දභිනං
 ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති’ සො’හං
 සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාචි.
 තස්ස මෙ සමෙකා දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
 පට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨසන්නස්ස ලජ්ඣබලෙමා ඔක්කමි: ‘යනු-
 තාහං සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරම්පි
 මාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති’ සො සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාස-
 පට්ඨන්තානං ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං යාචති. යදි සමිකස්ස පනනකල්ලං
 සමෙකා ඉත්තනාමස්ස භික්ෂුනො දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං
 ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං දදෙය්‍ය. එසා සද්දතී.

සුඤ්ඤාදා මෙ සතෙත සමෙකා: අයං ඉත්තනාමො භික්ෂු දො සමිකාදි-
 සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එතද්දොසි:
 ‘අහං ඛො දො සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො.
 යනුතාහං සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
 පට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාස-
 පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාචි. තස්ස සමෙකා දභිනං ආපනතීනං
 දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස පට්ඨසන්නස්ස
 ලජ්ඣබලෙමා ඔක්කමි: අහං ඛො දො සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි
 දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතද්දොසි: අහං ඛො දො සමිකාදි-
 සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුතාහං සමිකං
 දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.
 සො’හං සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
 පට්ඨවාසං යාචි. තස්ස මෙ සමෙකා දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං
 එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨසන්නස්ස ලජ්ඣබලෙමා ඔක්කමි:
 යනුතාහං සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරම්පි
 මාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො සමිකං දභිනං ආපනතීනං දොමාස-
 පට්ඨන්තානං ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං යාචති.

10. වෘත්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුකට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මෙක් නම් සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණකට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට ලජ්ඛණීය පහල විය: ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භිකුට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිනි.

සබ්බෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායමනො ඛමති
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
ඉතරම්භි මාසපරිවාසස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො
හාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි: -පෙ- නත්තමි ඵතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දිනෙතා සබ්බෙන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසො, ඛමති සබ්බස්ස, නස්මා භුණ්හි,
ඵතමතං ධාරාමි" යි.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනායො. තස්ස ඵලං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො. යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය' නති. සො
සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං යාවති.
තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං
දෙති. තස්ස පරිවසනන්තස්ස උජ්ඣමෙමා ඕක්කමති: "අහං ඛො දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො, තස්ස මෙ ඵතදහොසි.
'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො,
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං ඵකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'
සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං
යාවිං. තස්ස මෙ සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
ඵකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනන්තස්ස උජ්ඣමෙමා ඕක්කමි:
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති". සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන
භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො
සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං
මාසං පරිවාසං යාවති, තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනන්තා
ඉතරම්භි මාසං ජානාති, තස්ස ඵලං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො. එකං මාසං ජානිං එකා
මාසං න ජානිං. සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාවි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමතකුට අනිමත නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට අනනිමිත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අනිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි.”

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදි. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඕනූට ලජ්ඣබලය පහල වෙයි: “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. සංඝතම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මට ලජ්ඣබලය පහල විය: ‘මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණකට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිති. එක් මසක් නො දනිති. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිති. ඒ මහණකට මේ අදහස වෙයි ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දන හිටියෙමි. එක් මසක් නොදන හිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දන හිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං ජාතාමි. යනනුතාහං සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාස-පරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.' සො සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවර්තිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනිතො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං තස්සරති. සො සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාස-පරිවර්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනිතො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං තස්සරිං. සො'හං සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං සරිං. තා මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං සරිං, තා මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරුමි. යනනුතාහං සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.'ති. සො සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවර්තිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනිතො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බ-මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනිතො ආපජ්ජං දොමාස-පරිවර්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො'හං සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො. යනනුතාහං සඛ්ඤා දථින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ හිසු වසින් (නොදැන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. "මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, සබ්බ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ වසින් (සිහි නොකළ) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමසී ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදි සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමසී නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: "මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීම. එක් මසක් විමසී ඇත්තෙමි වීම. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීම ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමසී නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි -

සො සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දොමසං පරිවසිතබ්බා,

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමසපරිවන්ත්තාසො. එකො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, එකො මාසො අජාතපට්ඨන්තො. සො සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ඣ කුක්ඛුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිංයායං භික්ඛු පරිවසති”? ති තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමසපරිවන්ත්තාසො. එකො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, එකො මාසො අජාතපට්ඨන්තො. සො සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං අදාසි. තාසො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති’ ති. සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යො ච ඛවායං ආවුසො මාසො අජාතපට්ඨන්තො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මාතතාරකො” ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමසපරිවන්ත්තාසො. එකො මාසො සරමානපට්ඨන්තො එකො මාසො අස්සරමාන¹ පට්ඨන්තො. සො සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවන්ත්තානං දොමසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ඣ කුක්ඛුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිවු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස. ද සඬ්ඝයා යදිති. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙති. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති තැනි) පලවූ ඇවතන් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදිති. සඬ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙති. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දුනගත් ආගම ඇති, බමුණර විනයබර මාතෘකාබර වූ පණ්ඩිත වූ වාසනා වූ නුවණැති උජ්ඣ වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිහිම ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? යි. ඒ හිසුහු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදි ය. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් පණ්ඩිත පිරිවෙස් පුරා යැ” යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දන්) හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැකැමි ය. දැකැමි බැවින් ගෙදෙති. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නොදන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැකැමි ය. නොදැකැමි බැවින් නොගෙදෙති. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානතට සුදුසු යැ” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් හිඟිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් හිඟි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා යදිති. සඬ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙති. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දුනගත් ආගම ඇති, සුත්තපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නාවූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිබම්ය දන්නාවූ) පණ්ඩිත වූ වාසනා වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුළු, වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

‘කීං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපනෙතා? කිංසංසං භික්ඛු පරිවසති?’ යි තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සංකප්පිතො ආපනෙතො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො සරමානපරිවර්තනො, එකො මාසො අසාරමානපරිවර්තනො, යො සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාස-පරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාමී. තස්ස සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාසපරිවර්තනානං දොමාස පරිවර්තනං අදාසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙතො, තාසංසං භික්ඛු පරිවසති’ යි, තෙ එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො සරමානපරිවර්තනො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවර්තනං, ධම්මතො රුහති. යො ව ඛවායං ආවුසො මාසො අසාරමානපරිවර්තනො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවර්තනං, අධම්මතො තරුහති, එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතොරො” යි.

17 ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සංකප්පිතො ආපනෙතො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවර්තනො, එකො මාසො වෙමිතිකපරිවර්තනො, යො සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාස-පරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාමී. තස්ස සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං දෙති. තස්ස පරිවර්තනස්ස අභිඤ්ඤා භික්ඛු ආනව්සි ඛුස්සුතො ආනතාගමො ධම්මධරො, විතයධරො මාතිනා-ධරො පඤ්ඤො, වාතො භෙදාච්ච ලජ්ඣ කුසලාවතො සිකඛාකාමො, තෙ එවං වදෙති:

‘කීං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙතා? කිංසංසං භික්ඛු පරිවසති?’ යි, තෙ එවං වදෙති: “අයං ආවුසො භික්ඛු දො සංකප්පිතො ආපනෙතො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවර්තනො, එකො මාසො වෙමිතිකපරිවර්තනො, යො සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාමී. තස්ස සංකප්පිතො ද්විතො ආපනෙතො දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං අදාසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙතො, තාසංසං භික්ඛු පරිවසති” යි, තෙ එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවර්තනො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවර්තනං, ධම්මතො රුහති. යො ව ඛවායං ආවුසො මාසො වෙමිතිකපරිවර්තනො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවර්තනං, අධම්මතො තරුහති, එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතොරො” යි.

[දොමාසපරිවර්තනවිවරණය නිවර්තන.]

“ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු කිනම් ඇවැත්තනට පැමිණියේද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයිද?”යි (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එසේත්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස් දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. “මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඒ භික්‍ෂුහු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් භික්‍ෂු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත් මාසයක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දුහාමි ය. දුහාමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නොදුහාමි ය. නොදුහාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්‍ෂු තෙම එක් මසක මාතව පුද්‍රු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුලාය වූ, දන්තා ලද ආගම ඇති, බමිය දරණ, විනය දරණ, මානිකා දරණ, පණ්ණික වූ වාසනා වූ ප්‍රාඥ වූ, පව්ව පිළිකුල් කරණ, සුළු වරදට ද කුකුළු කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ භික්‍ෂු තෙම මෙසේ අසයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තනට පැමිණියේද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් ඒ භික්‍ෂුතට දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ත, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දුහාමි ය. දුහාමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දුහාමි ය. නො දුහාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්‍ෂු තෙම එක් මසක මාතව පුද්‍රු යැ”යි මෙසේ කියයි.

[දෙමළපිරිවෙස් පිරිස සඳු කිරීම.]

සුඤ්ඤානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු භික්ඛු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපනො කොති. සො ආපත්තිපරියනතං න ජානාති. රත්තිපරියනතං න ජානාති. ආපත්තිපරියනතං නස්සරති. රත්තිපරියනතං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො භික්ඛුනං ආරුචෙසි: අහං ආවුසො. සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනතං න ජානාමි. රත්තිපරියනතං න ජානාමි. ආපත්තිපරියනතං නස්සරාමි. රත්තිපරියනතං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. කථනානු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති? හගවතො එතමන්ථං ආරුචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සඛිකං උපසඛිකමිති. -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හතොන සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනතං න ජානාමි. රත්තිපරියනතං න ජානාමි. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො, සො’හං හතොන සඛිකං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

3. වෘතොතන භික්ඛුනා පටිබලොන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාන මෙ හතොන සඛෙසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනතං න ජානාති. රත්තිපරියනතං න ජානාති. ආපත්තිපරියනතං නස්සරති. රත්තිපරියනතං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො සඛිකං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාවති. යදි සඛිකස්ස පතකකල්ලං සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාන මෙ හතොන සඛෙසා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනතං න ජානාති. රත්තිපරියනතං න ජානාති. ආපත්තිපරියනතං නස්සරති. රත්තිපරියනතං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො සඛිකං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාවති. සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසස්ස දුතං, සො ඤාණස්ස යස්ස නකබමති සො භාසෙය්‍ය,

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ-

දිනොනා සංඝෙන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපරිවාසො. ඛමති සඛිකස්ස, තසමා ඤාණති. එවමෙන ධාරයාමි”ති.

සුභිනතපරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙලවර නො දනිති. රුත් කෙලවර නොදනී. ඇවැත් කෙලවර සිහි නො කරයි. රුත් කෙලවර සිහි නො කරයි. ආපනනින්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුත්තේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙමි. ආපනනින්ගේ අන්තය නොදනිමි. රුත්තේ අන්තය නො දනිමි. ආපනනින්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි රුත්තේ අන්තය සිහි නො කරමි. ආපනනින්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුත්තේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුකට දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණි.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට ඒ ආපනනිනට සුභිනතපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුභිනතපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තෙමි. ඇවැත් කෙලවර නො දනිමි. රුත් කෙලවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙලවර සිහි නො කරමි, රුත් කෙලවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙලවරෙහි විමති, ඇත්තෙමි. රුත්තේ කෙලවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභිනත පරිවාසය සබ්බයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නොදනී. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභිනතපරිවාසය සබ්බයා යදිත් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිනට සුභිනතපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනි යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නො දනිති. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපනනිනට සුභිනතපරිවාසය සබ්බයා යදිති. සබ්බ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිනට සුභිනතපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, ගේ නිකඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් තෙතෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සබ්බයාට අභිමත යි. එතෙසින් නිකඩ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. එවං ව බො හික්කවෙ සුඤ්ඤාපරිවාසො දාතූමිධා. එවං පරිවාසො දාතූමිධා.

5. **කාමයුව** භික්ඛුවෙ සුද්ධිනතපරිවාසො දූතභෙබ්බා?

“ආපතතිපරියනතං න ජානාති, රතතිපරියනතං න ජානාති. ආපතතිපරියනතං න ස්සරති, රතතිපරියනතං න ස්සරති. ආපතතිපරියනතො ඡෙමමභීඤ්ඤා, රතතිපරියනතො චෙමමභීඤ්ඤා සුඤ්ඤානපටිච්ඡාසො දුතඡබ්බා.

“ආපතතිපරියනතං. ජාතාති, රතතිපරියනතං න ජාතාති. ආපතති-
පරියනතං. සරතී, රතතිපරියනතං නසාරතී. ආපතතිපරියනෙන නිකම්බ-
මතිකො, රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සුඛානතපරිවාසො දුකම්බො.

“ආපතතිපරිඥානාං එකච්චං ජානාතී, එකච්චං න ජානාතී, රතතිපරි-
ඥානාං න ජානාතී. ආපතතිපරිඥානාං එකච්චං සරතී, එකච්චං නසාරතී,
රතතිපරිඥානාං නසාරතී. ආපතතිපරිඥානො එකච්චො වෙමතීකො, එකච්චො
නිබ්බමතීකො, රතතිපරිඥානො වෙමතීකො. සුඤ්ඤානපරිවාසො දුකඛො.

“ආපනතිපට්ඨෙතනං න ජාතාති, රතතිපට්ඨෙතනං එකච්චං. ජාතාති, එකච්චං න ජාතාති. ආපනතිපට්ඨෙතනං නසාරති, රතතිපට්ඨෙතනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසාරති. ආපනතිපට්ඨෙතනං චෙමතිකො, රතතිපට්ඨෙතනං එකච්චං චෙමතිකො, එකච්චං නිබ්බෙමතිකො. සුඤ්ඤානපට්ඨෙතො දුතඤ්ඤො.”

“ආරක්‍ෂිතවරියන්හා ජාතෘති, රක්‍ෂිතවරියන්හා එකඟව ජාතෘති, එකඟව ජාතෘති, ආරක්‍ෂිතවරියන්හා සරණි, රක්‍ෂිතවරියන්හා එකඟව සරණි, එකඟව කසාරණි. ආරක්‍ෂිතවරියන්හා නිබ්බමනීයකා, රක්‍ෂිතවරියන්හා එකඟව වෙමනීයකා, එකඟව නිබ්බමනීයකා. සුඛානන්තරව්‍යාප්තා දතබ්බා.

“ආපනතිපරිශේෂය. එකවිම. ජානාති, එකවිම. න ජානාති. රතනි-
පරිශේෂය. එකවිම. ජානාති, එකවිම. න ජානාති. ආපනතිපරිශේෂය.
එකවිම. සරති, එකවිම. නසාරති. රතනිපරිශේෂය. එකවිම. සරති, එකවිම.
නසාරති. ආපනතිපරිශේෂය. එකවිම. වෙමතිකො, එකවිම.
භිඤ්ඤාමතිකො. රතනිපරිශේෂය. එකවිම. වෙමතිකො, එකවිම.
භිඤ්ඤාමතිකො. සුඤ්ඤානපරිශේෂය. දුභංගො.” එවිං බො භික්ඛවෙ
සුඤ්ඤානපරිශේෂය. දුභංගො.

6. කළුකුළු හි කුඩුලු පරිවෘත්තය දැනගන්න?

“ආපකෂිපරියනාං ජානාති, රකෂිපරියනාං ජානාති ආපකෂි-
පරියනාං සරති, රකෂිපරියනාං සරති. ආපකෂිපරියනො නිබ්බමතිකො,
රකෂිපරියනො නිබ්බමතිකො. පරිවාසො දුග්ගමො.”

“ආපතතිපරියනතං ත ජානාති, රතතිපරියනතං ජානාති. ආපතති-
පරියනතං නසාරගි, රතතිපරියනතං සරගි. ආපතතිපරියනතො
මෙමතිනො, රතතිපරියනතො නිබ්බමතිනො. පරිවාසො දුතබ්බො.”

“ආපතතිපරියනතං එකච්චං ජාතානී, එකච්චං ත ජාතානී, රතනි-
පරියනතං ජාතානී. ආපතතිපරියනතං එකච්චං සරභී, එකච්චං නසාරභී,
රතනිපරියනතං සරභී. ආපතතිපරියනතං එකච්චෙ වෙමනිකො, එකච්චෙ
ඵලබෙමනිකො, රතනිපරියනතං නීබෙමනිකො.” පරිවාසො දුතබ්බො.
ඵලං ඛො භික්ඛුප්ප පරිවාසො දුතබ්බො’ති.*

පරිවෘත්තය නිවැරදිව.

*. මජ්ඣ. සං. PTS. පරාජයකොටු, 20 දිසානි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. මහජනතාව, සුද්ධි නිහඬවීමට සූදානම් වන්නේ කෙසේ දිග හුදු ද?

“ඇවැත් පිරිසත නොදැනිති. ඊ පිරිසත නොදැනිති. ඇවැත්පිරිසත නොසරිති. ඊපිරිසත නොසරිති. ඇවැත්පිරිසතෙහි විමනී ඇත. ඊපිරිසතෙහි විමනී ඇත. (ඔහුට) සුඛානන්තරවිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියක දකිති. ඒ පිරියක නොදකිති. ඇවැත්පිරියක සරසි
 ඒ පිරියක නොසරසි. ඇවැත්පිරියකෙහි විමනි නැති. ඒපිරියකෙහි
 විමනි ඇති. (මහවද) සුඛානනාර්වාසය දිය සුඛා.

“ඇවැත්විරියන සමඟරෙක දැනිසි. සමඟරක නො දැනිසි. රැපිරියන නො දැනිසි. ඇවැත්විරියන සමඟරෙක සිති කරයි. සමඟරෙක නො සිති කරයි. රැපිරියන නො කරයි. ඇවැත්විරියනෙහි සමඟරෙක විමනි ඇති. සමඟරෙක විමනි නැති. රැපිරියනෙහි විමනි ඇත. (මහව ද) සුඛිනන පරිවාසය දිය සතු.

“ඇමුණවිටියක නො දැනිසි. රැපිටියක සමහරෙක දැනිසි. සමහරෙක නො දැනිසි. ඇමුණවිටියක නො සරයි. රැපිටියක සමහරෙක සිති කරයි. සමහරෙක නො සිති කරයි. ඇමුණ විටියතෙහි විමළ ඇත. රැපිටියතෙහි සමහරෙක විමළ ඇත. සමහරෙක විමළ නැත. (මුහුටද) සුද්ධිනාපට්ටාසය දිය යුතු යි.”

“ඇවැත් පිරිසක දැනිසි. ඊ පිරිසක සමහරක දැනිසි සමහරෙක
 නො දැනිසි. ඇවැත් පිරිසක සිහිකරයි. ඊ පිරිසක සමහරෙක සිහි කරයි.
 සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරිසෙකහි විමනි නැති. ඊ පිරිසක
 සමහරෙක විමනි ඇති. සමහරෙක විමනි නැති. (මුහුට ද) සුඛානන්තරවිසස
 දිසි යුතු සි.”

“ඇවැත් පිරිසත සමහරක් දැනි. සමහරක් නොදැනි. ඊ පිරිසත සමහරක් දැනි. සමහරක් නොදැනි ඇවැත් පිරිසත සමහරක් සිති කරයි. සමහරක් නොසිති කරයි. ඊ පිරිසත සමහරක් සිති කරයි. සමහරක් නොසිති කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි සමහරෙක් විමනී ඇත. සමහරෙක් විමනී නැත. ඊ පිරිසතෙහි සමහරෙක විමනී ඇත, සමහරෙක විමනී නැත. සුඛානන්දපරිවාසය දිගසුඛ”. මහණෙනි, සුඛානන්දපරිවාසය දිගසුඛ මෙසේය.

6. මහගණනි, පිරිමෙක දිය යුතු කෙසේද?

“ඇමැත්තියෙකු දැනයි. රැජිණෙකු දැනයි. ඇමැත්තියෙකු සිහි කරයි. රැජිණෙකු සිහි කරයි. ඇමැත්තියෙකුගේ විමසී නැත. රැජිණෙකුගේ විමසී නැත. (මහලු) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇමැත්තියෙකු නොදැනි. රජයෙකු දැනි. ඇමැත්තියෙකු නොසිතී කැරකි. රජයෙකු සිතී කැරකි. ඇමැත්තියෙකුගේ විමසී ඇත. රජයෙකුගේ විමසී නැත. (ඔහු) පිරිමියෙකු දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරිසක සමහරක් දැයි. සමහරක් නොදැයි. රූ පිරිසක දැයි. ඇවැත් පිරිසක සමහරක් සිහිකරයි. සමහරක් නොසිහි කරයි. රූ පිරිසක සිහි කරයි ඇපතැටියැනියෙහි සමහරෙක විමනී ඇත සමහරෙක විමනී නැත. රූත්රිපයැනියෙහි විමනී නැත. (බහුල) පිරිවෙස දිය යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිය යුතු.

ପିଟିଓଲ୍ସ୍ ଏଫି.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පාරිවාසිකචිත්තාලිසකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බංඝි, සො පුත පච්චාගන්තවා භික්ඛු උපසම්පදං යාචි. හගවතො¹ එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බංඝි, විබ්බන්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ඣති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ඣති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා උම්මන්තකො හොති. උම්මන්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අනුම්මන්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා ඛිත්තචිත්තො හොති. ඛිත්තචිත්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අඛිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා වෙදනට්ඨො² හොති. වෙදනට්ඨස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අවෙදනට්ඨො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

4. (6) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.³ උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. - ථෙ -

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිඨිස්සනෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙ භික්ඛු හගවතා, භෞ.

2. වෙදනාට්ඨො, මජ්ඣ.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣ. උක්ඛිපියති, භෞ. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣ.

ව්‍යාපෘතිය

1. එ සමයෙහි ව්‍යාප්ත එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපවිදි විය. හෙතෙම යළි පෙරලා දවුන් හිසින් උපසපුව යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට සැලකුණ.

2. (1) “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හිසිබවට පෙරළුණ ද, මහණෙනි, හිසිබවට පෙරළුණු පිරිවෙස් නො තිබිණි. (නොයෙදුණි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුසුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.”

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණ්ඩවට පැමිණේ ද, හෙරණ්ඩවට පිරිවෙස නො තිබිණි ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසන්වුවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාව පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උමතුවෙත් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වික්ෂිප්‍යා විතනයක් (පෙරළුණ සිතැත්තක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරළුණ සිතැත්තකට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙව් සිතැත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාව පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ දැවැත නොදැක්වෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත දැවැලත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ දැවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ...

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ලාමකදුෂ්ටය නොදුරුළීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. හෙතෙම නැවත දැවැලත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො විබ්භමහී. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍ර පටිකස්සිතබ්බො. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මන්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සිතබ්බො.

6. (17-24) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො විබ්භමහී. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දුතබ්බං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මන්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දුතබ්බං.

7. (25) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො විබ්භමහී. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සං මානත්තං දිනං. සුදිනං. සං මානත්තං විණ්ණං, සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකායානසං සුදුසු වූයේ සිවුරු හරි ද, මහණෙනි, සිවුරු හළහුට මූලාය-පටිකායානසං නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකායානසං සුදුසු වූයේ තෙරණන් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දක්වෙති උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදාරිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උකෙඛපතීය කළහුට මූලායපටිකායානසං නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත ඇතුළත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පිරිමට සුදුසු වූයේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වූවහුට මානත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලැබී ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මැතැරින් වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානත දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දක්වෙති උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, ලාමකදාරිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙඛපතීය කළහුට මානත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් භ්‍යාතම තැවත ඇතුළත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානත දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පුරත්තේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වූවහුට මානත පිරිම නො යෙදේ. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (28-32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානතතං වරතොතා සාමණේරෙ භොති -පෙ- උමමතතකො භොති -පෙ- ඛිත්තවිත්තො භොති -පෙ- වෙදනවෙවා භොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අපාටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිකිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානතතවරියා න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනොතා සුදිනොතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. අවසෙසං වරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො විබ්බමති, විබ්බතතකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනොතා සුදිනොතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්බතතබ්බො.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො සාමණේරෙ භොති. -පෙ- උමමතතකො භොති -පෙ- ඛිත්තවිත්තො භොති -පෙ- වෙදනවෙවා භොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අපාටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිකිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනොතා සුදිනොතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්බතතබ්බොති.

පාටිවාසික වාතාලිංගකං සමත්තං.

4. පරිවාස ජනනිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරං සමබ්බුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො¹, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරං සමබ්බුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පට්ඨන්තායො, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපට්ඨන්තානඤ්චස්ස ආපතතීනං පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

1. පරිමාණා අපට්ඨන්තායො - මිත්තං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. (28-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මාතන පුරත්තේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උමමත්තකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට මාතන පිරිම නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔහුරණකම් කරණු ලබයි ද ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මාතක්ශෙෂය පිරිය යුතු යි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාතකමීයට සුදුසු වූයේ උපාපිද් වෙයි ද, මහණෙනි, උපාපිද් වූවහුට අබ්බාත කමීය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාත කමීයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතු යි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාතකමීයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුටෙක් වෙයි ද ... වික්ඛිප්ත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළුනෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට අබ්බාත කමීය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔහුරණකමේ කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව විසිති. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාත කමීයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතු යි.

පාටිච්චික සංකල්ප ගිමි.

4. පිරිවෙස් සත්වය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නොවූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවත සමය පිළිසන් ඇවැත්නට සමාධිපත්වීමට දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොසා අනතරා සමඛසුලා සඛ්ඤාදි සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තියං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

4-9. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොසා අනතරා සමඛසුලා සංඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො¹ -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි, සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තියං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

10-36 ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාදරණො -පෙ- මානසාදරණො -පෙ- අධ්‍යාතාරණො අනතරා සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො'පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තියං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

ඡන්දාංගයං සමගතං.

5. මානසිකසංහතියං

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙහි ව්‍යාප්තී. සො වෙ පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙහි, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානසාදරණං දානංඛො.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙහි ව්‍යාප්තී. සො පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො ඡාදෙහි. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්චිකම් ආපත්තියො යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දෙහි මානසාදරණං දානංඛො.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පටිච්ඡාදෙහි ව්‍යාප්තී. සො පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙහි, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම් ආපත්තියො යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දෙහි මානසාදරණං දානංඛො.

1 අපරිමාණා අපටිච්ඡන්තායො -මජ්ඣිම.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළියන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළියන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් වූ ද, නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ ... මානස පුරත්තේ ... අධ්‍යානකම්මට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළියන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සහිත නිමි.

5. මානසික ගතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් නො කොට උපැවිදි වෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසාත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළියන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණකට මානස දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළියන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසාත් වීමෙන් පැහැර පිළියන් ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසාත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු.

5. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සහසාදිසෙසා: ආපතානියො ආපජ්ඣති. තසං භොතනි ආපතානියො පටිච්ඡන්තායො'පි අපට්ච්ඡන්තායො'පි. භො විබහමිනා: පුත උපසම්පන්නො, යා ආපතානියො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතානියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපතානියො පුබ්බ නච්ඡාදෙසි, තා ආපතානියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. තසං හික්කවෙ හික්කුභො, පුරිමසමිං ආපතානිකසෙසි යථාපට්ච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානතතං දතබ්බං.

6. ඉඩ පත හිඬවෙ හිඬු සම්ප්‍රදාය සහිතදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි. තසා කොනා ආපතනියො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො විබ්බමිනා, පුත උපසම්පන්නා යා ආපතනියො පුබ්බො ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බො නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ඡාදෙති. තසා හිඬවෙ හිඬුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පටිච්ඡසම්ඤ්ඤා ආපතනිකඛ්ඤා සථා පටිච්ඡන්න පරිවාසං දුනා මානතතං දුතබ්බං.

7. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමඟුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣී. තස්ස භොනනි ආපතනියො පච්චන්නායො'පි අපච්චන්නායො' පි. තො විබහමිඤා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා නාච්ඡදෙති. තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්චිමසමිඤ්ඤ ආපතනිකඤ්ඤ සථාපච්චන්නො පරිවාසං දඤා මානතං දතබ්බං.

8. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිනවු සම්මතලා සකසාදියෙයා ආපතියො
ආපජ්ජා, තසා භොනති ආපතියො පටිච්ඡන්තායො' පි අපට්ච්ඡන්තා-
යො' පි. සො විබ්බමිනි; පුන උපසම්පන්නො යා ආපතියො පුබ්බෙ
ජාදෙසි, තා ආපතියො පච්ඡා ජාදෙති. යා ආපතියො පුබ්බෙ
නච්ඡාදෙසි, තා ආපතියො පච්ඡා ජාදෙති. තසා හිකඩවෙ හිනවුනො
පුරිමසමිඤ්ඤා පච්චිමසමිඤ්ඤා ආපතීකඩකෙ යථාපටිච්ඡන්තා පරිවාසං දන්තො
මානසාං දහබ්බං.

9. ඉඩ පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු සම්මුත්තා සහසාදිසෙසා ආපත්තිසො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තිසො ජානාතී, එකච්චා ආපත්තිසො න ජානාතී. යා ආපත්තිසො ජානාතී, තා ආපත්තිසො ඡාදෙති, යා ආපත්තිසො න ජානාතී, තා ආපත්තිසො නච්ඡාදෙති, සො විබ්බමිත්තො පුත උපසම්පන්නො යා ආපත්තිසො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසී, තා ආපත්තිසො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තිසො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසී, තා ආපත්තිසො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ෂුවෙ භික්ෂුනො පුරිමස්සී. ආපත්තික්ෂණෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානතතං දතබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් කොට උපාපිදි වෙයි. ඒ තැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. තෙතෙම සිටුරු කැර ගොස් තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කඳෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පලමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පලමු නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව සහවසි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දකිති ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති. යම් ඇවැත් දකිති ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දකිති ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිටුරු කැර තැවත උපසපත් වූයේ පලමු දූත සැලකූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. පෙර නො දූත නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛිකාදිසෙසා අපතතියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතතියො ජාතාති, එකච්චා අපතතියො න ජාතාති. යා අපතතියො ජාතාති තා අපතතියො ඡාදෙති, යා අපතතියො න ජාතාති තා අපතතියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා අපතතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා අපතතිකකෙකි යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මානසනං දත්තං.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛිකාදිසෙසා අපතතියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතතියො ජාතාති, එකච්චා අපතතියො න ජාතාති. යා අපතතියො ජාතාති තා අපතතියො ඡාදෙති, යා අපතතියො න ජාතාති තා අපතතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති යා අපතතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා අපතතිකකෙකි යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මානසනං දත්තං.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛිකාදිසෙසා අපතතියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතතියො ජාතාති, එකච්චා අපතතියො න ජාතාති. යා අපතතියො ජාතාති, තා අපතතියො ඡාදෙති. යා අපතතියො න ජාතාති, තා අපතතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො, යා අපතතියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා අපතතියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා අපතතිකකෙකි යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මානසනං දත්තං.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛිකාදිසෙසා අපතතියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතතියො සරති, එකච්චා අපතතියො නසාරති. යා අපතතියො සරති, තා අපතතියො ඡාදෙති. යා අපතතියො නසාරති, තා අපතතියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා අපතතියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. යා අපතතියො පුබ්බෙ අසරිනා¹ නච්ඡාදෙති තා අපතතියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා අපතතිකකෙකි² යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දන්වා මානසනං දත්තං.

1. අසාරිනා - මජ්ඣං.

2. පුරිමසම්ඤ්ඤා අපතතිකකෙකි - මජ්ඣං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනිති. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිති. යම් ඇවැත් දනිති ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනිති ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර තාවත උපසපත් වූයේ පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සහවයි. පලමු නො දැන නො වැසූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනි. යම් ඇවැත් දනි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සත්තෙන් හිලිහි තාවත උපසපත් වූයේ. පලමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. පලමු දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව තාවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි පලමු නො සිහි කොට නො සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදිති. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර තාවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. ඉඩ පත භික්ඛවේ භික්ඛු සමමුහුලා කඩ්ඞාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනිසො සරති එකච්චා ආපතනිසො කසාරති. ස ආපතනිසො සරති තා ආපතනිසො ඡාදෙයි. යා ආපතනිසො කසාරති තා ආපතනිසො නච්ඡාදෙති. සො විබහමිනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනිසො පුබ්බෙ සරිති ඡාදෙසි, තා ආපතනිසො පච්ඡා සරිති නච්ඡාදෙති. යා ආපතනිසො පුබ්බෙ අසරිති නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනිසො පච්ඡා සරිති නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවේ භික්ඛුනො පුරිමමඤ්ඤා පච්ඡිමමඤ්ඤා ආපතනිකමෙති සථා පච්චින්නන පරිවාසං දුනා මාතභතං දුතබ්බං.

15. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතිනො
 ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතතියො සරති, එකච්චා ආපතතියො තසාරති,
 යා ආපතතියො සරති තා ආපතතියො ඡාදෙති. යා ආපතතියො
 තසාරති, තා ආපතතියො තච්ඡාදෙති. සො විබ්බහිනා පුත උපසම්පන්නා
 යා ආපතතියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙසී, තා ආපතතියො පච්ඡා සරිනා
 ඡාදෙති. යා ආපතතියො පුබ්බෙ අසරිනා තච්ඡාදෙසී, තා අපතතියො
 පච්ඡා සරිනා තච්ඡාදෙති. තසා හික්කවෙ හික්කුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා
 පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපතතික්කඤ්ඤා සථා පටිච්ඡන්තො පරිවාසං දුකා මානතතං
 දුකබ්බං.

16. ඉඩ පන හික්කවෙ හික්කු සම්මුතා සම්පාදිතෙසා ආපතනියො ආපත්තී එකව්වා ආපතනියො සරති; එකව්වා ආපතනියො කසාරති. ය ආපතනියො සරති, තා ආපතනියො ඡාදෙති. ය ආපතනියො කසාරති තා ආපතනියො නව්ජාදෙති. ඥානානුමානා පුන උපසම්පන්නා ය ආපතනියො පුබ්බ සරිතා ඡාදෙති, තා ආපතනියො වච්ඡා සරිතා ඡාදෙති. ය ආපතනියො පුබ්බ අසරිතා නව්ජාදෙති, තා ආපතනියො වච්ඡා සරිතා ඡාදෙති. තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා වච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපතනික්කන්ඤ්ඤා යථා වච්චන්තො පරිවාසං දන්වා මානතං දන්වා.

17. ඉඩ පන භික්කුවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපතතීසු නිබ්බෙමතියො, එකච්චාසු ආපතතීසු වෙමතියො. යාසු ආපතතීසු නිබ්බෙමතියො නා ආපතතියො ඡාදෙති. යාසු ආපතතීසු වෙමතියො නා ආපතතියො නච්ජාදෙති. සො විබ්බුමිත්ථා සුත උපසම්පන්නො යා ආපතතියො සුබ්බෙ නිබ්බෙමතියො ඡාදෙසි, නා ආපතතියො පච්ජා නිබ්බෙමතියො නච්ජාදෙති. යා ආපතතියො සුබ්බෙ වෙමතියො නච්ජාදෙසි, නා ආපතතියො පච්ජා නිබ්බෙමතියො නච්ජාදෙති. තස්ස භික්කුවෙ භික්ඛුතො පුරිමසමී ආපතතිකමෙති සථාපටිච්ජන්න පරිවාසං දත්වා මානතතං දතබ්බං.

18. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමෙත්ථලා සභිකාදිසෙයා අපතතියො අපරාජ්ඣා, එකච්චාසු අපතතීසු නිබ්බමතිකො එකච්චාසු අපතතීසු වෙමතිකො, යාසු අපතතීසු නිබ්බමතිකො තා අපතතියො ඡාදෙති. යාසු අපතතීසු වෙමතිකො තා අපතතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිතිං පුත උපසම්පන්නො යා අපතතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා අපතතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා අපතතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා අපතතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසථිඤ්ඤා පච්ඡිමසථිඤ්ඤා අපතතිකමෙති යථා-පච්චින්නො පරිවාසං දාමා මානසං දාමබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පලමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සභවයි. පලමු සිහි නොකොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුටයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් වූත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට ද සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුදයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති. එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිච්චාසු උපසම්පන්නා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඬා මානසං දතබ්බං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිච්චාසු උපසම්පන්නා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඬා මානසං දතබ්බං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්තො සාමිකෙණ්ණෙකොති. (යථාපුබ්බ නථා විචාරෙතබ්බං) -පෙ- (41-60) උමමතකො තොති -පෙ- (61-80) බිත්තවිත්තො තොති -පෙ- (81-100) වෙදනවෙදා තොති. තස්ස තොතති ආපත්තියො පට්ඨන්තො'පි අපට්ඨන්තො'පි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො එකච්චාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො. යාසු ආපත්තිසු නිබ්බමිතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තිසු වෙමිතිකො. තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. තො වෙදනවෙදා තොති, සො පුන අවෙදනවෙදා හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමිතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපත්තිකඛිනෙකි යථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දඬා මානසං දතබ්බං.

මානසසංකයං නිවර්තනං.

19. මහණෙනි, දෙවි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි, හෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

20. මහණෙනි, දෙවි මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහෙවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සභවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇති ව නො සැහෙවී නම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් කර පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

21-40. මහණෙනි, දෙවි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්හේ නම් එසේ වීසාර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතු වෙත් වෙයි ... 61-80 විසුලු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81-100. වෙදනාසෙන් පෙළෙණක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දකියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දකියි ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ තැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි ද, පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි ... පලමු විමනි තැනි ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතුයි.

මානව සියලුම.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

6. මූලායපටිකායකයා සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුහ වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදිය යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැඟවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතෙමේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

[illegible]

9. ඉබ් පන භික්ඛවේ, භික්ඛු පරිච්ඡන්තො අනන්ධ සම්මන්ත්රය සම්පාදිතො ආපණො ආපජ්ජති. එකච්චො ආපත්තිණො ජානාති. එකච්චො ආපත්තිණො න ජානාති. යා ආපත්තිණො ජානාති, තා ආපත්තිණො ඡාදෙති. යා ආපත්තිණො න ජානාති, තා ආපත්තිණො නච්ඡාදෙති. සො වික්ඛම්භිනො පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තිණො පුණ්ණ ජාතිනො ඡාදෙති, තා අපත්තිණො පච්ඡා ජාතිනො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තිණො පුණ්ණ අජාතිනො නච්ඡාදෙති තා අපත්තිණො පච්ඡා ජාතිනො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු චූළාය පටිකස්සිතංඛො. ගථාපට්ඨිත්තොනඤ්ඤාය ආපත්තිනං පුරිඡාය ආපත්තියා සමොධානපට්ඨායො දුග්ගතො.

[illegible]

11. ඉඩ පත හික්කිනව, හික්කු පරිවහනනා අනන්ත සම්බුලා සහිතා-
දිගෙහා ආපතනිගො අපර්ඡති. එකවටා ආපතනිගො ජාතාති. එකවටා
ආපතනිගො න ජාතාති. යා ආපතනිගො ජාතාති, තා ආපතනිගො ජාදෙති.
යා ආපතනිගො න ජාතාති, තා ආපතනිගො නව්ජාදෙති. හො විධිනමිනි පුත
උපස්ථපනනා යා ආපතනිගො පුබ්බ ජාතිනි ජාදෙති, තා ආපතනිගො
පව්ජා ජාතිනි ජාදෙති. යා ආපතනිගො පුබ්බ අජාතිනි නව්ජාදෙති
තා ආපතනිගො පව්ජා ජාතිනි නව්ජාදෙති. හො හික්කු මුලාය පරික්කති
තබ්බො. යථාපරිච්ඡින්නානඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා
සමමාධානපරිමානො දුතබ්බො.

12. ඉබ් පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනෙන් අතරු සම්බලා සහිතදි-
 ගෙයා ආපතනියො ආපතයි. එකව්වා ආපතනියො ජාතාති, එකව්වා
 ආපතනියො න ජාතාති යා ආපතනියො ජාතාති තා ආපතනියො ජාදෙති.
 යා ආපතනියො න ජාතාති, තා ආපතනියො නව්ජාදෙති. ගො විබ්බසිනි,
 පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බ ජාතිනි ජාදෙති, තා
 ආපතනියො පව්ජා ජාතිනි ජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ අජාතිනි
 නව්ජාදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා ජාතිනි ජාදෙති. ගො හිකඩු මුලාය
 පව්සසිතබ්බො. යථා පව්ජනානසුඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා
 සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොඛාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පළමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත නො සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දූත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව ඇවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත නො සඟවයි. පෙර නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොඛාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ව්‍යුත ව තැවත උපසපත් වූයේ පළමු දූත සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව දූත ද සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත සඟවයි. පළමු නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

13. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවිසනෙතා අනතර් සම්පූර්ණ සබ්ලයිසියෝ ආපතනියෝ ආපතනි. එකවිට ආපතනියෝ සරයි. එකවිට ආපතනියෝ තසාරනි. යා ආපතනියෝ සරනි, තා ආපතනියෝ ජාදෙති. යා ආපතනියෝ තසාරනි, තා ආපතනියෝ තව්ජාදෙති. සෝ විකුම්භා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපතනියෝ පුබ්බ සරිනා ජාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ජා සරිනා තව්ජාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බ අසරිනා තව්ජාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ජා සරිනා තව්ජාදෙති. තෝ හිකඩු මුලාසප විකසිතබ්බෝ. යථාපටිච්ඡනානඤ්ඤා ආපතනි තං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්ටාසෝ දුතබ්බෝ.

14. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතා අනන්ත සම්බන්ධතා සම්බන්ධයෙන් ආපතනියෝ ආපතනී. එකවිටා ආපතනියෝ සරනී. එකවිටා ආපතනියෝ තසුරනී. යා ආපතනියෝ සරනී, තා ආපතනියෝ ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ තසුරනී, තා ආපතනියෝ තව්ඡාදෙති. ඡායා විභවනීයා පුත උපසම්පන්නා යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ සරිනි ඡාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ඡා සරිනි තව්ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ අසුරිනි තව්ඡාදෙති, තා ආපතනියෝ පව්ඡා සරිනි ඡාදෙති. හො හිකඩු මූලාගප්පිකසිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්තානුසංඝ ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමොමානපරිවාඡො දුතබ්බො.

15 ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනොනා අනන්ද සමබලා සබ්බාදිසෙසා අපතතියො අපජජති. එකච්චා අපතතියො සරති. එකච්චා අපතතියො නසාරති. යා අපතතියො සරති, තා අපතතියො ඡාදෙති. යා අපතතියො නසාරති, තා අපතතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිනා පුත උපසම්පන්නො යා අපතතියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙති, තා අපතතියො පච්ඡා සරිනා ඡාදෙති. යා අපතතියො පුබ්බෙ අසරිනා නච්ඡාදෙති. තා අපතතියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාශ්වටිකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා අපතතිනං පුරිමාය අපතතියා සමොයානපරිවාෂසා දුතබ්බො.

16. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු පරිවසනෙතො අනන්ද සම්මතලා සඟ්ගා-දිසෙසා ආපතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතියො සරති. එකච්චා ආපතියො නසාරති. යා ආපතියො සරති, තා ආපතීන්තො ඡාදෙති. යා ආපතියො නසාරති, තා ආපතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිනි: පුත උපසම්පනො යා ආපතීන්තො පුෂබ්බ සරිනි: ඡාදෙසි, තා ආපතියො පච්ඡා සරිනි: ඡාදෙති. යා ආපතීන්තො පුෂබ්බ අසරිනි: නච්ඡාදෙසි, තා ආපතියො පච්ඡා සරිනි: ඡාදෙති. සො හික්කු මූලාය පටිකස්සිතමබ්බා. මථායච්ච න්නානඤ්ඤායා ආපතීන්තො පුරිමාය ආපතීන්තො සමොධානපරිවාසො දුතමබ්බා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලායපටිකඝ්ණනය කළ යුතු වේ. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනෙතො අනන්ධ සබ්බසුඛා සබ්බාදිසෙතො ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපනාසු නිබ්බමතිකො. එකච්චාසු ආපනාසු වෙමතිකො. යාසු ආපනාසු නිබ්බමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති යාසු ආපනාසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමතිකා සුත උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාය-පටිකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපනානං පුරිමාය ආපනායා සමාධානපරිවාසො දතබ්බො.

18. ඉඩ පත හික්මවේ හික්මු පරිවෘතතො; අනතුරු සම්බන්ධා සම්බන්ධතො; අපතනිතො; අපතනි එකවිටු අපතනි නිබේමනිතො. එකවිටු අපතනි වේමනිතො. යා අපතනි නිබේමනිතො, තා අපතනිතො ඡාදෙති. යා අපතනි වේමනිතො, තා අපතනිතො නව්ඡාදෙති. සො විබ්බුතො පුත උපසම්පන්නො යා අපතනිතො පුබ්බ නිබේමනිතො ඡාදෙති, තා අපතනිතො පව්ඡා නිබේමනිතො නව්ඡාදෙති. යා අපතනිතො පුබ්බ වේමනිතො නව්ඡාදෙති, තා අපතනිතො පව්ඡා නිබේමනිතො ඡාදෙති. සො හික්මු මුලායපටිකසිතබ්බො. යථා-පටිව්ඡන්තානඤ්ඤා අපතනිතො පුරිමාය අපතනිතො සමොධානපට්ඨාසො දතබ්බො.

19. ඉඩ පන නීතිවලට නීතිවු පරිවෘත්තනය අනන්තර සම්පත්‍රය සහසාදි-
 ගතයා ආපතනියෝ ආපතනී. එකවිවාසු ආපතනීයු නිබේධමතියෝ. එකවිවාසු
 ආපතනීයු වෙමනියෝ. යාසු ආපතනීයු නිබේධමතියෝ, තා ආපතනියෝ
 ඡාදෙති. යාසු ආපතනීයු වෙමනියෝ, තා ආපතනියෝ නවර්ණෙති.
 සො විධමනීයා පුත උපසම්පතො යා ආපතනියෝ පුබේධ නිබේධමතියෝ
 ඡාදෙති, තා ආපතනියෝ පවර් නිබේධමතියෝ ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ
 පුබේධ වෙමනියෝ නවර්ණෙති, තා ආපතනියෝ පවර් නිබේධමතියෝ
 නවර්ණෙති. සො භික්ඛු මුලාංගපටිසංසිතබ්බො, යථාපටිච්ඡන්තානසුඛස්ස
 ආපතනීයා පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපරිවාසො දුතසබ්බො.

20. ඉඩ පන හික්කටෙ හික්කු පරිවහනෙහි අනන්‍ය සම්පත්‍රලා සහිතාදී-
 සහයෝ අපතනියෝ අපජ්ජති. එකච්චාසු අපතනියු නිබ්බමතිකො.
 එකච්චාසු අපතනියු වෙමතිකො. යාසු අපතනියු නිබ්බමතිකො, තා
 අපතනියො ඡාදෙති. යාසු අපතනියු වෙමතිකො, තා අපතනියො
 නච්ඡාදෙති. සො විබ්බාසිනො පුන උපසම්පන්නො යා අපතනියො පුබ්බ
 නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති.
 යා අපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා අපතනියො පච්ඡා
 නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යො හික්කු මූලායපටිකසීතකංඛා. යථා-
 පටිච්ඡන්තානඤ්ඤායා අපතනිනා පුරිමාය අපතනියා සමෙධානපරිවරාසො
 දුතංඛා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. ඒ මහණතනම් මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිග යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිග යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවෙසෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාවිදි ව නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමනි තැනි ව ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිග යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවෙසෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. විමනි තැනි ඇවැත් සභවයි. විමනි ඇති ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාවිදි ව නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිග යුතු.

[illegible]

[101-200.] ඉඩ පත හික්කවෙහි හික්කු මාතෘකාරභෞ -පෙ- [අතාර, සම්මිත්‍රලා සංකාදිසෙයා අපතතිසො අපඪ්ඨා අපඪ්ඨාදෙභි: විබ්බමති.]
-අප-

[201-300.] ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු මිත්තනං වරනෙතං -පෙ-
[අතතරං සමිත්තලං සමිකාදිසෙසං ආපතනිමසං ආපජ්ඣනිං අපට්ඨිතදෙති,
විබ්බමිති.] -පෙ-

[301-400.] ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු අඬනානාරභො අනාර හමිහුලා
 සඬනාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ඣිති අපට්ඨන්දෙති විබ්බමභි -පෙ-
 [මානසානාරභො ව මානසත්ථාරී ව අඬනානාරභො ව යථා පරිවාසිකො තථා
 විථාරෙතඛා.] ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු අඬනානාරභො අනාර
 සමිහුලා සඬනාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ඣිති අපට්ඨන්දෙති සාමණේරෙ
 හොති -පෙ-. උම්මතකො හොති -පෙ-. ඩිත්තවිත්තො හොති -පෙ-
 වේදනවෙධො හොති. තස්ස හොති අපතනියො පට්ඨන්තායොපි
 අපට්ඨන්තායොපි -පෙ- එකච්චා අපතනියො ජානාති, එකච්චා අපතනියො
 න ජානාති -පෙ-. එකච්චා අපතනියො සරති, එකච්චා අපතනියො
 නස්සරති. -පෙ- එකච්චාසු අපතනියු නිඤ්ඤමිතිකො, එකච්චාසු අපතනියු
 වෙමතිකො. යාසු අපතනියු නිඤ්ඤමිතිකො තා අපතනියො ජාදෙති.

1. අප්පට්ඨිත, දෙවන, - ඔප්පං, කො.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරුෂයෙක් ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතු වෙත් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතිගෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100] වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දැකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී නැත්තේ වේ. විමනී නැති ඇවැත් වසයි. විමනී ඇති ඇවැත් නො වසයි. තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි... පෙර විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි. පෙර විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. පලමු විමනී ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත් සමග ඇවැත් පිළිසන් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානවට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානව පුරුෂයෙක් ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛ්‍යාත කම්මට හුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානවට හුදුසු වූවුන්, මානව පුරුෂයාගේ, අඛ්‍යාතයට හුදුසු වූවුන් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරුෂයා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛ්‍යාතයට හුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද නො පිළිසන් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දැකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ද ඒ ඇවැත් සැහවයි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

යහසු ආපතනීසු වෙමහිකො තා ආපතනීයො නවජාදෙති. සො වෙදනවො
 නොති. සො පුත අවෙදනවො හුතා යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බ-
 මහිකො ඡාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො නවජාදෙති. ය
 ආපතනීයො පුබ්බ වෙමහිකො නවජාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා
 නිබ්බමහිකො නවජාදෙති -පෙ-. යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමහිකො
 ඡාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො නවජාදෙති. යා ආපතනීයො
 පුබ්බ වෙමහිකො නවජාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො
 ඡාදෙති -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමහිකො ඡාදෙති, තා
 ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො ඡාදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ
 වෙමහිකො නවජාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො නවජාදෙති
 -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමහිකො ඡාදෙති, තා ආපතනීයො
 පච්ඡා නිබ්බමහිකො ඡාදෙති, යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමහිකො
 නවජාදෙති, තා ආපතනීයො පච්ඡා නිබ්බමහිකො ඡාදෙති, සො භික්ඛු
 මූලාගපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා අපතනිනං පුරිමාග
 ආපතනීයො සමොධානපට්ඨොකො දුතබ්බොති.

මූලාශ්‍රපිකාසනවිද්‍යාසහක. නිවේන..

පරිමාණාදී වාර්තාවක.

1. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා පරිමාණං¹ අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
2. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා අපරිමාණං² අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
3. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා එකතාමා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
4. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා තාතාතාමා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
5. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා සභාගා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
6. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා විසභාගා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
7. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා චිවච්චිකා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-
8. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජිකා සමතිනනා අපට්ඨන්දෙකා විබහමති -පෙ-

(සථා හෙවතා නථා විතාභරතබ්බං.)

පරිමාණාදී වාර්තාවක. නිවසිත..

1. පරිමාණය - ගැ.

2. **අපරිමිතයන් - සහ.**

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සම ඇවැත්ති විමනි සහිත ද ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් මේ. තැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො වසයි ... පළමු විමනි නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මූලාසවේකකතා සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදී වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ චෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සහාග වූ (= සමාන) බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසහාග වූ බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුහු වූ බොහෝ සහචෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කව යුතු යි.)

පරිමාණාදී වාර අට නිමිසේ ය.

දොහි කිකුචාර එකාදසකං

1. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා¹ පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

2. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ චෙමනිකා හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

3. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ මිඤ්ඤාදිට්ඨිනො හොනති, එකො ඡාදෙති. එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

4. දොහි කිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

5. දොහි කිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ මිඤ්ඤදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

6. දොහි කිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දොහි කිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සුඤ්ඤදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දොහි කිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො හොති ආරුචෙසසාමිති, එකො හොති ත ආරුචෙසසාමිති. යො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතීයමපි යාමං ඡාදෙති, තතීයමපි යාමං ඡාදෙති, උඤ්ඤො² අරුණෙ ජන්තා හොති ආපතති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනො උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා - සීල 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා මජ්ඣ.

2. උඤ්ඤො - මජ්ඣ උද්ධෙස PTS.

දෙවනිකවුචාර එකොලොස

1. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-
වෙසෙස්හි සහවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සහවයි.
එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත්
දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම
මානන දිය යුතු.

2. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-
වෙසෙස්හි පිමති ඇත්තාහු වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක්
නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

3. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-
වෙසෙස්හි මුහුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක්
නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුහු
ඇවැත්හි සහවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක්
මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

5. දෙමහණ කෙනෙක් මුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුහු ඇවැත්හි
මුහුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො
වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන්
පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

6. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුහු
ඇවැත්හි සහවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි.
එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

7. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුහු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුහු
ඇවැත්හි නුමුහු දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක්
මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහවෙසෙස්හි
සහවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි
සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ
(රුත්‍රි) පලමු යමිහින් සහවයි. දෙවන යමිහින් සහවයි. තෙවන යමිහින්
සහවයි. අරුණ නැති කල අවැත සහවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සහවා නම් හේ
දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද
දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

9. දො භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති, තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොවෙස්සාමාති. එකස්ස අනතරමස්සෙ මක්ඛධිමෙමා උපපජ්ඣති ත ආරොවෙස්සාමිති. සො පඨමෙපි යාමං ඡාදෙති. දුතීයමෙපි යාමං ඡාදෙති. තතීයමෙපි යාමං ඡාදෙති. උභයස්ස අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපනති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙ-
නබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බං.

10. දො භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ උමමතතකා හොනති. තෙ පච්ඡා අනුමමතතකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බං.

11. දො භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ පාතිමොකෙති උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙන්නති: “ඉදානෙව ඛො මයං ජානාමෙ: අගමපි කීර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරිගාපනො අනුභවිමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති”ති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බන්ති.

දෙවභික්ඛුමාර එකාදසකං නිවසිතං.

මූලාශ්වරිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසං ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වච්ඡන්ති සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමො-
ධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතර සමබහුලා සංඝාදිසෙසං ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතර ආපනතීනං මූලාශ්වරිකස්සනං යාචති. තං සඛ්ඤා අනතර ආපනතීනං මූලාශ්වරිකස්සනි ධම්මෙකෙති කාමෙතන අනුප්පෙත ආනාරතෙති. ධම්මෙතන සමොධානපරි-
වාසං දෙති, අධම්මෙතන මානතතං දෙති, අධිෂ්ඨිත අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපනතීති.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදුම් උපදී. හෙතෙමේ පළමු යම්කිත් වසයි. දෙවන යම්කිත් වසයි. තෙවන යම්කිත් වසයි. අරුණ නැති කල ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් හුතුරෙහි ආයේ ල, හුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අඛිමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දුන් ම අපි දනුමහ යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සභවසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතුවේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවතිකුචාර එකොළොස නිමි.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙත් මේ නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙත් වෙත් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් අවදිසි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සඛ්ඛයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සඛ්ඛ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සභවසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඛයාගෙන් අතර ඇවැතුන් සදහා මූලායපටිකස්සන යදී. සඛ්ඛ තෙමේ ඔහුට දහැමි වූ අකොපා වූ නැතට නිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරෙයි. දහැමිත් සමොධාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දහැමිත් මානත දෙයි. නො දහැමිත් අඛ්ඛාතය කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපතතින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරං සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අබ්බෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරං සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අබ්බෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරං සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛෙඤා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්සනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙත මානසං දෙති, අධම්මෙත අබ්බෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුල්ලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙඤා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වස්තුව වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. ඔහුට සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත්තට මූලායපටිකායාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහැමි කමිසෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කෙරෙයි. දහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහැමින් මානන දෙයි, නො දහැමින් අඛානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් මූලායපටිකායාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහැමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කම කෙරෙයි. දහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහැමින් මානන දෙයි. නො දහැමින් අඛානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහැමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කම කෙරේ. දහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහැමින් මානන දෙයි. නො දහැමින් අඛානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැත්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනෙතා අනතරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාභි ආපතතීති.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි ඵකතාමමපි තානාතාමමපි සහාගමපි විසයාගමපි වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාභි ආපතතීති.

මූලාශපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං නිවසීතං.

මූලාශපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං

1 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අප-පටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාභි ආපතතීති.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපතතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනෙතා අනතරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අප-පටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරු ආපතතීනං මූලාශපටිකස්සනී. ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාභි ආපතතීති.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරේ. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැනුමින් මාතන දෙයි. නො දැනුමින් අබ්‍යාතන කමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද මවන් වෙන් තම වූ ද සහාය වූ ද විසභාය වූ ද වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ අපතනින්ට සමෝධානපරිවාසය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සබ්‍යාදිසෙසාපතනින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ අපතනින්ට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ අකොපා වූ සාහායී වූ ධාර්මික කමයෙන් ඔහුට ඒ අපතනින් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. නො දැනුමින් මාතන දෙයි. නො දැනුමින් අබ්‍යාතන කමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින් ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය අවිශුද්ධ නිවහනය නිමයේ යි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය විශුද්ධ නිවහනය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමෝධාන පරිවාසය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අබ්‍යාතන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමෝධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අබ්‍යාතන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයට අපරිමාණයට -පෙ- වටපිටතට සමතිනනමයි. සො සඳහා තාහ ආපතනිය සමොධානපරිමාණය යාවතී. තහ සමඟුලා තාහ ආපතනිය සමොධානපරිමාණය දෙති. සො පරිමාණයෙන් අනතුරු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි අප- පිටපතනියෝ -පෙ- පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි පිටපතනියෝ -පෙ- පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි පිටපතනියෝ අපිටපතනියෝ. සො සඳහා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය යාවතී. තා සමඟුලා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය බලමිකෙන කමෙහි අනුප්‍රාපන ආපතනිය, බලමික සමොධානපරිමාණය දෙති. බලමික මානතතා දෙති. බලමික අනෙක. සො හික්කවෙ හික්කු විසුදුමා තාහි ආපතනියිති.

මූල්‍යමය සංස්කෘතිය විසුදුමානවිකා නිවසිත.

දැනටමත් පවතින සංස්කෘතිය විසුදුමානවිකා

1. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයට අපරිමාණයට -පෙ- වටපිටතට සමතිනනමයි. සො සඳහා තාහ ආපතනිය සමොධානපරිමාණය යාවතී. තහ සමඟුලා තාහ ආපතනිය සමොධානපරිමාණය දෙති. සො පරිමාණයෙන් අනතුරු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි අප- පිටපතනියෝ -පෙ- පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි පිටපතනියෝ -පෙ- පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි පිටපතනියෝ අපිටපතනියෝ. සො සඳහා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය යාවතී. තා සමඟුලා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය බලමිකෙන කමෙහි අනුප්‍රාපන අධිකාර- නෙන. අධිකාර සමොධානපරිමාණය දෙති. සො පරිමාණයෙහි මඤ්ඤමානෝ අනතුරු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි අප- පිටපතනියෝ.¹

සො තහමි. හුමියං ජිනා පුරිමා² ආපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ සරති. අපර ආපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ සරති. තහ එවං කොති: "අහං බො සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයට අපරිමාණයට -පෙ- වටපිටතට සමතිනනමයි. සොහ සඳහා තාහ ආපතනිය සමොධානපරිමාණය යාව. තහ මෙ සමඟුලා තාහ ආපතනිය සමො- ධානපරිමාණය දෙති. සොහ පරිමාණයෙන් අනතුරු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි අප- පිටපතනියෝ -පෙ- පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි පිටපතනියෝ අපිටපතනියෝ. සො සඳහා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය යාව. තා මෙ සමඟුලා අනතුරු ආපතනිය මූල්‍යමය සංස්කෘතිය බලමිකෙන කමෙහි අනුප්‍රාපන අධිකාරනෙන. අධිකාර සමොධානපරිමාණය දෙති. සොහ පරිමාණයෙහි මඤ්ඤමානෝ අනතුරු සමඟුලා සඳහාදීමෙහි ආපතනියෝ ආපතනිය පරිමාණයෙහි අපරිමාණයෙහි අප- පිටපතනියෝ. සොහ තහමි. හුමියං ජිනා පුරිමා අපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ සරති. අපර ආපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ සරති. තහ තහතාහ සඳහා පුරිමා ආපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ අපර ආපතනියෝ අනතුරු ආපතනියෝ මූල්‍යමය සංස්කෘතිය යාවතිය. බලමිකෙන කමෙහි අනුප්‍රාපන ආපතනිය, බලමික සමොධානපරිමාණය, බලමික මානතතා, බලමික අනෙක." ති. -

1. පරිමාණයට පිටපතනියෝ - PTS 2. පුරිමා - PTS

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... කුමුත්ත වූ ද මුත්ත වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙම සබ්බසායෙගන් ඒ ඇවැත්තව සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙගන් අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම යදිසි. සබ්බ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදිසි. දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දුකැමින් මාතත දෙසි. දුකැමින් අබ්බාතය කෙරෙහි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේ පිලුඬු වූයේ මේ යි.

මූලාශ්‍රපටිකසාහිතසුද්ධි නවකය හිමි.

දෙවන මූලාශ්‍රපටිකසාහිතසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... කුමුත්ත වූ ද මුත්ත වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙගන් ඒ ඇවැත්තව සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙගන් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදීම යදි. සබ්බතෙමේ කොප්‍ය වූ (=ගාර්හිග්‍ය සුභු) තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදිසි. නො දුකැමින් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි යි හඟනේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ ඒ ඛිම සිටියේ පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් මේ. “මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... කුමුත්ත වූ ද මුත්ත වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසායෙගන් ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යැදීම ඒ මම සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසායෙගන් අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම යැදීමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඒ ඇවැත් සදහා මුලට ඇදිය. නො දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි යි හඟනමි අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දුකැමිකමින් පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේ පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේ මුලට ඇදීම ද, දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දුකැමින් මාතත ද, දුකැමින් අබ්බාතය ද යදිනමි නම් මැනවැ” යි.

සො සඛ්ඤා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච, අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාවතී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ණානාරහෙන, ඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ඛම්මෙන මානතතං, ඛම්මෙන අබ්භාතං. තං සඛ්ඤා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ණානාරහෙන. ඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ඛම්මෙන මානතතං දෙති. ඛම්මෙන අබ්භතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපනතීහි.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකවපි සමතින්නවපි. සො සඛ්ඤා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනී අඛම්මිකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධොනාරහෙන. අඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි.

සො තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. තස්ස ඵලං භොති: “අහං ඛො සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකවපි සමතින්නවපි. සොහං සඛ්ඤා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණායො¹ පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනං යාවං. තං මං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකස්සනී අඛම්මිකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධොනාරහෙන. අඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡං පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. යනන්තාහං සඛ්ඤා පුරිමා² ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාවෙය්‍යං ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ණානාරහෙන, ඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ඛම්මෙන මානතතං, ඛම්මෙන අබ්භාතං”ති.

සො සඛ්ඤා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාවතී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ණානාරහෙන, ඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ඛම්මෙන මානතතං, ඛම්මෙන අබ්භාතං. තං සඛ්ඤා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච මූලාය පටිකස්සනී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ණානාරහෙන. ඛම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ඛම්මෙන මානතතං දෙති. ඛම්මෙන අබ්භතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපනතීහි.

1. පරිමාණං - මජ්ඣ. 2. පුරිමානං - මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපාස වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනාය ද, දූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානත ද, දූතෘමින් අඛානාය ද යදී. සංක හෙමේ අකොපාස වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංග පටිකාංගනාය කෙරේ. දූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දූතෘමින් මානත දෙයි. දූතෘමින් අඛානාය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ හෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නොමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සංක හෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නොවූත් බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනාය යදී. සංක හෙමේ ඔහුට කොපාස වූ තැනට නොනිසි නොදූතෘමිකමින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනාය කෙරේ. නොදූතෘමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සිටි සංඝන් ඒ අතර පමණ වූ වාසුතා වූත් නොවාසුතා වූත් බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එහිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... කුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදීමි. ඒ මම සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේ ඒ අතර පමණ වූ වාසුතා වූත් නොවාසුතා වූත් බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනාය යදීමි. සංකහෙමේ ඒ මම කොපාස වූ තැනට නොනිසි නොදූතෘමිකමින් මූලාංගපටිකාංගනාය කෙරෙයි. නොදූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සිටි සංඝන් ඒ අතර පමණ වූ වාසුතා වූත් නොවාසුතා වූත් බොහෝ සංඝවසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සංකයාගෙන් අකොපාස වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනාය ද, දූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානත ද, දූතෘමින් අඛානාය ද යදිනෙමි තම මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපාස වූ තැනට නිසි දූතෘමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනාය ද, දූතෘමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතෘමින් මානත ද, දූතෘමින් අඛානාය ද යදී. සංකහෙමේ අකොපාස වූ තැනට සුදුසු දූතෘමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලාංගපටිකාංගනාය කෙරේ. දූතෘමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දූතෘමින් මානත දෙයි. දූතෘමින් අඛානාය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ හෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති අපරිමාණායො අපට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායොපි අපට්ඨන්තායොපි.* සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාය පටිකඝ්ඤානී¹ අධම්මකෙන කමෙමන කුසෙසන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතීහි.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානී අධම්මකෙන කමෙමන කුසෙසන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී, තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානී අධම්මකෙන කමෙමන කුසෙසන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො අනතරා සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො.

සො තස්මිං භූමියං ඕතො පුරිමං ආපනතීනං අනතරං ආපනතියො සරතී. අපරං ආපනතීනං අනතරං ආපනතියො සරතී. තස්ස එවං හොති “අහං ඛො සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං පරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සොහං සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං අදුඤ්ඤානං පරිවසනො අනතරං සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සොහං සඛ්ඤං අනතරං ආපනතීනං මූලායපටිකඝ්ඤානං යාවං. -

* “පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අපට්ඨන්තායො” -

ඉතීපි දිසෙති - මජ්ඣං.

1. පටිකඝ්ඤානී - මජ්ඣං.

4 - 6 මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුත් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ සභ්‍යයාගෙන් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභ්‍ය තෙමේ ඒ ඇවැත්වූ සදහා ඔහුට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ නො පිළිසන් වූ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්වූගේ මුලට ඇදීම යදි. සභ්‍යතෙමේ ඔහු කොපා වූ තැනට නො නිසි වූ නො දුහැකිකමින් අතර ඇවැත්වූ පිණිස මුලට අදි. නො දුහැකිත් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හසින් ... දුහැකිත් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දුහැකිත් මානස දෙයි. දුහැකිත් අබ්‍යාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද නුමුත් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. ඔහුට සභ්‍යතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්වූගේ මුලට ඇදීම යදි. සභ්‍යතෙමේ ඔහු කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දුහැකිකමින් අතර ඇවැත්වූ පිණිස මුලට අදි. නො දුහැකිත් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හසින් ... දුහැකිත් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දුහැකිත් මානස දෙයි. දුහැකිත් අබ්‍යාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැත්වූගේ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... නුමුත් වූත් මුත් වූත් බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභ්‍යතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත්වූ සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්වූගේ මුලට ඇදීම යදි. සභ්‍යතෙමේ ඔහු කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දුහැකිකමින් අතර ඇවැත්වූ පිණිස මුලට අදි. නො දුහැකිත් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හසින් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි.

හෙතෙමේ එකම සිපියේ පළමු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ සිසි කෙරෙයි. පසු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ ද සිසි කෙරෙයි. ඔහුට මෙබඳු සිසිකක් වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... නුමුත් වූත් මුත් වූත් බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවන්. ඒ මම සභ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභ්‍යතෙමේ ඒ මම ඒ ඇවැත්වූ සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහුගේ ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවන්. ඒ මම සභ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්වූගේ මුලට ඇදීම යදි.

ත. ම. සඬේකා අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණි අබ්මේකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධිකාරකෙන. අබ්මේකෙන සමොධානපරිවාසං අද්දසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්ත සමබ්‍රහ්‍ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණාගොපි අපරිමාණාගොපි පරිවර්තනාගො. සොහං තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා අපනතිනං අනන්ත අපනතිගො සරණි. අපරං අපනතිනං අනන්ත අපනතිගො සරණි. යනනුතාහං සඬේකං පුරිමා අපනතිනං අනන්ත අපනතිනං අපනතිනං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං යාපෙය්‍යං බ්‍රහ්මකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාරකෙන, බ්‍රහ්මකෙන සමොධානපරිවාසං, බ්‍රහ්මකෙන මානනං, බ්‍රහ්මකෙන අබ්‍රහ්මකෙන.

සො සඬේකං පුරිමා අපනතිනං අනන්ත අපනතිනං අපනතිනං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං යාපෙය්‍යං බ්‍රහ්මකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාරකෙන, බ්‍රහ්මකෙන සමොධානපරිවාසං, බ්‍රහ්මකෙන මානනං, බ්‍රහ්මකෙන අබ්‍රහ්මකෙන. බ්‍රහ්මකෙන මානනං දෙති. බ්‍රහ්මකෙන අබ්‍රහ්මකෙන. සො භික්ෂවෙ භික්ෂු විසුද්ධා තාහි අපනතිති.

9. ඉධ පන භික්ෂවෙ භික්ෂු සමබ්‍රහ්ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි - පෙ- වචනෙමපි සමතිනමපි. සො සඬේකං තාහං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාපෙය්‍යං. තස්මිං සඬේකා තාහං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්ත සමබ්‍රහ්ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණාගොපි අපරිමාණාගොපි පරිවර්තනාගොපි අපරිවර්තනාගොපි. සො සඬේකං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං යාපෙය්‍යං. තං සඬේකං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං අබ්මේකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධිකාරකෙන. අබ්මේකෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනන්ත සමබ්‍රහ්ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණාගොපි අපරිමාණාගොපි පරිවර්තනාගොපි අපරිවර්තනාගොපි.

සො තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා අපනතිනං අනන්ත අපනතිගො සරණි, අපරං අපනතිනං අනන්ත අපනතිගො සරණි. තස්මිං වචනෙමපි: “අහං බො සමබ්‍රහ්ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමපි නානාතාමපි සහාගමපි විසහාගමපි වචනෙමපි සමතිනමපි. සොහං සඬේකං තාහං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං යාපෙය්‍යං. තස්මිං සඬේකා තාහං අපනතිනං සමොධානපරිවාසං අද්දසි. සොහං පරිවසනො අනන්ත සමබ්‍රහ්ම සඬේකාදිසෙසා අපනතිගො අපඤ්ඤං පරිමාණාගොපි අපරිමාණාගොපි පරිවර්තනාගොපි අපරිවර්තනාගොපි. සොහං සඬේකං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං යාපෙය්‍යං. තං ම. සඬේකං අනන්ත අපනතිනං මූලාශ්‍රාපරික්ෂණං අබ්මේකෙන කමෙමන කුප්පෙන අධිකාරකෙන:-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සඤ්ඤාමේ ඒ මට කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙයෙය. නො දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි සි හතනෙමි අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඤ්ඤායෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතන ද, දැනුමින් අභ්‍යාතන ද යදනෙමි තම ඉතා මානවැ” යි.

හෙතෙමේ සඤ්ඤායෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතන ද, දැනුමින් අභ්‍යාතන ද යදිසි. සඤ්ඤාමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලාසපටිකයාන සෙයෙයි. දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අභ්‍යාතන සෙයෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් පිසුද්ධි වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඤ්ඤායෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සඤ්ඤාමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුයේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඤ්ඤායෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන යදි. සඤ්ඤාමේ කොපා වූ තැනට නො නිසි දැනුමකින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙයෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි සි හතනේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නමි ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නමි ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඤ්ඤායෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. සඤ්ඤාමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහුයෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඤ්ඤායෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන යදිමි. සඤ්ඤාමේ ඒ මට කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙයෙයි ය: -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අබ්බෙමන සමොධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසංගීති මඤ්ඤමිනො අනතරං සමබ්‍රහ්මා සබ්බාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපිට්ඨන්තායොපි. සොහං තසමිං භූමියං ඕනො පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරංගී. අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරංගී. යනුනාහං සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනං යාවෙය්‍යං ධම්මෙකත කමෙමන අකුප්පත ණාතාරහෙන, ධම්මෙමන මානතතං, ධම්මෙමන අබ්බාත"නති.

සො සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනං යාවති ධම්මෙකත කමෙමන අකුප්පත ණාතාරහෙන, ධම්මෙමන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙමන මානතතං, ධම්මෙමන අබ්බාතං. තං සබ්බං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනං ධම්මෙකත කමෙමන අකුප්පත ණාතාරහෙන. ධම්මෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙමන මානතතං දෙති. ධම්මෙමන අබ්බාතං. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විප්‍රදො: තාහි අපනතීති'ති.

දුතියමුලාශපටිකය්‍යනවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුච්චයකඩකිකං තතියං.

තසුද්දානං:

අපට්ඨන්තා එකාහ දව්ව නිහ චතුහ ව,
පඤ්ඤාහ පකඛදසානං අපතාහ සුද්ධිනතා මුති.

විබ්බන්තො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තසු සඤ්ඤිතො,
දො මෙමතිකා මිසසකදිට්ඨිනො මිසසකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මිසසකෙ මිසසකදිට්ඨිනො සුද්ධිකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,
සුද්ධිදිට්ඨි ව ජාදෙති අථ පකතමිතෙන ව.

උමමතතකදෙසනඤ්ඤ මූලාශපටිවිසුද්ධිකො,
ආචරියානා විතර්ජවාදීනං තම්බපණ්ණීදීපප්පසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිනිකාති.*

සමුච්චයකඩකිකං නිවසිතං.

* උද්දානපාදානං සංකමිතමිතපොඨකෙසු භික්ඛො උද්දානා දිසානෙ.

නොදැනගත් සමාජයන් පිරිවෙත දිනි. ඒ මම පිරිවෙතෙම සි හතනෙම ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහයවනෙත් ඇවැත් අවන්ම. ඒ මම එකම සිපියෙම පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරම. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරම. මම සහයවනෙත් අනෙකුත් වූ තැනට නිසි දැනගත්ම පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිළිසන් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිළිසන් මුළු ඇවැතුන් ද, දැනගත් සමාජයන් පිරිවෙත ද, දැනගත් මානව ද, දැනගත් අනෙකුත් ද, සදහනෙම නම් මැනවැ”යි.

තෙතෙමේ සහයවනෙත් අනෙකුත් වූ තැනට නිසි බාර්මකකමයෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාශ්‍රපරීක්ෂණය ද, දැනගත් සමාජයන් පිරිවෙත ද, දැනගත් මානව ද, දැනගත් අනෙකුත් ද ඉල්ලයි. සහ තෙතෙමේ ඔහුට අනෙකුත් වූ සාකච්ඡා වූ බාර්මකකමයෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාශ්‍රපරීක්ෂණය කෙරෙයි. දැනගත් සමාජයන් පිරිවෙත දෙයි. දැනගත් මානව දෙයි. දැනගත් අනෙකුත් කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙතෙම ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විග්‍රහ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලාශ්‍රපරීක්ෂණ විග්‍රහණවල නිමිශේ ය.

සමුච්චයකමකය තෙවැනි යි.

එහි උදාහරණ:

අපරිවර්තන ය, එකානපරිවර්තන ය, ද්විතීයපරිවර්තන ය, ත්‍රිතීයපරිවර්තන ය, චතුර්තීයපරිවර්තන ය, පඤ්චානපරිවර්තන ය, පක්ෂ- දසානපරිවර්තන ය යන ඇවැත් ද සුද්ධානපරිවර්තන ද මුනිසුන් වහන්සේ වදාල සේක

විකල්පාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අට ද, දොහිකවාර එකානෙයෙහි - ඇවැත්සඳුදි ද, වෙමනික දෙදෙන ද, මිහිකදිවාර ද, මිහිකයෙහි ගරුකදිවාර ද,

මිහිකයෙහි මිහිකදිවාර ද, සුද්ධානෙහි ගරුකදිවාර ද, සුද්ධාන ද, ඇවැත්සඳුදි ද, යළි පක්ෂමිත (මකබවම විසින් ඇරොවනා නො කිරීම) යමග -

උච්චතක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලාශ්‍රපරීක්ෂණ- අවිග්‍රහණ - විග්‍රහණ (තවක තුන) ද යන මොහු තාමුපරිණිද්විප්පසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විහාරවාසී ඇවැත්වරයන්ගේ සාකච්ඡාවල පිළිසන් වූ (විලවන- සමුච්චයකමකයෙහි) වාචනාමාභිසේ යි.

සමුච්චයකමකය නිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4.

සමථකඛ්ඛානං

1. සමමුඛාචිනයෝ

තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවච්ඡයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො ජන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමොති කරොනති: තජ්ජන්තමපි නියස්සමපි පබ්බාජන්තමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා සන්තුට්ඨා: උජ්ජනො කුක්කුච්චකා: සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති ඩියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමොති කරොනති තජ්ජන්තමපි නියස්සමපි පබ්බාජන්තමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි”ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො ඵතමිත්ථා ආරොචෙත්සං. අථ ඛො හගවා ඵතස්මි. තිදුතෙ ඵතස්මි. පකරණෙ භික්ඛුසඬං. සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි*:

හච්චා කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමොති කරොනති: තජ්ජන්තමපි නියස්සමපි පබ්බාජන්තමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපිති. ‘හච්චා හගවා!’. විහරති බුද්ධෝ හගවා: අනනුච්චිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොසපුරිසානං අනනුලොමිකං අපපතීරූපං අස්සාමිණකා අකපටියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමොති කරොනති: තජ්ජන්තමපි නියස්සමපි පබ්බාජන්තමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදුගං -පෙ- විහරතිත්වා -පෙ-† බමිමි. කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති:

“න භික්ඛවෙ අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමං කාතබ්බං තජ්ජන්තම වා නියස්සං වා පබ්බාජන්තම වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපතීයං වා, යො කරෙග්ග ආපතති දුක්ඛවස්සා”ති.

අබමමවාදීනවක :¹

අබමමවාදී පුග්ගලො, අබමමවාදී සමඛුලො,² අබමමවාදී සභෙසා, බමමවාදී පුග්ගලො, බමමවාදී සමඛුලො, බමමවාදී සභෙසා.

1. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදිං පුග්ගලො:⁴ සඤ්ඤාපෙති නිජකාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුස්සෙති අනුදුස්සෙති: “අයං බමමො අයං චිතයො, ඉදං සන්තිකාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වුපසමමති, අබමමෙත වුපසමමති සමමුඛාචිනයපතීරූපකෙන.

2. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදී සමඛුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජකාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුස්සෙති අනුදුස්සෙති: “අයං බමමො, අයං චිතයො, ඉදං සන්තිකාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වුපසමමති, අබමමෙත වුපසමමති සමමුඛාචිනයපතීරූපකෙන.

1. හගවාති - මජ්ඣිම, සං. 2. කණ්ණපකකවකනති පොඤ්ඤාසු දිස්සන්තං.
3. අබමමවාදීසමඛුලො - සි 1, 2. 4. බමමවාදීපුග්ගලො - සි 1, 2.
- * පාඨොගං සිහලමුද්දිතපොඤ්ඤාසු දිස්සති.
- † පෙසාලෙහි භවිතීත්තවදානාති කමිකෙකඛිතෙ ආගතතයෙත වෙදිතබ්බාති.

4.

සමාජකයාණය

1. සමමුඛාචිතය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්තුමර සමපයෙහි අනන්දිපු සිටුහුගේ දෙවර්මෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සවස වෙහෙණු නො හමු වූ මහණුන්ට තරුණිය ද නියසා ද පබ්බාජනිය ද පටිසාරණිය ද උකෙට්ටනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජ වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණුන් වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සවසමහණු නො හමු වූ භික්ෂූන්ට තරුණිය කම්යත් නියසා කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙට්ටනිය කම්යත් කෙරෙත් ද”යි අවමේ කෙරෙත්. දෙය කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ ප්‍රකාරණ(ප්‍රකාරය)යෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සවසමහණු නො හමු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියසා කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙට්ටනිය කම්යත් කෙරෙත් දැයි. ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ.’ භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලොම නො වුවෙකි. පිළිරු නො වුවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වුවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හමු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියසා කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උකෙට්ටනිය කම්යත් කලානු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහත් වූවන්ගේ පැහැදිලි පිණිස නො වේ ... ගරභා ... දහමි කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

“මහණෙනි, නො හමු වූ මහණුන්ට තරුණිය හෝ නියසා හෝ පබ්බාජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උකෙට්ටනිය හෝ කම්ය නො කල යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ”යි.

අධම්මාදිනවකය:

අධම්මවාදී පුක්කල ය, අධම්මවාදී සම්මහල ය, අධම්මවාදී සංඝ ය, ධම්මවාදී පුක්කල ය, ධම්මවාදී සම්මහල ය, ධම්මවාදී සංඝ ය (සි මානිකා සයොකි.)

1. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව”යි ධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකීමත් සන්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණිවූ, මෙය රැස්ව”යි ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකීමත් සන්තිදෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. අබමමවාදී පුග්ගලො ධමමවාදිං සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

4. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදිං පුග්ගලං¹ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

5. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදී සමබ්බලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

6. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදිං සබ්බං² සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

7. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

8. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදී සමබ්බලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

9. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදිං සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයපථරූපකෙන.

අබමමවාදිනවකං නිට්ඨිතං.

ධමමවාදිනවකං:

1. ධමමවාදී පුග්ගලො අබමමවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දය්‍යොති අනුදය්‍යොති: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, ධම්මෙන වූපසමමති සමමුඛාචිතයෙන.

2. බමමවාදී පුහුණලය: අබමමවාදී සම්මතලෙ සකුසුපෙහි නිජබාපෙහි පෙහෙබඩි අනුපෙහෙබඩි දහෙසකි අනුදහෙසකි: “අහං බමමවා, අහං පිහහෙසා, ඉදං සජ්ජසංහතං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොළොථා”ති. එවෙසෙයි තං අධිකරණං. චුපසමමති, බමමෙත චුපසමමති සමමුබාචිතහෙත.

3. බමවොදී පුත්තලො අබවමොදිං සඛිං සඤ්ඤාපෙති නිරුකාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙති අනුදසෙති: “අයං බමෙමා, අයං චිතඨො, ඉදං සඤ්ඤාසංකං, ඉමං ගණනාති, ඉමං ථෙරාවතී”ති. එවෙඤ්ඤා තං අධිකාරණං වුපසමති, බමෙමත වුපසමති සමමුචාපිතසෙත.

4 බමවෙයි සමග්‍රලා අබමවෙයි. ප්‍රභූතලං අඤ්ඤාපෙනති නිජ්ඣාපෙනති පෙකෙබනති අනුපෙකෙබනති දසෙයනති අනුදසෙයනති: “අයං ඛමෙමා, අයං චිතඨො, ඉදං සජ්ඣාසං, ඉමං අණ්හාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤා භං අභිකරණං වූසමමති, ඛමෙමන වූසමමති අමුඛාචිතසෙන.

5. බමමවාදී සමිත්‍යයා අබමමවාදී සමිත්‍යයෙහි සභාපතිවරයාගේ නිර්දේශයට අනුව ප්‍රකාශයක් කරනු ලබනු ලබන්නේ “අයං ධර්මො, අයං විනයො, ඉදං සංක්‍රමණං, ඉමං ගණනං, ඉමං රොපණං” යි. එවන් අයං ධර්මො, අයං විනයො, ඉදං සංක්‍රමණං, ඉමං ගණනං, ඉමං රොපණං යනු වර්තමාන ධර්මය, විනයය, සංක්‍රමණය, ගණනාව, රොපණය යන අර්ථයෙන් යුක්ත වේ.

6. බලවැඩි සම්පත්‍රය අබලවැඩි සහිත සඤ්ඤාපෙතකි නිතිඤ්ඤාපෙතකි පෙතෙකිනකි අනුපෙතෙකිනකි දුස්සෙතකි අනුදුස්සෙතකි: “අයං ධම්මො, අයං චිත්තෙයං, ඉදං සජ්ඣාසං, ඉමං භණ්ඩානි, ඉමං රොවෙති”ති. එවිඤ්ඤානං අධිකරණං වුපසම්මති, ධූමං වුපසම්මති සම්මුඛාචිතෙයෙන.

[illegible]

8. බමවොදී සබේකා අබවවොදී සබ්බසුලෙ සඤ්ඤාපෙති තීර්කාපෙති පෙනෙති අනුපෙනෙති දුග්ගෙති අනුදුග්ගෙති: “අංගං බමෙමා, අංගං පිතගො, ඉදං සක්ඛිතාසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොචෙථා”ති. එවඤ්ඤා නං අධිකරණං වූපසමමති, බමමත වූපසමමති සමුඛං විතගෙන

9. බමවැදි සෙනසා, අබමවැදිං සබසං සඤ්ඤාපටි නිර්මාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙති අනුදසෙති “අං බමවැ, අං විතයො, ඉදං සත්ථසාසනං, ඉමං ගණකාසි, ඉමං රොවෙසි”ති. එවෙඤ්ඤා නං අසිකරණං වුපසමති, බමෙත වුපසමති සමුඛාවිතයෙනාති.

බුද්ධවාදීන්ගේ නිවේදනය.

2. බිම්වාදී පුද්ගල තෙවැනි “මේ දහම යනු විනය යන මේ ශාස්තෘ-ශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු සි අබිමවාදී බොහෝ මනුෂ්‍යත්ව හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. ප්‍රත්‍යක්‍ය පෙන්වයි. දක්වයි. ප්‍රත්‍යක්‍ය දක්වයි. ඉදිත් මෙතෙක් ඒ අභිකරණය සන්තිදේ තම අවබුධානතාව වූ දැනුමත් සන්තිදේ

3. බිමවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ චිත්තය මේ ශාස්තෘ-
ශාසනය මෙය ගණුව මෙය රැස්ව”යි අබිමවාදී සබ්‍යතාව හඟවයි. සිතවයි.
පෙන්වයි. පුහුණුව පෙන්වයි. දක්වයි. පුහුණුව දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මුඛාචාරය වූ දැමුණින් සන්තිදේ.

4. බිම්වාදී කොහෝ මතභ්‍යු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය ය මෙය ගණ්‍ය මෙය රුඡව”යි අබිම්වාදී පුද්ගලයාට කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

5. බමුවාදී බොහෝ මහණනු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණන්ට
කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා
දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ
දහාමත් සන්තිදේ.

6. බම්මාදි බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය. මේ චිත්තය ය මේ ආත්මා-
ශාසනය ය මෙය ගණ්ඨ මෙය රුක්ඛ” යි අබම්මාදි සංකයාට තහවුන්.
සිතවත්. පෙත්වත්. පුතපුතා පෙත්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්.
ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය වූ දූතෑමින්
සන්තිදේ.

7. බම්බාදි සහිත තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තා-ශාසනය මෙය ගණුව මෙය රැස්ව”යි අබම්බාදි පුද්ගලයාට හඟවයි, සිතවයි, පෙන්වයි, ප්‍රතිප්‍රතා පෙන්වයි, දක්වයි, ප්‍රතිප්‍රතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අභිකරණය සන්ධිදේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දෘෂ්ටික් සන්ධිදේ.

8 බමුවාදී සහස තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණුන්ට කතවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

9. බම්මාදී සබ්බ කෙමේ “මේ දැනට මේ විනය ය මේ ශාය්‍යානාසන ය මෙය ගණ්ඨ මෙය රුක්ඛ”යි අබම්මාදී සබ්බයාට කතවයි. සිතවයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙමඟ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ යි.

බම්බාදිනවකයා නිමි.

2. සතිවිනයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවතෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ඛො පත සමයෙන ආයසමිතා දබ්බමල්ල-පුණ්ණන ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තා සච්ඡිකතා ගොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං ගොති. තස්මි වස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං¹, කතස්ස වා පඨිව්ගො. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රහොනතස්ස පඨිසල්ලීතස්ස² එවං චේතසො පරිචිතකොනා උද්පාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තා සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිව්ගො. කීනත්ත ඛො අතං සඛ්ඤ්ඤා වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතද්දහොසි: “යනත්තනාහං³ සඛ්ඤ්ඤා සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං⁴, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති.

2. අථ ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායනාසමයං පඨිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්භිභා භගවත්තං අභිවාදෙභි: එකමන්තා නිසිදි. එකමන්තා නිසිතො ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තං එතද්දවොච: “ඉධ මග්ගං භන්තෙ රජභාගතස්ස පඨිසල්ලීතස්ස එවං චේතසො පරිචිතකොනා උද්පාදි: “මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිව්ගො. කීනත්ත ඛො අතං සඛ්ඤ්ඤා වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. තස්ස මග්ගං භන්තෙ එතද්දහොසි: “යනත්තනාහං සඛ්ඤ්ඤා සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති. ඉට්ඨිකං භන්තෙ සඛ්ඤ්ඤා සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍යනති. “සාධු සාධු දබ්බ, තෙන හි ත්වා දබ්බ, සඛ්ඤ්ඤා සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”ති. එවං භන්තෙ ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තං පච්චිකොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණං ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනන්තසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඛ්ඤ්ඤා දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දහකඤ්ච සම්මන්තාතු. එවිඤ්ච පත භික්ඛවෙ සම්මන්තීතබ්බො: පථමිං දබ්බො යාචිතබ්බො. යාචිතා ව්‍යතෙතන භික්ඛනා පටිවලොන සඛ්ඤ්ඤා ඤ්ඤපතනබ්බො:

“සුඤ්ඤා මම භන්තෙ සඛ්ඤ්ඤා: යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකල්ලං සඛ්ඤ්ඤා ආයසමන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දහකඤ්ච සම්මන්තෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤාති.

1. උත්තරිකරණීයං - මජ්ඣං, සො.

3. ය-නුතාහං, මජ්ඣං.

2. පඨිසල්ලීතස්ස, මජ්ඣං.

4. පඤ්ඤාපෙය්‍යං, මජ්ඣං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ. රජගහනුවර සම්පයෙහි කලඤ්ඤානිවාස නම් වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සභවතු විසින් පෘෂ්ඨා සුතු (ලාඛ්‍ය සුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උතු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උතුට මත්තෙහි කටුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රයන්ට මෙබඳු විතර්කයකින් පහළ විය: "උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සභවතු විසින් පෘෂ්ඨා සුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටුසුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කීම්දෙකි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රයන්ට මෙබඳු සිතකින් විය: මම සභනට සෙතසුන් ද පනවමි නම් බත් ද උදෙසමි නම් මනාමැනු"යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රයන් තෙමේ සවස්කල පිටිසලකින් නැගී සිටිණේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිත. එකත්පස් ව හුන් මලාසුත්‍ර ආයුෂ්මත් දඬ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කළ කෙළේ ය: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්තසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සභවතු විසින් යම් කිසිවක් ලාඛ්‍ය සුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටුසුත්තෙන් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරමි නම් කීම්ද"යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: "මම සභනට සෙතසුන් ද පනවමි නම් බහුදු උදෙසමි නම් මනා මැනු"යි. "වහන්ස, මම සභනට සෙතසුන් පනවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි"යි. "දඬ මැනැවි. මැනැවි. දඬ එසේ නම් සභනවෙ සෙතසුන් ද පනවවු. බහුදු උදෙසමු" යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රයන් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිනි.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රයාථායෙහි දහමිකතා කොට හිඤ්ඤාත් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දඬ මලාසුත්‍ර කෙතසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දඬ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සභනට පෘෂ්ඨා කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍ර කෙතසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුඤ්ඤාදායී මේ හතොත් සමඤ්ඤා: සමඤ්ඤා: ආයස්මනං. දබ්බං මලලුප්පතං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ඤා භතතුද්දසකඤ්ඤා සමමනනී. යස්සායස්මතො: ඛමති ආයස්මතො: දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සෙතාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භතතුද්දසකස්ස ච සමමුති¹. යො: ඤාණස්ස. යස්ස නිකම්මති සො: භාගෙය්‍ය.

සමමනනා: සමඤ්ඤාන ආයස්මා දබ්බං මලලුප්පතො: සෙතාසන-පඤ්ඤාපකො: ච භතතුද්දසකො: ච. ඛමති සමස්සස්ස. නස්මා: ඤාණී. එවමේතං ධාරයාමී²ති.

4. සමමතො ච පනාසස්මා දබ්බං මලලුප්පතො: සභාගානා: සභාගානා: භික්ඛුනා:³ එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති: යෙ තෙ භික්ඛු සුත්තනනීකා: තෙසං එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සුත්තනනා: සමභාගිස්සන්ති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විතරධරා තෙසං එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විතරං විනිවර්තිස්සන්ති”³ති. යෙ තෙ භික්ඛු ධම්මකපිකා: තෙසං එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං ධම්මං භාගවර්තිස්සන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු කාගිසනා: තෙසං එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං න ව්‍යාඛාගිස්සන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු තීරවර්තකපිකා: කාගද්ධිබ්බුලා⁴ විතරනති, තෙසමපි එකජ්ඣං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “ඉමායපිමෙ⁵ ආයස්මතො: රතියා අවර්තිස්සන්ති”ති. යෙපි තෙ⁶ භික්ඛු විකාලෙ ආගමන්ති, තෙසමපි තෙජො-ධා. ඤා: සමාපජ්ජන්ති: තෙතෙව ආලොකෙන සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති.

5. අපිස්ස භික්ඛු සඤ්චිට්ඨ විකාලෙ ආගමන්ති “මයං ආයස්මතො: දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස ඉඤ්චාපිභාරියං පසයිස්සාමා”ති. තෙ ආයස්මනං. දබ්බං මලලුප්පතං උපසඤ්ඤාමිති: එවං විදෙන්නති: “අමාකං ආට්ඨසො: දබ්බ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති. තෙ ආයස්මා: දබ්බං මලලුප්පතො: එවං විදෙති: කන්ථ ආයස්මනො ඉමන්ති? කන්ථ පඤ්ඤාපෙමිති? තෙ සඤ්චිට්ඨ දුරෙ අපදිසන්නති: “අමාකං ආට්ඨසො දබ්බ භික්ඛුකුප්පට්ඨ පබ්බතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො මොරපාතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො ඉඤ්චිපසෙසා කාලසිලායං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො වෙහාරපසෙසා සත්තපණ්ණිගුහායං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො සිතවතෙ සපසොණ්ණිකපබ්බාලෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො ගොතමකඤ්ජරායං⁸ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො භික්ඛුකඤ්ජරායං⁹ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො තපොදකඤ්ජරායං¹⁰ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති අමාකං ආට්ඨසො තපොදාරුමෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො ජීවකමචතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨසො මද්දකුච්ඡිසම්¹¹ මිගද්දසෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති.

1. සමමිති - සා.

3. විනිවර්තිස්සන්ති - PTS.

5. ඉමායපි ඉමෙ - PTS.

7. යෙ තෙ - සි 1, 2.

9. භික්ඛුකඤ්ජරායං - මජ්ඣ. සා.

2. සභාගානා: භික්ඛුනා: - මජ්ඣ.

4. කාගද්ධිබ්බුලා - මජ්ඣ. සා. සිටු.

6. ආයස්මනො - සි 1, 2 සිටු. සා.

8. ගොතමකඤ්ජරායං - මජ්ඣ.

10. කපොදකඤ්ජරායං - සිටු මජ්ඣ.

11. මද්දකුච්ඡිසම් - මජ්ඣ. සා.

වහන්ස, සඛක තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඛක තෙමේ ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කිරීම යම් ආයුෂමතකුකට රැස්නේ නම් හෙ තෙමේ තිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණන්නේ ය.

සහ විසින් ආයුෂමත් දඬමලලුපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරණ ලදි. සහකට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරණි”යි.

4. සමමත කරණ ලද ආයුෂමත් දඬමලලුපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂුහු සුත්‍රානභිසංය් නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානත සභාගතා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විදන්තාහු ය’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධර්මකර්මයෝ (ආර්ථිකර්මයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධ්‍යානලාභීහු නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් නොපෙළන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු තීරණවිත කථා ඇති ව කය කරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්හු මේ තීරණවිත කථා රතියෙහුද වෙසෙන්නාහ’ යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු නොකල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජෝධාතුවට සමවාද ඒ ආලෝකයෙන්ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂුහු දූත දූත ‘අපි ආයුෂමත් දඬමලලුපුතුගේ ඉදුපෙළකර දක්නෙමු’ යි නොකල්හි නිහර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දඬමලලුපුතු වෙත එළඹ ඇවැත්නී, දඬයෙහි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කීත්. ආයුෂමත් දඬමලලුපුත් තෙමේ ඔවුනට ‘ආයුෂමත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවමි ද’ යි මෙසේ කීයයි. ඔහු දූත දූත දුර තැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට භිජුකුඵළප්පවෙයි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපවසින්පවුලෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිලිපස කඵලතලාගෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙහාරපවුපස සත්පත්භොගෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතවෙතනි නාකෙම්මෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නොයුම් කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තිබ්බි කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තප්පද කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තණ්දිය අරලෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඒවක අඹවෙනෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුට්ඨි නම් මුවලාවෙහි සෙනසුන් පනවාලව”යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො තෙජෝධාතූං සමාපජ්ඣන්තා අභිතුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො භවන්ති. තෙපි තෙතෙව ආලොකෙන ආයස්මො දබ්බස්ස මලුපුතස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගව්ජනති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ඵලං සෙතාසනං පඤ්ඤපෙතී: අගං මඤ්ඤො, ඉදං පිඨං, අගං හිසි, ඉදං විජමොහතං¹, ඉදං වච්චමානං, ඉදං පස්සාවමානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අගං කතතරදණ්ඩො, ඉදං සහසස්ස කතිකසණ්ඨාතං², ඉමං කාලං පථිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නිකමිතබ්බනති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ඵලං සෙතාසනං පඤ්ඤපෙතී පුතදෙව වෙඵලතං පට්ටාගවන්ති.

7. තෙන ඛො පත සමයෙන මේභනියභුමිජක්ඛා³ භික්ඛු නවකා වෙච භොනති අපපුඤ්ඤ ව. යාති සහසස්ස ලාමකානි සෙතාසනානි තානි තෙසං පාපුණ්ණති ලාමකානි ව භතතානි. තෙන ඛො පත සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉව්ජනති ථෙරාතං භික්ඛුතං අභිසම්බාරිකං දදාං - සප්පි වපි තෙලවපි උත්තරිතභිගමපි. මෙතනියභුමිජක්ඛාතං පත භික්ඛු ඉං පාකඨිකා දෙනති - යථාරථං⁴ කණ්ණජකං⁵ බිලභගුද්ධියං. තෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකතො ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡනති: 'භූමනාකං ආවුසො භතතාසන කිං අහොසි, භූමනාකං කිං අහොසි'ති. එකවෙච ථෙර ඵලං වදෙනති: 'අමනාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිතභිගං අහොසි'ති. මෙතනියභුමිජක්ඛා³ පත භික්ඛු ඵලං වදෙනති: අමනාකං ආවුසො ත කිඤ්චි අහොසි - පාකඨිකා යථාරථං⁴ කණ්ණජකං - බිලභගුද්ධියනති.

8. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතික්ඛා ගහපඨී සහසස්ස වතුකකභතතං දෙනි නිව්චභතතං. ඡො භතතාසන සපුත්තදුරො උපඨිට්ඨිතො පට්ඨිතො - අඤ්ඤ ඕදතෙන පුච්ඡනති, අඤ්ඤ සුපෙත පුච්ඡනති, අඤ්ඤ තෙලෙන පුච්ඡනති, අඤ්ඤ උත්තරිතභිගෙන පුච්ඡනති. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතික්ඛස්ස ගහපඨිතො භතතං ස්වාතනාය මේතනියභුමිජක්ඛාතං භික්ඛුතං උද්දිට්ඨං භොති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතික්ඛා ගහපඨී ආරාමං අගමාසි කෙතවිදෙව ඩරණීයෙන. ඡො සෙතාසනො දබ්බො මලුපුතො තෙත්තපභිකමි. උපසඞ්ගමිතො ආයස්මනං දබ්බං මලුපුතං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීන්තං ඛො කල්‍යාණභතතික්ඛා ගහපඨී ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ධම්මො කථාය සන්දස්සෙසි, සමාදපෙසි, සමුත්තෙජෙසි, සමපහංගෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභතතික්ඛො ගහපඨී ආයස්මො දබ්බෙන මලුපුතෙන ධම්මො කථාය සන්දස්සෙතො සමාදපිතො සමුත්තෙජ්ඣො සමපහංගිතො ආයස්මනං දබ්බං මලුපුතං එකදළොව: කස්ස භතෙන අමනාකං සරෙ ස්වාතනාය භතතං උද්දිට්ඨනති? මෙතනියභුමිජක්ඛාතං ඛො ගහපඨී භික්ඛුතං භූමනාකං සරෙ ස්වාතනාය භතතං උද්දිට්ඨනති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතික්ඛො ගහපඨී අතතතමතො අහොසි: කථා හි තාම පාපභික්ඛු අමනාකං සරෙ භුඤ්ජස්සනති. සරං ගතො දුසිං ආණ්ණපෙසි: "සෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආභවන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙතො කණ්ණජකෙන බිලභගුද්ධියෙන පට්ඨිතා"ති. ඵලං අග්ගාති ඛො සා දුසි කල්‍යාණභතතික්ඛස්ස ගහපඨිතො පට්ටසෙසාසි.

1. විජමොහතං - මජ්ඣ.

2. කතිකසණ්ඨාතං, සිමු.

3. මෙතනියභුමිජක්ඛා - මජ්ඣ.

4. යථාරථං, මජ්ඣ.

5. කණ්ණජකං - සා.

6. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ තෙජොධාතුටට සමවැද ඇතිල්ල දල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂමත් දඩ මලලපුතුණේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවයි: මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ තිස්ස ය, මේ කොට්ඨ ය, මේ වැඩිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිසෝදනි ජල ය, මේ සැරැටිය, මේ සතුන්ගේ කතිකාවත ය, මේ කල පිටිසිය යුතු, මේ කල තික්මිය යුතු යි. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවා තැවත වෙළුමනට පෙරලා එයි.

7. එසමයෙහි මෙතනියභූමප්පක මහණු තවසයෝ ද මද පිණැන් හෝ ද වෙති. සබ්බසායේ යම් ලමු සෙනසුන් ද ලමු බන් ද වෙන් තම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එසමයෙහි රජගහනුවර මිනිස්සු තෙර මහණන්ට නොයෙක් දැසින් මැහැටින් සකස් කල බොජුන් - ගිතල් ද හෙල් ද මසවුර ද දෙත්තට කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමප්පක මහණන්ට කාසි-කලකාද දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණිසාතයෙන් වැලකුණු “ඇවැත්ති, තොපගේ බන්-හලෙහි කීමෙන් මි ද තොපගේ බන්හලෙහි කීමෙන් මි ද?” යි තෙරමහණන් පුළුවුසින්. ඇතැම් තෙරු “ඇවැත්ති, අපට ගිතල් විය. හෙල් විය. මසවුරු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමප්පක මහණු “ඇවැත්ති, අපට කාසි දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත හැර කිසිවක් නො වී ය” යි මෙසේ කියත්.

8. එසමයෙහි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ සහනට නිතිබන් කොට බන් සතරක් දෙයි. හෙතෙමේ අමුදරුවන් සමග බන්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්ත බන් පුළුවුසින්. අත්ත සුපයෙන් පුළුවුසින්. අත්ත හෙලින් පුළුවුසින්. අත්ත මසවුමින් පුළුවුසින්. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාගේ හෙට පිණිස බත (වැර විසින්) මෙතනියභූමප්පක හිසුන් සදහා උදෙසා වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සදහා අරමට ගියේ ය. හෙතෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වැද එකත්පස් ව ගිත. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණගතනික ගැහැටිතු ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ දුතැම් කපාපෙන් කරුණු දුක්ඛිය සමාදන් කර වී ය. තෙද ගැත් වී ය. සතුටු කර වී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු පිළින් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගත්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂමත් දඩමලලපුත්හට “වහන්ස, අපගේ ගෙයි හෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද” යි මෙය කී ය. ගැහැටි ය, තොපගේ ගෙයි හෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමප්පක හිසුන්ට උදෙසන ලද්ද යි. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ “කෙසේ තම් ලාමකහිසුතු අපගේ ගෙයි වළඳන්නානු ද” යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. හෙට නොස් “එමබල දුක්ස, හෙට බන්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් තම් දෙරසකාටුයෙහි අසුන් පණවා කාසි දෙවැති කොට ඇති නිවුටු බන් වළඳමි” යි දුක්ස ඇණ වී ය. ‘එසේ ය ගිහිගති’ යි ඒ දුක්ස කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාට පිළිවදන් ඇත් වූ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශො ඛො ආවුසො අවහාකං කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපඨිනො හතතං උද්ධං. ඥෙව අමෙහ කල්‍යාණභවතිකො ගහපඨි සපුත්තදුරො උපඨිට්ඨිනා පරිච්ඡික්ඛති: අඤ්ඤා ඕදනෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා උත්තරිතමෙහෙන පුච්ඡියානති”ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන ත චිත්තරූපං රතනියා හුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙනා: පත්තචිවරමාදය යෙන කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපඨිනො නිවෙසනං තෙනුපසඛකමිංසු. අද්දසා ඛො සා දුඨි මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු දුරතොව ආගවජ්ජෙන. දිස්වාත කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙණා: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: නිසීදං හනනති. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣාතං භික්ඛුතං එතදහොසි: නිස්සංසයං ඛො ත තාව හතතං සිද්ධං හවිස්සති යථා මයං කොට්ඨකෙ නිසීදපියාමාති¹ අථ ඛො සා දුඨි කණ්ණජකෙන² බිලඛගදුතියෙන උපගඤ්ඤා භුඤ්ඤං හනෙතති. ‘මයං ඛො හගිති නිවච්ඡතතිකා’ති. ‘ජාතාමි අය්‍යා නිවච්ඡතතිකාති. අපි වාහං භිශොව ගහපඨිනා ආණ්ඩතා: ‘යෙ ජෙ ඥෙව හතතිකා ආගවජ්ජනති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙණා: කණ්ණජකෙන බිලඛගදුතියෙන පරිච්ඡා’ති. භුඤ්ඤං හනෙත’ති.

12. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශො ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභවතිකො ගහපඨි ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතතිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපඨිනො අනතරො³ පරිච්ඡිනා”ති. තෙ තෙනෙව දෙමනස්සෙන ත චිත්තරූපං භුඤ්ඤංසු. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාහතතං පිණ්ඩපාත-පටිකකනතා ආරාමං ගතවා පත්තචිවරං පටිසංමෙණා: ඛතාරුමකොට්ඨකෙ සඛකාට්ඨපල්ලඤ්ඤාය නිසීදිංසු - තුණ්හිභුතා පත්තකඛ්ඛා අසවාලුඛා පර්කායනතා අපට්ඨතා.

13. අථ ඛො මෙතනියා භික්ඛුති යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිනා: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. එවං වුතෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො මෙතනියා භික්ඛුති මෙතනිය-භුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. තතියමපි ඛො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කසාහං අය්‍යාතං අපරජ්ඣාමි, කිස්ස මං අය්‍යා තාලපනති’ති? “තථා හි පත නං හගිති, අමෙහ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසීයමානෙ අජ්ඣුපසකඛි”ති. ‘කසාහං අය්‍යා කරෙමි’ති. “සචෙ ඛො නං හගිති, ඉච්ඡෙය්‍යාසි, අපජ්ඣ ව ගහවා ආසය්‍යතනං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා”ති. ‘කසාහං අය්‍යා කරෙමි, කිං මයං සකකා කාතුනති?’

1. නිසීදපෙය්‍යමාති - සි 1, 2. 2. කණ්ණජකෙන - ඝා. 3. හතතිකෙ - ඝා.

10. එකල්හි මෙතනිය භූමිවජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණ්ඩනනික ගැහැවිහුන් බත උදෙසන ලදි. යෙට අඹුදරුවන් සහිත කලාණ්ඩනනික ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවත්තේ ය; කෙතෙක් බඩින් පුළුවන්හ. කෙතෙක් සුපයෙන් පුළුවන්හ. කෙතෙක් තෙලින් පුළුවන්හ. කෙතෙක් මසවුලින් පුළුවන්හ”යි ඔහු ඒ සොම්නසින් ම සිතූයේ රු නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිවජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කලාණ්ඩනනික ගැහැවිහුන් නිවෙස්ත වෙත එළඹිහ. ඒ දූෂ්ඨ එන්නා වූ මෙතනිය භූමිවජක මහණන් දුරදී ම දුටු. දූෂ්ඨ දෙරකොටුවෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුන මැනවැ”යි මෙතනිය භූමිවජක මහණන්ට මෙය කීහ. එකල්හි මෙතනිය භූමිවජක මහණන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුවෙහි හිඳුවනු ලබමෝ”යි මේ සිත විය. එකල ඒ දූෂ්ඨ “වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි කැඩී දෙවෙති කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බඩින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “තැහැනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමින”යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්ත’යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් ‘එමිඛා දූෂ්ඨ, හෙට බත් හත්තා යම් කෙතෙක් එද්ද, කොටුවෙහි අසුන් පණවා කැඩී දෙවෙති කොට ඇති නිවුඩු සැලේ බඩින් (බවුන්) වළඳව’යි අණවන ලද්දි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි.

12. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිවජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණ්ඩනනික ගැහැවි තෙමේ අරමට දඬමලලුපු ලගට ගියේ ය. එකැත්තෙන් ම දඬමලලුපු විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි විඳුවන ලද්දමෝ”යි. ඔහු ඒ දෙමහසින් ම සිතූ සේ නො වැළඳහ. එකල්හි මෙතනියභූමිවජක මහණහු බඩින් පසු පිණිටානයෙන් වැළකුණහු අරමට ගොස් පාසිවුරු තැන්පත් කොට තබා - නිහඬ වුවාහු මතු වුවාහු තැමුහු කදැට ඇත්තාහු සවිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිහිවිලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දෙරකොටුවෙහි සහලසිවුරින් අකවටු අවුලවා ගෙණ හුත්හ.

13. ඉක්බිති මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිවජක මහණන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතනියභූමිවජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’යි මෙය කීහ. එසේ කී කල්හි මෙතනියභූමිවජක මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිවජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කීහ. තෙවන වටදු මෙතනියභූමිවජක මහණහු නො බිණුහ. “ආයතීයතව මම කිනම් අපරාධයක් කෙරෙමි ද? ආයතීයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද?” යි. “තැහැනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දඬමලලුපු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ඛා කෙරෙහි”යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුමක් කෙරෙමි ද?’ යි. තැහැනියෙනි, ඉදින් තී පිසියවු තම් අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආශ්‍රමෙන් දඬමලලුපු නාෂාලන සේකැ” යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? වෙසින් කීමෙන් භට හැක්කේ ද?’ යි.

14 “එහි නිං හනිති, යෙන හගවා තෙනුපසඛනම්. උපසඛනමිතිං හගවන්තං එවං වදෙති: ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තසාඤ්චරූපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්ගවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සඋපද්ගවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං¹. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතමහි දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”²ති. එවං අයාති ඛො මෙතතිසා භික්ඛුනී මෙතතිසභුමච්ඡකානං භික්ඛුනං පටිසුඤ්ඤා³ යෙන හගවා තෙනුපසඛනම්. උපසඛනමිතිං හගවන්තං අභිවාදෙති: එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතා ඛො සා මෙතතිසා භික්ඛුනී හගවන්තං එතදවොච: “ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තපඤ්චරූපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්ගවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සඋපද්ගවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතමහි දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”⁴ති.

15. අථ ඛො හගවා එතසමී නිදුතෙ එතසමී පකාරණෙ භික්ඛුසඛසං සන්තිපාතාපඤ්ඤා ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: “සරසි නිං දඬං, එවරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනී ආහා”⁵ති. “උථා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”⁶ති. දුතියමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනී ආහා”⁷ති. “උථා මං ගනෙත, හගවා ජාතාති”⁸ති. තතියමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනී ආහා”⁹ති “උථා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”¹⁰ති. ත ඛො දඬං, දඬො එවං නිදෙඤ්ඤෙතති. සචෙ තයා ඝාතං, තතනති වදෙති, සචෙ අඝාතං, අඝාතනති වදෙති. “යමොහං ගනෙත, ජාතො නාභිජාතාමි සුපිතනෙතනපි¹¹ මෙථුනං ඛමමං පතීසෙතිතා, පහෙව ජාගරො”¹²ති. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, මෙතතිසං භික්ඛුනීං තාසෙථ. ඉමෙ ව භික්ඛු අනුසුඤ්ඤාපාති. ඉදං වතී හගවා උට්ඨායාසතා පිභාරං පාචිසි.

16. අථ ඛො තෙ භික්ඛු මෙතතිසං භික්ඛුනීං තාසෙසුං. අථ ඛො මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචු: “මා ආවුසො, මෙතතිසං භික්ඛුනීං තාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජකිති. අමොහනි සා උසංඝිතා කුපිතෙහි අතතනමනෙහි වාවතාතිසාසෙති”¹³ති. “කිං පත භුමො ආවුසො, ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙථා”¹⁴ති. ‘එවමාවුසො’¹⁵ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා - පෙ - තෙ උඤ්ඤායනති නිගනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු ආයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙසුනති”¹⁶ති.

1. හවාතං - මජ්ඣං, 2. පටිසුඤ්ඤා - සං. 3. සුපිතනෙතනපි - සි2.

14. “තැහැනියෙකි, ඵට්ඨ. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලබ්‍ඵව. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පිඬා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය, උවදුරු සහිත ය, පිඬා සහිත ය. යම් තැනෙක මිද සුළඟෙකුදු න ද්ද එහි මන සුළං නැගිණි. දිග ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයඹ දබ්බමලපුත්‍ර භිමියන් විසින් මම් දුමිතයමු”යි. ‘එසේ ය, ආයඹයෙහි’යි මෙතැනියාමෙහෙණ මෙතැනියා-භූමිප්පක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලඹියා ය. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙතැනිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කාල කළාය: “වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත ද පිඬා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය. පිඬා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟක් තොව් ද එහි සැබ සුළං නැගිණි. දිග ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයඹදබ්බමලපුත්‍රයන් විසින් දුමිතයමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රභාවයෙහි බික්කු රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර පුඵච්ඡන් සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි)” දෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර භූමි මෙය වදාල සේක: “දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” තෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර භූමි මෙය වදාල සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” දබ්බ, දබ්බ (පණ්ණින)ගේ මෙසේ පරප්‍රභාසෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව යි. “වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් ගෙවුනෙමි තො ම දනිමි. පිහිදියෙමි කියනු ම කව්පේ දු”යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙතැනියා මෙහෙණ (සුමණ්ලිංග නාසනායෙන්) තහවු. මේ (මෙහෙණ) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්තෙන් නැගී වෙසෙහරට වැසී සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මෙතැනියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිවුරු හැරවූහ). එ කල්හි මෙතැනියභූමිප්පක මහණු ඒ භික්ෂූන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙතැනියා මෙහෙණ තහමින් තහවු. භි තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වු තො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් භි උත්තානවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කීමෙන් ද? තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර ආමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කරවු දු යි? ‘ඇවැත්නි, එසේ’ යි. යම් ඒ මහණු අපිස් වුවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, හුඟුණ කියත්, දෙස් පහල කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙතැනියභූමිප්පක මහණු ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර ආමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කෙරෙත් ද යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආයස්මෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනිති? ‘සච්චං භගවා’. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- විහරතිනි -පෙ- භික්ඛුතං තදනුවජ්ඣිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඛෙසා දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සති-වෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඤ්චා: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙත මල්ලපුත්තෙන සඛසං උපසඛසමිනි: එකංසං උත්තරාසඛං කපිනි: බුඩ්ධානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිනි: උක්ඛුලිකං නිසීදිනි: අඤ්ඤං පග්ගප්පනි: එවමස්ස වචනීයො: “ඉමෙ මං භනන්ත, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොභං භනෙන් සතිවෙසුල්ලපත්තො සඛසං සතිවිනයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතඤ්චා -පෙ- තනියමපි යාචිතඤ්චා: “ඉමෙ මං භනෙන් මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොභං සතිවෙසුල්ලපත්තො. තනියමපි භනෙන් සඛසං සතිවිනයං යාචාමි”ති.

19. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසං ඤාපෙතඤ්චා:

“සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයස්මනං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයස්මා දබ්බා මල්ලපුත්තො සතිවෙසුල්ලපත්තො සඛසං සතිවිනයං යාචති. යදි සඛසස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ල-පත්තස්ස සතිවිනයං දදෙශ්‍ය. එසා ඤාතරි

සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයස්මනං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයස්මා දබ්බා මල්ලපුත්තො සතිවෙසුල්ලපත්තො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තක්ඛමති, සො භාසෙශ්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තනියමපි එතමන්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයස්මනං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයස්මා දබ්බා මල්ලපුත්තො සතිවෙසුල්ලපත්තො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තක්ඛමති, සො භාසෙශ්‍ය.

දිනෙන් සඛෙසන ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙසුල්ලපත්තස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඛසස්ස. තස්මා ඤාතරි. එවමෙන ධාරාමි”ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලක... මහණෙනි, සැබෑ ද, මෙතනියභූමමජක මහණනු දබ්බමලලුපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා කෙරෙද්ද දී? 'භාගාවතුන් වහන්ස, සැබෑවි'. භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරභා... භික්ෂුන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුපලාමි වූ දහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ තමි කුඩස තෙමේ සිතියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමලලුපුතුව විසින් සබ්බසා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහපු මහණුන්ගේ පා වැද උඵල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු අමුලික සීල-විපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමාතිවිපුලකයට (සමාතිඅවුප්වාසයට) පැමිණියෙමි සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ...තෙවන වටදු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මෙතනිය භූමමජක මහණනු අමුලික සීලවිපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙති. ඒ මම සමාති විපුලකයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි.

19. වියත්පබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ දුන්විය යුත්තේ ය:

"වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සිතියිපුල බවට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සහතට පැමිණි කල් ඇත්තේ තම සබ්බ තෙමේ සිතියිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ සදහනිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව මුල් තැනි සිල්විපතින් වොදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සමාතිවිනය ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සමාතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සමාතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුනට රිසියේ තම හේ නිහඩ වන්නේ ය. යමකුනට රිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමමජක මහණනු මුල් තැනි සිල්විපතින් ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව වොදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුනට රිසියේ තම හේ නිහඩ වන්නේ ය. යමකුනට රිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලලුපුතුව සබ්බසා විසින් සතිවිනය දෙත ලදී. සබ්බසාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

පඤ්චානි භික්ඛවෙ ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානි: සුද්ධා හොති භික්ඛු අනාපතතිකො, අනුචදනති ච නා, යාවති ව, තස්ස සංඝො සතිවිනයං දෙති, ධර්මෙත සමයස්සන¹ ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානිති.*

සතිවිනයො නිබ්බිතො.

3. අමුද්‍රව්‍යය

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගණකො භික්ඛු උම්මත්තකො හොති විත්තවිපරිශාසකකො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අර්ඤ්ඤාමණ්ණං හාසිතපරිකන්තං.² භික්ඛු ගණා භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන අර්ඤ්ඤාමණ්ණෙන ආපතති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. හො ඵවා වදෙති: “අහං ඛො ආවුත්තං, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්ත-විපරිශාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අර්ඤ්ඤාමණ්ණං හාසිතපරිකන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කත”නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙතොති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨා - පෙ - තෙ උර්ඤ්ඤානි සිග්ගති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගණං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන අර්ඤ්ඤාමණ්ණෙන ආපතති: වොදෙස්සනති: ‘සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා’”ති. හො ඵවා වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුත්තං, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරිශාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අර්ඤ්ඤාමණ්ණං හාසිතපරිකන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කත’නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙතොති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. අප ඛො තෙ භික්ඛු ගණවතො එතමස්මිං ආපරාචෙත්සං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ - සච්චං. ගහවා විගරහි බුද්ධො ගහවා - පෙ - විගරහිත්වා - පෙ - ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙත්ති:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සංඝො ගණස්ස භික්ඛුතො අමුද්‍රව්‍යස්ස අමුද්‍රව්‍යයං දෙතු. ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාහඛො: තෙන භික්ඛවෙ, ගණෙන භික්ඛුතා සංඝො උපසංඝිකම්මො එකංගං උත්තරාසංඝං කාරිත්වා බුද්ධානං භික්ඛුතං පාදෙ චන්දිත්වා උක්ඛුපිතං නිශ්චිදිත්වා අඤ්ඤං පග්ගතොති: ඵවමස්ස වචනියො: “අහං ගතො, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරිශාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අර්ඤ්ඤාමණ්ණං හාසිතපරිකන්තං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරිශාසකතෙන අර්ඤ්ඤාමණ්ණෙන ආපතති: වොදෙතොති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. තාහං ඵවා වදමි:-

1. සමයො - PTS.

* “ඵඨ සුද්ධස්ස අනාපතතිකස්ස දාහං එකං, අනුචදිතස්ස එකං, යාවතස්ස එකං, සංඝස්ස දාහං එකං, ධර්මෙත සමයස්සනං එකනම් ඵවා පඤ්ච. එතංහි පන එකෙක අභිච්ඡෙදෙන හ ලාභනම්. තස්මිං දෙසනාමිත්තමේවෙතං” - සමනලපාසාදිකා.

2. හාසිතපරිකන්තං - මිඡස්, සං. 3. ‘ආපජ්ජිත්වා’ නිසි පාසං, - අධිකපා:

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සතීර්තය දීම් පසසකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් තැන්තේ පිටිසිදු වූයේ ටෙයි. ඔහුට වොදනාත් කෙරෙයි. (තෙතෙමුත්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සතීර්තය දෙයි. දැනුමින් සමග ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සතීර්තය දීම් පසසි *

සතීර්තය නිමසේ ය.

3. අමුලාභිතය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතිසේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතුවුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂුහු ගහග මහණකට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනසෙන් කියූ කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙග් පහළ කෙරෙත්: 'සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වුවහ විසින් කල කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂුහු කෙරේ නම් ගහග මහණකට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කලාහු ද - නෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක ... ගරතා... දැනුම් කරා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණකට අමුලාභිතය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිග යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ ටෙත එළඹ උතුරුසහල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැද මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් කියනලද කසින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙණ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි භික්ෂුහු මට ඇවතින් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

* සතිර්තය දීම් මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වේ යහු මෙහි අවසි.

“අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි මං. පුච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භන්තෙ අමුළොහා සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො: “අහං භන්තෙ උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. තාභං එවං වදාමි: අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කත”න්ති. එවමපි මං. පුච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භන්තෙ අමුළොහා. තතියමපි භන්තෙ, සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි”ති.

4. වෘතේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඬ්ඝා සදුපෙත්තබ්බො:

“සුණාදු මෙ භන්තෙ සඬ්ඝා: අයං භග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි නං. පුච්චමානා වොදෙන්නව. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති සො අමුළොහා සඬ්ඝං අමුලාභිකයං යාචාමි. යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඬ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමුලාභස්ස අමුලාභිකයං දදෙය්‍ය එසා සද්දන්ති.

සුණාදු මෙ භන්තෙ සඬ්ඝා: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්‍රං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නව ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

"ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි." මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මිදුනෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර දයාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, "වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොට ගෙන, "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි මට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: "ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී" යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළායෙන් මිදුනෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු.

4. වාක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණන්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කයින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ නොට ගෙන ගර්භ මහණහට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලී උමතු වූයෙමි සිත් පෙරළියට පැමිණියෙමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අශ්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ" යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම යාඝයා වටිනිත් අමුල්හ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වනම්, සංඝ නොට සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්භ මහණහට අමුල්හ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි (දැනුම් දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙන් විය. සිත් පෙරළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගර්භ මහණහට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත් ම ය. (ඵව්ට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං බො ආවුසො උච්චිත්තකො අහොසිං චිත්තච්චරියාසකතො. තෙන මෙ උච්චිත්තකෙන චිත්තච්චරියාසකතෙන ඛුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකතං. නාහං තං සරුථී. මුලොන මෙ උතං කතන්ති. ඵලමි නං වුච්චිමානා වොදනෙකච 'සරතායසො ඵචරුපි. ආපත්තිං ආපජජිතා'ති. සො අමුලො ඤාං ඤාං අමුලොචිතයං යාවති. සඤ්ඤා ගග්ගසං භික්ඛුතො අමුලොසා අමුලොචිතයං දෙති. යසං-යසංතො ඛමති ගග්ගසං භික්ඛුතො අමුලොසං අමුලොචිතයසං දනං, සො කුණ්ණසං. යසං නකඛමති සො භාදෙයා.

දුතියමි එතමනා. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමනා. වදුම් -පෙ-දිනනා
සමෙතන ගනනස හිතබුනො අඳුලාසස අඳුලාචිනායො. මමති සමාසස
තසමා භුණති. එවිනමන. ධාරයාමිති.

5. **සිංහලානි භික්ෂුව අධිමිකානි අමුණාවිනයස දනානි. සිංහ දමමිකානි.**

කතමානි තීණි අධම්මිකානි අමුත්තවිනයසා දනානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං. ආපනෙකු භොති තමෙනා වොදෙති සංඛ්‍යා වා සම්මහුලා වා එකසු ඤාලො වා: සරතායසමා එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතානි. සො සරමානො ව එවං ව්‍යදති: න ටො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපි. ආපත්තිං. ආපජජිතානි. තසා සංඛ්‍යා අමුත්තවිනයං දෙති. අධම්මිකං. අමුත්තවිනයසා දනං.

ඉඬ පන හිඟවෙ හිඟු ආපනි. ආපනනා හොති තමෙන. වොදෙති සමොභා වා සමොහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායසො එවරුපි. ආපනි. ආපනිතාති. සො සරමානො ව එව. වදෙති: සරාමී ටො අභ. ආවුසො යථා සුපිනතෙතනාති. තඤ්ඤ සමො අමුලොචිතයං දෙති. අධමමිකං අමුලොචිතයසා දනං.

ඉඬ පන හික්කටේ හීන්වූ ආපත්ති. ආපදනා හොඳි. තමෙත. වොදෙති. සඬො වා සඬාසුලා වා එකදුකලො වා: සරතාසඬා එවරුරි. ආපත්ති. ආපදරීතාති. යො අනුචිකතකො උචිකතකාලය. කරොති: අනුමි බොඑට. කරොච්චි, තුමෙමි පටි. කරොඑ, මයාමි එත. කපති, තුමාතමොත. කපතිති. නස සඬො අදුලොචිතය. දෙති. අඬමික. අදුලොචිතයස අන. ඉමාති තිච්චි අඬමිකාති අදුලොචිතයස අනාති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

'ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වෙත් වීම්...' යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුණේ සංඝයා වෙතින් අමුල්ගීතයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණෙහි අමුල්ගීතයය දෙයි. ගම් මහණෙහි අමුල්ගීතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා වීසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණෙහි අමුල්ගීතයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ නුවණින් සලකමි''.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමුල්ගීතයය දීම තුනෙකි. දහැමි වූ අමුල්ගීතයය දීම තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමුල්ගීතයය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරේ වා'යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි' ටෙමිසි නො ම සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. සඬ්ඝයා ඔහුට අමුල්ගීතයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්ගීතයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, සිහිනයෙකින් මෙන් සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුල්ගීතයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්ගීතයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි' ටෙමිසි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම 'මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපින් මෙසේ කරනු, මටත් මෙය කැප ය, කොපටත් මෙය කැප වේ' යැ යි උමතු-වක් හු සේ කපා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්ගීතයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්ගීතයය දනයෙකි. මෙසේ අමුල්ගීතයයා හේ මේ නොදහැමි වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානසංයමාදානානි? ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමානා චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදානං දෙති. ධම්මිකං අවුත්ථානසංයමාදානං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමානා චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති. සරාමී ඛො අහං ආවුසො සරාසුපිතමොනානාති. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදානං දෙති. ධම්මිකං අවුත්ථානසංයමාදානං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමානා චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො උච්චන්තමානා උච්චන්තකාලයං කරොති; අහංමි එවං කරොමී, තුමොමි එවං කරොමි. මයංමි එතං කරොමි, තුමොකමෙපනං කරොමි. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදානං දෙති. ධම්මිකං අවුත්ථානසංයමාදානං.

ඉමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානසංයමාදානානි.

පටිඤ්ඤාකකරණං.

7. තෙන ඛො පන සමායන ජබ්බංගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි නියසංමි පබ්බාජනියමි පටිසාරණියමි උදෙසනියමි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිඤ්ඤා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති; කරං භි නාම ජබ්බංගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤා භික්ඛුනං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි පබ්බාජනියමි නියසංමි පටිසාරණියමි උදෙසනියමි. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමං ආරොචෙසුං -පෙ- සවිටිං කිර භික්ඛාව -පෙ-

6. දහැමි වූ අමුල්භවිතයාගේ දීම් තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ තිත්සුහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නොම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයාගේ ද්‍රව්‍ය දහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙපිත් මෙසේ කරවු, ටෙත් මෙය කැප ය, නොපටත් ලෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි යි.

මේ දහැමි වූ අමුල්භවිතයා දීම් තුන ය."

ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ඝඩ්චර්ගික භික්ෂුහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළමහ යි වූදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට තප්ප්නිය කම්ය ද භියස්සකම්ය ද පබ්බාජනිය කම්ය ද පටිසාරණියකර්මය ද උක්ඛෙපනිය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට තප්ප්නියකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනියකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනිය කර්මයත් කෙරෙත් ද' යි අවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, තුදණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වද්‍යු සේක.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සච්චං භගවා -පෙ- වීගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතස්සි: න භික්ඛවෙ අපට්ඨෙඤ්ඤාය භික්ඛුනං කම්මං කාතඛිං තජ්ජනීයං වා නියසං වා පඤ්ඤාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඤ්ඤානීයං වා, යො කරොග්ගා¹ ආරක්ඛි දුක්ඛපසං.

8. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: එවං ධම්මිකං. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා සංඛාදිපෙසං අජ්ඣාපනෙතාති තං සංඛෙතා සංඛාදිපෙසෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා පුට්ඨවර්ගං -පෙ- පාවිත්තීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපං -පෙ- දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා'ති. තං සංඛෙතා දුඛාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. භික්ඛු සංඛාදිපෙසං -පෙ- පුට්ඨවර්ගං -පෙ- පාවිත්තීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපං -පෙ- දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතාති තං සංඛෙතා පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා සංඛාදිපෙසං අජ්ඣාපනෙතාති -පෙ- පුට්ඨවර්ගං -පෙ- පාවිත්තීයං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපං අජ්ඣාපනෙතාති. තං සංඛෙතා දුක්ඛපෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛෙතා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආවාට්ඨෙතා පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතාති. තං සංඛෙතා පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

'සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දහැමි කතා කොට, "මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වූ මහණුනට තර්ජනියකරමය හෝ කියස්සකරමය හෝ පබ්බාජනිය කරමය හෝ පටිසාරකියකරමය හෝ උක්ඛෙපනියකරමය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලඞු දක්වෙන පරිදි) නො දහැමි වේ, මෙසේ දහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ' යි වොදනා කෙරෙයි. උච්චිත හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ නො දහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ' යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව නො පැමිණියෙමි. මම කුලුසි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි... පච්චි ඇවැත්ව ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැත්ව ... දුකුළා ඇවැත්ව ... දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබ්බි ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ද නොදහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ' යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම 'ඇවැත්නි මම දුබ්බි ඇවැත්ව නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියෙමි' යි ... 'කුලුසි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි'යි ... 'පච්චි ඇවැත්ව ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැත්ව... දුකුළා ඇවැත්ව පැමිණියෙමි'යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ' යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

භික්ඛු සඛ්ඛාදිසෙසං -පෙ- ධුරුච්චියං -පෙ- පාවිතතියං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඛාපනෙතා හොති තදමනං වොදෙති සඛ්ඛා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගා වා: දුක්ඛාසිතං ආයස්මා අර්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආම වුසො දුක්ඛාසිතං අර්ඛාපනෙතාති. තං සඛ්ඛා දුඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාත- කරණං.

එවං ටො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණනති.

යෙභ්බසාසිකා

10. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛු සඛ්ඛමච්ඡන්ති හණ්ඨනජාතා කලහජාතා වීවාදපනතා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුට්ඨසතතිති විතුදනතා විහරන්තී. න සකෙකානතී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. හගවතො උතමස්මං ආරොවෙසුං. අනුජානාමී භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභ්බසාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඛෙග්ගි සමනතාගතො භික්ඛු සලාක- ගාහාපකො සමමනනිතඛෙබ්බා: යො න ඡන්දගතිං ගවෙජ්ජාය, න දෙසාගතිං ගවෙජ්ජාය, න මොහාගතිං ගවෙජ්ජාය, න හයාගතිං ගවෙජ්ජාය, ගහිතා- ගහිතඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනනිතඛෙබ්බා: පඨමං භික්ඛු යාචීතඛෙබ්බා. යාචීත්වා වාතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛ්ඛා ඤාපෙතඛෙබ්බා:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛ්ඛා. යදි සඛ්ඛසා පත්තකල්ලං සඛ්ඛා ඉස්සකාම භික්ඛු. සලාකගාහාපකං සමමනෙනායා. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛ්ඛා: සඛ්ඛා ඉස්සකාමං භික්ඛු. සලාක- ගාහාපකං සමමනනති. යසායස්මතො ඛමති ඉස්සකාමසා භික්ඛුතො සලාකගාහාපකසා සමමුති, යො තුණ්හසා. යසා නකම්මති යො භාගෙයායා. සමමතො සඛ්ඛන ඉස්සකාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඛ්ඛසා. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

මහණෙක් සහනවසෙස් ඇවැතට... දුලැයි ඇවැතට... පටිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි වෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැයි ඇවැත්නි විනයකම්ය ඤරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

මහණෙනි, වෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

යෙහුයාසිකාව

10. එ සමයෙහි වතාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපග් කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපත්ත වුවාහු ඔවු නාවුන් මුඛ නැමැති අඬ-යැටිවලින් වීදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට (භික්ෂුහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙහුයාසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම් දෙනකුගේ මගින් කරන ශමථයෙන්) සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදළ සේක.

(නව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද වදළ සේක:)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මේ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වතාහි සම්මත කටයුතු: "පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්ටියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට පුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකගත්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ භිහබ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන් නම්, හේ කියා වා. සඬ්ඝයා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඬ්ඝයාට එය රිසියයි. එ හෙයින් නිහබ ය. මෙසේ වෙය දරමි (සලකමි)" යනුදනි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

12. දස ඉමෙ භික්ඛව අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති. න ච ගතීගතං හොති, න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී බහුතරා'ති. අපෙට්ඨ නාම අධම්මවාදී බහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා භිජ්ජිසසීති අපෙට්ඨ නාම සංඛ්‍යා භිජ්ජයාති. අධම්මිකා ගණනා. වග්ගා ගණනා, න ච යථාදිට්ඨියා ගණනා, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති, ගතීගතඤ්ඤා හොති, සරිතසාරිතඤ්ඤා හොති, ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති. අපෙට්ඨ නාම ධම්මවාදී බහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා න භිජ්ජිසසීති අපෙට්ඨ නාම සංඛ්‍යා න භිජ්ජයාති. ධම්මිකා ගණනා, සමග්ගා ගණනා, යථාදිට්ඨියා ච ගණනා, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

තසසපාපියාසිකා

13. තෙන බො පන සමයෙන උවාළො¹ භික්ඛු සංඛ්‍යාමර්ථෙ ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානාති, පටිජානිතො අවජානාති, අඤ්ඤාන අඤ්ඤා පටිවරිති, සමපජානත්‍රියා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨා - පෙ - තෙ උත්ථායනති වියනති විජාවෙන්: කපං භි නාම උවාළො භික්ඛු සංඛ්‍යාමර්ථෙ ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානිතො, පටිජානිතො අවජානිතො, අඤ්ඤාන අඤ්ඤා පටිවරිතො, සමපජානත්‍රියා භාසිතොති.

1. උවාළො - මර්ග.

12. “මහණෙනි, මේ නො දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාසය දෙක තුනකට නො ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධිච්චාදීහු වැඩිතරම් යැ යි දනී. අධිච්චාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංඝයා දීඳෙනැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙනොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දහැමින් (අධිච්චාදී අපි වඩා බලවත් වන්නාවු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යග්‍ර වැ (ධම්මාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයකට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙතියි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැර ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ” යි ද වදළ සේක.

තසසපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දන දන බොරු කියන්නේ ද” යි සහන් කොට සිතත්, දෙය් කියත්, අනුණ පතුරුවත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමසං. අඤ්ඤාචරිතං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' වීගරහික්ඛං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඛෙතා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං. කරොතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතමං: පඨමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙතංඛො: වොදෙතා සාරෙතංඛො: සාරෙතා ආපත්තිං ආරොපෙතංඛො: ආපත්තිං ආරොපෙතා වාසෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛෙතා ඤාපෙතංඛො:

"සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛෙතා අයං උවාළො භික්ඛු සංඛමචෙතා ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤායමානො අවජානිතා පටිජානාති. පටිජානිතා අවජානාති. අඤ්ඤාන අඤ්ඤං පටිවරති. සමපජානළ්ලසා භාසති. යදි සංඛස්ස පත්තකල්පං සංඛො උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛෙතා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සමපජානළ්ලසා භාසති. සංඛො උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති උවාළස්ස භික්ඛුනා තසසපාපියාසිකාකමමස්ස කරණං, යො තුණ්හස්ස. යස්ස නකමති යො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමසං. වද්ඪි -පෙ- තතියමි එතමසං. වද්ඪි -පෙ-.

තතං සංඛෙතන උවාළස්ස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකමමං. ඛමති සංඛස්ස, තස්මා තුණ්හි. උවමෙනං ධාරයාමි"ති.

පඤ්චමානි භික්ඛවෙ ධම්මකානි තසසපාපියාසිකාකමමස්ස කරණානි: අසුචි ව භොති අලජ්ඣ ව සානුවාදෙ ව, තස සංඛො, තසසපාපියාසිකාකමමං කරොති ධම්මෙන සමගෙහො. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා ධම්මකානි තසසපාපියාසිකාකමමස්ස කරණානි.

14. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පටන් සැල කළානු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'සැබෑව වහන්සැ' යි මහණනු පිළිවදන් දුන්හ ... භාගාවතුන් වහන්සේ ... ගරභා දහම් කරා කොට මහණන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය (පාපෙන්-සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ කෙළ වොදයිතව්‍ය ය. වොදනා කොට ඇවුන සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවුන නැවිය යුතු. ඇවුන නැවිය වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු වීසින් සඤ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ කෙම සහ මැදදී ඇවුනින් පිටික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංස තෙමේ උවාළ මහණ හට තසස පාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යැ.

වහන්ස, සංස තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ කෙම... දන දන බොරු කියයි. සංස තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම යම් මහණකුහට පිටියෙයි ද හේ නිහඬ වේවා. යම් මහණකුට නොපිටියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි. ... තෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි.....

සංසයා, වීසින් උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය කරණ ලදී. එය සංසයාට පිටියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරම් (සලකම්)" යනුවෙනි.

මහණෙනි, දහම් වූ මේ තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම පටෙකි. මහණ කෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කම් ඇත්තේ වෙ ද, අලප්ථී වෙ ද (දන දන ඇවුන් අවදනා සුදුවෙ ද), උපවාද සහිත වෙ ද, ඔටුට සංස තෙමේ තසස පාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි ද, එ ද සලග වූ සංස තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දහම් වූ තසස පාපියාසිකා කම්ය කිරීම පස ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධම්මකමම ආදාසකං

15. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුච්චසන්නාඤ්ඤා: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨව්‍යා කතං හොති, අපට්ඨෙඤ්ඤා කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති අධම්මෙත කතං හොති වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුච්චසන්නාඤ්ඤා. (යථා තජ්ජනියකමං එවං වීඤ්ඤාමෙතං.)

ධම්මකමම ආදාසකං

16. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනයකමෙඤ්ඤා සුච්චසන්නාඤ්ඤා: සම්මුඛා කතං හොති, පට්ඨව්‍යා කතං හොති, පට්ඨෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනය කමෙඤ්ඤා සුච්චසන්නාඤ්ඤා (යථා තජ්ජනියකමෙතං සුක්කප්පකං එවං වීඤ්ඤාමෙතං.)

ආකඛ්ඛමාන ජකකං

17. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා තසසපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: භණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො චිවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙස අධිකරණකාරකො, ඛෙලො හොති අව්‍යාපේයා ආපත්ති ඛෙලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා තසස පාපියාසිකා කමං කරෙය්‍යා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධම්ම කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම්මයක් ද අවිනය කම්මයක් ද නොමනායේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නොහවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ඇවැත් නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම්ම කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය ධම්මකම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංසිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්මයක් ද යත්:) හවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාගෙන් (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්මය යි.

.....ඇවැත් නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛ්‍යා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසාපාපියාසිකා කම්මය ධම්මකම්මයක් ද විනය කම්මයක් ද මොනොවට සංසිදුනු කම්මයක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්මයෙහි ශුක්ල පක්ෂය යමයේ ද එයේ වීජතර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ ඡට්ඨකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසාපාපියාසිකා කම්මය කරන්නේ ය: ධබර කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපද්වන්නේ වේ ද, අනුචණ්ඩ වූයේ නොවීයත් වූයේ ඇවැත් බිහුල කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලෝම නොවූ ගෘහී සංසර්ගෙන් ගිහියන් හා මිත්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසාපාපියාසිකා කම්මය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්මානො සඬෙකා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: අධිපිලෙ සිලවිපනෙතා හොති. අර්ඤ්චාචාරෙ ආචාරවිපනෙතා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙතා හොති, ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති; ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති: ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්මානො සඬෙකා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය.4

තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙකා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඬෙක අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාකො ආපනතිබ්‍රලො අනපදො. එකො ගිහිසංසවෙයා උහරති අනනුලොමිකති ගිහිසංසනෙහි: ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙකා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය.4

අපරෙයමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: එකො අධිපිලෙ සිලවිපනො හොති, එකො අර්ඤ්චාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ-5

අපරෙයමපි භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙකා තසාපාපියාසිකා කමං. කරෙය්‍ය.6

ආකඛ්මාන ජක්ඛං නිට්ඨිතං.

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; අධිශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උක්ත ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උක්ත දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩන තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නහා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩන තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධර්ම කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් දඬුවම් දවැස්සක් වේ ද, ආපතති ධර්ම කොටුවක් ආපතතිපටිච්ඡේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දකට අනුලෝම නොවූ ගෘහිසංසථියෙන් රිහියන් හා මිශ්‍ර වූ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපතන වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපතන වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපතන වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 6

ආකාංක්ෂමාණ ඡටකය නිව්වේ ය.

අවධාරණ වක්‍ය

18. තසපාපියාසිකාකමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වත්ති-
තබ්බා. තත්‍රායං සමමා වත්තනා: න උපසමපාදෙනබ්බා, ආ තිසසයො
දත්තබ්බා, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බා, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති
සාදිතබ්බා, සමමතෙන පි භික්ඛුන්ද්‍රියො න ඔද්දිතබ්බා -පෙ- න භික්ඛුහි
සමපයොජෙනබ්බන්තී.

අප් වො සබ්බො උවාළසා භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමං
අකාසි.

නිෂ්පාදක.

19. තෙන වො පන සමයෙන භික්ඛුනා භණ්ඩනජාතානං කල්‍යා-
ජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාථිණණං
භොති භාසිතපරිකන්තං. අප් වො තෙසං භික්ඛුනා එතදභොසි: අමානං
වො භණ්ඩනජාතානං කල්‍යාජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං
අසාමණිකං අජ්ඣාථිණණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි ආපකතිහි
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළක්ඛාය වාළක්ඛාය
භෙදය සංවතෙතයා: කප්පත්ථු වො අමොහි පටිපජ්ජතබ්බන්තී.

20. භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා
භණ්ඩනජාතානං කල්‍යාජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණිකං
අජ්ඣාථිණණං භොති භාසිතපරිකන්තං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනා එවං භොති
අමානං වො භණ්ඩනජාතානං කල්‍යාජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං
බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාථිණණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි
ආපකතිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළක්ඛාය
වාළක්ඛාය භෙදය සංවතෙතයානි අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං
නිෂ්පාදකෙන පුපසලෙකුං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අටළොස් වන

18. මහණෙනි, තසසාපියාසිකාකම්භ කරණු ලැබූ මහණු විසින් මැනැවින් පැවැත්යෑ යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හිතඤ්ඤා භවදාක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... හික්මුන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතු යි.¹

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසසාපියාසිකාකම්භ කළේ ය.

තෘණාවසාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; “උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාවසික වූ කායික වූ බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්තෘ බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය යන්න විය හැක්කැ’යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවසාරකයෙන් (කණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිඳුවන්නට අනුදැනීම”යි යනු යි.

1. මෙහි සමුදර්ශ සංයය 223 ම 84, 85 වූ බලා දා යුතු.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතඛො: සංඛෙතෙව එකජංඛං. සන්ති-
පතිතඛො: සන්තිපතිත්වා ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛෙතා
ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ හතේන සංඛෙතා. අමනාකං හණ්ඩනථානානං ඛණ්ඩං
අසාමාන්‍යං අජායිති ඤාණං-පෙ- සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි අඤ්ඤාමඤ්ඤා-
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුකාය හෙදය
සංවිතේනසා යදි සධ්‍යසා පත්තකල්පං සංඛෙතා ඉමං අධිකරණං
නිණ්ට්ඨාංකෙන වුපසමෙය්‍ය ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසං-
යුක්තනති.

21. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛෙතා පටෙකඛා ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ ආයස්මිනා. අමනාකං
හණ්ඩනථානානං -පෙ- හාසිංසට්ඨිකනං. සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්ති
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුකාය
හෙදය සංවිතේනසා. යදයස්මිනානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව
ආයස්මිනානං ආපත්ති, යා ව අත්තනො ආපත්ති, ආයස්මිනානං ඤ්ඤාපන
අත්තං අත්තනො ව අත්තං සධ්‍යමජෙති නිණ්ට්ඨාංකෙන දෙසෙය්‍යං
ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තනති.

අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සංඛෙතා පටෙකඛා ඤ්ඤාපනඛො:

සුඤ්ඤානු මෙ ආයස්මිනා. අමනාකං හණ්ඩනථානානං -පෙ- හෙදය
සංවිතේනසා. යදයස්මිනානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව ආයස්මිනානං
ආපත්ති, යා ව අත්තනො ආපත්ති ආයස්මිනානං ඤ්ඤාපන අත්තං අත්තනො ව
අත්තං සධ්‍යමජෙති නිණ්ට්ඨාංකෙන දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං
ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තනති.

22. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛෙතා ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ හතේන සංඛෙතා අමනාකං හණ්ඩන-
ථානානං -පෙ- හෙදය සංවිතේනසා. යදි සධ්‍යසා පත්තකල්පං අහං යා
වෙව ඉමෙසං ආයස්මිනානං ආපත්තියා ව අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසං
වෙව ආයස්මිනානං අත්තං අත්තනො ව අත්තං සධ්‍යමජෙති නිණ්ට්ඨාංකෙන
දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තං:
එසං ඤාතති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංඛ්‍යුතිය යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වූ වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඬා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණ-විහාරකයෙන් සංඛ්‍යුතවන්නේ යැ’යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂමත්තු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ධර්ම ඇතිඅප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්න-මෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂමතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂමතුන් ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂමතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිශා කිරීම ආදී විසින් වූ (ගෘහීථුකීයංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය ඥපසිතව්‍ය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂමත්තු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්..... හේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂමතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂමතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂමතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරහුම් ආදී විසින් වූ (ගෘහීථුකීයංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඬා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඬා යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, මේ ආයුෂමතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂමතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී ස්වල්ප වරදක් ගිහියනට ගැරහුම් ඇති විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තෙය්‍යා. අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයස්සන්තානං ආපත්තිං යා ව අනන්තො ආපත්ති, ඉමෙසං ආයස්සන්තානං අපායං අනන්තො ව අපායං සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙමි ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං. යස්සායස්සන්තො ඔමති අමානං ඉමාසං ආපත්තිනං සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසනා ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍යා.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං ඔමති සංඛාරෙකං. තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

23. අපාරෙයං. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යවහරෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛාරා සංවර්තෙය්‍යා: සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තෙය්‍යා. යදි සංඛාරෙකං පක්ඛිකානං අහං -පෙ- සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා, ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං. එයා සුඤ්ඤානං.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදා සංවර්තෙය්‍යා. අහං -පෙ- සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙමි ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං. යස්සායස්සන්තො ඔමති අමානං ඉමාසං ආපත්තිනං සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසනා ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍යා.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං. ඔමති සංඛාරෙකං, තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

එවං ජන භික්ඛුවෙ තෙ භික්ඛු තාහි ආපත්තිහි වුට්ඨිතා භොගහි ධරෙතො ථුල්ලවජ්ජං. ධරෙතො ගිහිපට්ඨංගුණං. ධරෙතො දිට්ඨාචිකමං. ධරෙතො යෙ න තස්මා භොගහිති.

වහන්ස, සබස තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුලු වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදන් හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසි යන්නේ ද හේ නිහඩ වෙවා, යමකුට නො රිසියෙන් ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්තු අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් සෙසක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති,... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියෙන් ද හේ නිහඩ වෙවා, යමක්හට නො රිසියෙන් ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැත්තු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණහු ස්වල්ප ඇවැතුන් හැර, ගෘහී-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුට මෙය නො රිසියෙන් නම් ඔවුන්ගේ එබව පැවසීම හැර යම් කෙනෙක් එහි නො දෙව් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති උදියනු වෙන්."

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වතනාරි අධිකරණානි

24. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛු'පි භික්ඛුනිහි විවදනනි, භික්ඛු-නියොපි භික්ඛුහි විවදනනි. ඡන්තො පි භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදනි, භික්ඛුනිනං පකං ගාහනි, යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨනං-පෙ-තෙ උජ්ඣායනනි වියනනි විපාටෙනනි: කථං හි නාම ඡන්තො භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදිසනති, භික්ඛුනිනං පකං ගාහෙසනති. අථ ටො තෙ භික්ඛු හගවිනො ඵතමසං ආරොචෙසුං. 'සවං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සවං හගවා -පෙ-'.

විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙසයි:

25. වතනාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධි-කරණං ආපක්ඛධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදනනි ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිත්තයොති වා අචිත්තයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, දනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤානං තථා-ගතෙනාති වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා ආපක්ඛති වා අනාපක්ඛති වා ලහුකා ආපක්ඛති වා ගරුකා අපක්ඛති වා සාවසෙසා ආපක්ඛති වා අනව-සෙසා ආපක්ඛති වා දුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛති වා අදුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛති වා, යං තස්ස භණ්ඩනං කලුපහා විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චතාය ටොහාරො මෙධකං¹ ඉදං වුව්චති විවාදධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. අනුවදනනි සිලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආර්ථ-විපක්ඛියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුප්පෙතො අනුගණනා අනුසම්චරිකතා අබ්භුසාසනතා අනුබලපදනා, ඉදං වුව්චති අනු-වාදධිකරණං.

1. මෙධං (මජ්ඣං)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණුද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණුද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ජන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේව්‍ය වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ජන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද?'යි අවැසු කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ'යි ඒ මහණුහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්‍යාධිකරණය, කාත්‍යාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ළුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගැහියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු ශීල-විපක්ඛියෙන් හෝ ආචාරවිපක්ඛියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්ඛියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්ඛියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුවදනායෙක්, පුන පුනා දෙස් නැඟීමෙක් පුන පුනා දෙස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමක් වෙ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තඤ්ඤා කතමං ආපක්ඛාදිකරණං? පඤ්ඤාපි ආපක්ඛාදිකරණං ආපක්ඛාදිකරණං, යක්ඛාපි ආපක්ඛාදිකරණං ආපක්ඛාදිකරණං: ඉදං වුල්වති ආපක්ඛාදිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං කිව්වාදිකරණං? යා සක්ඛාදිකරණං කිව්වාදිකරණං අපලොකනකම්මං, ඤානකම්මං, ඤානකම්මං, ඤානකම්මං, ඤානකම්මං, ඉදං වුල්වති කිව්වාදිකරණං.

25. විවාදකරණය කි. මුලං? ජ විවාදමුලාති විවාදකරණය මුලං, තිණ්ඨි අකුසලමුලාති විවාදකරණය මුලං තිණ්ඨි කුසලමුලාති විවාදකරණය මුලං.

කතමාති ජ විවාදමුලාති විවාදකරණය මුලං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි. යො යො භික්ඛව භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි. යො සඤ්ඤා පි අගාරවො විහරති අපකිසෙය්, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපකිසෙය්, සංඛෙ පි අගාරවො විහරති අපකිසෙය්, සිකාය පි න පරිපුරකාරී හොති. යො යො භික්ඛව භික්ඛු සඤ්ඤා පි අගාරවො විහරති අපකිසෙය්, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛෙ පි -පෙ- සිකාය පි න පරිපුරකාරී, යො සංඛෙ විවාදං ජනෙති. යො හොති විවාදෙ බහුජන අභිනාය බහුජන අසුබාය බහුතො ජනස්ස අනාත්ථාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙව-මනුස්සානා. උච්චතං භික්ඛව විවාදමුලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා සමනුපපෙය්සායා, තත්ත භික්ඛව තස්සෙව පාපකස්ස විවාද-මුලස්ස පහානාය වායාමයා. උච්චතං භික්ඛව විවාදමුලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා න සමනුපපෙය්සායා, තත්ත භික්ඛව තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්ථාය පටිපජ්ජයායා, උච්චතස්ස පාපකස්ස විවාදමුලස්ස පහානං හොති. උච්චතස්ස පාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්ථාය හොති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එහි ආපක්‍ෂාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කළ පස ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි, ඇවැත්කළ සක ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි. මේ ආපක්‍ෂාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලොකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතීයකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙන්, කාර්ය භාවයෙන් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුත්‍ර කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අතුකල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙන් විවාදාධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බද්ධ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද සංඝයා කෙරෙහි ද ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නොදක්නාහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වේ.

26. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉංසුති හොති මචජරි -පෙ- සයො හොති මායාචි -පෙ- පාපිවෙජා හොති මිචජා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිසංඝති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිසංඝති. සො සසරි පි අගාරවො විහරති අප්පනිදස්සා. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පනිදස්සා. සබ්බෙ පි අගාරවො විහරති අප්පනිදස්සා. සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්ධරි පි අගාරවො විහරති අප්පනිදස්සා. ධම්මෙ පි -පෙ- සබ්බෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි, සො සබ්බෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනභාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජබ්බන්තං වා බහිඤ්ඤා වා සමනුපසෙය්‍යායාපි තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යායාපි. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජබ්බන්තං වා බහිඤ්ඤා වා න සමනුපසෙය්‍යායාපි, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්ඨාය පටිපජ්ජෙය්‍යායාපි. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්ඨාවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුඛචික්ඛා විවදන්ති, මුල්ලචික්ඛා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙතානි වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙතානි වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙතානි වා අනාචිණ්ණං තථාගතෙතානි වා පඤ්ඤානං තථාගතෙතානි වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙතානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකාපක්ඛිති වා ගරුකාපක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා, දුබ්බප්පා ආපක්ඛිති වා අදුබ්බප්පා ආපක්ඛිති වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමතු වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මිසිදිටු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දූර්වලය නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය (දෘඩග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඛ්‍යයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සඛ්‍යයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, හේ සඛ්‍යයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩි පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙවිච්ඡිත්තව අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මෙ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොග්‍රපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණලද්දේ ය, පටිසන්ධි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදාරණ ලද්දේ ය. නො පටිසන්ධි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචරිණය යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචරිණය යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුළු සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මූල් වේ.

කතමානි තිණි කුසලමුලානි විවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අලුඬවිත්තා විවදන්තී, අදුඬවිත්තා විවදන්තී, අමුණවිත්තා විවදන්තී: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුච්ඡුල්ලා ආපක්කති වා අදුච්ඡුල්ලං ආපක්කති වා ඉමානි තිණි කුසලමුලානි විවාදාධිකරණසා මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණසා කිං මූලං? ඡ අනුවාදමුලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි අකුසලමුලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි කුසලමුලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණසා මූලං වාචාපි අනුවාදාධිකරණසා මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමුලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො භොති උපනාහී. යො- යො භික්ඛු කොධනො භොති උපනාහී යො සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සංඛ්ඛෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී භොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛ්ඛෙ පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී. යො සංඛ්ඛෙ අනුවාදං ඡන්තී. යො භොති අනුවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුබාය බහුතො ජනසා අනාඤ්ඤා අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංතං. ඵවරූපකොඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජක්ඛං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙසයාථ, තත්ත්ව තුලො භික්ඛවෙ නසෙව පාපකසා අනුවාදමූලසා පහානාය වායමෙයාථ. ඵවරූපකොඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අජක්ඛං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙසයාථ, තත්ත්ව තුලො භික්ඛවෙ තසෙව පාපකසා අනුවාදමූලසා ආයතීං අනවසඨවාය පටිපජ්ජයාථ. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසා පහානං භොති. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසා ආයතීං අනවසඨවො භොති.

කථර කුසල්මුල් තුනක් විවෘද්ධකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුර්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුර්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, මුඛ නොවූ ඡිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවෘද්ධකරණයට මුල් වේ.

28. අනුචාරකරණයට මුල කවර යැ? අනුචාරයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුචාරකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුචාරකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුචාරකරණයට මුල් වේ. කය ද අනුචාරකරණයට මුල් වේ, වචනා ද අනුචාරකරණයට මුල් වේ.

කථර නම් අනුචාරමුල යෙයක් අනුචාරකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බැදගත් චෛර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ චෛර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්ම කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සධ්දයා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුචාරමුලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුචාරමුලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුචාරමුලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුචාරමුලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුචාරමුලයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුචාරමුලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

29. පුනච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉසුක්ඛි
 භොති මච්ඡරි -පෙ- සමො භොති මායාවි -පෙ- පාපිවෙජා භොති ට්විජා-
 දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුසංවිතියංකි. යො යො
 භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුසංවිතියංකි. යො
 සත්ථරි පි අගාරවො වීහරති අපාතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො වීහරති අප-
 කිසෙසා, සමෙහ පි අගාරවො වීහරති අපකිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරී
 හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො වීහරති අපතිසෙසා,
 ධම්මෙ පි -පෙ- සමෙහ පි -පෙ- සික්ඛාය න පරිපුරකාරී, යො සමෙහ
 අනුචාදං ජනෙති. යො හොති¹ අනුචාදෙ බ්‍රහ්මන අභිතාය බ්‍රහ්මන අනුචාය
 බ්‍රහ්මන ජනෙස අනුචාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුසානං. ඵවරුපං වෙ
 තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අර්කිකං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙසයාරං,
 තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙසං පාපකසං අනුචාදමුලසං පහානාය වාය-
 මෙයාරං. ඵවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අර්කිකං වා බහිද්ධා
 වා න සමනුපසෙසයාරං, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙසං පාපකසං අනුචාද-
 මුලසං ආයති. අනවසංචාය පටිපජ්ජයාරං. ඵවමෙතසං පාපකසං
 අනුචාදමුලසං පහානං හොති. ඵවමෙතසං පාපකසං අනුචාදමුලසං
 ආයති. අනවසංචො හොති. ඉමාති ඡ අනුචාදමුලාති අනුචාදධර්මසං
 මුලං.

30. තනමානි කිසි දකුළුමුලානි අනුවාදකරණය මූල? ඉබ්
හිකාව හිකබු හිකබු, ලුභ්විණා අනුවදනී, දුභ්විණා අනුවදනී,
මුලාභිණා අනුවදනී, පිලිවකකියා වා ආචාරවිපකකියා වා දිට්ඨිවිපකකියා
වා ආර්ථවිපකකියා වා, ඉමානි කිසි දකුළුමුලානි අනුවාදකරණය මූල.

කාමානි තිණි කුසලමුලානි අනුවාදිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛුං අලුඤ්චිත්තා අනුවදන්ථි, අදුට්ඨචිත්තා අනුවදන්ති, අමුණා චිත්තා අනුවදන්ති, පිලච්චන්ති යා වා ආචාරච්චන්ති යා වා දිට්ඨිච්චන්ති යා වා ආර්ථච්චන්ති යා වා ඉමාහි තිණි කුසලමුලානි අනුවාදිකරණසා මූලං.

1. **ഡോ. ബേബി-ന. മ.**

2. දැක්වීම:- න. 6

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊෂ්ඨාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශය වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊෂ්ඨා ඇත්තේ ... මියදිවු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානනාහි දුපට්ඨිණි (දුරලිමට දුෂකර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සභිසයා කෙරෙහි අනුවාද (වෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් කෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්ෂ හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, කෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපදීම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපදීම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලබ්ධි සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, මුඛ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධි සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද අමුඛ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් අකුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමො කායො අනුචාදයිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකපෙට්ඨා දුඛකණ්ණො හොති දුග්ගසිකො ඔකොට්ඨකො ඔච්ඡාඛාධො කාණො වා කුණි වා ඛණ්ණො වා පක්ඛනො වා යෙන නං අනුචදන්ති. අයං කායො අනුචාදයිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුචාදයිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකපෙට්ඨා දුඛකණ්ණො හොති ඔච්චකො ඔච්චග්ගචාචො යායං නං අනුචදන්ති, අයං වාචා අනුචාදයිකරණස්ස මූලං.

32. ආපක්ඛාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං. අඤ්ඤාපක්ඛි කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අඤ්ඤාපක්ඛි වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අඤ්ඤාපක්ඛි කායතො ව වාචාතො ව සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අඤ්ඤාපක්ඛි කායතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න වාචාතො, අඤ්ඤාපක්ඛි වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න කායතො. අඤ්ඤාපක්ඛි කායතො ව වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස එකං මූලං: සඛෙකා.

34. විචාදයිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විචාදයිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස කතමං විචාදයිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලචිත්තා විචදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො චිත්තහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤාපාචාදො විපච්චකාය වොභාරො මෙධගං ඉදං චූළචති විචාදයිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං විචාදයිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසලචිත්තා විචදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො චිත්තහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤාපාචාදො විපච්චකාය වොභාරො මෙධගං ඉදං චූළචති විචාදයිකරණං අකුසලං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

31. කවර කයෙක් අනුවාදයිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දෘෂ්ටි ඇත්තේ, අභුට්ඨි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදයිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදයිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුච්චයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදයිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තියුක්තයට මුල කවර යැ ආපත්තියුක්තයට යය ආපත්තියුක්තයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් සිතින් නො නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නො නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නො නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තියුක්තයට මුල් ය.

33. කාන්තාධිකරණයට මුල කවර යැ? කාන්තාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සඬ්ඤ තෙමේ ය.

34. විවාදයිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විවාදයිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදයිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාචාරයෙක් අනාචාරයෙක් පරුෂ ව්‍යචාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විවාදයිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදයිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යචාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විවාදයිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස් කතමි වීවාදධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපතනීති වා අදුඛුලලා ආපතනීති වා. යං තස් භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොභාතො මෙධගං ඉදං වුවන්ති වීවාදධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස් කතමි අනුවාදධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීපතියා වා ආචාරවීපතියා වා දිව්ඪවීපතියා වා ආජීවවීපතියා වා. යො තස් අනුවාදෙ අනුවදනා අනුලපනා අනු-භණ්ණා අනුසම්පවඤ්ඤා අබ්භසාහනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනු-වාදධිකරණං කුසලං.

තස් කතමි අනුවාදධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීපතියා වා -පෙ- ආජීවවීපතියා වා, යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අබ්භසාහනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනුවා-දධිකරණං අකුසලං. තස් කතමි අනුවාදධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීපතියා වා -පෙ- ආජීවවීපතියා වා. යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනුවාදධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස් ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තස් කතමි ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජාතනෙතො සඤ්ජානනෙතො වෙච්ච අභිච්ඡරිතො චිතික්කමො, ඉදං වුවන්ති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... මේ දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයක්, කල්‍යාණයක් පරුෂ ව්‍යවහාරයක්, අරගලයක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපකතියෙන් ආචාරවීපකතියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවීපකතියෙන් හෝ ආර්ථවීපකතියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවක්, දෙස් නැඟීමක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමක්, පුන පුනා දෙස් ඛේමක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමක්, වෙසෙස්න් උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපකතියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපකතියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවක් ... උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපකතියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපකතියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවක් ... අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්තාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්තාධිකරණයක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්තාධිකරණයක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ වාචික්‍රමයක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං ආපක්ඛාදිකරණං අව්‍යාකතං? යං අජානානකා අසං
ඤ්ජානානකා අවෙච්ච අනභිච්චතරිඤා වීතීක්කමො, ඉදං වුච්චති ආපක්ඛාදි-
කරණං අව්‍යාකතං.

37. කිව්වාදිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං? කිව්වාදිකරණං සියා
කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකතං.

තස්ස කතමං කිව්වාදිකරණං කුසලං? යං සංඛ්‍යා කුසලථිග්ගො කච්චං
කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතීචතුසු-
කම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්වාදිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං කිව්වාදිකරණං අකුසලං? යං සංඛ්‍යා අකුසලථිග්ගො
කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතී-
චතුසුකම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්වාදිකරණං අකුසලං.

තස්ස කතමං කිව්වාදිකරණං අව්‍යාකතං? යං සංඛ්‍යා අව්‍යාකතථිග්ගො
කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතී-
චතුසුකම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්වාදිකරණං අව්‍යාකතං.

38. විවාදෙ විවාදධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං
නො විවාදෙ, අධිකරණං නො විවාදෙ ව. සියා විවාදෙ විවාදධිකරණං, සියා
විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා
අධිකරණං නො විවාදෙ ව.

තස්ස කතමො විවාදෙ විවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු විවදන්ති
ධම්මොති වා අධම්මොති වා - 38 - දුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛාති වා අදුච්ඡුල්ලා
ආපක්ඛාති වා. යං තස්ස භුක්ඛිනං කලහො විග්ගාහො විවාදෙ නානාවාදෙ
අඤ්ඤාථානිකාදි විචච්ඡායා වොහාරො මමධකං අයං විවාදෙ විවාදධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිකපදයක් පිළිබඳ වානික්‍රමයක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද සඳිස තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයෙක් වූ විවාදධිකරණයෙකි, විවාදයෙක් වූ අධිකරණ නො වුවෙකි, අධිකරණයෙක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වුවෙකි. ඇතැම් විවාදයෙක් විවාදධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයෙක් විවාදධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරලෙයෙක්, කලහයෙක්, උනුනට විරුද්ධ භැන්නමක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අන් භේදදෙකින් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයෙක්, රථ බස් දෙවූමක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදධිකරණ වෙයි.

තඤ්ඤාමො විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තො විවදති, පුත්තො පි මාතරා විවදති, පිතා පි පුත්තො විවදති, පුත්තො පි පිතරා විවදති, භාතා පි භාතරා විවදති, භාතා පි භගිනියා විවදති, භගිනී පි භාතරා විවදති, සහායො පි සහායන විවදති. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාමං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදධිකරණං ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තඤ්ඤාමං අධිකරණංකොච විවාදෙ ව? විවාදධිකරණං අධිකරණංකොච විවාදෙ ව.

39. අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණංකොච අනුවාදෙ ව, සියා අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණංකොච අනුවාදෙ ව.

තඤ්ඤාමො අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු භික්ඛු අනුචදන්ති සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආර්ථවිපක්ඛියා වා. යො තඤ්ඤාමො අනුවාදෙ අනුචදනා අනුඥානා අනුභණනා අනුසමිච්චනා අබ්බසාසනනා අනුබලාප්පනා, අයං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං.

තඤ්ඤාමො අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුචදති, පුත්තො පි මාතරං අනුචදති, පිතා පි පුත්තං අනුචදති, පුත්තො පි පිතරං අනුචදති, භාතා පි භාතරං අනුචදති, භාතා පි භගිනීං අනුචදති, භගිනී පි භාතරං අනුචදති, සහායො පි සහායං අනුචදති, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාමං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං විවාදධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තඤ්ඤාමො අධිකරණංකොච අනුවාදෙ ව? අනුවාදධිකරණං අධිකරණංකොච අනුවාදෙ ව.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාද්‍යධිකරණය ද ආපක්‍ෂාධිකරණය ද යන කෘත්‍යාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් විවාදයක් වේ ද යත්: විවාද්‍යධිකරණය අධිකරණයක් විවාදයක් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාද්‍යධිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාද්‍යධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාද්‍යධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙහි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තිමයන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවක්) දෙප් නැඟිටෙක්, පුන පුනා දෙප් මතු කොට කීමෙන්, පුන පුනා දෙප් ඩිඞ්ඞෙක්, පුන පුනා කිදෙවින් නැඟිටෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙන්, අනුබල දීමෙන් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාද්‍යධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙන් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපක්‍ෂාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණය, විවාද්‍යධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් අනුවාදයක් වේ ද යත්: අනුවාද්‍යධිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

40. ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, ආපත්ති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපත්ති, අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව, සියා ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, සියා ආපත්ති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපත්ති, සියා අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව.

තඤ්ඤාකමං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං? යෙකු පි ආපත්තිකමානා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තිකමානා ආපත්තාධිකරණං, අයං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං.

තඤ්ඤාකමං ආපත්ති නො අධිකරණං? යොතාපත්ති සමාපත්ති, අයං ආපත්ති නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාකමං අධිකරණං නො ආපත්ති? කිව්වාධිකරණං වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපත්ති.

තඤ්ඤාකමං අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව? ආපත්තාධිකරණං අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව.

41. කිව්වං කිව්වාධිකරණං, කිව්වං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිව්වං, අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු සියා කිව්වං කිව්වාධිකරණං, සියා කිව්වං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිව්වං, සියා අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු.

තඤ්ඤාකමං කිව්වං කිව්වාධිකරණං? යා සමසස්ස කිව්වයතා කරණියතා අපලොකනකමමං ඤාතකමමං ඤාතකිද්ධියකමමං ඤාතතිවතුඤ්ඤාකමමං, ඉදං කිව්වං කිව්වාධිකරණං.

තඤ්ඤාකමං කිව්වං නො අධිකරණං? ආවරීයකිව්වං උපජ්ඣායකිව්වං සමානුපජ්ඣායකිව්වං සමානාවරීයකිව්වං ඉදං කිව්වං නො අධිකරණං.

තඤ්ඤාකමං අධිකරණං නො කිව්වං? වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ආපත්තාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිව්වං.

තඤ්ඤාකමං අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු? කිව්වාධිකරණං අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකක, ඇතැම් ආපත්තියෙන් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ යන ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ ද ය යි.

එහි කවර දෙයක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නොවේ ද යත්: ශ්‍රේෂ්ඨ ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් කෘත්‍ය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිනිසකර්ම, ඥාතිවතුරිකර්ම යන සංඝයාගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙන් කටයුතු කරන බවෙන් වේ ද, මේ කෘත්‍යය ද කෘත්‍යාධිකරණය ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇයුරත් පිළිබඳ කීස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කීස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරෙක් කෘත්‍ය නොවූ අධිකරණයෙන් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කවර එකක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

දධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදධිකරණං කතීති සමථෙති සමථෙති? විවාදධිකරණං දවිති සමථෙති සමථෙති සමමුඛා වීතයෙන ව යෙතුයායිකාය ව.

සියා විවාදධිකරණං එකං සමථං අනාගතෙ යෙතුයායිකං එකෙන සමථෙතසමෙය්‍ය සමමුඛාවීතයෙනා? ති. සියාති' සාවචනීයං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු විවදන්තී ධමමොති වා අධමමොති වා. වීතයොති වා අවීතයොති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙතනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙතනාති වා, ආවිඤ්ඤා තථාගතෙතනාති වා, අනාවිඤ්ඤා තථාගතෙතනාති වා, පඤ්ඤා තථාගතෙතනාති වා, අපඤ්ඤා තථාගතෙතනාති වා, ආපකස්සිති වා, අනාපකස්සිති වා, ලභ්‍යකාපකස්සිති වා, ගරුකාපකස්සිති වා, සාවචසයාපකස්සිති වා, අනවචසයාපකස්සිති වා, දුමුලලාපකස්සිති වා, අදුමුලලාපකස්සිති වා, තෙ වෙ භික්ඛව භික්ඛු සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවීතයෙන.

43. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛාවීතසංඝා? සංඝසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ සංඝසමමුඛතා? යාදතිකා භික්ඛු කම්මරුක්ඛා ඥා ආගතා භොන්තී ජන්දරහානං ජන්ද ආහරො භොති, සමමුඛිභූතා න පටිකෙකාසනී, අයං තත්ථ සංඝසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන වීතයෙන යෙන සත්ථසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති අයං තත්ථ ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව වීරදති, යෙන ව වීරදති, උභො අක්ඛපච්චස්සිකා සමමුඛිභූතා භොහති, අයං තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා.

අධිකරණ සන්තිද්විටි

42. විවාදාධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ශමථයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමථයෙන් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැක්කැයි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්ද යි දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්ද යි නො දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්ද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිද්විටන්ට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිද්විටන ලද්ද යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්විටන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛවිනයයෙන් සංසිද්ධවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කීමෙන් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කම්යට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ හෝ කෙරෙත් ද මෙය එහි සඬ්ඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යි.

එවිට වූපසමනෙහි භික්ෂුව අධිකරණ කාරකො උකෙකාටෙහි උකෙකාටනක පාවිත්තිය. ඡන්දයකො වියති වියනක පාවිත්තිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු න සකෙකානති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි යස්මිං ආවාසෙ බ්‍රහ්මරා¹ භික්ෂු සො ආවාසො ගණනෙබ්බො. තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අනතරාමග්ගෙ සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං පුලුකි භික්ෂුවෙ අධිකරණං වූපසමනං. කෙන වූපසමනං? සමමුඛාවිනයෙන. කිංඤ්ඤ තස්මිං සමමුඛාවිනයස්මිං? සඛ්‍යාසමමුඛතා ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

44. කා ව තස්මිං සඛ්‍යාසමමුඛතා? යාවතිකා භික්ෂු කම්මසහතා තෙ ආගතා භොගතී, ඡන්දරහතා ඡන්ද ආගතො භොගී, සමමුඛිතා න භට්ඨකෙකාසනතී, අයං තස්මිං සඛ්‍යාසමමුඛතා.

කා ව තස්මිං ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්‍යාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තස්මිං ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තස්මිං පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව වීථිකී, යෙන ව වීථිකී, උභො අත්තපච්චස්සිකා සමමුඛිතා භොගතී, අයං තස්මිං පුග්ගලසමමුඛතා. එවිට වූපසමනං වෙ භික්ෂුවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙහි, උකෙකාටනක පාවිත්තිය, ඡන්දයකො වියති, වියනක පාවිත්තිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා² අනතරාමග්ගෙ න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි තං ආවාසං ගණනා ආවාසිකා භික්ෂු එවමස්ස වට්ඨිතා: ඉදං චො ආවුපසා අධිකරණං. එවිට ජාතං එවිට සමුප්පන්නා, සාධායස්මනො ඉදං³ අධිකරණං වූපසමනං ධර්මෙන විනයෙන සන්ත්‍යාසනෙන, යථාදිදං අධිකරණං පූවූපසමනං අසකාති.

1. සමබ්‍රහ්ම - මජ්ඣ.

2. ආගච්ඡන්තා - මජ්ඣ.

3. ඉමං - මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේද, (යළි විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ද), ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලදැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමක් ද? සංසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතාවිනය-සම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංසම්මුඛතා නම් කවර ය? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට පුද්ගල නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට පුද්ගල මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හවු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සංසම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු ය? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර ය? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෙත් හවු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, “ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලී මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාවඤා කරමහ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන් වා”යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සථෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඩ්ඨතරා භොනති, ආගතතුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: ඉඛං තුමෙහ ආයඤ්ඤානං මුහුතං එකමන්තං තොථ යාව මයං මනෙතමාති. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගතතුකා භික්ඛු වුඩ්ඨතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයඤ්ඤානං මුහුතං ඉධෙව තාව තොථ යාව මයං මනෙතමාති.

45. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාප, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාම. නො වෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාප, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන - තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාමාති. ඵවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කථා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි නං අධිකරණං සමථිච්ඡිතං.

සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාප, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාම. නො වෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාප, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන - තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාමාති. ඵවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කථා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි නං අධිකරණං සමථිච්ඡිතං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගතතුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: “යථාඡාතං යථා සමුප්පන්නාඤ්ඤා මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං ආරොචෙසාම. සථෙ ආයඤ්ඤානං සකෙකානති එතතකෙන වා එතතකෙන වා අනතරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති. ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියායාදෙසාම. නො වෙ ආයඤ්ඤානං සකෙකානති එතතකෙන වා එතතකෙන වා අනතරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන. තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියායාදෙසාම. මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස සාමිනො භවිසාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණු වඩා මහලුන් ආගන්තුක මහණු වඩා නවකන් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්කාක් මන්ත්‍රණය කරන්නාවු ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නාවු ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රව්‍යන්තව) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් තෙපි අපූර්ව මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නාවු ආයුෂ්මතෙකු, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම් එසේ කලා අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නාවු” යි ඒ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් වීසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් වීසින් ආවාසික මහණු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු (ආවාසික මහණුන්ට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතව දන්වන්නාවු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අනුරෝධින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්ධවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතව මේ අධිකරණය පවරන්නාවු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තව නො ම පවරන්නාවු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නාවු” යනු යි.

එවි. සුපරිණත. මො හිකුවෙ කනා ආගනතුකෙහි හිකුහි ත. අධිකරණ. ආවාසිකාන. හිකුන. නියතාදෙනබ. තෙ වෙ හිකුවෙ හිකු සකකානති ප. අධිකරණ. වුපසමතු. ඉද. වුචති හිකුවෙ අධිකරණ. සුපුපසන. 1.

කෙන වුපසන. සමවුබාවිතයෙන. කිකු තත සමුබා- විතය. සමසමුබතා ධර්මසමුබතා විතය සමවුබතා දුග්ගල- සමවුබතා -පෙ- එ. වුපසන. වෙ හිකුවෙ අධිකරණ. කාරකො උකකාවෙති උකකාවතක. පාවිත්ය. ජනදයකො වියති වියනක. පාවිත්ය.

උබාහිකාය වුපසමන.

47. තෙහි වෙ හිකුවෙ හිකුහි තසි. අධිකරණ විනිෂ්ඨයමානෙ අනානාති 1 වෙ හකානි රායන 2 න වෙතසා 3 හාසිතසා අපො විකුණ- යති. අනුජානාම් හිකුවෙ උචරුප. අධිකරණ. උබාහිකාය වුපසමතු.

දසහබෙහි සමනාගතො හිකු උබාහිකාය සම නිතබො: සිලවා හොති පාතිමොකසාවරා. වුප. විහරති ආචාරගොවර සමපනො අනුමනෙසු වෙසසු හසදසාවි සමාදය සිකුති සිකු පදසු. බහුසුතො හොති සුතධරො සුතසනිවයො, යෙ තෙ ධර්ම ආදිකලාණා මෙජ්ඣ- කලාණා පරිපාසානකලාණා සාස. සවරණ. කෙවලපරිපුණණ. පටිසුදධ. බුභවරිය. අභිවදන. තරාරුපාස ධර්ම බහුසුතා හොනති ධනා 3 වරසා පරිවිතා මනසානුපෙකති දිට්ඨියා සුපට්ඨිධා. උගයාහි මො පනස පාතිමොකානි විජාරෙන සොගතාති හොනති සුචිතතානි සුපවතති සුචිතතානි සුතතොසා අනුවාසනොසා. විතයෙ මො පන ධිනා 4 හොති අසංහිතො පටිමොලො හොති උගො අතපට්ඨිතො අනුස- පෙතු. සකුපෙතු. නිකුපෙතු. පෙකෙතු. පටිදිතු. 5 පසාදෙතු. අධි- කරණ සමුපාද වුපසමකසලො හොති අධිකරණ. ජානාති. අධිකරණසමුදය. ජානාති. අධිකරණනිජරාධ. ජානාති. අධිකරණනිරොධොමිතිවිද. ජානාති, අනුජානාම් හිකුවෙ ඉමෙහි දසහබෙහි සමනාගත. හිකු. උබාහිකාය සම නිතබ.

1. අනානානි - මජ.

2. හාසිතසා - මජ.

3. ධනා - මජ.

4. පනසා - මජ.

5. පටිදිතු - මජ.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂූන් වීසින් ඒ අධිකරණය ආවාසිත භික්ෂූනට පැවැරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තව හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවිට සන්තිද්වන්ත ලද්දී කියනු ලැබේ.

කීමෙකින් සන්තිද්වන්තලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර ය? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන්ත ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාරිභික්ෂිතිය ඇවැත් වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නගන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාරිභික්ෂිතිය ඇවැත් වේ.

උබබාහිකායෙන් සන්තිද්විම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබය (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මේබදු වූ අධිකරණය උබබාහිකායෙන් සන්තිද්වන්තව අනුදැනීමි.

මහණෙනි, උබබාහිකාව පිණිස අඩග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාඨමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුණේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැරූ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන භික්ෂ්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුරු තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසුරු දැ සිකිත් දරන්නේ, ඇසුරු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පයථිවසානායෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසිදු වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවිට පවසත් නම්, ඊ බදු වූ ධර්මයෝ ඔහු වීසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිකිතු) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් දුරු කරණ ලද්දහු සිකිත් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවිට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු වීසින් උභය පාඨමොක්ඛයෝ වීස්තර වශයෙන් මොනොවිට ප්‍රගුණ කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවිට බෙදන ලද්දහු, මොනොවිට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවිට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි තර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුණේ වේ ද, තම පසෙහි වුවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වුවනටත් (කරුණු) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙපස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි ඡේතුට සංසිදුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතු ව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබබාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදැනීමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ සංකප්පයං උබ්බාසිකා: පට්ඨං භික්ඛු යාචිතංඤ්ඤා.
යාචිතා ව්‍යාපාරා භික්ඛුනා පට්ඨංඤ්ඤා සංකප්පයංඤ්ඤා:

සුඤ්ඤා මෙ භගවත සංකප්පයං, අභිභවං, ඉමස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡය-
මානෙ අනාගාතී වෙච්චි භස්සානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. යදි සංකප්පයං පනතොස්ස, සංකප්පයං ඉත්තංඤ්ඤා ඉත්තංඤ්ඤා
භික්ඛුං සමමනෙස්ස උබ්බාසිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං එසා ඤ්ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ භගවත සංකප්පයං, අභිභවං, ඉමස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡය-
මානෙ අනාගාතී වෙච්චි භස්සානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. සංකප්පයං ඉත්තංඤ්ඤා ඉත්තංඤ්ඤා භික්ඛුං සමමනෙස්ස උබ්බා-
සිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යස්සායස්මිනො ධම්මි ඉත්තංඤ්ඤා ව
ඉත්තංඤ්ඤා ව භික්ඛුනො සමමුත්ති උබ්බාසිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-
තුං සො තුඤ්ඤාය යස්ස නස්මිති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංකප්පයං ඉත්තංඤ්ඤා ව ඉත්තංඤ්ඤා ව භික්ඛු උබ්බා-
සිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ධම්මි සංකප්පයං තස්මා තුඤ්ඤා.
එවමෙතං ධාරයාමිති.

තෙ වෙ භික්ඛුවෙ භික්ඛු සංකප්පයං තං අධිකරණං උබ්බාසිකාය
වූපසමෙතුං. ඉදං වුවිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසමෙතුං. තෙන වූපසමෙතුං?
සමමුත්තිවිතයෙන. කිඤ්ඤා තත් සමමුත්ති විතයස්මි? සංකප්පයමුත්ති¹ ධම්ම-
සමමුත්ති විතයසමමුත්ති සුඤ්ඤාසමමුත්ති -පෙ- එව. වූපසමෙතුං වෙ
භික්ඛුවෙ අධිකරණං කාරකො උබ්බාසිකාටෙති-උබ්බාසිකාටනං පාචිකායං.

තෙහි වෙ භික්ඛුවෙ භික්ඛු තස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡයමානෙ තත්තාස්ස
භික්ඛු ධම්මකථිකො, තස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං භොති නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා.
සො අත්ථ අසප්පයෙකෙනො ව්‍යාඤ්ඤා විතයස්මි අත්ථ පට්ඨාගති. ව්‍යාපාරාන
භික්ඛුනා පට්ඨංඤ්ඤා තෙ භික්ඛු ඤ්ඤෙතංඤ්ඤා:

1. සංකප්පයමුත්ති - උත. ම. භං.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සමමන කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කරා ප්‍රතිකර්ම-වේ) උපද්‍රවනු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද විවිධයා ගේ අදහස ද නො හැඟෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස සමමන කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ආ විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපද්‍රවනු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද විවිධයාගේ අර්ථ ද නො හැඟෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මකකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිගඩ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට මෙනම් මහණ ද උඛ්ඛානිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සමමන විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් කිහිප ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකම. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උඛ්ඛානිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නේ යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කීමෙන් ද? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාවමහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රවනු නඩුව කාරකයෙන් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙන්) යළිදී විසඳනු පිණිස උත්තෝපනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝපනයක පවති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිශ්චය ලබන කල්හි එහි ධර්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පානිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ වී නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු වී නොම ආයේ ද හේ අරිය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් දරිය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දන්විය යුත්තාහු ය:

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සන්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති, නො සුත්තච්ඡේදො, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤානව්‍යායාය අත්ථං පටිබාහති. යදයස්සන්තානං පත්තකල්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වුපසමෙකං-ඉදං වුච්ඡති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්තං කෙන වුපසන්තං? සමමුඛා වීනයෙන, කිඤ්ඤි තත්ථ සමමුඛා වීනයස්සිං? ධම්මසමමුඛතා වීනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාචිත්ඤ්යං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ වීනිඤ්ඤාමානෙ තත්තාසය භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තච්ඡේදො, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤානව්‍යායාය අත්ථං පටිබාහති, ව්‍යඤ්ඤාන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛො.¹

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සන්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තච්ඡේදො, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤානව්‍යායාය අත්ථං පටිබාහති. යදයස්සන්තානං පත්තකල්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වුපසමෙකං ඉදං වුච්ඡති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්තං. කෙන වුපසන්තං? සමමුඛා වීනයෙන, කිඤ්ඤි තත්ථ සමමුඛා වීනයස්සිං? ධම්මසමමුඛතා වීනය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාචිත්ඤ්යං.

1. ඤාපෙතඛො - වී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවක ය, මොහුට සුත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රඥා වැ නො ආයේ ය. සුත්‍ර විභවය ප්‍රඥා ව නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (උපේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවත්තේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රව අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුත් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධම්මජීවක මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රඥා ව ආයේ වේ නම්, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා වැ නො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණු මෙසේ දන්විය යුත්තාහ:

“ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවකයෙක් ය. මොහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කල් ප්‍රඥා වැ ආයේ වෙයි, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවත්තේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධම්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රව අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙභ්‍රයාසිකා විනය.

48. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානඨී තං අධිකරණං උඛා-
භිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං අධිකරණං සඛ්‍යසා නියා-
දෙතඛං. න මයං භතෙන සකෙකාම ඉමං අධිකරණං උඛාභිකාය වූප-
සමෙතුං. සඛ්‍යා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුනි අනුජානාමී භික්ඛවෙ
ඵවරූපං අධිකරණං යෙභ්‍රයාසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්චවෙය්‍යෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො¹ සමුත්තරි-
තවෙය්‍යො. යො න ඡන්දගතීං ගවෙජ්ජයා, න දෙජාගතීං ගවෙජ්ජයා,
න මොභාගතීං ගවෙජ්ජයා, න භයා ගතීං ගවෙජ්ජයා, ගභිතාගතීන්ඤ
ජානෙය්‍ය -පෙ- උචං ච පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිතවෙය්‍යො - පඨමං
භික්ඛු යාචිතවෙය්‍යො. යාචිතා බ්‍යකෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛ්‍යා
ඤ්ජෙතවෙය්‍යො.

“සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඝො. යදී සංඝස්ස පක්ඛාකල්පො, සංඝො
ඉත්තකාමං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සමුත්තෙතය්‍යා. ඵසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඝො. සංඝො ඉත්තකාමං. භික්ඛුං සලාකගාභා-
පකං සමුත්තෙතී. යස්සා යස්මිනො ඛමති ඉත්තකාමස්ස භික්ඛුතො සලා-
කගාභාපකං සමුත්තී. යො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති. යො භාසෙය්‍යා.
සමුත්තො සඛ්‍යත ඉත්තකාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ඛමති
සඛ්‍යස්ස තස්මා තුණ්හී. ඵවමෙකං ධාරයාමී”ති.

තෙන සලාකගාභාපකන භික්ඛුතා සලාකා ගාහෙතඛං. යථා බ්‍රහ්මකරා
භික්ඛු ධර්මවාදිනො වදෙන්නී නථා තං අධිකරණං වූපසමෙතඛං. ඉදං
වුචන්ති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසකං. කෙන වූපසකං? සම්මුඛාවිතය-
න ච යෙභ්‍රයාසිකාය ච. කිඤ්ඤ තස්ස සම්මුඛා විතයඤ්ඤ? සඛ්‍යසමමුඛතා
ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා සුග්‍රහලසම්මුඛතා. කා ච තස්ස සඛ්‍ය-
සමමුඛතා? යාචිතකා භික්ඛු කම්මසංඝා තෙ ආගතා හොන්තී. ඡන්දරභානං
ඡන්ද ආභවො හොති, සමමුඛිභූතා න පටිකෙකාසනති. අයං තස්ස
සධ්‍යසමමුඛතා.

1. සලාකගාභාපකො- න. 8.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සෙභ්‍යාසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කාණ්‍ය නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කවු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මේ බදු අධිකරණය සෙභ්‍යාසිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට අනුදනිමි.

අංග පයෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගත්වන්තෙක්) කොට සමුදාය කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සම්මත කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සමුදාය කරන්නේ ය. මේ දන්වීම යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආදුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කිරීම රිසියෙන් නම්, හේ තිහඩ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන් හේ හෝ කියාටා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් තිහඩ ය: මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධම්මාදී මහණු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යෙන් යැ යි කියැ යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යෙන් ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද සෙභ්‍යාසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධම්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ තෙතෙක් කම්පාජ්‍ය නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ජන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ජන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හවු වූ මහණු ආක්‍රෝශ පරිහරි නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කා ව තත් ධර්මසමමුඛතා? විනයසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්සාසනෙන තං අධිකරණං වුපසමමති, අයං තත් ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව විවදති යෙන වි විවදති උභො අක්ඛපවච්ඡිකා සමමුඛිභූතා භොගතී, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා.

කා ව තත් යෙභ්බසාසිකා? යා යෙභ්බසාසිකා තමෙසං කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්චගමනං අධිවාසනා අපට්ඨකොසනා-අයං තත් යෙභ්බසාසිකා.

එවං වුපසන්නංඝො භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතනියං. ඡන්දයයකො වියති, වියනකං පාවිතනියන්ති.

තිව්ඨ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං භොති. අප් ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවතීයා සංඛ්ඤා අධිකරණ වුපසමනෙන, අසොසුං ඛො අමුකඝ්ථි කීර් ආවාසෙ සමඛ්ඤා ථෙරා විහරන්ති බ්‍රහ්මදුකා ආග්ගාගමා ධර්මධරා විනයධරා මානිකාධරා පණ්ඩිතා ව්‍යාහ්තා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්ඛවට්ඨා සිංඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධර්මෙන විනයෙන සන්ත්සාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි. අප් ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තෙ ථෙරෙ එතදවොදුං: ඉදං භනෙන අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භනෙන ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙනතු ධර්මෙන විනයෙන සන්ත්සාසනෙන යථමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

50. අප් ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවතීයා සංඛ්ඤා අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙසුං.

එහි ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධම්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ ද, මේ එහි ධම්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පෞසති වූ පුඤ්ජාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුඤ්ජාත් යන දෙදෙන හමු වුවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙභුය්‍යාසිකාව කවර යැ? යම් යෙභුය්‍යාසිකාවෙන් වේ ද, කම්ය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන් වෙතට එළඹීමෙන්, ඉවසීමෙන් ප්‍රජත්‍රොය නො කිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි යෙභුය්‍යාසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සමබ්බව වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදහන් ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාචිත්තිය ඇති වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙප් කියන්නේ නම් බියනක පාචිත්තිය ඇති වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සට්ඨෙහි වනාහි සැවැත් නුදිඳු ලෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයක් වෙයි. එ කල්හි එ මහණහු සැවැත් නුදිරි සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිදුට්ඨමෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුමුඛ වූ වාචෝද්දග වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මය වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ක වූ පුඤ්ජ ඇති, උප්පි වූ, කුකුළු කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බොහෝ තෝහු වසන් ල, ඉදින් ඒ තෙරහු මේ අධිකරණය ධම්මයන් විනයයන් ශාස්තෘශාසනයන් සන්තිදුට්ඨත්තාහු නම් ලෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුනෙක් වින්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉන්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උපන්නේ ය., වහන්ස, යාඤ්ඤා කරමහ. තෙරහු ධම්මයන් විනයයන් ශාස්තෘශාසනයන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිදුන්න වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ වැ'යි මේ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෙරහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්තිදුට්ඨ ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්තිදුගේ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ.

අප් ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණ වුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සමඤ්ඤානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ඛො අසුඤ්ඤා කීර් ආවාසෙ තයො ථෙරා චිහරනී -පෙ- ජෙ ථෙරා චිහරනී -පෙ- ථෙරා ථෙරො චිහරනී ඛුසස්සනො ආගතා- ගමො ඛුමධරො චිහරනො මානිකාධරො පණ්ණිනො වාසනො මෙධාචී උපථි කුසස්සනො සිකාකාමො. සො ථෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ඛුමධරො චිහරනො සස්සාසනෙන, ථෙවථි අධිකරණං සුචුපසනං අසානි.

51. අප් ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්තවා තං ථෙරං ථෙරොච්චොදි: ඉදං භනෙත අධිකරණං ථෙවං ජාතං ථෙවං සමුපසනං, සාධු භනෙත ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ඛුමධරො චිහරනො සස්සාසනෙන, යථාදි අධිකරණං සුචුපසනං අසානි.

අප් ඛො සො ථෙරො යථා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණං වුපසමිනං, යථා සමඤ්ඤානෙ ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිනං, යථා තීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිනං, යථා ජීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිනං, යථා සුචුපසනං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙයි.

52. අප් ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඛාරා අධිකරණං වුපසමනෙන අසනතුට්ඨා සමඤ්ඤානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා- අනිකං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ථෙරො ථෙරො අධිකරණවුපසමනෙන, යෙන භගවා තෙජ්ජපසංඝමිසු. උපසංඝ- මිසා භගවතො ථෙරො ආරොචෙසු. භගවා ථෙරොච්චොදි:

නිහතමෙතං භික්ඛවෙ අධිකරණං සනං වුපසනං සුචුපසනං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං සංඝස්ස භික්ඛානං තයො සලාකගාභො ගුණකං සකං භික්ඛුනං වීථිකානි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ඉක්බිති ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයාගේ අධිකරණ ව්‍යපශන-
යෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. ඔහු ‘අයෝ නම් ආවාසයෙහි...
තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැබිය.... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැබී,
බහුශ්‍රැය වූ වාචෝදගත වූ ආ ආශමධම්ම ඇති ධම්මර වූ චිත්තධර වූ
මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද
කුකුළු කරන, ශික්ෂාකාමී වූ උක් තෙර නැමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර
නම් ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන් මේ අධිකරණය
සන්තිද්‍රව්‍යෙන් නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යෙන්
වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණනු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා,
“වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය,
යාවිඤ්ඤා කරමිනි, සුඵල තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට
සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන්
මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාවාසී මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සුඵල තෙමේ සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ
අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙනමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, උසේ ම මොනොවට සංසිද්ධතක්
වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයාගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වුවාහු, බොහෝ තෙරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වුවාහු, තුන් නමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වුවාහු, දෙනමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වුවාහු, එක් තෙර නමක්ගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයක් නො සතුටු වුවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ.
එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙසින්
සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණන් හඳුන්වනු
පිණිස ගුල්භක්‍යය, සකණ්ණප්පකය, විවටකය යන සලාකාග්‍රාහීම් තුන
අනුකම්භි.

කප්ඤ්ච භික්ඛවෙගුලුකතො සලාකගානො හොති? තෙන සලාක-
ගානාපමකන භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණංවණ්ණංයො කඤ්ච ඵකමෙකො
භික්ඛු උපසංකම්භා උච්චස්ස වචනීයො: අයං ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, අයං
ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං ගණ්ඤාමිති. ගහිතෙ වත්තඛෙධා: මා ව
කස්සථි දුසෙමිති. සථෙ ජානාති අධම්මොවාදී ඛෙත්තරාති, දුග්ගහොති පච්ඤක්ක-
ධම්මඛෙධා. සථෙ ජානාති ධම්මොවාදී ඛෙත්තරාති සුග්ගහොති සාථෙතඛෙධා.
ඵට්ඨං මො භික්ඛවෙගුලුකතො සලාකගානො හොති.

කප්ඤ්ච භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගානො හොති? තෙන
සලාකගානපමකන භික්ඛුනා ඵකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණජප්පක
ආරොථෙතඛෙධා. අයං ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං
ගණ්ඤාමිති. ගහිතෙ වත්තඛෙධා: මා ව කස්සථි ආරොථෙමිති.
සථෙ ජානාති අධම්මොවාදී ඛෙත්තරාති දුග්ගහොති පච්ඤක්කධම්මඛෙධා.
සථෙ ජානාති ධම්මොවාදී ඛෙත්තරාති සුග්ගහොති සාථෙතඛෙධා.
ඵට්ඨං මො භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගානො හොති.

කප්ඤ්ච භික්ඛවෙ විවට්ඨකො සලාකගානො හොති? සථෙ ජානාති
ධම්මොවාදී ඛෙත්තරාති විස්සථෙධා නෙව විවට්ඨෙන ගාහෙතඛෙධා. ඵට්ඨං මො
භික්ඛවෙ විවට්ඨකො සලාකගානො හොති.

ඉමෙ මො භික්ඛවෙ තයො සලාකගානාති.

සතිවිනයො

53. අනුචාදධිකරණං නතීති සමප්පති සම්මති? අනුචාදධිකරණං චතුරි
සමප්පති සම්මති සමමුඛාවිනයෙන ව සතිවිනයෙන ව අමුලුභවිනයෙන ව
තස්සපාදියාසිකාය ව.

සියා අනුචාදධිකරණං දො සමප්ප අනාගමී අමුලුභවිනයඤ්ච
තස්සපාදියාසිකාඤ්ච දව්භි සමප්පති සමමුඛා සමමුඛාවිනයෙන ව
සතිවිනයෙන වාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කරං විය? ඉධ භික්ඛු
භික්ඛු. අමුලිකාය සිලවිපක්ඛියා අනුඛංසෙනී, තස්ස මො තං භික්ඛවෙ
භික්ඛුනො සතිවෙදුප්ප්පකස්ස සතිවිනයො දුතඛෙධා.

භෙණෙනි, ගුළුහක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙතස් වන සේ නිල් ආදී විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙයේ වූ වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙයේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් පිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියූ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියූ යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවැත එකතු කොට යළිද ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාව කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්විය යුතු. භෙණෙනි, මෙසේ ගුළුහක සලාකා ගැන්වීම වේ.

භෙණෙනි, සකණ්ණස්සක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වූ 'මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැළැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කියූ යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කියූ යුතු ය. අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාදින්) එකතු කොට ඉතා යළිද සලාකා ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණස්සක සලාකා ගැන්වීම වේ.

භෙණෙනි, විවටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැතෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදිකරණය ගමර කියෙකින් සන්තිදෙයි ද? අනුවාදිකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්විනයෙන් ද තසාපාසියාසිකායෙන් ද යන ගමර සතවින් සන්තිදෙයි.

අනුවාදිකරණය අමුල්විනය ය ද තසාපාසියාසිකාව ද යන ගමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනය යෙන් ද සතිවිනය යෙන් ද යන ගමර දෙකින් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැකි යයි කියූ යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ ද යක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුල්විනය ජීලවිපක්ඛියෙන් චෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණාට සතිවිනය දිය යුතු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතඛො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛං උපසංඝමිතා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිතා උභතුචිකං භිසිදිතා අඤ්ඤිං පග්ගහොතා උචමසා වචනියො: මං හතෙන භික්ඛු අමුලිකාය සිල-විපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙහති. යොහං හතෙන සතිවෙසුප්පරුසෙහො සංඛං සතිවිනයං යාවාමිති. දුතියමි යාවතඛො, තතියමි යාවතඛො.

ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිඤ්ඤෙන සංඛො ඤාපෙතඛො: සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සිලවිපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙහති. යො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සංඛං සතිවිනයං යාවති. යදි සංඛං පක්ඛකප්පං සංඛො ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සතිවිනයං දදෙය්‍ය එසා ඤෙහති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සිලවිපක්ඛයා අනුඤ්ඤෙහති. යො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සංඛං සතිවිනයං යාවති. සංඛො ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සතිවිනයං දෙති. යසායසමිතො ධම්මි ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සතිවිනයං දනං. යො තුණ්හසා. යසා නක්ඛමති යො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමසං වදමි -පෙ- තතියමි එතමසං වදමි -පෙ- දිනො සංඛො ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙහො සතිවිනයො. ධම්මි සංඛො නක්ඛා තුණ්හි, එවමෙන. ධාරයාමිති..

ඉදං වූචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිංඤ්ඤා තස්ම සමමුඛාවිනයං? සංඛං සමමුඛං ධම්මං සමමුඛං විනයං සමමුඛං පුග්ගලං සමමුඛං -පෙ- කා ච තස්ම පුග්ගලං සමමුඛං? යො ච අනුච්ඡිති, යඤ්ඤා අනුච්ඡිති, උභො අත්තපච්චජිකා සමමුඛෙහො ගොතී. අයං තස්ම පුග්ගලං සමමුඛං. කිංඤ්ඤා තස්ම සතිවිනයං? යා සතිවිනයං කමමසා කිරියා කරණං උපගග්ගං අපඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකොසනා ඉදං තස්ම සතිවිනයං. එවං වූපසන්නංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උභෙකොචෙති, උභෙකොචනං. පාවිත්තිකං. ජන්දයමො වියති, වියනකං පාවිත්තිකං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණනු වසින් සධ්‍යයා කරා එළැඹ තනිපට සිවුර එකක් කොට පෙරෙවැ උක්කුඩුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, හික්කුහු මට අමුලක වූ ශීලවිපක්කියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සධ්‍යයා ගෙන් සතිවිනය යැයි” යි මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

වහන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් ‘වහන්ස, සධ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. හික්කුහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්කියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපකිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණනු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්කියෙන් වෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මකක්හට රිසියෙන්තේ නම්, හේ භික්‍ෂු වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්තේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා වසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් භික්‍ෂු ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි, සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු. .

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙන් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව. ධම්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් වෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් චෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් විරුද්ධ පක්ෂයෙහිත් වූවන් හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කම්යාගේ යම් ක්‍රියාවෙන්, කිට්ටෙන්, එළැඹීමෙන්, වඩාත් එළැඹීමෙන්, ඉවැසීමෙන්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනක පාරික්කිය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ භික්‍ෂු කෙරෙයි ද, වියනක පාරික්කිය ඇවැත වේ.

අමුලහවිතයෝ

54. සිය අනුචාරීන්ගේ දෙම සමට අනාගම සතිවිනයකට
 තසාසාසියාසිකයෝ, දිනි සමටෙහි සමෙයා සමවුටාවිතයෙන ව අමුලහ-
 විතයෙනවති? සියාතිසා වවතිය. යථා කපං විය? ඉධ භික්ඛු
 උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්ත
 විපරියාසකතෙන බහු අසාමණකං අරුචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්ක-
 න්තං. තං භික්ඛු උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුචිණ්ණෙන
 ආපත්තියා වොදෙත්ති: සරතායසො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපජ්ජිතාති. යො
 ඵව. වදෙති: 'අහං ටො ආවුසො උමුත්තකො අහොසි. විත්ත
 විපරියාසකතො. තෙන මෙ උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහු.
 අසාමණකං අරුචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාථි. මුලුහන
 මෙ එතං කතන්ති.' එවමිනං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව 'සරතායසො
 ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපජ්ජිතාති' තස්ස ටො භික්ඛවො භික්ඛුනො අමුලහසා
 අමුලහවිතයො දුතබ්බො.

එවකට පත භික්ඛවො දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවො භික්ඛුනා සංස-
 උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංගං කරිතා වුච්චානං භික්ඛුනං පාදෙ
 වජ්ඣිතා උකඤ්චිකං නිසිදිතා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වා ඵවමස්ස වවතියො:
 'අහං හතෙන උමුත්තකො අහොසි. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ
 උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහු අසාමණකං අරුචිණ්ණං
 භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛු උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 අරුචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙත්ති. සරතායසො ඵවරුපි. ආපත්ති.
 ආපජ්ජිතාති. තාහං ඵව. වදමි: අහං ටො ආවුසො උමුත්තකො අහොසි.
 විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 බහු අසාමණකං අරුචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාථි.
 මුලුහන මෙ එතං කතන්ති. එවමි මං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව:
 සරතායසො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපජ්ජිතාති. යොහං හතෙන අමුලහො
 සංසං අමුලහවිතයං යාචාමිති. දුතියමෙ යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමෙ
 යාචිතබ්බො -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අමුල්භවිතය

54. අනුවාදයකරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාපිකාව ද යන ශමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාදිනයයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන ශමර දෙකින් සන්තිදෙතුන්ගේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැවුණු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණු විසින් ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ බොහෝ කිසිම කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මහණු එ මහණට ඇවැතින් වෝදනා කෙරෙත්. “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූපය නොවූ දෑ කරණ ලදී. එය මම සිහි නොකරමි. සිහි වූවා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ”යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණට අමුල්භවිතය දිය යුතු ය.

හෙතෙකි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට දැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද උත්තුටුක වූ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණු මට, ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත්. ‘ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදී. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිවූවා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද්දේ වූවාට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිවූවා නැත්තෙමි සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලමි”යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වෑතෙන්න භික්ෂුනා පටිබලෙන සමෙසා සැපෙතටබො: සුණාතු මෙ හතෙන්න සමෙසා, අයං ඉස්සන්තාමො භික්ෂු උම්මන්තකො අහොසි විත්ත විපරියාසකතො. තෙන උම්මන්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමනකං අරුඛාවිණ්ණං භාසිතපරිකකන්තං. තං භික්ෂු උම්මන්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුඛාවිණ්ණෙන ආපර්කියා වොදෙත්ථි: සර්තායසමා උවරුපිං ආපර්කිං ආපර්කිනි. සො ඵචං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උම්මන්තකො අහොසිං -පෙ-’ සො අමුලොකො සධස්සං අමුලහවිනයං යාවති. යදි සධස්සං පත්තකල්පං සමෙසා ඉස්සන්තාමසං භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයං දෙදයා. ඵසා සැත්ති.

සුණාතු මෙ හතෙන්න සමෙසා: අයං ඉස්සන්තාමො භික්ෂු උම්මන්තකො අහොසි විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵචං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උම්මන්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුලොකො සධස්සං අමුලහවිනයං යාවති. සමෙසා ඉස්සන්තාමසං භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහ-විනයං දෙති. යසායයමතො ඛමති ඉස්සන්තාමසං භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයස්ස දුතං. සො තුණ්ණස්ස. යසං නකඛමති සො භාසෙයා දුතිංසෙ ඵතමස්සං වදුමි -පෙ-තතිංසෙ ඵතමස්සං වදුමි -පෙ-.

දිනෙතා සමෙසන ඉස්සන්තාමසං භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයො. ඛමති සධස්සං තස්මා තුණ්හි ඵවමෙනං ධාරයාමිති.

ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව අමුලහවිනයෙන ව. කිංඤ්ඤි තස්ස සමමුඛාවිනයස්මි? සධස්සමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ඤි තස්ස අමුලහවිනයස්මි? යා අමුලහවිනයස්ස කම්මයා කිරියා කරණං උපගමනං අරුඤ්ඤිපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තස්ස අමුලහ-විනයස්මි, ඵචං වූපසන්තංඤ්ඤි භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකා-වෙති, උකෙකාටනකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො ඛියති, ඛියනකං පාවිත්තියං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද අග්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත්ත ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි චෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්නි,... උමතු වීම’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිවුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙකිම් වීමි... සිහිවුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. වුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආදුෂ්මතක්හට පිසියෙන්තේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො පිසියෙන්තේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිවුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට පිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය, මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිවෙකින් සන්තිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිතයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිතයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමක්, එළැඹීමක්, අභ්‍යුපගමනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතික්‍රාන්තයක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක හෙණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ජනදයක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපගමයයට) නින්ද කරන්නේ ද, ඔහුට වියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

තසසපාටියාසකා

55. සිය අනුවාදධිකරණං ඉදං සමරෙ අනාගමෙ සතිවිනයඤ්ඤා අමුලහවිනයඤ්ඤා දව්ඨි සමරෙභි සමච්චියා සමමුඛාවිනයෙන ව තසස පාටියාසකාය වාති? සියානිසා වචනියං.

යථා කථං ඒය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සධ්දසමරෙකං ගරුකාය ආපකතියා වොදෙති, සරතායඤ්ඤා ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵචං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

නමෙනං යො නිබ්බෙදෙන්නං අතිවෙදෙති. 'ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵචං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමී ව ඔවා අහං ආවුසො ඵවරුපිං අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා.

නමෙනං යො නිබ්බෙදෙන්නං අතිවෙදෙති: 'ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵචං වදෙති: 'ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමී. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමී'ති.

යො ඵචං වදෙති: ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමී. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමී? ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති. යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

තස්සපාසියාසිකා

55. අනුචාරකරණය සතිවිනයය ද අනුචාරකරණය ද යන යමෙකුට නොපැමිණ, සම්මුඛවිනයයෙන් ද තසාපියාසිකායෙන් ද යන යමෙකුට දෙකින් සංසිද්දෙන් ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමුද්දී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරෙවා”යි ගරු ඇවැත්තකින් වෙරදනා කරයි.

ඒ (ධුලිසි) මහණ තෙමේ ‘ඇවැත්ත, පරිච්ඡාද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු ඇවැත්තට පැමිණියා මම සිහි නොකරමි’යි කියයි.

ඒ (වෙරදනා) මහණ තෙමේ ‘එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇවැත්තට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දනගන්නැ’යි යථෝක්ත ධුලිසි මහණහු වඩාත් වොදනායෙන් වෙළයි.

ඒ ධුලිසි මහණතෙමේ ‘ඇවැත්ත, පරිච්ඡාද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇවැත්තට හෝ මෙසේ වූ ඇවැත්තට පැමිණියෙමි’යි මම නොම සිහි කරමි. ඇවැත්ත, එතෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැත්තට පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙමි’යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිච්ඡාද ඇවැත්තට හෝ පාරාජික-සාමන ඇවැත්තට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දනගන්නැ’යි වොදන මහණ තෙමේ යථෝක්ත වොදනා වෙරමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දඩි කොට වෙළයි.

‘ඇවැත්ත, මම මේ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැත්තට පැමිණ නොවිචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කීමක් ද? පරිච්ඡාද ඇවැත්තට හෝ පරිච්ඡාද සාමන වූ ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණ විචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා නොකරන්නෙමි ද?’යි ඒ ධුලිසි මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ වොදන මහණ තෙමේ ‘ඇවැත්ත, ඔබ මෙනම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැත්තට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දේ එය ප්‍රතිඥා කරන්නහු ය, (එසේ කල්හි) පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇවැත්තට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැත්තට පැමිණ කීමක් ද? විචාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නොකරන්නහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇවැත්තට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, එය මොනොවට ම දනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

සො එවං චිද්දේසි සරාමී මො අහං ආවුසො එවරුපිං ගරුකං ආපණ්ණං අපච්ඡිකා පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වං දවං මෙ එතං වුක්ඛං, රවා මෙ එතං වුක්ඛං. නාහන්තං සරාමී එවරුපිං ගරුකං ආපණ්ණං අපච්ඡිකා පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වානී.

56. තසස මො තං භික්ඛාදි භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කල්මං කාතඛං. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතඛං. වාසෙත්ත භික්ඛුනො පටිබ්බෙදන සමෙත්තං ඤාපෙතමෙත්තං.

සුඤ්ඤා මෙ භවිත්ත සමෙත්තං අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමසමුප්පෙත්තං ගරුකාය ආපණ්ණං අනුසුඤ්ඤායාමො අවච්ඡානිකා පටිච්ඡානානි, පටිච්ඡානිකා අවච්ඡානානි, අපෙක්ඛනානං පටිවරනි, සමපච්ඡානමුසා භාසනි, යදි සමසසං පඤ්ඤාප්පාදං, සමෙත්තං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කල්මං කපෙත්තං. එසං ඤාතං.

සුඤ්ඤා මෙ භවිත්ත සමෙත්තං. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමසමුප්පෙත්තං ගරුකාය ආපණ්ණං අනුසුඤ්ඤායාමො අවච්ඡානිකා පටිච්ඡානානි, පටිච්ඡානිකා අවච්ඡානානි, අපෙක්ඛනානං පටිවරනි, සමපච්ඡානමුසා භාසනි. සමෙත්තං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කල්මං කපෙත්තං. යසංයායාමො මෙති ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කල්මං කපෙත්තං. යසං නකම්මති මො භාසෙත්තං. දුතියමිති එතෙත්තං. වද්දමි -පෙ- තනියමිති එතෙත්තං. වද්දමි -පෙ- තනං සමෙත්තං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කල්මං. මෙති සමසසං තසං තුඤ්ඤා. එවමෙත්තං ධාරයාමි"ති.

ඉදං වුවමති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. මන්ත වූපසන්තං? සමමුච්චා- වීනායන ව තසසපාපියාසිකාය ව. කිඤ්ඤා තත් සමමුච්චා වීනායනං? සමසමුච්චා මහෙසමුච්චා වීනායනමුච්චා පුග්ගලසමුච්චා -පෙ- කා ව තත් තසසපාපියාසිකාය? යා තසසපාපියාසිකා කල්මසං කිරියා කරණං උපගමනං අපඤ්ඤාප්පාදනං අධිවාසනා අපටිබ්බෙදකාසනා, අයං තත් තසසපාපියාසිකාය. එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරෙත්තං උපෙක්ඛාමෙති. උපෙක්ඛාමනං පාචිත්තියං. ජන්දයමො වියති, වියනං පාචිත්තියං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

(ඵවිට) ඒ වුදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි යි මා කීවා යිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිය කියන ලදි, එය මා විසින් විභිථ පිණිය කියන ලදි. පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු ඇවැත්තට මම පැමිණියෙමි” යි කියා නම් නො ම යිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

58. මහණෙනි, එසේ කියන ඒ මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

“වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැත්තේ ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඤ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඤ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කීයෙමි යි යන අදි බස්ක් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැත්තෙකින් අනුශෝග කරණු ලබන්නේ, අවඤ කොට ප්‍රතිඤ කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඤ කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන වූසවා වෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ භිහඩ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි” යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්ධිදුන් යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුන්ද? යන්: සම්මුඛාචිනයෙන්ද තසසපාපියාසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිනය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, චිත්තසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තසසපාපියාසිකාව කවර යැ? තසසපාපියාසිකාකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යයනයක්, දැවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධනයක් වේ ද, මෙය එහි තස්සපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිදුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාටනක පාචිත්තිය ඇවැත් මේ. ඡන්දයක මහණෙක් නිත්‍ය කෙරෙයිද, ඔහුට ථියතක පාචිත්තිය වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පටිඤ්ඤාතකරණං

57. ආපනාධිකරණං කතීහි සමපෙහි සමීති? ආපනාධිකරණං කීහි සමපෙහි සමමති සම්මුඛාචිතයන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව තිණවජාරකෙන ව,

සියා ආපනාධිකරණං උකං සමපං අනාගමිකං තිණවජාරකං ද්විති සමපෙහි සමමයන සම්මුඛා චිතයෙන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන වාතී? සියා'තිස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුකං ආපනන්. ආපනනා හොති. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා උකං භික්ඛු. උපසංඝමච්ඡා උතංසං උත්තරාසංඝං කරිතා වුඩ්ඛානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරිකං නිසිදිතා අඤ්ජිමපග්ගානා ඵවමස වචනියා: අහං ආවුසො ඉත්තනාමං ආපනතී. ආපනනා. තං පටිදෙසෙමි'ති. තෙන වග්ගාදෙව: 'පනසි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුට්ඨිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසනං. තෙන වූපසනං සම්මුඛා චිතයෙන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සම්මුඛාචිතයෙහි? ධම්මසම්මුඛතා චිතයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යස ව දෙසෙති, උහො සම්මුච්ඡිතා හොන්ති, අයං තත් පුග්ගලසම්මුඛතා කිඤ්ඤි තත් පටිඤ්ඤාතකරණෙහි? යා පටිඤ්ඤාතකරණෙක කල්ලසා කිරියා කරණං. උපගමනං අප්පුප්ප-ගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤාතකරණෙහි. ඵව. වූපසනං 'වෙ භික්ඛුවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාපෙති උකෙකාචනකං පාවිත්තියං.

58. ඵවං වෙ තං ලහෙට්ඨ ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙට්ඨ තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සම්මුඛෙ භික්ඛු උපසංඝමච්ඡා උතංසං උත්තරාසංඝං කරිතා වුඩ්ඛානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරිකං නිසිදිතා අඤ්ජිම පග්ගානා ඵවමස වචනියා: 'අහං පනෙන ඉත්තනාමං ආපනන්. ආපනනා, තං පටිදෙසෙමි'ති. ව්‍යසෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛො: 'සුඤ්ඤාතෙ මෙ ආයසෙතනා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපනතී. සරති. විවරති. උත්තරිකරොති දෙසෙති. ශ්‍රද්ධසෙතනානං පග්ගකලං අහං ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො ආපනන්. පතිග්ගෙහියයන්ති.'"

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපක්‍ෂාධිකරණය සමර කියෙකින් සන්සිදෙයි ද? යත්: ආපක්‍ෂාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණුවැරකයෙන් ද යන සමර තුනින් සන්සිදේ.

ආපක්‍ෂාධිකරණය තිණුවැරක නම් වූ එක් සමරයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමර දෙකින් සන්සිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියුමු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් උසු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණු වසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, “ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු වසින් (අතින් මහණු වසින්) ‘ඇවැත දක්හිද?’යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි’යි පළමු මහණු වසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණු වසින් කියැ යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිදුනේ ය යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිදුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාතකරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙන් කිරීමෙන්, ඵලාභීමෙන්, අධ්‍යායනයෙන්, ඉවැසීමෙන්, අප්‍රතික්ෂේපනයෙන් වෙ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිදුනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිදුවනු පිණිස උත්තොචනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්තොචනක පාචිකය ඇවැත වෙ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමරය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණු වසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ නඟා “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් “ආදුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැගේ නම්, මම මෙනම් මහණුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණු දන්විය යුත්තාහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනං. කෙන වූපසනං? සම්මුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තස්ස සම්මුඛාවිනයස්මි? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා සුඤ්ඤාසම්මුඛතා -පෙ- කා ව තස්ස සුඤ්ඤාසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසං ව දෙසෙති, උභො සම්මුඛිභ්‍යො භොනති, අයං තස්ස සුඤ්ඤාසම්මුඛතා. කිඤ්ඤි තස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්මි? යා පටිඤ්ඤානකරණස්මි කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්පට්ඨපඤ්ඤානං අධිවාසනා අපට්ඨෙක්ඛාසනා, ඉදං තස්ස පටිඤ්ඤානකරණස්මි. එවං වූපසනං ආදාය භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිඤ්ඤානකරණං උපෙක්ඛාදෙති, උපෙක්ඛාටනං පාඨිතති.

59. එවං ආදාය උපෙක්ඛා ඉවෙති. කුසලං නො වෙ උපෙක්ඛා, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සධස්ස උපසංඝාමිනා එකංසං උක්ඛාරාසංඝං කට්ඨො වුච්ඡානං. භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛාරිකා නිසීදිකා අඤ්ඤි පඤ්ඤානෙති එවංසං වචනියො: "අහං භගෙන ඉත්තංසං ආපනති. ආපනතො, තං පටිදෙසෙමි"ති. වාග්ගෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සධෙසා ඤාපෙතෙධ්වා "සුඤ්ඤාමෙ භගෙන සධෙසා. අයං ඉත්තංසංසං භික්ඛු ආපනති. සරති වීට්ඨි උක්ඛාරිකා කරොති දෙසෙති. යදි සධස්ස උක්ඛාරාදාය අහං ඉත්තංසංසං භික්ඛුනා ආපනති. පතිග්ගෙහිකායානති. තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනං. කෙන වූපසනං? සම්මුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තස්ස සම්මුඛාවිනයස්මි? සධස්සසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා සුඤ්ඤාසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසනං ආදාය භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිඤ්ඤානකරණං උපෙක්ඛාදෙති, උපෙක්ඛාටනං පාඨිතති. ජන්දයකො වියති වියනං පාඨිතති.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු වීසින් ඇවැත දන්නෙහි ද?''යි ඉතර මහණට කියුණු. 'එසේ යැ, දකිමි'යි දෙශක මහණහු වීසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව'යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු වීසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතෝ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතෝ ද? යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යනමක් ඇවැත දෙසයි ද, යම්කුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, නිරිමෙක්, ඵලාභීමෙක්, අනාභිමානෙක්, ඉව්විමෙක්, අප්‍රතිපේක්ෂා යෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්ධිදුතවු පිණිස ඉදිරියට අදහෝ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණහු වීසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, "ව්‍යන්ස, මම මෙ නම් ඇවිතට පැමිණියෙමි. එය දෙසම' යි මෙසේ කියැ යුතු උත්තෝ ය. ව්‍යන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු වීසින් "ව්‍යන්ස, සංඝ කෙම මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙතම මහණ ඇවැත සිහි කරයි. තෙළි කරයි, පෙතෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙතම මහණහුගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි'යි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ වීසින් 'ඇවැත දකිමි ද?'යි කියැ යුතු. 'එසේ ය, දකිමි'යි දෙශකයා වීසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා වීසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතෝ යැ'යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතෝ ද යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක කෙම උත්තෝචනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ භික්ෂු කරන්නේ නම් ඔහුට වියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

නිෂ්චයාරකං.

60. සියා ආපක්ඛාධිකරණං එකං සමථං අනාගතච පටිඤ්ඤානකරණං ආරම්භං සමථෙහි සමෙමයා සමමුඛාවිතයෙන ව නිෂ්චයාරකෙන වානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං ගොති භාසිතපරිකක්ඛණං. තත්ථ වෙ භික්ඛූනං එවං ගොති. 'අමනාකං ටො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවිරූපං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතඛං: සථෙඛෙතව එකජ්ඣං සනඨිතතිතඛං. සනඨිතතිතා වාගෙතන භික්ඛූනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤාපෙතඛෙඛා: "සුඤ්ඤා වෙ භනෙන සබ්බසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා. යදි සඛ්ඤාසක පක්ඛකල්පං සභෙතා ඉමං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙයා යථෙතො පුලුලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතහති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වාගෙතන භික්ඛූනා පටිබලෙන සබ්බසා පසෙඛා ඤාපෙතඛෙඛා: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනො අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා, යදි යස්මිනො පක්ඛකල්පං අහං යා ටෙව ආයස්මිනො ආපක්ඛි, යා ව අතතො ආපක්ඛි ආයස්මිනොතඤ්ඤෙව අත්ථාය අතතො ව අත්ථාය සඛ්ඤාමරෙකි නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො පුලුලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතහති. අපාරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වාගෙතන භික්ඛූනා පටිබලෙන සබ්බසා පසෙඛා ඤාපෙතඛෙඛා: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනො. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං-ප-සඛ්ඤාමරෙකි නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො පුලුලවජ්ජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතං"ති.

නිෂ්චයාර්ථය

60. ප්‍රතිඥාකරණ නම් වූ එක් සමරයකට නො පැමිණ සම්මුඛ විනයයෙන් ද නිෂ්චයාර්ථයෙන් ද යන සමර දෙකින් ආපතාදිකරණය සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන ආරාමීන් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උතුනට පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, බිදීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැයි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිෂ්චයාර්ථයෙන් සන්සිද්ධවන්නට අනුදැනීම:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිද්ධ විය යුතු; සියලු මහණුන්ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වූ ව්‍යාප්ත ප්‍රතිබල මහණක්කු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති වූ, උපන් කලහ ඇති වූ, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූපා නොවූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුසුඬ කලා යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡි සහවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, හිඟින් ගැරඟුම් ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සමබන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිෂ්චයාර්ථයෙන් සන්සිද්ධවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වූ, උපන් කලහ ඇති වූ, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමික වූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැඩබව පිණිස හෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුසුඬ කල් යැයි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් ඔවුන් වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිෂ්චයාර්ථයෙන් දෙසන්නෙමි” යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... ඔවුන් වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිෂ්චයාර්ථයෙන් දෙසන්නෙමි” යැයි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එකතො පකඨිකානං භික්ඛූනං ව්‍යාකොනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛිංසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- ඔහු අසාමණිකං අජ්ඣාපිණිණිං -පෙ- සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරොසාමි. සියාපි තං අධිකරණං කකඛලකාය වාළකාය භොදය සංවිකොසාය. යදී සංඛිංසා පක්ඛාලො අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසානිතානං ආපතති යා ව අක්ඛානො ආපතති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසානිතානං අසාය අක්ඛානො ව අසාය සංඛිංසාමරොක්ඛි නිෂ්චයාරක්ඛන දෙසෙය්‍යාං. යංපඤ්ඤා පුලලවජ්ඣං, යංපඤ්ඤා ගිහිපට්ඨංසුක්ඛං. එසා ඤාතභි.

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා. අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසානිතානං ආපතති, යා ව අක්ඛානො ආපතති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසානිතානං අසාය අක්ඛානො ව අසාය සංඛිංසාමරොක්ඛි නිෂ්චයාරක්ඛන දෙසෙය්‍යාං. යංපඤ්ඤා පුලලවජ්ඣං, යංපඤ්ඤා ගිහිපට්ඨංසුක්ඛං. යසංසංසංසො ඔමති අමනාකං ඉමෙසං ආපක්ඛිතං සංඛිංසාමරොක්ඛි නිෂ්චයාරක්ඛන දෙසනා යංපඤ්ඤා පුලලවජ්ඣං, යංපඤ්ඤා ගිහිපට්ඨංසුක්ඛං, සො තුණ්හසංසංසො නසංඛිතං සො භාසෙය්‍යාං.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතිසො සංඛිංසාමරොක්ඛි නිෂ්චයාරක්ඛන යංපඤ්ඤා පුලලවජ්ඣං, යංපඤ්ඤා ගිහිපට්ඨංසුක්ඛං. ඔමති සංඛිංසා තස්මා තුණ්හි. එවමනං ධාරයාමිති.

අරාපරෙසං එකතො පකඨිකානං භික්ඛූනං ව්‍යාකොනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛිංසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා. අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- සංඛිංසාමරොක්ඛි නිෂ්චයාරක්ඛන දෙසෙය්‍යාං. යංපඤ්ඤා පුලලවජ්ඣං, යංපඤ්ඤා ගිහිපට්ඨංසුක්ඛං. එසා ඤාතභි.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුන්ගේ වූනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නාමත් නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මම ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥර්ඝිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි.... මම ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසෙමි. ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන් නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඥාල වරද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥර්ඝිය යැ.

සුභාතු මෙ හතෙක සඬෙකා අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහ, යා වෙව ඉමෙසා ආයාසිතානං ආපතති, යා ච අක්තනො ආපතති, ඉමෙසං වෙව ආයාසිතානං අත්ථාය අක්තනො ච අත්ථාය සඬාමලේඛි තිෂ්ඨාපාරකෙන දෙසෙමි. යංපෙක්ඛා වුල්ෆ්වජ්ජං යංපෙක්ඛා ගිහිජට්ඨංයුක්තං -පෙ- යස්සායසමනො බමති යො තුණ්හසු යස්ස නසබ්බෙති යො භාසෙය්‍යං දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපතතියො සඬාමලේඛි තිෂ්ඨාපාරකෙන යංපෙක්ඛා වුල්ෆ්වජ්ජං. යංපෙක්ඛා ගිහිජට්ඨංයුක්තං. බමති සඬාසං තස්මා තුණ්හි. එවමෙකං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමුච්චාරිතයෙන ච තිෂ්ඨාපාරකෙන ච. කිංඤ්ඤ තස්ස සමුච්චාරිතයස්මි?

සඬාසමුච්චතා ධම්මසමුච්චතා වීතයසමුච්චතා පුග්ගලසමුච්චතා. කා ච තස්ස සඬාසමුච්චතා? යාවතිකා භික්ඛුකම්මාසංඝා තෙ ආගතා භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දොආගතො භොති. සමුච්චිතො න පටිකෙකාසනති. අයං තස්ස සඬාසමුච්චතා.

කා ච තස්ස ධම්මසමුච්චතා වීතයසමුච්චතා? යෙන ධම්මෙන යෙන වීතයෙන යෙන සන්ද්දසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තස්ස ධම්මසමුච්චතා වීතයසමුච්චතා.

කා ච තස්ස පුග්ගලසමුච්චතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සමුච්චිතො භොතති, අයං තස්ස පුග්ගලසමුච්චතා.

කිංඤ්ඤ තස්ස තිෂ්ඨාපාරකස්මි? යා තිෂ්ඨාපාරකස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජන්ඪුපගමනං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං ඉදං තස්ස තිෂ්ඨාපාරකස්මි.

එවං වූපසන්නං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාවිත්තියං.

කීට්ඨාධිකරණං කතීහි සමපෙහි සමෙති? කීට්ඨාධිකරණං එකෙන සමපෙත සමෙති සමුච්චාරිතයෙනාති.

සමර්කන්ද්-නිෂ්චාරක විනයෝ වතුපො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ඥාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැදදී තිණවිසාරකයෙන් දෙසමී.... යම් ආයුෂ්මතකු හට විධියෙන් ද හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නොවිසියෙයි ද හේ කියාවා.

අප විසින් ඥාල වරද ද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැදදී තිණවිසාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට විධියයි, එහෙයින් නිහඬය, මෙසේ මෙය සලකමි" යැයි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාචාරයෙන් ද තිණවිසාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාචාරය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණු කම්ප්‍රාප්තයේ නම් ඔහු හැම ආචාරවේත් ද, ඡන්දය දෙනුවට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණු ප්‍රතිෂේධනය නොකෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයකින් යම් විනයයෙකින් යම් ගැහැනා-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමකුත් ඇවැත් දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවුවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිණවිසාරකය කවර යැ? තිණවිසාරකකම්යා ගේ යම් ක්‍රියායක්, කිරීමක්, උළැඹීමක්, අධ්‍යායනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතිෂේධනයක් වේ ද, මේ එහි තිණවිසාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදහන් ද. ඔහුට උත්තොටනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ. මේ කම්යට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිත්‍ය කෙරේ ද ඔහුට වියනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ගමට කියෙකින් සන්තිදේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාචාරය සංඛ්‍යාත එක් ගමටයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමාජවාදීන්ගේ නිව්යේය.

විලලවග්ගපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකය	අ	පිට්ඨකය
අකඛරිකායපි	40	අනුභනනා	376
අකෙකිනපි	40	අනුරාධිකාධර්මා	130
අගරුකරියමානො	100	අපට්ඨකකාසනා	416
අග්ගසමොධාන පරිවාසො	250, 252	අපට්ඨකදාය	23
අඛාරකාසුපමා	130	අපට්ඨකව්ජා	28
අභිභුද්ධියා ජලමානාය	342	අපලොකනකමම	378
අපේති	6, 24	අප්පකිලවර්තන	44
අප්පාචාරෙ ආචාරවිපකේනා	16, 36	අප්පට්ඨනා	344
අප්පාචිකතා	350, 356	අප්පුඤ්ඤා	342
අප්පාදෙපි	40	අප්පසාදා කාමා	130
අප්පිකඛිලපමා	130	අබලබලො විය	42
අනිද්විදියා දිට්ඨිවිපකේනා	16, 96	අබ්බකානා	130
අනිවේශනි	422	අබ්බානුචිකා	42
අනුපව්වකේ	402	අබ්බසාහනනා	376, 888, 392
අදෙසනාගාමිනියා	8, 10	අභිච්ඡාරිකා	388
අධිමුකමම	8	අභිසංඛාරිකා	342
අධිමේකා සලාකගාහා	362	අච්ඡායනිකා	350, 354, 418
අධිමේලෙ සිලවිපකේනා	16, 96	අලමනනරා	2
අනපදනා	14, 24, 96	අච්ඡායකමම	8
අනපෙට්ඨා	66	අච්ඡායනා	24
අනවසාදවා	378	අසලෙහාගං සංඛිතන	100
අනාචාරං	38, 56	අසමුච්ඡා	28
අනාපකිකා කතං	8	අසරමාන පට්ඨකතා	268
අනාපරාධනා	166	අසංඛිතො	402
අනිතිකා	314	අසාරොචා	8
අනුදුගෙන	80	අසිදුනුපට්ඨා	132
අනුබලපදනා	376, 388	ආගනනුක හත්තං	66
අනුචාදිකරණං	376, 388	ආචාරගොචරසමපකේනා	402
අනුචාදා	18	ආචාරවිපකිකා	376
අනුසම්පව්වකතා	376	ආච්චිවිපකිකා	376

විසේෂපදනුකක්‍ෂමණිකා

අ	පිටුවකින	ඔ	පිටුවකින
ආධානගාභී	380	ඔකොට්මකො	386
ආපජථිතා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපකාධිකරණං	376, 388	ඔස.රියති	290
ආපනතිං ආරොපෙකා	14		
ආවාස පරමසරං	110	ක	
ආසන පරියනෙතා	160	කකබ්‍රිතනාය	370
ආරඤ්ඤිකධං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආයගාභිභාරො	98	කහාරදුණ්ඩා	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකට්ඨසං	68
ඉඬස	400	කායදඩ්ඨිබ්‍රලා	340
ඉද්ධිපාවිභාරියං	340	කිව්ඨාධිකරණං	376, 390
ඉසුකි	380	කුකකුට්ටකො	34
		කුකකුට්ටසං	68
උ		කුලසුණ්ඨානං	40
උකෙකාවනකං	402	කොට්ඨක	342
උකෙකාවෙති	398	කොට්ඨො	378
උකෙකපථියකමමං	88, 100		
උත්තරිහඬං	342	ක	
උත්තනමුඛා	42	කලිකායපි	40
උභතොවණ්ඨිකමාලං	38	කිත්තවිකෙතා	286, 290, 310
උපකණ්ණකෙක	412	කියනනං	402
උපසාරිකෙන	56	කුංසෙසසකි	70
උපනාභී	378		
උබ්බාභිකාය	402	ග	
උමුකකතොකා	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්ඤ්	38	ගිහිධජො	98
උපසාලෙතභී	40	ගිහිපට්ඨංයුක්තං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකව්ඤ්කො	98	ගුලකකො	414
එකජකං	340		
එකතොවණ්ඨිකමාලං	38	ස	
එභිසවාගතව:දිනො	42	සට්ඨකායපි	40
එළගලට්ඨාවා	386		

විසෙසපද්‍රක්‍ෂකමණිකා

ව	පිටුව	ද	පිටුව
චතුක්කහනං	342	දකඛ්ඤාපට්ඨානං	68
චාට්‍යාධිපායොගි	346	දසපදෙපි	40
චිඤ්ඤාකෙනනි	40	දිට්‍ඨිච්ඡාදනං	374
චිත්තරූපං	342	දිට්‍ඨිච්ඡාදනං	376
චිත්තච්ඡේදයාසකතො	350	දුට්‍ඨච්ඡාදනං	380
චිත්තමානනො	196, 226, 228	දුට්‍ඨච්ඡාදනං	390
		දෙසනාගාමිනියා	12
		දෙසගාමිනා	58
ඡ			
ඡන්දාමිතා	58		
ඡන්දයකො	410	ධ	
ඡන්දගහියා	321	ධනුකෙනනි	40
ඡාරකං	196	ධම්මකථිකා	340
		ධම්මකමං	10
ඤ		ධම්මසම්මුඛකා	896, 404
ඤාසිතො	340	ධුට්‍ඨකත්තං	64
ඤාතිකමං	378	න	
ඤාත්චතුක්කමං	378	නට්‍ඨකමථිකො	64
ඤාතිද්විතියකමං	378	නළාට්ඨකං	40
		නිබ්බේදකමං	422
න		නිබ්බේදකමං	262, 200
නජ්ජනියකමං	4, 6, 14, 22	නිබ්බේදකමං	40
නබ්බේදයා	166, 186	නියමකමං	24, 26
නසකපාපියාසිකා		නිසංයො	18
	362, 370, 422, 424	නොසාරං	18, 20, 22
නිශ්චයාසාරකං	370, 430		
නිශ්චයකමං	130	ප	
නිසීයධරො	98	පකතකතසං	18
නිරව්භානකථිකා	340	පකතා	24
නිරුපකමං	66	පකරණං	168
තුවරෙතනි	40	පඤ්ඤාපට්ඨානං	40
		පඤ්ඤාපට්ඨානං	170, 176, 182
ථ		පඤ්ඤාපට්ඨානං	344
ථරුණිකං	40	පඤ්ඤාපට්ඨානං	356, 358, 360
ථරුණිකං	372	පඤ්ඤාපට්ඨානං	12

විෂයපදනුකූලවර්ණනා

ස	පිටුවක	හ	පිටුවක
පටිසාරණියකමම.	64	තිත්ඛුණොවාද සමමති	170
පතිවයො	328	තිසි	342
පහතකමතො	344		
පහතාලකනෙතපි	40	ඉ	
පඤ්චජනියකමම.	38	මකති	380
පරිවසනකා	190	මෙකුහුණො	80
පරිවුත්තරිවයො	204	මධුරි	380
පරිසකකති	76	මෙකුරික.	38
පරිහාරපටෙපි	40	මනෙසිකායපි	40
පසාච්ඡායා	342	මකුමකු විය	42
පළාපි	380	මමමනො	386
පාදකාලික.	98	ම.ස.පසුපමා	130
පාදපිය.	98	මානසාචාරිකා	180
පාදෙක.	98	මානසාරහා	176, 178
පාරිවාසිකා	158	මායාවි	380
පාරිවාසික වතුකො	166	මිස.කදිකිණො	314
පිටිපරිකමම.	98, 170	මිතිතපුටුකමා	42
පිණ්ඩපාතිකමය.	182	මුටුකමතිති වතුකො	360
පුණලකමමුටුකා	396, 404	මුලායපටික සකාරහා	168, 212, -
පුටුකමාසිකො	42		214, 216
පුරෙයමකෙන	170, 176, 182	මුලාවිකා	380
ඛ		මෙක.	376
මවහාමාමො	386	මෙක.	388
මහාරාමකොට්ඨක	314	මොකුච්ඡායපි	44
බිමෙ:හන.	342	මොසුරිකො	28
බිලකුගුතිය.	342	මොහොතිකා	50
හ		ය	
හණ්ඩනකාරකො	96	යථා වුටුක.	170
හතතුරුකක.	338, 340	යථාඋක.	342
හයහාමිකා	58	යථා වෙකුනපි	40
හසකාරකො	2, 96	යාවනකුපමා	130
හාකුච්ඡායාකුටිකො	42	යෙකුයාසිකා	360, 408
හාසිතපරිකනක.	350, 418, 420		

විසෙසපදනුකකමණිකා

ර	පිටුවක,	ස	පිටුවක,
රඬයමංකෙරි	40	සඬයා විපලලාභිකාය	344
රක්ඛෙව්දෙ	166	සඬයා අධිකරණකාරකො	96
රාකෙනෙරි	40	සවවතියං	20
රුක්ඛාද්වුලමා	132	සඬයා කතනිකං	196
		සඬයා	380
		සඬයා	42
ලක්ඛණො	256, 258, 260, 262	සතිවිනයො	348
ලාසෙනෙරි	40	සතිවෙදුලලසනො	348
ලුඬුවිකා	380	සකිසුලුවමා	132
		සකිසායපි	40
		සකිසිපරාමාසි	380
විකකෙනෙරි	40	සපුකාදරො	342
වච්චයානං	342	සපුසිරුපමා	130
වටංසකං	38	සඬයා විපවිච්ඡන්තාය	254
වණණුවණණයො	414	සමාදුරිතො	342
වමෙහසසති	70	සමාන. සංවාසකා	164, 172
වච්ඡිකමි	318	සමුතෙතරිතො	342
වාළකාය	370	සමොධානපටිවාසො	234, 290, 292
විදුතිකං	38	සමානංගිතො	342
විනයධරා	340	සමිනිනමි	318
විනය සමමුඛතා	396, 404	සමුඛා විනයො	332, 396
විපවිතාය වොහාරො	386	සරිතසාදිතං	380
විසාධාසො	166	සලාකහානපකො	360, 408
විඛානකකසා	288	සලාකහපෙතරි	40
විවටකො	414	සහවාසො	166
විවාදකාරකො	96	සකුසිතො	342
විවාදධිකරණං	376, 388	සිලවිපකියා	376
විසයොනව	414	සුකංගිසඬියි	196
විහාරපරිසරකො	160	සුඛසමිතායා	42
වේනවෙසා	286, 310, 312	සුතධරො	402
වෙමතික පටිච්ඡන්තා	266	සුතසනිවයො	402
වෙමතිකො	262, 300	සුතනිකා	340
		සුතවිහබොයා	406
		සුඬිතපටිවාසො	282
		සුඬිනකුපමා	130
සකණණප්පකො	414	සෙනාසන පඤ්ඤපකං	338, 340
සබ්ලා	42	සෙයාපරිසරකො	160
සඬයා කාය	4	සෙයාහිතාරො	98
සඬයපසවද්විකා	396, 404		

පිළිවෙලවගහපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකා		පිට්ඨකා
අනාඨපිණ්ඩික	2	තිත්ථුකකඤ්ජරා	340
අනුරුඳ්ව	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බාටකවන	68	පණ්ඩුකලොහිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128 130, 132	මඤ්ඤිකාසණ්ඩ	64, 82
අසුපිපුනබ්බසුකා	38, 42, 46	මද්දකුච්ඡි (මිගදය)	340
ආනඤ්ඤ	64	මහා කවචාන	64
ඉසිරිලි	340	මහාකපච්ඡින	64
උද්ධි	196, 202	මහාකොට්ඨින	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාද්විජ්ජ	64
උචාළ	362, 370	මහා මොග්ගල්ලාන	64
කල්යාණ භණ්ඩික (ගහපති)	342	මෙතඤ්ඤාමුච්ඡකා	342, 344
කාසි	44	මෙතඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 103	රාහුල	64
ගහන	350, 352	රෙවන	64
ගද්ධබාධිපුබ්බ	128, 130, 132	දේහාර (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	වේච්චන	338
ගොතම කඤ්ජරා	340	සත්තපණ්ණිගුහා	340
සොසිතාරාම	86, 108	සසුසොණ්ඩික පබ්බාර	340
වික්ක (ගහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාත	340	සාරිපුත්තමොග්ගල්ලාන	46
ජනන	86, 109, 103, 376	සාව්ඨී	2, 44, 168, 196
ජීවකබ්බන	349	සීඤ්ඤා	340
ජෙතවන	2, 44, 128, 158, 196	සුඛවත	64, 82, 86
තපොතකඤ්ජරා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදරාම	310		